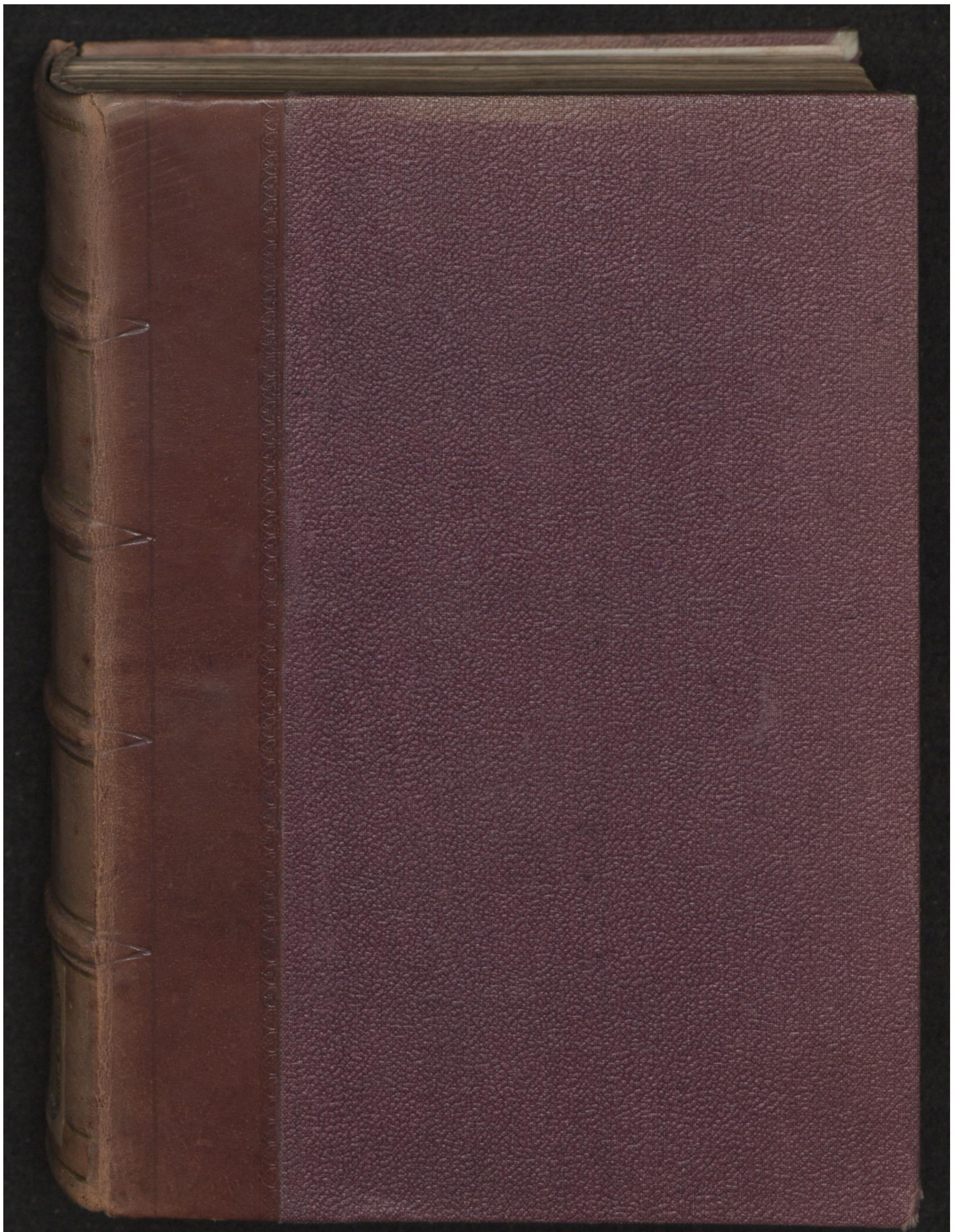
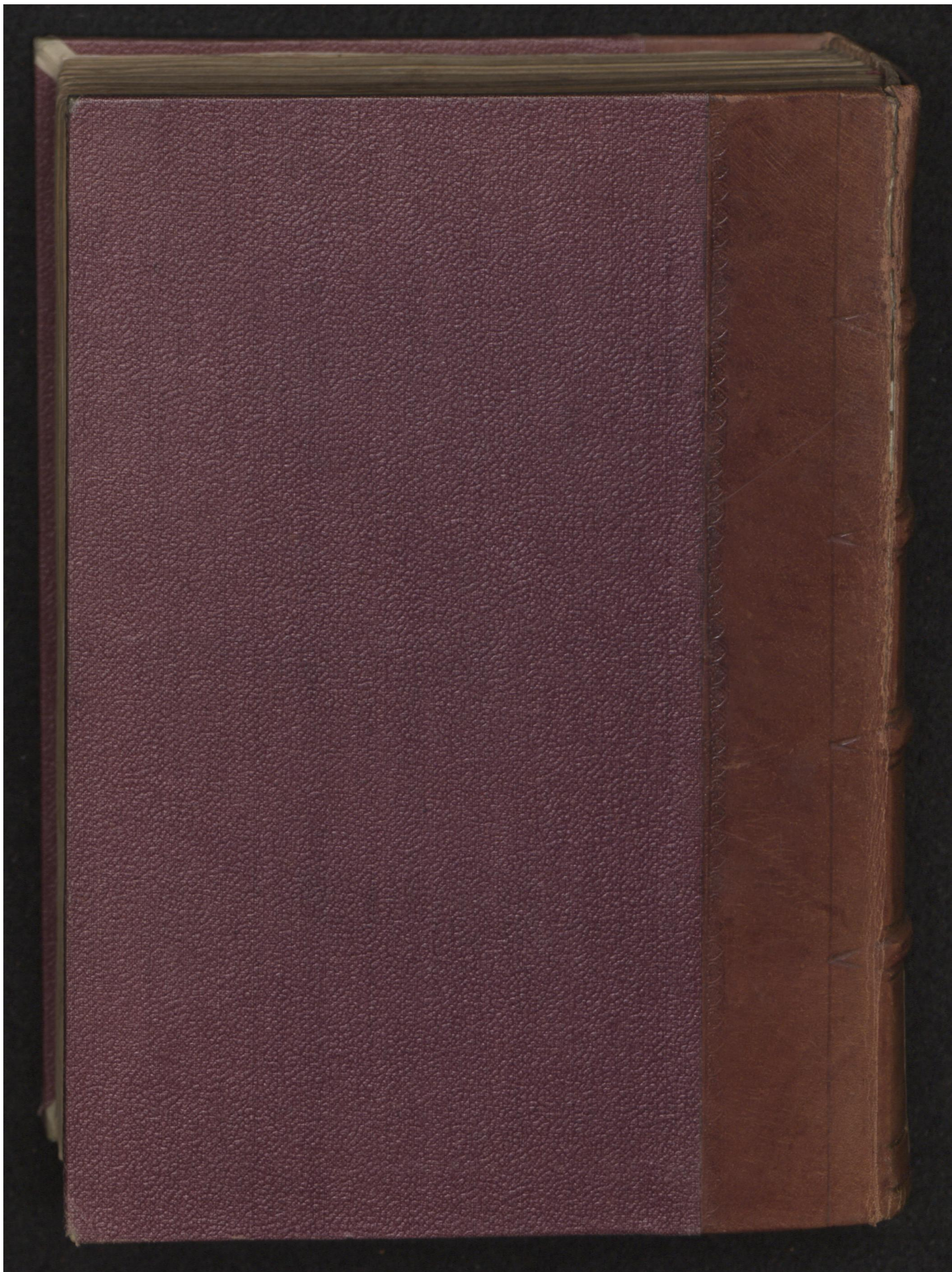
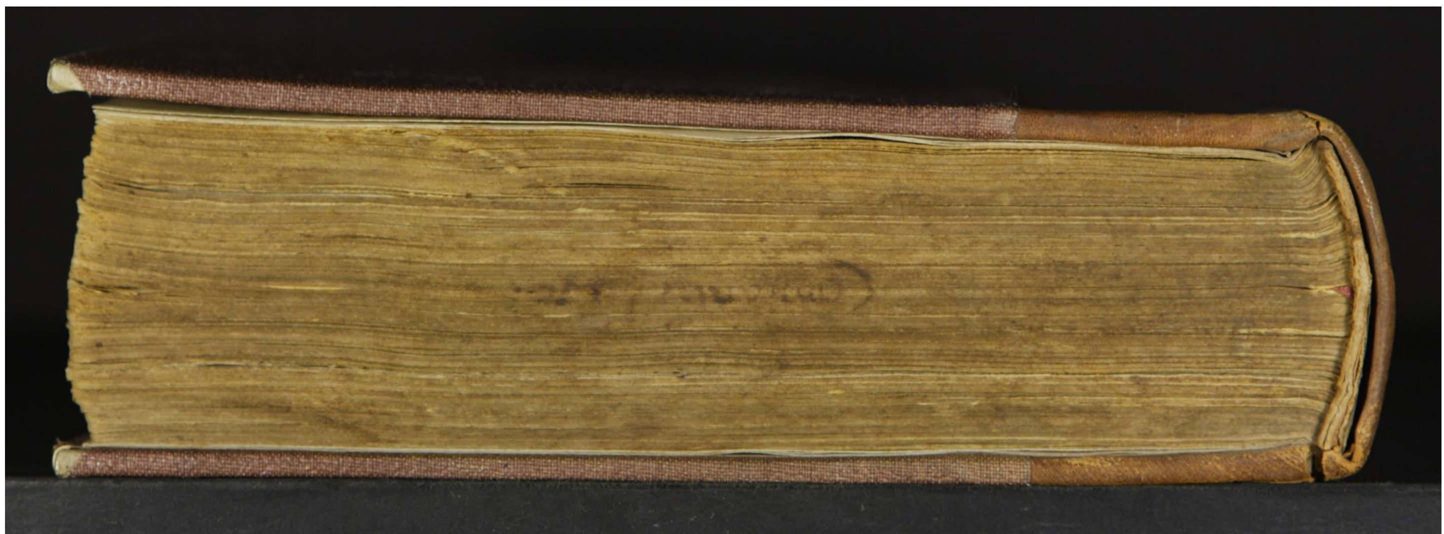

C. LASCARIS
DE OCTO
PARTIBUS
ORATIONIS
BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE-FIRENZE
RACCOLTA
ALDINI
II
6
10

CONSTANTINI LASCARIS DE NOMINE
ET VERBO LIBRI TERTII. LATINA
INTERPRETATIO, PER ALDVM RO.
AD GRECARVM LITERARVM
RVDIVM VTILITATEM.

Tabula Cebetis Thebani & græce & latine, opus morale, & perutile, in quo uitæ humanæ conditio ingeniose describitur, ostenditurq; uiam ad uirtutem angustam esse, arduamq; & laboris plenam, eumq; qui ad eam uelit accedere abstinentem in primis, & constantem fore oportere, ac tandem, cum ad eam peruenerit, perpetua felicitate fruiturum, Contra, uiam, quæ ducit ad uitia, latam esse, & planam, & uoluptatum plenam, sed tandem ducere in præcipitiũ, æternamq; miseriã, & infelicitatem.

Constantini Lascaris Constantinopolitani proœmium de nomine. & uerbo Liber tertius.

In præeditis a nobis duobus libris, & octo partium orationis traditio edita est, & uerborum in casus transitio, & alia necessaria introductitiis græcisq;, & latinis, hæc autem omnia breuissime composita sunt & propter latinorum alienam uocem, & qm̄ qui in ætate sunt, uersantur cum suis, & non possunt facile nostra discere. Quoniam autem ab umbratili ad ueram picturam peruenerunt ꝑ uiuam uocem, & diligentiam, & linguæ elegantia demulti optāt diligēter scire, ꝓfunditatē, oportere existimaui ꝑcursis oīb⁹ reliquiis antiquorum grammaticorum, & nouorum, & omnib⁹ poetis & tertium componere de nomine, & uerbo, in quo latissime orationis artem quandam faciam de declinatione omniū nominum, generumq;, & terminationū, & formationū casuum, non solum secundum communem linguam, sed & alias linguas, & poeticum usum, simili modo & de uerbo. puto aūt hoc utilissimum introductitiis in actiuam grammaticam, & fastiuam permulta dispersa continens. opus est autē discipulis non solum grammatices principiis, sed & poeticæ, & metricæ artis, ut diligenter intelligant. multas. n. cōtinet dignitates poetarū ad cōfirmationē ueritatis. nullus autem admiretur, neq; detractet, anteq̄ librum legerit. non. n. gloria uana, neq; pecuniarum spe, neq; laudis, tantum accepi laborem, sed utilitatis gratia studiosorum, quos siquis potens iuuare, torpeat, inuidus, & proditor iudicari posset, talentum occultans. qd. n. lucrati fuerim⁹ aliis nō impertientes quæ didicimus? uel quō nō mali, & paucisci i iudicemur si quæ cū labore cognouimus cōia facere nolim⁹ oratione uel scriptura, & maxīe hoc tpe quo & præceptorū, & librorum defectus ꝑꝑ īfelicitatē generis. Siqua aūt utilitas latinis, aut græcis ex hoc libro fiat, grauibus quidem, & in his iudicibus, hoc reliquo. mihi aūt ut uisum ē, ita etiā dictū ē, Stu-

dendum, & continue legendũ est, multoꝝ utilium, & necessariorum actiuæ grammaticæ causa, post quam in speculatiuam deduci opus est, quam continent quatuor libri docti & difficilis Apollonii, qui licet difficiles intellectu sint, tamen ualde necessarii. Etiam liber de constructione octo partiũ orationis Michaelis Sinceli hierosolimitani, paruus, clarus, & utilis, & alii multi doctorum hominum, a quibus hauriens doctus Theodorus optime, & elegantiss. quartum suæ grammaticæ composuit, breuem quidem, & Delio natatore indigentem, sed laudabilem scientibus, & perutilẽ umbras antiquorum continentem. Post actiua utiq; in speculatiuã deducendum est, & concinnitatem, & sonoritatẽ, & cõgruitatẽ græcæ elegantiæ degustandũ ẽ. quã nescio quo pacto heu mala fortuna cum aliis bonis græcorum extinguens quasi in nõ ens commutauit, sed non sunt negligenda bona in infortuniis. nã bonũ iuxta qui dixit, non est, quãdo nõ bonũ. pſertiq; cum docti rari sint ob infortunium generis, quanto pauciores tanto laudabiliores. Liber Tertius de nõie & uerbo.

Sectio prima.

Quoniam aũt nobis oratio de nomine, difiniendũ est primũ ipsum, hinc diuidendũ. Nomẽ igit̃ ẽ ps orationis causalis significans substantiam cõmunẽ, & ꝓpriã subiectoꝝ corporum q;, & rerũ Huius aũt aliqua qdem simplicia, & impassa, aliqua autem contracta, & passa. ac simplicium aliqua parisyllaba, aliqua plurisyllaba. ac parisyllaborum quatuor sunt declinatiões, plurisyllaborũ uero, una. ideo & qnq; declinatiões sunt. quæ prima. secunda, tertia quarta quinta uocantur, de quibus dicemus incipientes a prima.

De prima declinatione.

Prima declinatio duas terminatiões hẽt ias tm̃ masculinoꝝ parisyllaboꝝ nominũ, & is masculinoꝝ, & cõmũiũ ut hic Aeneas. papias. Chryses. psa. hic & hæc latro hic & hæc uolens sed cõmunia antiq diuisim declinabant hic uolens, & hæc uolens dicentes. Inuenies autem apud poetas nominatiuos in as, & in is nominum primæ declinationis similes suis uocatiuis desinentes in a breuem more æolico, & bœotico, & thessalico, ut hybragora, pro hybragoras. Thyesta, p Thye

ſtes nubicoga pro nubicongrega. conſiliarius, pro conſiliarius
reſonans pro reſonans. eques pro eques

De in as pariſyllabis nõibus primæ declinationis.

Aeneas cuius partis orationis eſt? nõis. cuius generis, ma
ſculini. cui⁹ ſpeciei? deriuatiuæ. Vnde deriuatur a laudo. æneas
& abundantia iota, æneas. Cuius figuræ? ſimplicis. Cuius nu/
meri? ſingularis. Cuius caſus? nominatiui, qui rectus, & rect⁹ di/
citur. gtũs aũt patriuſq́, & poſſeſſiu⁹. Datiu⁹ autem miſſiuus, &
gratificatiu⁹. uocatiu⁹ aũt appellatiuus. Illđ o? paruũ. nã articuli
nominatiui, & uocatiui ſingulares maſculini, & neutri generis,
per o paruum ſcribuntur. Supra o? aſpirationẽ. oĩs. n. articulus
præpoſitiuus purus aſpiratur tantũ. Subiunctiuus aũt aſpirat, &
tonũ ſuſcipit. Illđ æ? diphthongũ. laudo. laus. æneas. grauis di
phthõga. unio. unitas, annus, tenuia. Supra æ? tenuis. nã æ di/
phthongus in multiſyllabis dictionibus attenuatur. ut aiax, æ
neas. laus. lamentor. uerbero. iuuenis. niſi m. inferatur, tunc. n.
aſpiratur, ut ſanguis. uarius. ſepes, præter ſciens pro ſci/
ens. notatum eſt. teneo pro teneo. & uolo pro uolo, &
propono aſpirata. Illud ni? diphthongũ, æneas. n. & ſuperabun
dantia i, æneas. Supra ni? Acutus. longa. n. ante longam pena/
cuitur. Illud as? longum. nam in as maſculina nomina graui/
ſona, uel pariſyllaba uel pluriſyllaba, & in as participia
longum as habent, ut æneas. aiax. qui fecit, qui ſcri-
pſit. excipitur magnus cũ adiectiuum eſt, & lapis quando appel/
latiuũ. cũ autẽ hæc propria ſunt, longum as habent. raro autem
inuenies as breue apud poetas more dorico, ſequente uoca/
li, & apđ heſiodũ ĩ Theo. cũ ligaſſet ĩdeſinẽtib⁹ uiculis, ꝑmethea
uaricõſultũ, & apđ Alcmanẽ ut ſcriptũ ẽ haſta ãt dolata ĩſaniuit
aiax. ſanguineſq́ manens. De in as acutiſonis

In as aũt acutiſona, ſiue fœminina, ſiue cõmunia & in as neutra,
correptum as habẽt, ut trinitas. hic & hæc arcas. hic & hæc exul
hæc caro. hoc cornu. hoc lorum. & ſtatua, & ſi acuunť, tamẽ ma/
ſculina exiſtentia, producunt as, & quæcũq́ a miſcẽdo helicras
mulſum. Iones autem a, in ita uertunt hermees pro hermeas. &
Augees pro augeas dicentes. De cõmuni ſingulari genitiuo,

Genitiuus cõmuniter huius æneæ. nam in as purũ ſimplicia ſu/

bisyllaba grauiſona in u faciunt genitiuum. ut æneas, æ-
neæ, limaca, limacæ. ſed de his in prima termi-
natione diligentius dicemus. Et æneæ dorice. dores.n.
in as deſinentium genitiuos, in a longum faciunt, nt æneæ, pro
æneæ. limacæ pro limacæ. Bœoti autem, & æoles, æneæ
dicunt a longum ſeruantes, & iones impaſſe æneæ' Illud
a in e, & o in o magnum uertentes. & æneæ paſſe, ſicut mercurii,
pro mercurii. Illud tu.' longũ. diphthongi.n. omnes natura lõ-
gæ ſunt. apud poetas aũt omnis diphthongus ſimiliter & ita &
o magnum in fine ſequente uocali cõmunis eſt. Supra tu.' cir-
cunflexus. Omnis.n. gtũs, & datiu⁹ omnis articuli circũflectit',
nominatiuus autẽ, & accuſatiuus acuitur. De datiuo ſingulari. Datiuus
Datiuus ſingularis æneæ communiter a nominatiuo abiectiõe
s. unde & a longũ habet. hic æneas. huic æneæ & Ionice æneæ.
Illud to.' magnũ. Articuli.n. datiui ſingularis & genitiui plu-
ralis in maſculino, & neutro genere per o magnum ſcri-
buntur. Sub to.' iota. omni.n. articulo datiui ſingularis ſub-
ſcribitur iota, quod apud ueteres adſcribebatur, quẽadmodũ &
omni diphthongo abuſiue. Sub a.' iota. omni enim datiuo in
a & in ita & o deſinenti ſubſcribit' iota nõ prolatũ ut huic æneæ
huic muſæ. huic ſermoni æoles ãt, & bœoti nõ ſubſcribebant,
quod ſeruant poetæ in paſſis tranſformationem
datiuis, ut Antimachus, patriq; nigricomo Neptuno pa
rens. nigricomo pro nigricomo propter uerſum dixit, ut dacty
lum faceret. De Accuſatiuo ſingulari. Accuſatiuus

Accuſatiu⁹.' hũc æneã cõmuniter, a nominatiuo mutatiõe s i
n. unde & an longũ habet. hic æneas hunc æneam & Ionice æ-
neam, ut mercurium, pro mercurium. & eneam ſimiliter ut a-
myntam apud herodotũ pro Amyntã. De utõ ſingulari. Vocatiuus

Vocatiuus o ænea communiter. in as enim pariſyllaba a
nominatiuo abiectione s. faciunt uocatiuum. unde & a lon-
gum eſt. hic æneas o ænea. Pindarus tamen propter concurſũ
uocalium o indefeſſe pugna aiax dixit pro o indefeſſe pugna
ut effugeret diſſonantiam. omnis aũt uocatiuus par tẽpus hẽt
proprio nominatiuo uel minus. nunq̃ autem maius, & o ænea
attice, Nam attici eoſdem habent nominatiuos, & uocatiuos

Illud o' magnum. nam o uocatiui semper per o magnum scri/ bitur, & attenuatur, & circunflectitur.

De nominatiuo & uocatiuo duali.

Nominatiuus & accusatiuus dualis, & uocatiu' a singulari datiuo ideo & a longum seruant, huic æneæ. æneæ o æneæ. differt autem nominatiuus a dtō, quia illius quidem to circunflectitur, & subscriptum habet iota. similiter & a, hu/ius autem non.

De genitiuo & datiuo.

Genitiuus & datiuus dualis a nominatiuo duali appositione iota & n. hi æneæ, hoꝶ enearū. uocatur autē nominatiuus & ac/cusatiuus, & genitiuus, & datiuus, quia cognationem inter se huiusmodi casus habent, quare & transmutati poten/tiam suam accipiunt, ut hi æneæ pro hi æneæ, & hos æneas. horum ænearum pro ænearum, & his æneis. Dua/lis aūt ntūs in omni declinatione similis est suo nominatiuo.

De ntō & uocatiuo plurali.

Nominatiuus pluralis, & uocatiuus a nominatiuo dua/li appositione iota, hi æneæ. hi æneæ. o æneæ. supra illud ni' circunflexus. omnis. n. natura longa ante breuem posita cir/cunflectitur. illud ae' breue. nā αι & οι diphthongus in fine ha/rum, & similium inuentæ dictionū pro breuibus existimantur, ut æneæ. musæ. sermones. homeri. factus sum. factus es. factus est. facti sunt. uerberor uerberatur. si uerberer uerberetur uerberentur. uerberari. uerberasse. facere. fac. præter opta/tiua ut uerberaret uerberasset. & contractos datiuos ut latonæ uerecundiæ, & aduerbia, ut domi. papæ. heu. humi exci/piuntur olim & quæ ab eo iandiu iampridem.

De genitiuo plurali.

Genitiuus horum ænearum cōiter. oīs. n. genitiu' pluralis o mnis gnīs ī on desinit, ut hoꝶ æneaꝶ. haꝶ musaꝶ hoꝶ graduū idcirco & medius appellatur, & ab eo aduerbia medie/tatis, ut bene, a bonorum, & sapienter a sapientū. æoles autem apponunt a longum ænearū, ꝑ æneaꝶ, & nympharum, ꝑ nym/pharum dicentes, sed Dores circunflexos genitiuos per an longum proferunt. ut ænearum pro ænearum, & musarum pro musarum, Supra on' circunflexus. omnis enim gtūs plu/

ralis nominatiui desinentis in αι circunflectitur ut æneæ æ nearum. chrysæ. chrysarum. præter apri aproꝝ, & debitores de bitoꝝ. etesiæ, etesiarũ. Etiam si fœmininus soligena sit similiter circunflectitur. ut musæ musarum. linguæ linguarum, præter a phyæ aphyarũ. Si uero trigeneris similisonat gtõ suo masculio ut sancti scõꝝ, scẽ scãꝝ. iusti iustoꝝ. Si uero gtũs feminin⁹ dif, feret a masculino genitiuo, secundum uocem, circunflectit᷑, ut ueloces, uelocium, ueloces, uelocium. nigri nigrorum. nigræ nigrarum.

De datiuo plurali.

Datiuus pluralis ꝭ a nominatiuo plurali appo- sitione s, ut hi æneæ. his æneis; & per afformationem æneis. fit autem hæc apud poetas, & rhetores ionicos in desinentibus in αισ & in οις datiuis ut æneis pro æ neis. sermonibus pro sermonibus.

De accusatiuo plurali.

Accusatiuus pluralis ꝭ a nominatiuo plurali mutatione i in s, hi æneæ hos æneas. Illud as ꝭ longum. Nam parisyllabo- rum accusatiuorum as producitur, ut æneas. persas. musas. plurisyllaborum autem corripitur. ut aiaces. thoantes. Do- res uero sequente uocali corripiunt as parisyllaborum accusatiuorum. huius testis Theocritus in prima speciecula. omnia permutata fient, & pinus apia ferat. nam chnas bre- uis est, ut quintus dactylus fiat. Vocatiuus autem plura- lis in omni declinatione similis est suo ntõ, hic æneas huius æ- neæ communiter, & æneæ dorice, & æneæ æolice, & æneæ ionice. huic æneæ cõiter. & æneæ ionice. hunc eneã cõiter & æ- neam ionice, & æneam. Vtũs ꝭ o ænea communiter, & o ænea attice. hi æneæ. hoꝝ eneaꝝ, o æneæ. hi æneæ. hoꝝ æneaꝝ com- muniter, & ænearum æolice. & ænearũ dorice. his æneis, & æne is. hos æneas. o æneæ.

De in is parisyllaboꝝ nõium primæ declinationis.

Chryses unde deducitur ꝭ ab auro. aurum uero ꝭ a li- bero. Illd chry ꝭ tenue. nã libero annũtio. libero. traho. phibeo sacrifico. lachrymo. finio. ploro. p y tenue scribuntur. sed uoluo puluero. irascor. comedo. p i, Illud chry. longũ an breue ꝭ lõgũ nam sacrifico, libero. soluo. lachrymo, ploro in præsenti lon- gum & breue y habent. in futuro autem ꝭ longum. supra chry ꝭ

Acutus. longa. n. ante longam penacuitur. Illud sis: ita. Nam in is nomina, in u, & in tos, & us facientia genitiuum, per ita scribuntur. sed in dos, & in os facientia, per Iota. Dores autem ita in a longum mutantes, chryses pro chryses dicunt, sicut, apud pindarum. hellanodica, & amphitrionida po hellanodice, & Amphitrionide.

De genitiuo singulari.

Genitiuus huius chrysæ cõiter. nã in is grauisona spõdaica in u faciunt genitiuum. ut chryses chrysæ. persa, persæ. & dorice chrysæ ut pelidæ pro pelidæ, & bœotice & æolice chrysæ, & ionice chrysæ,

De datiuo

Datiuus: a nominatiuo cõiter abiectione s. hic chryses, huic chrysæ, & dorice chrysæ a longa ente. Illud aũt apud Antimachum Patri q̃ nigricomo neptuno parens, notatum est secundum transfigurationẽ a nigricomo factũ est pp metrũ, unde & a breue est.

De Accusatiuo.

Accusatiuus: similiter a ntõ mutatione s In n cõmuniter, hic chryses, hunc chrysen. & dorice chrysam. ut apud pĩdarum herum pro herum, & Ionice chrysen. ut apud Herodotum Xerxem pro xerxem. Vocatiuꝰ: o chryse cõiter. Nam in is pari syllaba i ita faciũt uocatiuũ. hic chryses o chryse, & o chryse attice, notatũ ẽ lasciuus huius lasciui o lasciue, & pyræchmes, pyræchmæ o pyræchme. & Illđ beate o strepsiade apđ Aristophanẽ lusum est. & o heraclide. Sed in tis desinentia parisyllaba in a breuem faciunt uocatiuum, ut hic poeta, huius poetæ o poeta. hic arcitenẽs, hꝰ arcitenẽtis o arcitenẽs. hic ꝓpheta hꝰ prophetæ o propheta. hic latro, huius latronis o latro. notatũ ẽ hic æeta huius æetæ o æeta. hic callipeta huius callipetæ o callipeta. hic ænareta hꝰ ænaretæ o ænareta. hic philothersita huius philothersitæ o philothersita. sicut apud poetam o philothersita conuitiator. cuius simplex per a dixit, ut Thersita uiliIoque. Item in is gentilia in a faciunt uocatiuum ut hic scytha o scytha. hic Cappadoca o cappadoca hic persa o persa. & o psa raro. quãdo autem proprium est, in ita facit uocatiuum. unde sæpe & hesiodus o persa dixit. Item composita a mensuro & uendo & tero in a faciunt.

Vocatiuum ut metior. geometer. o geometra. uendo bibliopola o bibliopola. tero ut pædotriba o pædotriba insuper in pis poetica ut impudens o impudens. Vnde & poeta honorem acquirentes menelao, tibiq; impudēs inimicus o inimice. unde & Sophocles inimice Atridis. etiam in tis plurisyllaba, Siqnidem per tos declinātur eundem habent rectū & utūm. Laches lachetis o laches. Si autē per nt, in n, faciūt uocatiuum honoratus honorati honorate. ntūs & utūs dualis: a singulari dtō mutatione ita in a, unde & a longum habent huic chrysæ. hi chrysæ o chrysæ. Genitiuus & dtūs dualis: a ntō duali additione iota & n, hi chrysæ horum chrysarum. Nominatiuus & uocatiuus pluralis: a nominatiuo duali additione iota, hi chrysæ o chrysæ. Genitiuus: chrysarum communiter & chrysarum dorice, & chrysarū Ionice, & chrysa℞ æolice. Datiuus pluralis: a nominatiuo plurali appositione s, hi chrysæ his chrysis & afformatione chrysis & Ionice chrysis mutatione a in ita, & iota subscripto. Accusatiuus pluralis: a nominatiuo mutatione iota in s, hi chrysæ hos chrysas. & hæc quidem de in as & in is. quorum regula omnia formabis masculina, & communia.

Regula.

Hic chrysa, hui⁹ chrysæ cōmuniter, & chrysæ dorice, & chrysæ æolice & chrysæ Ionice. huic chrysæ cōmuniter. & chrysæ dorice. hūc chrysen cōmuniter, & chrysen dorice, & chrysen ionice o chryse cōmuniter & chryse attice. hi chrysæ. horū chrysarū o chrysæ. hi chrysæ. ho℞ chrysa℞. & chrysa℞, & chrysarum & rum his chrysis, & chrysis. hos chrysas, o chrysæ.

De secunda declinatione.

Secūda decliatio duas termiatōes hēt. i a & i ita fœminino℞ nominum, ut musa. maia. honor helena.

De in a fœmininis.

Musa unde deducitur: ab inuenire, uel a simul existētes. simul existētes & musæ. illđ i: ita. nā fœminini articuli p ita scribunt. Illud ma: longum, diphthongi omnes. supra mu: circunflexus. omnis enim natura longa ante breuē posita circūflectit. Illđ sa: breue. de quo sciī oportet, ꝙ oē fœmininū

2. declinato

πρὸς τὴν ἐπιστήμην, καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἀρετάς· ποίας ταύτας; οὐχ ὁρᾷς ἔφη ἔσω τῆς πύλης χορὸν γυναικῶν, ὡς εὐειδεῖς δοκοῦσιν εἶναι, καὶ εὔτακτοι, καὶ στολὴν ἄθρυπτον καὶ ἁπλῆν ἔχουσιν, ἔτι τε ὡς ἄπλαστοί εἰσι, καὶ οὐδαμῶς κεκαλλωπισμέναι ὥσπερ αἱ ἄλλαι; ὁρῶ ἔφην· ἀλλὰ τίνες αὗται καλοῦνται; ἡ μὲν πρώτη ἐπιστήμη ἔφη καλεῖται· αἱ δὲ ἄλλαι ταύτης ἀδελφαί, ἀνδρεία, καὶ δικαιοσύνη· καλοκαγαθία· σωφροσύνη. εὐταξία· ἐλευθερία· ἐγκράτεια· πραότης· ὦ κάλλισται ἔφην ἐγώ. ὡς ἐν μεγάλῃ ἐλπίδι ἐσμέν. ἐὰν συνῆτε ἔφη, καὶ ἕξιν περιποιήσησθε ὧν ἀκούετε. ἀλλὰ προσέξομεν ὡς μάλιστα ἔφην ἐγώ γε. τοιγαροῦν ἔφη σωθήσεσθε. ὅταν οὖν παραλάβωσιν αὐτὸν αὗται, ποῦ ἀπάγουσιν; πρὸς τὴν μητέρα ἔφη. αὕτη δὲ τίς ἐστιν; εὐδαιμονία ἔφη. ποία δέ ἐστιν αὕτη; ὁρᾷς τὴν ὁδὸν ἐκείνην τὴν φέρουσαν ἐπὶ τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο, ὅ ἐστιν ἀκρόπολις τῶν περιβόλων πάντων; ὁρῶ. οὐκοῦν ἐπὶ τοῦ προπυλαίου γυνὴ καθέστηκεν εὐειδής τις καθῆται ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ κεκοσμημένη ἐλευθέρως, καὶ ἀπεριέργως, καὶ ἐστεφανωμένη στεφάνῳ εὐανθεῖ πάνυ καλῶς. ἐμφαίνει οὕτως ἔχειν. αὕτη τοίνυν ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία ἔφη. ὅταν οὖν ὧδέ τις παραγένηται, τί ποιεῖ; στεφανοῖ αὐτὸν ἔφη τῇ ἑαυτῆς δυνάμει ἡ εὐδαιμονία, καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι ἀρεταί, ὥσπερ τοὺς νενικηκότας τοὺς μεγίστους ἀγῶνας. καὶ ποίους ἀγῶνας νενίκηκεν αὐτὸς ἔφην ἐγώ; τοὺς μεγίστους ἔφη, καὶ τὰ μέγιστα θηρία, ἃ πρότερον αὐτὸν κατήσθιε, καὶ ἐκόλαζε, καὶ ἐποίει δοῦλον. ταῦτα πάντα νενίκηκε. καὶ ἀπέρριψεν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, καὶ κεκράτηκεν ἑαυτοῦ, ὥστε ἐκεῖνα νῦν τούτῳ δουλεύουσι, καθάπερ οὗτος ἐκείνοις πρότερον. ποῖα λέγεις ταῦτα τὰ θηρία; πάνυ γὰρ ἐπιθυμῶ ἀκοῦσαι. πρῶτον μὲν ἔφη, τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν πλάνον, ἢ οὐ δοκεῖ σοι θηρία ταῦτα εἶναι; καὶ πονηρά γε ἔφην ἐγώ. εἶτα τὴν λύπην, καὶ τὸν ὀδυρμόν, καὶ τὴν φιλαργυρίαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν, καὶ τὴν λοιπὴν ἅπασαν κακίαν; πάντων τούτων κρατεῖ, καὶ οὐ κρατεῖται ὥσπερ τὸ πρότερον. ὢ καλῶν ἔργων ἔφην ἐγώ, καὶ καλλίστης νίκης. ἀλλ᾽ ἐκεῖνο ἔτι μοι εἰπέ, τίς ἡ δύναμις τοῦ στεφάνου, ᾧ ἔφης στεφανοῦσθαι αὐτόν; εὐδαιμονική ὦ νεανίσκε. ὁ γὰρ στεφανωθεὶς ταύτῃ τῇ δυνάμει εὐδαίμων γίνεται, καὶ μακάριος, καὶ οὐκ ἔχει ἐν ἑτέροις τὰς ἐλπίδας τῆς εὐδαιμονίας, ἀλλ᾽ ἐν ἑαυτῷ. ὡς καλὸν τὸ νίκημα λέγεις. ὅταν δὲ στεφανωθῇ, τί ποιεῖ, ἢ ποῖ βαδίζει; ἄγουσιν αὐτὸν ὑπολαβοῦσαι αἱ ἀρεταὶ πρὸς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅθεν ἦλθε πρότερον, καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ τοὺς ἐκεῖ διατρίβοντας ὡς κακῶς,

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

ad ſcientiam, & ad alias uirtutes. ad quas nam? nõ uides ĩqt ĩtra portã cœtũ mulierꝝ, ꝙ bonæ ĩdolis uident̃ eſſe, & bene ĩſtitutæ, & qđ habitũ incultũ, & ſimplicẽ hñt, Etiãqꝫ ꝙ in comptæ ſunt, & non accurate ornatæ ut aliæ? uideo in quam. Sed quæ hæ appellantur? prima ſcientia inquit appella/tur, aliæ autem huius ſorores, fortitudo, & iuſtitia. probitas. tẽperãtia. modeſtia. liberalitas. cõtinentia. mãſuetudo. O optimæ inquã ego, q̃ ĩ magna ſpe ſumus. Si ĩtellexeritis inqt, & habitũ acqretis eorũ, q̃ auditis. Sed attẽdem⁹ q̃ maxĩe ĩquã ego. Igitur inquit ſalui eritis. Cum igitur acceperint ipſum hæ, quo abducunt? ad matrem inquit. hæc autem quæ nam eſt? felicitas inquit, Quæ uero eſt hæc? uides uiam illam ducentem in altum illud, quæ eſt arx ambituum omnium? uideo. Igit̃ in ueſtibulo mulier aſtans bonæ cuiuſdam indolis ſedet in throno alto, ornata libere, & inaccurate, & coronata corona florida perpulchre? uidetur ſic habere. hæc igit̃ ẽ felicitas inqt, cum igit̃ huc quis peruenerit, quid facit? coronat ipſum inquit ſua potentia felicitas, & aliæ omnes uirtutes, ſicut eos qui uicerunt maxima certamina. & quæ certamina uicit inq̃ ego? maxima inquit, & maximas feras, quæ prius ipſũ abſumebãt, & affligebãt, & faciebãt ſeruũ, has omnes uicit. & expulit a ſe, & dominatus eſt ſibi, quapp illæ, nunc huic ſeruiunt, quemadmodum ipſe illis prius. Quas dicis feras? ualde enim cupio audire. primũ inquit ignorantiã, & deceptionẽ. an nõ ident̃ tibi feræ hæ eſſe? & malæ quidẽ inquã ego. hinc dolorem, & luctum, & auaritiam. & intemperantiam, & reliquam omnem malitiã, omnibus his dominatur, & non imperatur ut prius. o pulchra opa ĩq̃ ego, & pulcherrimã uictoriã. ſed illđ ẽt mihi dic quæ potentia coronæ, qua inquis coronare ipſum, beatifica o Iuuenis. nam coronatus hac potentia felix fit, & beatus, & non habet in aliis ſpes felicitatis, ſed in ſe, q̃ pulchrã uictoriã dicis? Cum uero coronat⁹ fuerit, quid facit, uel quo uadit? ducũt ipſum accipientes uirtutes ad locum illum, unde uenit prius, & oſtendunt illi, qui illic uerſantur, q̃ male,

Quære reliquum in medio ſequentis quaternionis.

in a desinens acutum aut circunflexũ productum habet illud, ut gaudiũ. mala. formidolosa mierua. mina. nausicaa · argẽtea ferrea · Etiã si penacutum per i a, ut accentus. Aluus. tragœdia malicinium. comœdia. Etiam si ab euo uerbo fiunt ut regno, regnũ. optimigero · optimificiũ. A dulor. adulatio. seruio seruitus. Etiam si supra bisyllabum sit æ diphthongo penultimans, ut minerua. luna. etiam si in ra unisona penultimans, ut pera. uenatio. regio. uel cũ cõnexione cosontis, ut petra piscatio. cathedra. excepto thanagra, & centipedã · etiam in da, & tha, ut leda · cissætha · & in a fœminina adiectiua ab in os genitiuo proprii masculini contemporantia productum habent, ut fortis fortis fortis. diuinus diuini diuina. doctus docti docta. excepto maturus matura. diuus diua. solus sola unus una Ab in ys uero adiectiua genitiuo propriorum masculinorum contemporantia, correptum habent a, ut dulcis dulcis, dulcis. I ocũd⁹ cũda cũdũ · A cutus acuti acuta. grauis uis grauis. Etiam dissyllaba penultimantia e diphthongo correptum habent a, ut maia terra. Anus. tellus · etiam in ra diphthõgo penultimãtia ut expiẽtia. parca · excepto phædra lacerta. aura. laura. Etiam in aliam quampiam consonantem ut musa. fames. sitis. Etiam antepenacuta ut hora egina. pietas. nobilitas. mare. De genitiuo.

Genitiuus? huius musæ. nã in a & ita fœminina cõiter in is. faciunt genitiuũ, oportet autẽ scire quod sola in a longũ, & in a purum, & in ra & in da, & in tha nomina fœminina seruant a in genitiuo & datiuo, ut minerua mineruæ mineruæ. maia maiæ maiæ · dies diei diei · leda ledæ ledæ. martha marthæ marthæ · Alia uero omnia uertunt cõmuniter a in ita, ut musa musæ sæ. gloria gloriæ · riæ. radix. radicis radici, Iones uero a longũ eorũ q̃ in a in ita uertentes historiæ ꝑ historiæ, & diei pro diei dicunt. similiter & in singuiarib⁹ aliis casib⁹ Dores uero contra, ita in a longum uertentes cantus pro cãtus, & honor ꝑ honor dicũt. oportet ãt & hoc scire ꝙ consonantium aliæ quidem habent finale a, aliæ ita, aliæ utraqꝫ z · x. ps. unum s, & duo, & duo lambda a habent ut radix, gloria. sitis · musa, mare · procella. scylla excepto helle

& mulctra. sed b.g.d.unum.l.m.p.t.ph. ch.i habent ut thebe teges.ida.aula.tribus præter quies,& requies. cantilena,pe nelope.uirtus.nympha.aĩa similiter aũt & l,ĩ cõplicatiõe alteri⁹ cõsonantis i'.habet,ut turdella.mulus.nebula.ps iugi & ps iugi apud antiquos. Sed th.& c.& n.a & i habent ut martha obliuio. Nausicaa.pharetra.mierua.pax.thecla ãt & augusta lati na.hi enim more æolico i in a breuem uertentes Thecla pro thecla & nympha pro nympha, & uenus pro uenus dicunt. Et in ra soligena siue adiectiua a habent, ut dies, phala cra.podagra.terribilis.pura.præter sumitas. puella. gena puls collũ.cyre.terpsichore.ephyre.holycre.catre.agre.ãtisaŕ.ire. & hæc de soligenis.fœminina autem in os purum adiectiuo rum a habent ut eloquens. eloquens pretiosus. pretiosa,nota ta sũt.octau⁹ octaua.sed q̃ nõ purũ,i, ut sapiẽs, sapiens. pulcher pulchra. præter in ra desinentia ut purus, pura. malus, mala. Similiter & uocalium, alpha quidem i, habet finale, ut danae Sed e,a.ut spectaculũ.dea.Sed i,a,ut demẽtia,tristitia. o aũt a & i,ut porticus,auditus. y autẽ i, ut libya. uadimonium. o autem ita ut uita. uox. Datiuus:huic musæ a genitiuo, abiectiones, musæ, musæ, & musæ dorice. Accusatiuus: a nominatiuo additione s,unde & a breue habet, hæc musa, hanc musam. Vocatiuus: o musa. nam in a, & in ita fœminina eundem habẽt nominatiuum,& utũm,hæc musa o musa.hic honor o honor. Nominatiu⁹,& uocatiu⁹ dualis: a singulari datiuo.mutatione ita in a,unde & a longum hñt,non subscripto iota.huic musæ hæ musæ o musæ. Genitiuus & datiuus dualis: a nominatiuo duali additione i,& n. hæ musæ,harum musarum. Nominatiuus pluralis,& uocatiuus: a nominatiuo duali additione iota. hæ musæ hæ musæ o musæ. Gtũs pluralis: hax musarum cõmuniter, & musarum dorice, & musarum æolice. & musarum ionice. Dati uus pluralis: a nominatiuo plurali appositione s, hæ musæ, his musis. & præfiguratione musis, & ionice musis. mutatione a in i, & iota subscripto. Accusa tiuus pluralis: a nominatiuo plurali, mutatione i, in

s,hæ musæ.has musas· Regula.

Hæc musa.hui⁹ musæ.huic musæ.hā c musā.o musa·hæ musæ hay musay.o musæ.hæ musæ.harum m usarum·his musis. has musas.o musæ·

De in i finientibus.

Honor unde deducitur? ab honoro.unde & ti lõgum habet Illđ ti? i,hõoro·ũgo.uoluo.irascor.i,egeo ãt claudo, & coquo, & sortior diphthongant· Illud mi? ita.oĩa in i, fœminina per i,scribuntur· Supra mi? grauis.omnis enim nominatiuus,& accusatiuus incontractus acuitur in consequentia uero acutum in grauem uertimus. Genitiuus? honoris. a nominatiuo, appositione s, honor honoris . & dorice honoris. Supra mis? circunflexus. omnis genitiuus,& datiuus in longã desinẽs in fine habẽs accentũ,circũflectit.honoris honori. sapiẽtis sapiẽti Datiuus? a genitiuo abiectiones, honoris honori . & dorice,honori.Inuenies autem & apud poetas huiusmodi datiuos passos transformationem propter metrum, & apud poetam in octauo iliados,pauciores optauerũt aũt uelut bello pugnare pro bello·& fortitudini cõfisus,pro fortitudini.& apud callimachum,ne me in Dodona dicat solum gratia æris, pro dodona. Similiter autem fit ipsis & afformatio apud poetas. unde & poeta in secundo Iliados. Vt cognatio cognariõi auxilie t,trib⁹ uero tribub⁹.eiusmõi uero deductio fit in multis casibus differentiũ nominum·In nominatiuo,ut alteri, pro alteri. In genitiuo, ut æris, pro æris· In datiuo,ut uiolẽtia,ꝓ lẽtia.In Actõ ut primam mẽsis ꝓ primã mẽsis & dextrum pro dextrum In uocatiuo,ut cælestis amica ꝓ cœlestis amica . Accusatiuus? a nominatiuo appositione n,honor honorem. & dorice honorem. Eiusmodi accusatiuum Theodosius in de accentibus,pati dicit transformationẽ ut in fugam uertit unungues equos,pro in fugam, potest uero esse in fugam pro in fugam ,a fugitiuus fugitiui· Vocatiuus? o honor. Sed dualia , & pluralia formabis per regulam musæ, & omne nomen fœmininum in a & i desinens·

De Tertia declinatione.

3ª declinato

Tertia decliatio duas terminatiões hēt ī os masculiorum, & fœminino4 cōium, & pmiscuorum nōium atticorum, & ī on neutrorum ut menelaus. Area. hic & hæc ferax & hoc ferax. notabis autem quod attici in os purum communium nominum quartæ declinationis ultimam producentes, & penultimā corripientes formant quæ in os, seruantes eundem accentū, ut hic menelaꝰ. hic menelaꝰ. hic nicolaꝰ, hic nicolaꝰ. hic iolaꝰ hic iolaus. hic populus. hic populus. hoc tēplū. excipit funis funis. hic talus. hic talus, eandem seruantes penultimam. & orphus piscis. orphus. & lepus lepus pmutarūt accentū

De in os atticorum.

Menelaus unde deducitur: a fortitudo & populus. Illd me: tenue. mάeo tenue, ī sanio āt, diphthōgū. illd ne: tenue. a fortitudo mutatione o in e. propenacuitur autem, & longa existente ultima. nam attici transgrediuntur cōmunem regulā Genitiuus: huius menelai, a nominatiuo abiectione s, assumit autem sæpe apud poetas o propter metrum. unde & poeta in quarto iliados. o fili Petei a Ioue nutriti regis. Peteus .n. petei, & appositione o, petei, similiter & Talai pro talai & Androgei p androgei. & minois pro minois. Dtūs similiter genitiuo subscripto & Iota. accusatiuus: a nominatiuo mutatione s, in n. hic menelaus. hūc menelaū. Inueniunt uero hi accusatiui sine. n. more antiquo attico. Athū leporē co ceū aurorā Nominatiuus, & utūs dualis: similter singulari dtō nō subscripto i, illi o. hi menelai. genitiuus & datiuus dualis: a genitiuo & datiuo cōi mutatione o parui in o magnū subscripto & iota, his menelais. his menelais Nominatiuus pluralis, & uocatiuus a communi nominatiuo, & uocatiuo plurali, mutatione o parui in o magnum subscripto & i, hi menelai. o menelai. hi menelai, o menelai. Genitiuus: horum menelaorum. Datiuus pluralis: a communi datiuo plurali mutatione o parui in o magnum, subscripto & i, his menelais his menelais. Accusatiuus pluralis: a

communi accusatiuo plurali mutatione o parui in o magnum & eiecto y. hos menelaos, hos menelaos. Similiter huic regulæ formabis fœminina, & communia, & ꝓmiscua, & neutra autem sic, quorum tres casus sunt similes, & nominatiuꝰ aũt, & accusatiuꝰ pluralis, & uocatiuꝰ i o magnũ desinit at tice ñ subscripto i. Inuenitᷓ ãt & hoc debitũ. hꝰ d biti, huic dbito hoc debitum attice. Regula.

Hic menelaꝰ. hꝰ menelai. huic menelao. hũc menelaũ o menelae. hi menelai. hoꝝ menelaoꝝ o menelai. hi menelai hoꝝ menelaorum. his menelais. hos menelaos, o menelai hoc ferax. huiꝰ feracis huic feraci. hoc ferax. o ferax. hæc cia hoꝝ feracium o feracia. hæc cia. hoꝝ ciũ. his cibus. hæc cia. o feracia.

2ª declinatio

De quarta declinatione.

Quarta decliatio duas termiatiões hẽt i os masculinoꝝ, & fœmininoꝝ, & cõmuniũ & ꝓmiscuoꝝ nõinum & i on neutrorum ut hic sermo. hæc uia. hic & hæc homo. hæc aquila hoc lignũ.

De in os.

Hic sermo unde deducitur? a dico. Illud lo? paruum. a lego. mutatione e in o. Quando. n. uerba e habent, tunc & ab ipsis nomina o proadiacentem habent, ut dico, sermo. curro. Thoas. uitupo, uitupiũ. curro, trochꝰ. fero. tributũ. Illđ gos? puũ. In os. n. oĩa communia entia per o paruũ scribuntur, ut sermo. uia. homo. attica autem per o magnum, ut menelaus. fanũ. bona terra. Gtũs? huiꝰ sermonis. Nã in os cõiter, in u faciunt genitiuum, ut sermo, sermonis, uirgo uirginis attici uero, & iones per io proferunt eiusdem genitiuos sermonis dicentes pro sermonis & priami pro priami. & sapientis pro sapientis, & pulchri pro pulchri seruantes tonum communis genitiui. Dores autem u in o uertentes per o proferunt tales genitiuos. unde & Theocritus in prima speciecula uel per penei pulchra tempe uel per pindi, pro penei, & pindi. Datiuus? a genitiuo mutatione u in o, huius sermõis huic sermõi. Inuenies aũt tales accusatiuos transformatos in i, ut semilunio pro semilunio. & multistrepo pro multistrepo, & ramo pro ramo. Accusatius? a nominatiuo mutatiõe s, i. n. hic sermo, hũc monẽ utũs? o sermo cõiter

Nam in os in e faciunt uocatiuum. hic sermo o sermo & o ser/
mo attice, Nominatiuus, & accusatiuus dualis & uocatiuus a
singulari datiuo. sermoni sermões o sermões. Differt aũt nomi
natiuus a datiuo, quia illius illud to circunflectitur & sub-
scriptum i, habet, similiter & o, huius autem, non. Gtũs & dtũs
dualis a nominatiuo duali mutatione o in in · sermones,
sermonum. Nota aũt quæ p extensionem fiunt, ut tantorum, &
talium pro tantorum, & talium. Iones autem apponunt iota
huiusmodi datiuis. unde sæpe inuenies apud poetas, hu/
merorũ pro humerorum. & pugnantiũ, pro pugnantiũ, & pedũ,
pro pedum. Nominatiuus pluralis, & uocatiuus a no-
minatiuo duali mutatione o in i, sermones. sermões o sermões.
Genitiuus horum sermonum. datiuus his sermonib⁹ a ntõ plu-
rali appositione s, hi sermones, his sermonib⁹, & his sermonib⁹,
per præfigurationem. Accusatiuus pluralis a nomina-
tiuo plurali mutatione οι in us hi sermones hos sermones, Sed
insulas apud Pindarum pro insulas, abiectiõe y, pp metrũ factũ
est, & dorice, hos sermones, hi enim u, in o uertentes,
hos lupos, pro lupos, & hos tauros, pro tauros dicunt, os
breue seruantes sequente uocali, unde & Theocritus, odi
hirsuticaudas uulpes, quæ ea, quæ Miconis. & rursus, & n ego
odi scarabeos, qui Philondæ. cos. n. & ros bre-
ue. hac regula formabis omnia in os communia mascu/
lina, & fœminina, & promiscua. De in on neutris.
Sed in on neutra omnia, in u faciunt genitiuum communiter.
ut hoc lignũ, huius ligni. hoc bonũ, hui⁹ boni, excipiuntur ĩ on
neutra on communium adiectiuorũ, & in on ĩæqualia cõpara
tiua, & in on participalia, hæc. n. sequentia declinationẽ
propriorũ masculinorũ plurisyllabice declinant̃, ut hoc felix
huius felicis, qa hic & hæc felix hui⁹ felicis · hoc prudẽs hui⁹ pru
dentis. quia hic & hæc prudẽs. tis, hoc maius maioris. quia hic
& hæc maior maioris. hoc meli⁹ melioris, qa hic & hæc melior
melioris. hoc uerberãs, hui⁹ uerberãtis, qa hic uerberãs hui⁹ tis
hoc lignum, gtũs hui⁹ ligni. dtũs huic ligno cõiter. patit̃ autem
& transformationem ut mulso pro mulso· lineo panno, pro
lineo pãno, & ĩ argonauticis illud orphei. pãno lineo cooperi/

pta subtili p nocturnas tenebras, p pãnucea. Illd ãt pigui oleo, se pe apud poetas, pro pingui oleo per apocopen. Accusatiuus hoc lignũ cõmuniter·patitur aũt & transfigurationem, ut pannuceã pro pãnuceã. unde & poeta in primo odisseæ, Ipsam uero ad thronũ collocauit agẽs telã extẽdẽs, p telã o lignũ. hæc ligna. lignis. o ligna. hæc ligna ligna o ligna. Omnis. n. nominatiuus pluralis, & accusatiuus & uocatiuus, siue parisyllabi siue plurisyllabi nominis in a breue desinit ut hæc ligna hi gradus· Excipiuntur in on comparatiua. hæc. n. more attico per crasin in o magnum faciunt nominatiuos, & accusatiuos. ut maiora, & maiora, meliora & meliora, minora & minora, meliora, & meliora, pulchriora, & pulchriora. peiora, & peiora. genitiuus horum lignorum datiuus his lignis a datiuo singulari, mutatione o magni in o paruum: & interpositione subscripti i & s, huic ligno his lignis patitur autẽ & transformationem, ut ouibus pro ouibus. mancipiis pro mancipiis, personis pro personis· astris pro astris. Intestinis, pro intestinis· & hæc quidem de neutris. Oportet autem scire & hoc multa esse nomina in os masculine, & fœminine declinata quidem ĩ singulari numero, neutraliter autẽ ĩ plurali ut hic Tartarus, & hæc tartarꝰ, hæc tartara. hoc iugũ. hæc iuga. hic hũerꝰ hi hũeri hæc statera. hæ stateræ. hic uectes uectes hic circulus, hi culi, hoc frenũ. hæc frena. hic remꝰ, hi remi· hæc lucerna, hæ lucernæ hoc collum, hæc colla. hic curtus, hi currus. hæc uia. hæ uiæ.

5a declinato

De Quinta declinatione.

Quinta declinatio diuersas terminatiões hẽt omniũ plurisyllaborum nominum. de quibus diligenter tractabimus post artiloquium Aiacis, cuius formatio communis erit.

De in as plurisyllabis.

Hic Aiax unde deducitur, a lamentando, uel ab impellendo Illud æ: diphthongum, ut dictum est. supra æ: Tenuis ut prædictum est, & cutus· longa. n. ante longam penacuitur Illud as: longum, ut æneas· Dores autem interdum appo·

nentes.i. Thoas pro Thoas, & niger pre niger dicunt. Genitiuus huius aiacis. Nam in as purum bisyllaba grauisona per nt faciunt genitiuum, ut Aiax aiacis. Thoas, Thoantis. Hyas hyantis. Inuenies autem & gtõs in a apud poetas propter metrum. aiacis pro aiacis. & Thoãtis, ꝑ thoãtis. Illud an:˘lõgũ positiõe. Illud tos:˘breue natura. Omnis.n.gtũs plurisyllabus qdẽ breui desinit, parisyllabus uero, longi desinit. Datiuus. huic aiaci, a gtõ mutatione os in i, illud ti:˘breue, semper .n. datiuus i, breuis est. apud poetas autem etiam longum i. inuenies communi facta syllaba. Accusatiuus a datiuo mutatione i, in a. ut aiaci, aiacem. Omnis autem accusatiuus plurisyllabus, in a breuem desinit, nisi abscisio sit, ut neptunum, pro neptunũ, & sudorẽ, pro sudorẽ. Patiunť aũt & mistionẽ more attico, in on comparatiuorum accusatiui, ut maiorem, & maiorẽ minorem, & minorem, meliorem & meliorem, meliorem, & meliorẽ, & minorem & minorem suauiorẽ, & rẽ, peiorem & rẽ

Vocatiuus a gtõ abiectione tos cõiter huius aiaciso aiax. Illud an:˘breue. omnis.n. uocatiuus æquale tẽpus hẽt ꝓprio nominatiuo, uel minus ut hic, Ideo & illđ æ circũflectiť. & aiax attice. Inueniuntur autem apud poetas & uocatiui in a in as sup/ bisyllaborum a domo compositorum, ut laodamas, huius laudamãtis o laodama. hic polydamas hui⁹ polydamãtis o polydama. huius testis poeta in decimooctauo Iliadis Polydama, tu qdẽ nõ ãpli⁹ mihi grata hæc cõtionaris, & o polydama apud Alcæũ ut scriptum est. Ntũs & accusatiuus dualis & uocatiuus a datiuo singulari mutatione i, in e ut huic Aiaci hi aiaces, o aiaces. Genitiuus & datiuus dualis a nominatiuo duali mutatione e in in. hi aiaces. horum aiacum. nominatiuus pluralis, & uocatiuus a nominatiuo duali appositione s, hi aiaces. hi aiaces o aiaces. Omnis enim nominatiu⁹ pluralis nominis plurisyllabi in es desinit, præter neutra. in αι autem & ω & in οι parisyllabi. In on aũt comparatiua ꝑ crasin more attico in us faciunt nominatiuos plurales ut hi maiores & maiores. hi meliores & meliores. hi peiores & peiores, hi minores, & miores. hi meiores, & mĩores hi meliores & meliores. Gtũs horum aiacum. Omnis.n. gtũs pluralis cõmuniter in on (desinit.

desinit. præter unicasua horum quinꝫ· decem. uiginti qnquaginta· centum. & extensionem patientia, ut talium tantorum. istorum. Datiuus pluralis a nominatiuo sin gulari, & datiuo, sic, Omnis nominatiuꝰ plurisyllabus in.s.de, sinens, additione.i. facit datiuum pluralem. ut hic aiax his aiacibꝰ.hic lebes, his tibꝰ. hic tros.his troibꝰ.hic peleꝰ, his pe- leis·hic bos, his bobus. Excipitur pes pedibus, & filius, filiis, & cursor, cursoribus apud Callimachum. Smiliter & in duplicem desinentes nominatiui ut hic rapax, his rapacibꝰ.hic arabs his a, rabibus. Etiam cũ singularis dtũs in·i·purũ desinit, assumptione ·s. datiuus pluralis fit. ut huic serpenti. his serpẽtibus. huic suaui his suauibꝰ.huic dẽostheni, his dẽosthenibꝰ. Cũ ãt singularis da tiuus, n. habet, mutatione.n. in.s, datiuus pluralis fit, ut huic platoni his platonibꝰ.huic pastori, his pastoribꝰ.huic turturi, his turturibus· Cũ uero singularis datiuus cõsonantẽ hẽt ante.i.as- sumit.s· pluralis, & expellit non potentia profer, ri secum elementa, ut aiaci, aiacibus. gratioso, gratiosis. A ÷ longum. nam penultima datiui æquat temporibus alios obliquos. Interdũ aũt & maius tẽpus habet, ut leonis, leonibꝰ scribẽtis, scribentibus. illud Si ÷ breue natura, nisi cũ cõis syllaba fit apud poetas, apponitur autem n, in i datiuis, cum uocalis infertur, ut aiacibus donaui hoc, cum uero consonans, non. ut aiacibus dedi hoc. apud poetas uero sæ, pe ponitur.n. etiam consonante sequente propter metrum, ut i, longum fiat, & ionice aiacibus per extensionem, ipsi enim a desinente in es nominatiuo, appositione si formant datiuum pluralem, ut ai aces, aiacibus· gigantes, gigantibus heroes, heroibꝰ.turtures.ribꝰ, philomenæ, philomẽis, nisi unũ e, iiciatur propter metrum. Accusatiuus pluralis ÷ ab accu, satiuo singulari appositione.s. ut aiacem, aiaces· semper.n. pluri syllabi simplices accusatiui in as breuem desinunt, præter accu, satiuos in on comparatiuorum. hi.n. more attico per cra, sin in us desinunt, ut hos meliores, & meliores. hos maio, res, & maiores. hos minores, & miuores, hos minores & minores. hos meliores & meliores, hos peiores, & peiores· hos plures, & plures. & hæc quidem formatio omnium

plurisyllaborum masculinorũ, & fœmininorum, & cõium, & promiscuorum nominum. Regula.

Hic aiax. huius aiacis. huic aiaci. hunc aiacẽ o aiax cõiter, & o aiax attice. hi aiaces. horum aiacum. o aiaces. hi aiaces horum aiacum. his aiacibus. hos aiaces. o aiaces.

De generibus siue terminationibus nõinum, Sectio Secunda.

Quoniam uero nobis formatio nominum quinq; simpliciũ declinationum peracta est, cõsequens fuerit diligẽter de terminationibus plurisyllaborum nominum ordine tractare, ut studiosissimi ueteres tradiderunt, & primum de in as omnibus, quæq; ipsorum parisyllaba existentia i u & in a faciunt genitium, & quæ plurisyllaba in antos. ante hoc autem scire oportet, q̄ quinq; sunt finales omniũ masculinorum nõium n. x. r. s. ps. ut Dion phœnix. nestor. aiax. arabs. at talis & tantus. & hic, & tantus per extensionem fiunt. At adam abraam. Iacob. Ioseph. Daniel. michael iudaica existẽtia transformanda sunt in græcam terminationem. non enim tales consonantes finales græcorum nominũ iueniunt. ob hæc igit iudæos permittẽtes ualere Adamus & Abramus & Iacobus, & Iosepus, & Danielus, & michaelus græce dicamus.

De in as parisyllabis. terminatio prima masculinorum.

Sectio pma ĩ as.

In as purum parisyllaba simplicia grauisona cõmuniter in u faciunt genitiuum, ut hic æneas huius æneæ. hic papias hui⁹ papiæ. exceptis gentilibus a pi incipientibus ut Picias piciantis. peucetias peucetiantis. at Aphyas. phlegias. satyas arias. parias. parisyllabe & plurisyllabe declinantur

De in a facientibus genitiuum

In as unisyllaba circunflexa faciunt genitiuũ. ut hic gras hui⁹ græ. hic lapis h⁹ lapidis. hic chnas h⁹ chnæ.

In as circunflexa.

In as multisyllaba circunflexa parisyllaba quidem existentia in a faciunt genitiuum ut Thomas thomæ Cosmas cosmæ. menas menæ. Plurisyllaba uero ut pellicanus pellicani.

Inuenta sunt autẽ & nõ nulla Ionica in dos faciẽtia gtm̃ ut bittas bittadis, cyras cyradis. Etiam in bas ante b. aliam consonantem habentia, & non r, in a faciunt genitiuũ sambas sambæ. Galbas galbæ. crisbas crisbæ his similiter & Ibas ibæ, & banebas banebæ, & Annibal annibalis. Etiam in gas bisyllaba solum propria ut migas migæ, megas megæ. & magnus magni diuersiclinie cum adiectiuum. Algas algæ. Excipitur Salgas salgantis. Etiam superbisyllaba ut Saturgas saturgæ excepto acragas acragantis fluuius a quo agrigentum agrigenti urbs siciliæ. Etiam in das bisyllaba & superbisyllaba, ut Ladas ladæ Idas idæ. Leonidas leonidæ. Etiam in zas xas psas thas. cas ut arizas arizæ. elixas elixæ. apsas apsæ. Anthas anthæ. pelecas pelecæ. Etiam in las simplicia bisyllaba soligenera nõ penultimantia natura longa. & superbisyllaba duo lambda habentia, ut hylas hylæ. gelas gelæ. Iollas iollæ. Abollas abollæ. Etiam in mas habentia consonantem ante mi ut silmas silmæ acamantocharmas acamantocharmæ excipitur tolmas tolmantis. Etiam in mas persica ut salamas salamæ spitamas spitamæ Etiam in nas ut pinas pinæ, præterq̃ canas canantis, Etiam in pas soligenera, ut papas papæ lampas lampæ. Excipitur cypas cypantis. omnis uero omnis adiectiuum existens. Etiam in ras nõ habẽtia primã & secundam syllabam ab eadem consonãte uel æquælemẽtari incipientem ut simmoras simmoræ. cydras cydræ Etiam in sas bisyllaba non penultimata e ut chrysas chrysæ cyrsas cyrsæ. Etiam in tas ut archytas archytæ. europas europæ. Præterq̃ teleutas teleutantis. Etiam in phas bisyllaba & in chas ut delphas delphæ. aphas aphæ. excipitur cyphas antis. callichas callichæ. lachas lachæ. Excipitur calchas calchantis. Etiam in as a circunflexis uerbis composita ut patricida cidæ. a cædo idest uerbero. etiam in as, a fœmi-

ninis cōposita, ut hæc pharetra· hic Eupharetras h⁹ eupharetræ hæc uiolētia· hic euribias h⁹ biæ. hoc forū. hic pythagoras h⁹ ræ & pythagoræ. hic dolor hic Pausanias huius niæ. & hæc qdem de parisyllabis, sed de plurisyllabis deinceps dicamus.

De in is in entos facientia genitiuum.

In as purum nomina bisyllaba grauisona, non a dorica lingua existentia per nt flectuntur ut hic aiax, huius aiacis. hic Thoas h⁹ thoātis. hic bias, huius biātis. excipit lapis hui⁹ lapidis, & commixtione duoꝝ a, lapidis. & lapis lapidis, lapidi. lapidem. Etiam in as solisyllaba acutisona in tis faciunt gtūm, ut hic Pras hui⁹ prantis. hic zas hui⁹ zantis. hic phthas h⁹ phthantis, & plurisyllaba similiter, ut hæc statua. huius statuæ. hæc scutica, huius scuticæ. Etiam in bas habentia in penultima bitemporeā correptā, ut hic bibas, huius bibantis, hic annus, huius anni. hic alybas huius alybæ cuius penultima & longa. Excipitur hic barnabas huius barnabæ. hic labas h⁹ labæ· hic cabas, h⁹ cabæ. hic abas h⁹ abæ gētile. hic abas uero h⁹ abātis, ꝓpriū. Similiter & Iobas iobæ, & Rhebas bæ. Etiam in bas, ante b habentia r, plurisyllabice flectuntur, ut hic phorbas, hui⁹ phorbantis. hic cirbas hui⁹ cirbantis· Etiā ī gas bisyllaba ꝓpria, & appellatiua, uel gētilia, ut hic gigas, h⁹ gigātis. hic brigas huius brigantis. Etiam in das bisyllaba diphthongo penultimātia, ut hic Phidas hui⁹ phidātis. hic œdas h⁹ œdātis. Etiam & superbisyllaba a grauisonis uerbis facta, ut gratificor. charidas charidantis. rideo, Midas midantis. Sed supergloriosos græcos uel nomen est, a superglorior, supergloriosus, & concisione, supgloriosus supgloriosi uel particpium primi indefiniti est, a superglorior, supergloriabor supgloriatus sū pticipiū hic supgloriās hu⁹ supgloriātis & per concisionem superglorians, supergloriantis actūs supergloriantes. Etiam in Zas habentia y ante z, ut hic byzas huius byzātis. hic pyzas huius pyzantis. Etiā in las bisyllaba soligenera penultimantia natura longa, ut hic phylas huius phylantis. hic chelas huius chelantis. Similiter & habentia cōsonantē cū l. ut hic Atlas huius atlantis. Etiam duo ll. habentia, ut hic pallas huius pallātis. hic ballas huius ballātis. hic niger uero h⁹ ni-

gri. & miser miseri trigenerice, etiam quæ in mas bisyllaba, & superbisyllaba habentia ante m uocalem breuẽ imparisyllabice declinant, ut hic Adamas h⁹ adamãtis. hic Athamas hui⁹ athamãtis hic polydamas hui⁹ polydamãtis. cũ qb⁹ & hic thaumas huius thaumantis. etiam quæ in ras bisyllaba habẽtia primam, & secundam syllabam ab eadem consonante, uel eiusdẽ ordĩs ĩcipientẽ. ut hic babras hui⁹ babrãtis, hic pphras huius pphrantis. hic teuthras huius teuthrantis, similiter & coincidentia pticipio, ut hic Piras huius pirãtis. hic aras hui⁹ arãtis, Similiter & habentia a ante r, ut hic Taras huius tarantis, hic caras huius carantis. Etiam quæ in sas superbisyllaba e penultimantia. ut hic Apesas hui⁹ apesantis. Etiã quæ in phas superbisyllaba. ut hic Coryphas h⁹ coryphãtis. hic elephas h⁹ elephãtis hic onophas uero, hui⁹ onophæ. quæ ĩ as cõposita simpliciũ seruant declinationẽ, ut lycothoas lycothoãtis, qm̃ thoas thoãtis. Vniuersus uniuersi, quoniam omnis omnis. Sed de iis, quæ ĩ as satis, nunc autem de iis, quæ in is eodem dicamus modo.

De iis, quæ in is oĩbus, & primũ de parisyllabicis
Declinatio secunda.

Quæ in is grauisona spondaica in u faciunt genitiuum, ut hic chryses, h⁹ chrysæ. hic xerxes h⁹ xerxis, excipit hic uerbero hui⁹ uerberõis hic morges h⁹ getis. hic næes h⁹ næetis. hic cures huius curetis. hic pigres hui⁹ pigretis. hic tigris, h⁹ tigris fluuius, qui & tigris tigridis, & tigridis Ionice dicitur. phagres phagretis. magnes magnetis. ignes ignetis. masses massetis mendes mendetis. glœes glœetis. Etiam quæ in is circunflexa in u faciunt genitiuum, ut hic thales huius thalæ, & hic thales hui⁹ thaletis hic mercuri⁹, h⁹ curii. hic soses h⁹ sosæ, hic moses h⁹ mosæ & hic moyses hui⁹ moysæ. & hic mose⁹ huius mosei attice, & hic moyseus huius moysei apud diuinã scripturam. Etiam quæ in is grauisona ab iis quæ in i fœminina composita ut hæc cõfabulatio. hic lesches schæ. hæc aranea hic arachnes chnæ coma, hic nigricomus huius nigricomi. etiã quæ in dis patronymica, ut hic Atrides h⁹ atridæ. hic pelides huius pelidæ, & quæ in dis propria formã patronymici hñtia, ut hic Tucydides h⁹ thucydidis. hic milciades huius milciadæ. hic pylades huius py-

ladæ. Etiam in is grauisona simplicia, siue decomposita ab in os facta, ut Araxus. hic araxes huius araxæ. lapithus hic lapitha hui⁹ lapithæ. œdip⁹ œdipodis, hic œdipodes h⁹ ædi/podæ. Etiam in tis non composita a teneo, ut hic dator huius datoris. hæc charta, h⁹ chartæ. hic sacerdos h⁹tis, & in this similiter, ut hic scytha huius scythæ. Etiam per anis, & inis, & onis, & ynis, & onis, & olis, ut hic Iordanes huius ior/danis. hic æschĩes, h⁹ æschĩæ. hic meryões h⁹ meryõæ. hic geryo nes, huius geryonæ, & geryo ryonis, & geryoneus geryonei cõ muniter. Sæpe uero & apud poetas, & apđ hesiodũ ĩ Theogõia Chrysaor ãt pepit tricipitẽ Geryoneũ. hic cerynes h⁹ næ. hic la-tro huius latronis. hic ozola, huius ozolæ. Etiam in is graui-sona superbisyllaba ante is duas easdem immutabiles habentia, ut Ioannes huius Ioannis. hic caballes, huius caballæ. excipit hic Polles huius polletis, bisyllabũ.n. & hic aelles huius aellæ, acutisonum enim. Etiam in is soligenera a uerbis composi-ta, ut uendo. hic bibliopola huius bibliopolæ metior, hic terri-mẽsor, h⁹ terrimẽsoris. tero, hic pueritritor, h⁹ toris, uerbero, hic patripulsor, huius patripulsoris. eo, hic funambulus huius funã buli. In is solisyllaba circunflexa abiectione s. fa ciunt genitiuum, ut hic dres huius dræ. hic tres huius tre. & hæc quidem de in is parisyllabis, sed de plurisyllabis nunc dicendum. Dein is plurisyllabis.

In is grauisona Iambica a præsenti facta, cuius con sonantem seruant, in tos faciunt genitiuum, ut sacrifico, hic le/bes lebetis. sortior, hic laches hui⁹ lachetis. paupsũ. hic paup h⁹ pauperis. decipio, hic deceptor h⁹ toris. & hic erro, huius erro/nis. teneo, hic tẽtor huius tentoris. hic dares aũt, daretis, & daræ hic comes hui⁹ metis, & comæ. hic gyes, h⁹ gyetis, & gyæ. hic fũ gus h⁹ fungi, & fungi. hic pydes. huius pydetis, & pydæ hic cha/res, huius charetis, & charæ. hic pyles hui⁹ pyletis, & pylæ, hic my nes, huius mynetis, & mynæ. hic meges, hui⁹ megetis, & megæ Etiam in is solisyllaba acutisona in tos faciunt geni-tiuũ, ut hic cretẽsis h⁹ tẽsis. hic gnes, h⁹ gnetis. hic seru⁹ h⁹ serui Etiam in is multisyllaba communia, ut Arges argetis iniectus ĩiecti. idomit⁹ miti. homithnes, homithnetis. hæc uero cõposita

entia seruant præteriti syllabam. Etiam quædam in is habentia ante is immutabilem, & ante immutabilem uocalem, ut Epiales epialetis. hyperes hyperetis. aceles aceletis. cephales cephaletis. Etiam in is circunflexa ab in is, ut lauraceus cei a laurosus honoratus rati ab honorato. Etiam notata sunt hæc in is, in entos facientia genitiuum, ut clemẽs clementis. hic manẽs huius manentis, hic ualẽs huius ualẽtis. hic cresces hui⁹ crescẽtis. sed reliq̃ sũt nobis quæ in is contracta primæ circunflexorum declinationis.

De in is in us p cõmitxionẽ faciẽtibus gtũm.

In is circunflexa a gloria composita in us faciunt gtũm p cõmixtionẽ, ut hic hercules, huius herculis lis. etiam in is propria a uerbis composita in us faciunt genitiuum per commixtionẽ. dulcifico hic pollux huius pollucis. cis. cõsulo, hic Diomedes h⁹ dis dis mõstro hic Aristophanes, huius aristophanis. nis. Etiam in is ab in os neutris composita, ut robur, demosthenes demosthẽis nis. genus. Diogenes diogenis nis. finis, Aristoteles aristotelis lis. mos uitiosus uitiosi si. magnitudo. longus longi. gi. excipit hic Ameles huius ameletis, & hic amenes huius netis. Etiã in is adiectiua cõmunia acutisona, & grauisona neutrum in es habentia, ut hic & hæc uerax ueracis, cis. beneuolus beneuoli li. benemoratus. benemorati ti. etiam in ras bisylla ba ut plenus. hic mars uero martis, & mars martis & mars tis tis, & mars martis cõmuniter & martis Ionice, & martis attice & martis æolice. etiam per oris & iris, & odis, ut diores. triremis. pestilentialis. Etiam in is acutisona ut saphenes. Galenes. Et in is ab in ys facta ut grauis Abaris. uelox, uelocipes. oportet aũt scire & hoc, q̃ in is composita ab in os neutris, si sint propria grauantur ut Demosthenes diogenes. Aristoteles, sed si sint adiectiua acuunt̃ ut benignus inimicus nobilis. gloriosus. infamis biẽnis. triẽnis q̃driẽnis qn quennis. Sed ab anno athenienses grauant, biennis & triennis & quadriẽnis dicentes. Etiam ab in os trisyllabo adiectiua composita, & a bisyllabo habente in penultima ita post quod consonans sequit̃ grauantur ut magnitudo pmagnus. cetus ma-

gnum cete. mos uitiosus. magnitudo, longus. his uero sic dictis deinceps de in is dicamus. Regula.

Hic laches, hui9 lachetis. huic cheti. hunc chetē, o laches. hi lachetes, horum lachetū o lachetes. hi lachetes. hoꝝ lachetum his lachetibus, hos lachetas o lachetes De in is.

Et primū de in os facientibus gtūm. Terminatio tertia.

In is solisyllaba longum habentia i, additione os faciūt gtūm ut uermis uermis. leo leonis. cuius illud li & breue inuētū est. Quidā aūt cuiusdā. Illđ. n. ti: breue. Etiā in is appellatiua breui penultimātia, nō existentia denominatiua, p purū os faciunt genitiuum, ut serpens serpētis. uates uatis. uipera uiperæ etiam ut ait Orus, & Archadius grammatici per purum os faciunt genitiuum hæc propria ut zenis zenis. Iphis iphis. Sendis sendis. Polis polis. anacarsis anacarsis. sybaris sybaris. trallis. trallis. taxis taxis. agis agis. & agidis Thamyris, thamyris, & ridis. Agesipolis agesipolis & lidis. gaosis gaosis. busiris busiris busiris & busiridis.

De in dos facientibus genitiuum.

In is propria masculina siue in ris, siue in nis, siue in aliam quandā consonantem desinentia, in dos cōiter faciūt gtm̄, ut paris paridis. Adonis adonidis. Theognis theognidis. Etiā in lō gā penultimantia denōiatiua, ut fœminiuir niuiri. ancilla læ. uxor uxoris. Etiam a ciuitate composita masculina sola uel cōia ut hic sopolis huius sopolidis. hic Agesipolis h9 agesipolis. hic & hæc ciuitifuga. gæ. hic & hæc exurbs exurbis placenta placentæ. placentæ, & placentæ. placentas & placētas, uñ & illđ Aristophanis. Placentas arripientem, sic & ouis ouis. Etiam in is composita a uates communiter, ut cribriuates cribriuatis, præuates præuatis. Etiam habentia ante is unam consonantem, ut crathis crathidis, sed habentia duas imutabiles, in thos faciunt genitiuū, ut hic & hæc auis auis, funis funis. Oportet uero scire omnia in is grauisona natura, breue i habere in omnibus casibus. Sed auis, bene armatus & alia quædam atticos producere. Etiam alii casus seruant consonantem genitiui, si uero hic purus sit, similiter & hi Hic paris huius dis communiter, & paridis ionice. nam in dos

ὡς κακῶς, καὶ ἀθλίως ζῶσι, καὶ ὡς ναυαγοῦσιν ἐν τῷ βίῳ, καὶ πλανῶνται, καὶ ἄγονται κατακεκρατημένοι, ὥσπερ ὑπὸ πολεμίων, οἱ μὲν, ὑπ' ἀκρασίας, οἱ δὲ, ὑπ' ἀλαζονείας, οἱ δὲ, ὑπὸ φιλαργυρίας, ἕτεροι δὲ ὑπὸ κενοδοξίας, οἱ δὲ, ὑφ' ἑτέρων κακῶν, ἐξ ὧν οὐ δύνανται ἐκλῦσαι ἑαυτοὺς τῶν δεινῶν, οἷς δέδενται, ὥστε σωθῆναι, καὶ ἀφικέσθαι ὧδε. ἀλλὰ ταράττονται διὰ παντὸς τοῦ βίου. τοῦτο δὲ πάσχουσι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἐνθάδε ὁδὸν εὑρεῖν· ἐπελάθοντο γὰρ τὸ παρὰ τοῦ δαιμονίου πρόσταγμα. ὀρθῶς μοι δοκεῖς λέγειν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο πάλιν ἀπορῶ, διὰ τί δεικνύουσιν αὐτῷ τὸν τόπον ἐκεῖνον αἱ ἀρεταὶ, ὅθεν ἥκει τὸ πρότερον. οὐκ ἀκριβῶς ᾔδει, οὐδὲ ἠπίστατο ἔφη οὐδὲν τῶν ἐκεῖ, ἀλλ' ἐνεδοίαζε. καὶ διὰ τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν πλάνον, ὃν δὴ ἐπεπώκει, τὰ μὴ ὄντα ἀγαθὰ, ἐνόμιζεν ἀγαθὰ εἶναι, καὶ τὰ μὴ ὄντα κακὰ, κακά. διὸ καὶ ἔζη κακῶς, ὥσπερ οἱ ἄλλοι οἱ ἐκεῖ διατρίβοντες. νῦν δὲ ἀπειληφὼς τὴν ἐπιστήμην τῶν συμφερόντων, αὐτός τε καλῶς ζῇ, καὶ τούτους θεωρεῖ ὡς κακῶς πράσσουσιν. ἐπειδὰν οὖν θεωρήσῃ πάντα, τί ποιεῖ, ἢ ποῖ βαδίζει; ὅπου ἂν βούληται ἔφη. πανταχοῦ γάρ ἐστιν αὐτῷ ἀσφάλεια, ὥσπερ τὸ κωρύκιον ἄντρον ἔχοντι. καὶ πανταχοῦ οὗ ἂν ἀφίκηται, πάντα καλῶς βιώσεται μετὰ πάσης ἀσφαλείας. ἀποδέξονται γὰρ αὐτὸν ἀσμένως πάντες, καθάπερ τὸν ἰατρὸν οἱ πάσχοντες. πότερον οὖν κἀκείνας τὰς γυναῖκας, ἃς ἔφης θηρία εἶναι, οὐκέτι φοβεῖται, μή τι πάθῃ ὑπ' αὐτῶν; οὐδὲν, οὐ μὴ διοχληθήσεται οὔτε ὑπὸ ὀδύνης, οὔτε ὑπὸ λύπης, οὔτε ὑπ' ἀκρασίας, οὔτε ὑπὸ φιλαργυρίας, οὔτε ὑπὸ πενίας, οὔτε ὑπ' ἄλλου κακοῦ οὐδενός. ἁπάντων γὰρ κυριεύει, καὶ ἐπάνω πάντων ἐστὶ τῶν πρότερον αὐτὸν λυπούντων, καθάπερ οἱ ἐχιόδηκτοι. τὰ γὰρ θηρία δήπου πάντας τοὺς ἄλλους κακοποιοῦντα μέχρι θανάτου, ἐκείνους οὐ λυπεῖ, διὰ τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον αὐτοὺς τοῦτο. καὶ τοῦτον οὐδὲν λυπεῖ, διὰ τὸ ἔχειν ἀντιφάρμακον. καλῶς ἐμοὶ δοκεῖς λέγειν. ἀλλ' ἔτι τοῦτό μοι εἰπέ, τίνες εἰσὶν οὗτοι οἱ δοκοῦντες ἐκεῖθεν ἀπὸ τοῦ βουνοῦ παραγίνεσθαι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἐστεφανωμένοι, ἔμφασιν ποιοῦσιν εὐφροσύνης τινός, οἱ δὲ ἀστεφάνωτοι, οἱ μὲν, ἀπεγνωσμένοι καὶ τὰς κνήμας, καὶ τὰς κεφαλὰς δοκοῦσι τετρῖφθαι, κατέχονται δὲ ὑπὸ γυναικῶν τινων; οἱ μὲν ἐστεφανωμένοι, σεσωσμένοι εἰσὶ πρὸς τὴν παιδείαν, καὶ εὐφραίνονται τετυχηκότες αὐτῆς, οἱ δ' ἀστεφάνωτοι, οἱ μὲν ἀπεγνωσμένοι ὑπὸ τῆς παιδείας ἀνακάμπτουσι, κακῶς, καὶ ἀθλίως διακείμενοι. οἱ δὲ, ἀποδεδειλιακότες, καὶ ἀναβεβηκότες

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

q̃ male,& misere uiuant,& quonã modo piclitant̃ in uita,& errant,& ducuntur uicti sicut ab inimicis. Aliqui quidem ab intemperantia, aliqui a superbia. aliqui ab auaritia. aliqui ab inani gloria. aliqui ab aliis malis, ex quibus nõ possunt solue re se a calamitatib⁹, qb⁹ deuicti fuerãt, ut salui sint,& pueniãt huc Sed pturbantur per omnem uitam. hoc uero patiunt̃, quia non possunt, quæ huc, uiam inuenire. obliti enim sunt qđ a genio, mandatum. Recte mihi uideris dicere, sed & hoc rursus du bito, Quare ostendunt ei locum uirtutes unde uenit prius? nõ exacte nouerat, neq; sciebat inqt aliquid eoꝝ, quæ ibi sed dubitabat,& pp ignorantiã,& errorẽ, quem ebiberat, quæ nõ sunt bona, putabat bõa eẽ,& quæ non sunt mala, mala. ideo & uiuebat male, ut alii illic cõmorantes, nunc autem assumpta scientia conducibilium, ipseq; bene uiuit, & alios speculat̃ male uiuere. Cũ igit̃ speculat⁹ fuerit oĩa, qd facit, uel quo uadit? Quo uoluerit inquit. ubiq; enim est ei securitas, sicut corycium antrum habitanti, & ubiq; quo accesserit in omnibus bene uiuet cum omni securitate, suscipient enim ipsum libenter omnes, sicut medicum patientes. Nunqd igit̃ & illas fœminas, quas dicis bestiolas eẽ non etiã timet, nequid patiatur ab ipsis? nihil, non perturbabitur, neq; a dolore, neq; a mœstitia, neq; ab intemperantia, neq; ab auaritia, neq; a paupertate, neq; ab alio malo ullo. omnibus enim dominatur,& supra omnia est prius ipsum mœstificantia, sicut a uipera morsi. Nam bestiolæ certe omnibus aliis malefacientes usq; ad mortem, illos non mœstificãt, qđ habeant remedium ipsi hoc,& hunc nihil mœstificat quia habet remediũ. bñ mihi uideris dicer̃. Sed adhuc hoc mihi dic, q̃ sũt hi qui uidentur illinc a colle proficisci & qui eorum coronati sunt præse ferunt lætitiã quandã, sed q ĩcoronati sunt hi quidem desperata re & tibias,& capita uidentur attriti. tenentur.n a mulieribus quibusdã? Qui coronati sunt, salui facti sunt a disciplina. & exultant assecuti ipsam, sed qui ĩcoronati sunt, hi qdẽ qa desperarũt a disciplina redeunt, male,& misere affecti, hi uero interriti,& profecti

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

facientia genitiuum communiter,& in os faciunt ionice unde & poeta in tertio Iliadis, rursus uidens, paridis uero uelociter sors exiliuit, huic paridi & paridi & paridi apud poetas hunc paridem & parin. Sciendũ ẽ ꝙ quidã dicunt, ꝙ ĩ is ꝓpria facientia genitiuum in dos, & os, faciunt duos accusatiuos in da, genitiuiin dos, ut paridis parida, in in, eius qui in os, ut paridis parin. sed appellatiua per purum os solum facientia genitiuum, in in faciunt accusatiuum, ut hic serpens huius serpẽtis, hũc serpentẽ. hic uates hui⁹ uatis hũc uatẽ. uocatiuus:o pari communiter. nam in is abiectione s faciunt uocatiuum, & o paris attice. sed reliqua formabis formatione aiacis. Regula.

Hic paris huius paridis huic paridi hũc paridem, & parin, o pari & o paris. hi parides, horum paridum. o parides. hi parides, horum paridum. his paridibus hos parides o parides

De in is Terminatio quarta.

In is solisyllaba masculina per enos faciunt genitiuũ, ut unus unius. pecten tinis. ullus ullius, a quo nullus lius & nullus lius. notandum est clauis clauis. fœmininum enim sed multisyllaba soligenera, & trigenera in entos faciunt genitiuum, soligenera qdẽ ut simois simoentis. seleis seleentis, trigenera uero, ut gratiosus tiosi. honorat⁹ honorati. uocalis uocalis similiter, & in is participia, ut uerberatus rati, huius gratiosi huic gratioso. hunc gratiosum. o gratiose cõmuniter, a nõiatiuo abiectiones, & o gratiose attice, & o gratiose, a genitiuo, abiectione, tos ut ab aiace, aiax, unde & neutrum hoc gratiosum, Regula.

Hic gratiosus huius gratiosi. huic tioso. hũc gratiosũ. o se & o gratiose, & o gratiose. hi gratiosi. hoꝝ gratiosorũ. o gratiosi hi gratiosi. horum gratiosorum. his sis. & gratiosis hos gratiosos. o gratiosi. De iu ys nõibus terminatio, quinta.

In ys solisyllaba circunflexa entia, per purum os faciunt genitiuum seruantia i in obliquis, ut mus muris. sus suis. quercus quercus. Etiam plurisyllaba circunflexa ut hic piscis, huius piscis. sed hoꝝ illud y in ntõ solum est longum, in obliquis uero breue. Etiam in ys grauisona so-

ligenera quidem entia per ys faciunt genitiuum ſeruantia
illud y, ut tiphys tiphys racemus racemi. mortuꝰ mortui rhada
manthus rhadamanthi. excipitur cubitus cubiti. ſecu-
ris ſecuris. legatus legati. In ys enim ut a
it multiſcius Herodianus permutato o paruo in o
magnũ, mor̃ attico ꝑmutatũ ẽ & y ĩ e, ſed trigenera ẽtia acutiſõa
uertunt y in e in obliquis, ut ſuauis ſuauis. uelox
uelocis .tardus tardi .citus citi. acutus a
cuti. ſed omnia huiuſmodi ubiqꝫ i breue habent. In ys
cõpoſita, ſi cõpoſita ſint ab ĩ ys ſimplicibꝰ, declinatum ſuum ſer
uant, ut pulchripiſcis piſcis. quia piſcis piſcis. tribreuis
tribreuis, quia breuis breuis, ſed ſi compoſita ſint ab aliis, in dos
faciunt gtm̃. ut hic & hæc aduena næ. hic & hæ nuꝑ ueniẽs nu
per uenientis. In ys diminutiua circũflexa pluri ſyllaba abiectio
ne s faciũt gtm̃, ut hic camilus. huiꝰ camili. hic bacchulus huius
bacchuli. hic clauſulus huiꝰ clauſuli. quia uero in ys adiectiua, &
ſoligenera paucipaſſa ẽtia cõtractionẽ, & cõmixtionẽ ſuſcipiũt,
dicendũ ſit de ipſis accurate. & primum de acutiſonis adiecti
uis. ſuauis ſuauis. Datiuus: ſuaui & contractione ſuaui, nam e
& i in ει diphthongum contrahitur. & accuſatiuus: uauem a
datiuo mutatione i in a, & cõmixtione. ſuauem: a ntõ mutatiõe
s in n. Vocatiuus: o ſuauis communiter, a ntõ abiectione s. no
minatiuus dualis & utũs: hi ſuaues o ſuaues ĩcõtracti. Inuenit̃ ta
mẽ, ut ait Theodoſius apud Ionẽ comicũ, aſperos ab aſperos, &
cõmixtiõe aſpos. gtũs dualis: hoꝝ ſuauiũ incõtractꝰ. Cũ. n, gtũs
ſingularis contrahitur, tũc & genitiuus dualis, & pluralis contra
hitur, ſed quando ille incontractus ſit, tunc & hi ĩcontracti ſunt
Nominatiuus pluralis & uocatiuus: hi ſuaues o ſuaues
& commixtione ſuaues. Nam duo e in his, in ει diphthongũ cõ
miſcent̃. Gtũs: horum ſuauium. Dtũs: his ſuauibus ĩcontracti
Accuſatiuus hos ſuaues, & commixione ſuaues. Nam e & a in
hoc, in ει diphthongum cõmiſcẽtur, & ſic quidem formabis in
ys trigenera, ſed ſoligenera ſic. racemus racemi. racemo
racemũ tãtũ. Omnis n. genitiuus purus, bitẽpore penultimãs
in n ſolum format accuſatiuum, ut racemi racemum ſerpentis
ſerpentem. Inuenies autẽ raro apud poetas racemũ & quercũ, &

uentrē·hi racemi,hoꝝ cemoꝝ,o racemi ĩcōtracta.hi racemi o racemi,& cōmixtione racemi,nam y & e in his in y longum commiscent̃.hoꝝ raceoꝝ·his mis·hos mos,& cōmixtiōe racemos.

De in us nominibus termiatio sexta·

In us contracta, parisyllaba entia perfectorum seruant declinatum, ut aureus qm̃ aure aurei, us aurei, argenteus argētei, qa argēte⁹ argētei·mēs mētis,qa mēs tis,& hæc mēs h⁹ mentis· Etiam in plus parisyllaba entia in u faciunt genitiuum, ut simplex simplicis·duplex duplicis·triplex cis, Etiam Indus ut fratris filius, fratris filii. nepos nepotis sed in us simplicia plurisyllaba entia in os faciunt genitiuū ut bos bouis.mēs tis.cus cutis.lanugo lanugis excipit̃ hic pes huius pedis, &hic dens huius dentis. Etiam a pus composita simplicis seruantia declinatum in dos faciunt genitiuum, ut bipes bipedis· tripes tripedis. & tripedis attice septipes septipedis, & septipes septipedis, unde & hesiodus ĩ operib⁹. Axemq; septipedē ĩcidito,pistillū uero tricubitale œdipus ædipodis, & œdipi attice, & œdipodes œdipodæ sæpe apud poetas, unde & Hesiodus in diebus. perdidit pugnantes ouium causa œdipodæ pro œdipodæ. & Callimachus ĩ secūda laude Apollinis.Te quidem ex Sparta sextū genus ædipodæ pro ædipodæ. Etiam in us circunflexa ab in is ut planus placenta placentæ. Simois, simus simuntis.sed oīum cōditor,hic Iesus hui⁹ Iesu,huic Iesu hūc Iesum apud sacram scripturam. sed omnia in us simplicia circunflectuntur ut mens. bos. præter pes & dens, hæc enim mutantia ĩflexionē,mutauere & sonum. cōposita uero grauantur,ut bōa nauigatio.bōicorpor bonimēs.prudēs.malimēs,qa diuidunt̃ in omnipassa,& paucipassa, dicendum fuerit & de iis & primum de paucipassis.

De in us Paucipassis.

Hic bos hui⁹ bouis & bouis apud poetas,huic boui,hūc bouē a datiuo, & bouem a nominatiuo. Vsitatior autem secunda q̃ prima· Vocatiuus:ͤ o bos a nominatiuo abiectione s, nam ins desinentia cum diphthongo abiectione s faciunt utūm.hic bos o bos hæc placēta o placēta.hic pele⁹ o le⁹.hi boues,hoꝝ boū,o boues. Incōtracta hi boues & cōmixtiōe boues

inuentū ē, hoꝝ boū. his bob⁹, hos boues & boues ꝑ mixtionē cō sonanter nominatiuo plurali. Quando. n. hic in es desinit cōtra ctus ens, conuocem accusatiuum & uocatiuum habet, ut hi boues & boues, hos boues & boues o boues & ues. hi pisces & pisces. hos pisces, & pisceso pisces, & pisces. his sic habentibus formandum est & quæ in us contracta multi/ passa. Quæ ī os siue soligenera, siue trigenera cōtracta simpliciter q̃ & contracte flectuntur sic. hæc mens, & mens. huius mentis & tis. huic menti, & ti hā̃c mētē & tē o mēs o mēs hæ mētes. tes haꝝ mētiū. tiū o mētes o tes, hæ mētes tes, haꝝ mētiū & tiū. his mētibus & bus, has mētes, & tes. o mētes & tes, & hæc mēs, hui⁹ mētis, huic ti. & hæc cutis h⁹ tis, huic cuti. Illđ uero Sophoclis ī aiace. r̄dit. n. ī cute hoc, ut ñ gaudēt qdā̃, uel ab eo qđ ē hæc cutis huius cutis, huic cuti. uel a cutis cutis cuti attice, uel & ab hæc cutis huius cutis huic cuti & cutī

De in os, terminatio septima.

In os solisyllaba circunflexa abiectione s, faciunt gtū m ut hic sospes. h⁹ sospitis. hic crous h⁹ croi. hic cous h⁹ coī. hic notus huius noti. Etiā in os omnia attica, ut hic menelaus hui⁹ menelai. hic populus h⁹puli. hic funis h⁹ nis & hic funis h⁹ funis communiter & hic funis huius funis. In os acutisona soli/ syllaba plurisyllabice in os faciunt genitiuum, ut hic tros hui⁹ trois. hic seru⁹. h⁹ serui. excipit̄ hic uiuens hui⁹ uiuētis. Etiā in os solisyllaba habentia consonantem tertiæ coniugationis grauisonorum idest d. th. t. ut seruus serui páthera ræ. tros trois. at non habentia in tos faciunt genitiuum ut hoc corpus. huius corporis. hic uir h⁹ uiri, ꝓ uir. hoc lumē uero hui⁹ luminis. Etia ī os acutisona multisyllaba, ut indecidens indecidentis. ignotus ignoti. sudor sudoris. In os grauisona siquidem breui penultimant in tos faciunt genitiuum, ut risus risus, & risus attice. Amor amoris & amoris attice, & Amor amoris æolice sæpe apud poetas. unde & Hesiodus in Theo- gōia, hā̃c amor secuta ē, & cupido secut⁹ ē pulcher, sic lōga per purū os faciunt genitiuum ut heros herois minos nois, ꝑter ser uus, serui. seru⁹. n. erat, atheniēses āt heroē minoem dicunt pari- syllaba ī hui⁹mōi faciētes dcliationē. In os cōposita cōiter qdē

ſimpliciũ ſeruant declinationẽ ut ſoluiſudor ſoluiſudoris · auricola auricolæ · attice autem in o faciunt genitiuũ, ut riſus amator, riſus amatoris ĩfortũat⁹ amator, toris. hic ſudor, huius ſudoris. huic ſudori, & per abſciſionem, ſudori ſæpe apud poetas, & apud poetam in. xvi. Iliadis. labore autem & ſudore aſſidue ſemper, pro ſudore. hunc ſudorem, & ꝑ abſciſionẽ ſudorem, ut apud eundem ſæpe · & in decimo Iliadis ipſi autem ſudorem multum abluebãt mari. ꝓ ſudorẽ, o ſudor hi ſudores hoꝝ ſudoꝝ o ſudores · hi ſudores horum dorum. his ſudorib⁹. hos ſudores, o ſudores. hic heros huius rois · huic heroi hũc heroẽ o ros. hi roes hoꝝ roũ · o roes. hi roes & cõmixtiõe heroes ut apud Ariſtophanẽ ĩ auibus. nũ heroes ꝓpe ſũt ꝓ heroes ſemel uero dicto ob metrũ non eſt utendũ, horũ heroũ his ibus hos heroas. & heroas · o heroes.

De in duas cõſonãtes deſinẽtibus nõibus termĩatio octaua.

Duas conſonantes finales habentia nõia, uel ĩ es deſinunt, ut mare, uel in xi ut caro, & habentia quidem finale x, ante ipſum uel l habent ut ſulcus uel r ut caro. uel g ut ſphinx, ſed de his quidẽ in alio. habentia aũt finale s, aut l, habẽt ante ipſum, ut mare, uel n. ut tiryns, uel r ut beatus de qbus nũc dicendũ ĩ duas conſonantes deſinentia pluriſyllabice per duas cõſonãtes declinantur ut tiryns tirynthis. lumbricus lumbrici beatus beati marc aũt debẽs eſſe maris, maris, maris factũ ẽ ut ſeruet̃ aſpiratio nominatiui ſpiritus enim nominatiui obliqui ſeruant Si igitur fuiſſet maris tenuaret̃ · Oĩs enim uocalis p̃cedens liquidam poſt quam conſonans tertiæ coniugationis grauiſonorũ ſequitur, tenuat̃. ꝓpterea igit̃ abiectũ ẽ t, & effectũ ẽ maris ut obliqui aſpirationem nominatiui habeant. hoc mare huius maris. huic ri hoc mare. o mar̃, hi ſales hoꝝ faliũ · o ſales, hi ſales horum ſalium · his ſalibus. hos ſales. o ſales. ſignificat autem ſal ſalis · mare autem maris mari mare ſolum mare. habentia. a. ante duas conſonantes in tos faciunt genitiuum, ut beatus ſecundum ueteres, beati, & hic beatus huius beati. unde hic beatus huius beati, At non habentia a in thos faciunt genitiuum ut tiryns tirynthis, lumbricus lumbrici.

De in an nõibus Terminatio.ix.

In an nomina appositione os faciunt genitiuum, etiam seruant ubiq; a longum ut pæan pæanis, titan titanis. Pelicanus pelicani. pan panis deus. omne autem omnis. & simplicia quidem essentia acuunť ut titã pæan cõposita uero penacuunť ut eupæan. titanopan. hermopan. Notandũ ẽ hic carban compositum enim ens a care uocem habere acuitur.

De in in, terminatio decima.

In in unisyllaba masculina appositione os faciunt genitiuum seruantia ita in obliquo ut splen splenis iupiter iouis. anser anseris, mensis mẽsis. & mẽsis æolice uñ & hesiodus, mensis enim pessimus iste. mens autem mentis fœminũ enim etiam in in multisyllaba acutisona si habent m, uertunt ita in e in obliquis, ut pastor pastoris portus portus. hymen hymenis. fundum fundi. excipitur Damen damenis. Si non habent m, seruant ita ut aquæductus aquæducti, ĩpetigo ĩpetiginis. Excipiť. azen azẽis. adẽ adẽis, & collum colli, quia collum erat. In in grauisona si sint soligenera, seruant ita in obliquis ut græcus græci geren gerenis. seuen seuenis. I ren irenis, & irenis apud Callimachũ propter metrũ. Sed si sint adiectiua bigenera, uertũt ita ĩ alios casus, ut hic & hæc mas. hic & hæc Iuuenis Iuuenis.

De in in, terminatio undecima.

In in masculina & fœminina biterminata appositione os faciunt genitiuum. & seruant i longum ubiq;, ut delphin delphinis. telchin telchinis radius radii, eleusin, eleusinis. & simplicia quidem acuuntur ut delphin radi9, sed composita penacuuntur. auriradius. tricuspis, boniradius. uocantur autem biterminata quoniam apud ueteres in is desinebant, ut delphin. radius, sed apud iuniores in in ut delphin. radius. Vsitatior autẽ quæ in is, ea quæ in in. excipiť aliqs alicuius. nõ biterminatũ. n. ens correptũ natura iota habet

D e in yn, Terminatio duodecima.

In yn appositione os faciunt genitium, ut mosyn mosynis, poltyn poltynis. Phorcyn phorcynis. phorcyni cynẽ & hic phorcys. h9 cynis. huic phorcyni. hũc cynẽ. & hic phorcys

hꝰ phorci· huic phorco· ūn̄ & hesiodꝰ ĩ theogõia, ceto ãt Iuuẽis simum phorcū amore mixta. hunc phorcū, unde & homericus Quintus in sexto. Si aūt paris m osynū q; pcussit, & forte phorcū & hic phorcꝰ hꝰ phorci. Illd uero ys, alii longū, alii breue semp existimarūt. ac doctus Herodianus ĩ nominatiuo quidẽ solū eẽ breue ait, in obliquis autem longum, quod usus poe-tarum confirmat. nam antiquus ille orpheus in argonauticis sic ait· Proteum, & Phorcyna, & fortem tritonem, sic similiter & poeta in primo odysseæ Phorcynis filia maris immen-si regnatoris, & rursus ĩ tertiodecio eiusdẽ, phorcynis uero qdã est portus marini senis· & in tertio eiusdem extremitate Gorty nis ĩ aeriformi põto, & dionysius enarrator apud q; sacrã Gorty nem, & epirotidẽ phæstū, phorcys ãt phorcyos. Illđ cy:' breue, q̄ enim in ys breuem bitẽporeã hn̄t, unde & hesiodus ĩ theogonia phorcyi autem rursus Ceto anus peperit pulchrigenas.

De in on desinentibus, terminatio xiii.

In on desinentia nomina aut acuuntur, ut Sarpedon, helicon aut grauantur, ut theon. plato, aut circūflectunt ut Xenophõ ne ptunus, & acutisona additione os facientia geniti uum, uel seruant o magnum in obliquis, ut helicon helico nis, uel uertunt o magnum in paruum, ut Sarpedon sarpedonis grauisona autẽ uel additione os faciunt genitiuū, Interdū uero o magnum seruantia, interdum aūt uertentia, uel per nt. at cir-cunflexa ut plurimum per nt faciunt genitiuum, ser-uantia o magnum. Sed quoniam de his documentum ua-rium q; est, & paucis cognitū, dicendū fuerit diligẽtissime scđm ueteres non parcentibus atramento·

De in on Acutisonis seruantibus o.

In on Acutisona solisyllaba additione os faciunt gtūm seruantia o magnum in obliquis ut ramus ra-mi, collis collis. Eriam in on contentiua, ut cubiculum cubiculi · uirginetum uirgineti · spinetum spineti Etiam ut contentiua, ut certamẽ certaminis. æuum æui· etiam mensiū nomina ut augustus augusti· Iunius Iuni. i. februarius februarii. Etiam per eon su-

perbisyllaba ut legio legionis. hercules herculis. ty, phon, typhonis. neptunus neptuni. Aliqua uero in on purum breui bitempore penultimantia mutant o magnum in o paruū in obliquis, ut Amphictyon amphictyonis periction peri ctionis, sed cnacyon cnacyōis illud n. cy longū. etiam aliqua in don, ut sarpedon sarpedonis, & sarpedon sarpedontis, ma, cedo macedonis. excipit hic calydo huius calydonis, & hic amy don huius amydonis nōina propria. a quibus calydon ciuitas & amydon. In on circunflexa omnia per nt flectuntur ser, uantia o magnum, ut xenophon xenophōtis. aglaophon agla, ophōtis. Demophō demophōtis. excipit hic neptun⁹ h⁹ neptūi, & taon onis. & typhon typhonis & typhon onis dicitur attice, & typho typhonis. & typhoeus typhoei. & ty, phaon onis. poetæ uero propter metrum apponunt o sæ- pe in quibusdam horū nōium. Demophoō & democoon dicē tes, unde & poeta in quinto Iliadis. Sed filium priami spurium percussit Democoontē, p democontem. etiam iuenitur his ap, positum f. digamma æolicum in epigrammatis antiquis. hoc autem erat (ut ait Dionysius alicarnaseus in prima romanarum historiarum) u syllaba una littera scripta duplicibus obliquis in unam rectam coniuncta sic F utebantur autem æoles in a uocali incipieutibus dictionibus, ut Felena Frex. Fir. Fdomus, sed qa ante r cōsonātiā nō facit, uertebant ipsum in b, uel d, uel c. existente in scđa syllaba, ut scriptum est in æolica lingua, ut bretor pro rhetor & saluator, p saluator. brodos pro rhodus. pān⁹ uilis., p pān⁹ uilis, semel uero alcæus rūpes, p rūpes dixit ut ait Tryphon grammaticus qui & iones & dores & lacones, & bœotos ipso uti ait, pro ipso autem nos denso pro tenui utimur, sed de hoc satis, nunc uero de In on grauisonis dicamus.

De in on grauisonis seruantibus o magnum in obliquis

In on grauisona denominatiua seruant o magnum in obliquis ut deus Theon theonis. delitiæ Tryphon onis. latus, Plato onis. sacer hieron onis. litus actæon actæo nis. & actæonis per correptionem. excipiuntur ab in os com, positis facta, ut exanguis. Anæmon onis, pædicatus

puer meritorius pueri meritorii. etiã in on gẽtilia ut myton my tonis. cydon cydonis. cadmeon cadmeonis, argeon argeonis excipitur cycon onis. Cycon uero cyconis proprium, Etiam in bon, ut ſtrabo onis. tribo onis. Etiam in gon biſyllaba, & ſuperbiſyllaba, ut legon legonis, phlegon phlegonis. Aregon onis. Etiam in don ut Phædon phædonis phedon onis. Ladon onis. cnodon autem cnodontis. Etiam in don denominatiua ut Corydus corydon cinædus, cinædus cinædi. Etiam in zon. xon. ſon biſyllaba propria ut rhizon rhizonis. Axis axis. phraxon. onis. æſon onis. & æſonis per correptionem. excipitur Iaſon iaſonis, etiam in thon phon. chon. con. pon. ton. diſyllaba ut motho onis. trypho onis. glecho onis. glauco onis. dupo duponis. Pluto onis. Etiam ante on immutabilem habentia ut gelo onis. timo onis. ſinon onis. charon onis. naron autẽ onis per correptionem. Etiam in on habentia ante on bitemporem correptam, ut eetio eetionis deucalion onis. Amphitryou onis. ereuthalion onis. eutrion onis. electryon onis. hephæſtion onis, endymion onis. aſterion onis. Orion orionis. huius uero illud ri longum ut pleraq;, & breue apud euripidẽ inuenitur, & aſtra & orionem uideo. Etiam in on patronymica ut pelides pelidæ. atrides atridæ ſaturnius ſaturnii. illud uero in. xv. Illiadis poetæ, Iouem uero nõ ego ſaturnium prope accedam p correptionem propter metrũ per o paruum ſcribitur. Etiam in on diminutiua ut bacchulus li. ſimunculus li. lacunculus lacunculi. morion onis.

De in on uertentibus o magnum in o paruũ

In on uerbalia uel communia uertunt o magnũ ĩ o paruũ in obliquis ut amo philemon onis. intelligo. noemon noemonis. miſereor miſericors cordis. hic & hæc prudẽs. tis. hic & hæc uicinꝰ ni. hic & hæc faber lignariꝰ fabri. excipit hic & hæc ardẽs entis. hic & hæc diſſimulator oris. Etiam in on bitempore lõgo penultimantia ut machaon onis. hiætaon onis. Aretaon onis. Amphion onis ſol ſolis echion onis. Pandion onis. dolion onis ſeruus ſerui.

cion onis. pinguis pinguis. serra serræ. Item in on super bisyllaba longa penultimantia ut peion onis. Item in on comparatiua ut maior oris melior oris. melior oris. Item in on bisyllaba non denominatiua duas consonãtes p cõprehensionẽ habentia ut faber fabri. scius scii. Incus incudis. Item a mente composita ut stultus stulti. prudens prudentis.

De in on per nt declinatis.

In on habentia fœmininum per æna per nt flectuntur uertentia o magnum in o paruum ut leo onis. quia leæna seruus serui, quia serua, draco onis, quia dracæna. lacon uero laconis. diminutiuum enim. Item i don superbisyllaba non denominatiua ut celadon dontis. sarpedon ontis. chalcodon ontis. aper apri. hæc uero & per onos inueniuntur flexa ut ambidento dentonis. Etiam in thon superbisyllaba participalia, ut phaethon. thontis pyriphlegethon. thontis.

De in on compositis.

In on composita omnia simplicium seruant flexionem ut chalcochiton onis. architectus architecti misoposidon misoposidonis. & hæc quidem de in on, quorum accusatiuus patitur sæpe abscisionem ut neptunum pro neptunum. Apollinem pro apollinem. De uocatiuis in on.

De nominatiuis autẽ ipsorũ iuniuersum scire oportet q̃ i on acutisona eosdem habent nominatiuos & uocatiuos ut oliuetũ o oliuetum. similiter & circunflexa ut xenophon o xenophon præter neptunum o neptune. sed illud apud pindarũ o neptune ab hic neptunus huius neptuni factum est. Sed grauisona a genitiuo abiectione ultimæ faciunt uocatiuum, ut tryphon tryphonis. o tryphon. Leo onis o leo. nota bis tamen q̃ quædam superbisyllaboꝝ cõpositorũ i on propenacutum faciunt nominatiuum ut Agamemnon, agamemnonis o agamemnon. Apollo apollinis o apollo. hic & hæc infelix infelicis o infelix. & æoles uero similiter ut scriptum est in æolica lingua corripiunt o magnum.

In uocatiuis ut hæc luscinia o luscinia. hæc hirundo o hirundo

De in xi & psi desinētibus nōibus, sectio. tertia

In xi & psi desinentia nomina seruant in obliquis nominatiui uocalem ut hæc ferula huius ferulæ. hic uermis hui⁹ uermis. hic cyclops hui⁹ cyclopis. præter quædā quæ ĩ suis locis notabimus. omne uero nomen in duplicē desinēs in obliquis uel densam hēt, uel tenuē, uel mediā, & ea q̃ in xi desinunt habent secundæ coniugationis consonantes g. c. ch. Sed q̃ in psi, primæ. b. p. ph. sed & de his uariis existentibus specialiter dicendum est, & primum de in ax.

De in ax terminatio decimaquinta.

In ax simplicia multisyllaba. c. habent in obliquis ut thorax thoracis. corcyræus ræi. coruus. ui. custos custodis. rex regis. & abundantia t regis. excipiuntur ea quæ a zo deducuntur, quæ g habent, ut rapax rapacis, a rapio. nocator. oris. a uoco iugulator iugulatoris a iugulo, his similiter & atrax atragis & loquax loquacis. Ab in ax composita simplicium seruant declinatum ut linothorax acis. amicirapax amicirapacis. Oportet quidē & hoc scire quod in ax bisyllaba masculia natura quidem longa penultimantia productum a habent, ut thorax, phæax. temo. iax. plutax. unde & grauantur excipitur hylax cyax syax. positione uero longa penultimantia, correptū ipsū hñt, ut rapax. uociferator. neax auē & deceptor & cordax productum a habent. sed cauax & longum & breue. superbisyllaba uero, & breui ente penultima producunt a ut accipiter. domicustos nisi composita sint a simplici a corripiente, ut hypponax. archianax. excipirur asphalax correptum habens a sphalax quia erat bisyllabum. a simplicibus producentibus a facta, seruant a longum ut linothorax philophæax hic thorax huius thoracis huic raci hūc toracem. o thorax. nam in ax eundem habent nominatiuum & uocatiuum. nisi abiectio x fiat propter metrum sicut o rex sæpe apud poetas pro o rex unde, & poeta in decimosexto Iliadis Iupiter rex dodonæ græce. & magn⁹ orphe⁹ ĩ laude solis audi lucis gubernator uitæ sufficiēs

o rex fontis pro o rex Idem incipiens argonautica o rex pythoni imperans pro o rex dixit.

Dein ix terminatio decimasexta

In ix simplicia plurisyllaba c in obliquis habentibus ut formica formicæ. ferula ferulæ. uermis uermis hic & hæc tussis tussis. solisyllabum. n. In ix uero cõposita cõia acutisona seruantia syllabam proprii uerbi. g. habent ut uermis uermis. stultus. stulti. a percutio hæc formica huius formicæ. huic formicæ hanc cam. o formica

Dein ix terminatio. xvi.

In ix simplicia supra unam syllabam c in obliquis habent, ut perdix dicis. phœnix phœnicis, & ab ipsis composita similiter ut libophœnix. excipitur cicada cicadæ & hic & auis auis dorice. Communia autem quæ a fœmininis fiunt simpliciũ seruauerũt inflexionẽ ut hic & hæc pulchricomus mi, capillus lli æquacies ciei quia trecenturia riæ. Sed de quantitate ix differentia quædam est apud posteriores. aliqui quidem ipsum, longũ, aliq uero breue putarũt. antiqores aũt imitatores Apollonii illius, & Herodiani, huiusmõi fuerunt opinione, ꝙ pdix & cicada & semodiũ, & phœnix & q̃cũq; lõga penultimãt in nominatiuo quidem breue i habent, sed in aliis casibus natura longum, debebãt. n. per regulam & in nominatiuo producere i. Nã in ix & in yx simplicia natura uel positiõe lõga penultimantia in longam desinunt, Sed quoniam i, & y ante x nunq̃ sunt natura longa ut suffocabo frigefaciã, ꝓpterea illatiõe x natura corripiuntur. unde & datiuus pluralis ipsorum phœnicibus sequente x positiõe nõ natura bitẽporeũ lõgũ hẽt eadẽ ratõe & aucupor positõe lõgũ, sed aucupabar natura, ratiõe incipientis præteritorum. Notantur autem in lix ubique i correptũ habentia, ut coætaneus nei. coætaneus. coætanei. hic perdix. huius cis. huic perdici. hunc perdicem o perdix.

Dein yx terminatio xviii.

In yx masculina simplicia bisyllaba natura longa penultimantia. c. habent in obliquis ut præco præconis. coclear coclearis. æthyx æthycis. thranyx cis. Etiam positione longa penultimantia in ultima syllaba b. uel g uel d uel pt.

ut bombyx cis. & penultimantia e ut eryx ery-
cis, & habentia in penultima a præter g. ante x
ut andryx cis. gonyx cis. habentia autem g per g de
clinantur ut guttur ris. faux cis, Sed non sic
habentia ut plurimnm g habent ut coturnix cis. Item
in yx superbisyllaba penultimantia a. g habent
ut tarbaryx cis. Etiam penultimantia o non il-
lato n, uel b ut cuculus cuculi. mortyx gis. coturnix
nicis. & coturnicis apud philemonem. Item quæ a fugio
& iugo iugabo. ut profugus gi. coniux gis.
Sed habentia n, ch habent in obliquis ut unguis unguis. stonyx
stonychis. unde & quæ ab unguis & nox fiunt ch habent.
ut solunguis solunguis. biunguis guis. mediunguis guis. sum-
munguis summunguis. Item quæ a fodio ut hæc rima. huius
rimæ. In yx composita simplicium seruant declinationem
ut alatensus alatensi. Oportet autem scire ꝙ in yx simplicia
longa natura uel positione penultimãtia secũdũ diligẽtiores in
nominatiuo solo y natura corripiunt, In aliis autem ca-
sibus natura producunt. Cõposita autem, & penultimantia bre-
ui ubiq; corripiunt y ut coniux gis. profugus pro-
fugi. unguis unguis. eryx erycis, nisi productio fiat apud poe-
tas, sicut & correptio natura longorum, ut apud poetam
præconi canoro. nam ry natura longũ correptũ ẽ, & hui⁹ bebry
cis, bry interdum quidem ut habet, lõgum seruat, ut bebrycũ re-
gis strenui, interdũ uero corripit, ut. Neq; igitur bebryces uiri
neglexerunt regẽ. hic præco. huius præconis. huic oni. hũc nem
o præco. De in ox terminatio decimanona.

In ox simplicia cappa habent in aliis casibus ut lepus.
leporis piscis marinus. præter acinus acini. Item composita a
lepore & persequor, cappa habent ut leporosus leporosi.
ferisequus qui. caprisequus qui. fabiuorus autem fa-
biuori. a comedo n hic lepus huius leporis huic lepori hunc
leporem. o lepus. De in ar terminatio uigesima.

In ar omnia appositione os faciunt genitiuum, &
si fuerint monosyllaba longum habent a ut car caris. par
paris. sturnus sturni. hoc autem poeta interdum per a pro-

fert.ut sturnorum nubes uadit, interdũ autem per i ut graculos que, sturnosq;, & hic sturnus h⁹ sturni, sed si sint supra unã syllabã breue a habent, ut beatus beati. somnium somnii. cæsar cæsaris latinum. hic beatus huius beati. huic beato. hunc beatum. o beate,

De in ir terminatio uigesima prima.

In ir solisyllaba. appositione os faciunt genitiuum & seruant i in obliquis casibus ut fera feræ, fera feræ, fer feris. his similiter & pestis pestis, sed plurisyllaba acutisona si habent t ante ir seruant i ubiq;, ut peluis. uis. saluator saluatoris. perditor oris. excipitur stella stellæ, & pater patris, & patris. Sed si non habent t uertunt i nominatiui in e in obliquis casibus, ut æther ætheris. aer aeris. leuir uiri. uir uiri, & appositione d, & concisione uiri. Excipitur scintilla llæ. & liberator toris. etiam in ir grauisona, si longa penultiment, uertunt i in e, ut Pier pieris. tribulis lis, sed si breui, seruant ita, ut Iber iberis. accommodatus dati. & panthera ræ, simplicis seruauit declinationem, sciendum autem q; in ir plurisyllaba simplicia non propria neq; gentilia acuuntur ut aer, æther. sed gentilia & propria appellatiuis coincidentia grauantur, ut Iber. Afficher. oportet aũt & hoc scire q; in ir desinentia nomina eosdem habẽt nominatiuos & uocatiuos ut hic Iber o iber. præter quæ in masculinis ut hic pater o pater. hic saluator o saluator. hic uir o uir. hic leuir o leuir hic uir huius uiri. & uiri. huic uiro & uiro. hunc uirum & uirum. o uir. hi uiri. & uiri horum uirorum & uirorum o uiri. & uiri. hi uiri & uiri. horum uirorum & uirorum. his uiris solũmodo. A datiuo singulari mutatiõe e ĩ a & appositiõe d, & s, similiter & patribus, hos uiros. o uiri & uiri hic pater, huius patris, & patris. huic patri & patri. hunc patrem o pater hi patres. horum patrum. o patres hi patres, horum patrum. his patribus. hos patres o patres hic aer cõiter, & hic aer æolice. similter & hic æther cõiter & hic æther æolice, q; sæpe inuenies apud poetas.

De in ir terminatio uigesima tertia.

In ir per abscisionem facta sunt ut hic susurro huius susurrõis a susurrator toris. hic testis huius testis. ab hic

testis. huius testis. unde & magnus orpheus in argonauticis. huius autem testes sint. & poeta hi ipsi testes sint, & hic testis huius testis uetustum, quod latini seruauerũt. & hic testis huius testis, & quod nũc ĩ usu, hic & hæc testis. testis. testi. testem.

De in ir terminatio. xxiiii.

In ir solisyllaba acutisona appositione os faciunt gtũm ut pediculus pediculi. ꝓcella llæ similiter & plurisyllaba grauisona ut pollex licis. multimanus. centimanus. lichir. samphir. bechir. sed neutra indeclinabilia.

De in or terminatio. xxv.

In or acutisona positione os faciunt genitiuum, & seruant o magnum ubiq; ut fur furis marcidus di Etiam grauisona si habent ante o, l. seruant o magnum, ut celor celoris. magnũ gni sed si non habent uertunt o magnum in o paruum ut nestor nestoris hector oris. mentor mentoris. mnestor mnestoris, ꝓpriũ. procus aũt ꝓci adiectiuũ unde & poeta proci Phobii. Inuenta sunt & alia apud poetas ꝓductõe hñtia o magnũ, ut p cõtrariũ correptõe uertẽtia q b⁹ non oportet uti in pedestri oratione, si romana seruant o magnũ ut q̃storis. ꝑtoris. mãdatoris. dictatoris. Sed sciẽdũ ẽ ꝙ in immutabilem desinentia seruant immutabilem in obliquis ut nestor oris. dion. onis. Ideo & immutabilis appellata est. nam neq; in obliquis permutantur. neq; in futuris uerborum. hic nestor huius nestoris huic nestori. hunc nestorẽ o nestor. De in psi oĩb⁹. termĩatio xxvi.

In psi plurisyllaba uel b. uel p. uel ph. habent in obliquis ut in uniuersũ aũt dicã, omnia in psi per p flectunť, siue solisyllaba sint, siue plurisyllaba, siue simplicia siue cõposita ut oculus oculi adulator oris cyclops. pis latifacies ei. excipiunť quatuor solisyllab a quæ per b declinantur. ut uena uenæ. phaps phabis. nips niuis. auster austri. & quatuor plurisyllaba ut arabis. chalybs lybis. februum. brui. tharyps bis. & tria per ph declinata, ut cinyps cinyphis. catilyps phis. sciraps sciraphis. sed composita a tero per g flectuntur, ut pædotriba bæ. seruus serui, a tero. Sciendum est ꝙ in ops.

multisyllaba per o paruum scribuntur, ut æthiops. homo. cecrops. ater. pelops. præter intercus cyclops. uibex. culex luciosus. cercops. palus. taban⁹. canops, & quæcūq; dducūtur ab oculus li, idest oculus, per o magnum scribuntur, ut nigroculus li. sicut contra a uox uocis idest uox ut homo, hominis.

De terminationibus fœmininoꝝ nõium.

Sectio Quarta.

De terminatiõib⁹ masculinoꝝ nõium ut possibile fuit nobis diligenter, & breuiter secundum antiquos dictū ē. nūc aūt eodē modo & de fœmininis dicetur. Ante hæc autem scire oportet, ꝙ finales fœmininorum nominum sunt octo. a η ω n x y s ⳿ de quibus dicendū, & primū de in a & η. Dein a & η. In a & ita fœminina parisyllaba secundæ flexionis sunt quorum formatio in ea dicta est. In ω contracta entia in us faciunt genitiuum per mixtionem, de quibus in quarta contractorum dicetur. nunc autem de imparisyllabis dicamus. In an fœmininū nõ habemus, nā eunan eunanis, masculinū plures existimarunt, si aūt & supponamus fœina eē, appositione os genitinum facient, sicut & masculina. Itē i en neq; masculinū, neq; fœinum habem⁹, neutrū āt ut hoc gratiosum. Dein imparisyllabis in in terminatio prima. In in fœminina appositione os faciunt genitiuum, & seruant ita in obliquis, ut troezen troezenis siren sirenis. excipitur mens mentis, quia solisyllabum est. Inuenitur autē & pupilla indeclinabile, a pupilla ꝑ abscisionē factum

Dein in terminatio secunda.

In in fœminina biterminata simplicia acuunt, & appositione os facinnt genitiuum, & seruant ubiq; i longum quemadmodum & masculina ut salamin nis. radius radii. nares nariū. In on fœminina nõ habemus, nā apud comicos formata, neutra sunt. unde & secundum neutra flectunt singulariter. solū āt fœinus articul⁹ ipsis apponit ut hæc sophroniū. hæc glyceriū. hæc abrotoniū. hæc leontiū. hæc chrysiū

Dein yn terminatio tertia.

In yn fœminina rara entia appositione os faciunt ge

ἀναβεβηκότες πρὸς τὴν καρτερίαν, πάλιν ἀνακάμπτουσι, καὶ πλα-
νῶνται ἀνοδίᾳ. αἱ δὲ γυναῖκες αἱ μετ᾽ αὐτῶν ἀκολουθοῦσαι, τίνες
εἰσὶν αὗται; λῦπαι ἔφη, καὶ ὀδύναι, καὶ ἀθυμίαι, καὶ ἀδοξίαι, καὶ
ἄγνοιαι. πάντα κακὰ λέγεις αὐτοῖς ἀκολουθεῖν. νὴ δία πάντα ἔφη ἀ-
κολουθοῦσιν. ὅταν δὲ οὗτοι παραγένωνται εἰς τὸν πρῶτον περίβολον
πρὸς τὴν ἡδυπάθειαν, καὶ τὴν ἀκρασίαν, οὐχὶ αὑτοὺς αἰτιῶνται, ἀλλ᾽
εὐθὺς κακῶς λέγουσι, καὶ τὴν παιδείαν, καὶ τοὺς ἐκεῖσε βαδίζοντας,
ὡς ταλαίπωροι, καὶ ἄθλιοί εἰσι, καὶ κακοδαίμονες οἱ τὸν βίον τὸν παρ᾽
αὐτοῖς ἀπολιπόντες, κακῶς ζῶσι, καὶ οὐκ ἀπολαύουσι τῶν παρ᾽ αὐ-
τοῖς ἀγαθῶν. τίνα δὲ λέγουσιν ἀγαθὰ εἶναι; τὴν ἀσωτίαν, καὶ τὴν ἀ-
κρασίαν, ὡς εἰπεῖν αὕτως ἐπὶ κεφαλαίου. τὸ γὰρ εὐωχεῖσθαι βοσκημά-
των τρόπον, ἀπόλαυσιν μεγίστων ἀγαθῶν ἡγοῦνται εἶναι. αἱ δὲ ἕτεραι γυ-
ναῖκες αἱ ἐκεῖθεν παραγινόμεναι ἱλαραί τε καὶ γελῶσαι, τίνες κα-
λοῦνται; δόξαι ἔφη. καὶ ἀγαγοῦσαι πρὸς τὴν παιδείαν τοὺς εἰσελ-
θόντας πρὸς τὰς ἀρετάς, ἀνακάμπτουσιν, ὅπως ἑτέρους ἀγάγωσι, καὶ
ἀναγγείλωσιν ὅτι εὐδαίμονες ἤδη γεγόνασιν, οὓς τότε ἀπήγαγον. πό-
τερον οὖν ἔφην ἐγὼ αὗται εἴσω πρὸς τὰς ἀρετὰς εἰσπορεύονται; ἔφη
οὔ. οὐ γὰρ θέμις δόξαν εἰσπορεύεσθαι πρὸς τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ τῇ παι-
δείᾳ παραδιδόασιν αὐτούς. εἶτα ὅταν ἡ παιδεία παραλάβῃ, ἀνα-
κάμπτουσιν αὗται πάλιν ἄλλους ἄξουσαι. ὥσπερ αἱ νῆες τὰ φορτία
ἐξελόμεναι πάλιν ἀνακάμπτουσι, καὶ ἄλλων τινῶν γεμίζονται. ταῦ-
τα μὲν δὴ καλῶς μοι δοκεῖς ἔφην ἐξηγεῖσθαι, ἀλλ᾽ ἐκεῖνο οὐδέπω ἡ-
μῖν δεδήλωκας, τί προστάττει τὸ δαιμόνιον τοῖς εἰσπορευομένοις εἰς
τὸν βίον ποιεῖν. θαρρεῖν ἔφη. διὸ καὶ ὑμεῖς θαρρεῖτε, πάντα γὰρ ἐξηγή-
σομαι, καὶ οὐδὲν παραλείψω. καλῶς λέγεις ἔφην ἐγώ. ἐκτείνας οὖν
τὴν χεῖρα πάλιν, ὁρᾶτε ἔφη τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἣ δοκεῖ τυφλή τις
εἶναι, καὶ ἐπὶ λίθου στρογγύλου ἑστάναι, ἣν καὶ ἄρτι ὑμῖν εἶπον, ὅτι τύ-
χη καλεῖται; ὁρῶμεν. ταύτῃ κελεύει ἔφη μὴ πιστεύειν, καὶ βέβαιον μη-
δὲν πιστεύειν, μηδὲ ἀσφαλὲς ἔχειν ὅ, τι ἂν παρ᾽ αὐτῆς λάβῃ τις, μηδὲ
ὡς ἴδια ἡγεῖσθαι. οὐδὲν γὰρ κωλύει ταῦτα πάλιν ἀφελέσθαι, καὶ ἑτέ-
ρῳ διδόναι. πολλάκις γὰρ τοῦτο εἴωθε ποιεῖν. καὶ διὰ ταύτην οὖν τὴν
αἰτίαν, κελεύει πρὸς τὰς ἑαυτῆς δόσεις, ἥττους γίνεσθαι, καὶ μήτε χαί-
ρειν, ὅταν διδῷ, μήτε ἀθυμεῖν, ὅταν ἀφέληται, καὶ μήτε ψέγειν αὐ-
τήν, μήτε ἐπαινεῖν. οὐδὲν γὰρ ποιεῖ μετὰ λογισμοῦ, ἀλλ᾽ εἰκῆ, καὶ ὡς
ἔτυχε πάντα, ὥσπερ πρότερον ὑμῖν ἔλεξα. διὰ τοῦτο οὖν, τὸ δαιμόνιον
κελεύει,

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

profecti ad constantiam, rursus reflectunt, & errant uia. sed mulieres post eos sequentes, quæ sunt hæ? tristitiæ iqt, & dolores, & anxietates, & ingnominiæ, & ignorãtiæ. Omnia mala dicis eos sequi. ita p Iouem inquit sequuntur. Cum igitur hi peruenerint ad primum ambitum ad uoluptatem, & incontinentiam, non se ipsos accusant, sed statim maledicunt & de disciplina, & de illuc accedentibus, q calamitosi, & miseri sunt, & infelices, qui uita quæ apud ipsos est, relicta, male uiuunt, & non fruuntur quæ apud ipsos sunt, bonis. Quæ autem dicunt bona esse? luxuriam, & intemperantiam ut dixerit quispiam in summa. nã cõuiuari pecudũ more fruitionẽ maximorũ bonorũ existimãt eẽ. sed aliæ mulieres illuc accedentes lætæq;, & ridentes, quæ uocantur? opiniones inquit, & ductis ad disciplinam ingressis ad uirtutes, redeunt, ut alios adducant, & annuntient q felices iam facti sunt, quos olim adduxerãt. Nunquit igitur inquam ego hæ intro ad uirtutes ingrediunt? inqt non, non licet.n. opinionem ingredi ad scientiam, sed disciplinæ tradunt eos. hinc cum disciplina accepit, retro cedunt hæ rursus alios adducturæ. sicut naues oneribus exoneratæ rursus redeunt, & aliis quibusdam implentur. hæc quidem bene mihi uideris inq̃ exposuisse. Sed illud nõdum nobis declarasti. Quid iubet numen ingredientibus in uitam facere. Cõfidere inquit. quare & uos confidite. Oĩa.n. exponam, & nihil relinquam. bene dicis inq̃ ego. extensa igitur manu iterum, uidete inqt mulierẽ illã, quæ uidetur cæca quædã esse, & in lapide rotundo insistere, quã & nuper uobis dixi q fortuna uocat? uidemus. Hui ciubet inquit nõ credere, & firmũ nihil credere, neq; tutum habere quod ab ea acceperit, qs neq; ut propria existimare. nihil.n. prohibet hæc rursus auferre, & alii tradere. Sepe enim hoc solet facere. & ob hanc igitur causam iubet eius munera paruipendẽda esse, & neq; gaudere, cũ tradiderit, neq; tristari cum abstulerit, & neq; uitupare se, neq; laudare. nihil enim facit cum ratione, sed temere & ut contigit omnia. ut prius uobis dixi. ob hoc igitur numen

iubet

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

nitiuum similiter ut masculina longum y in obliquis ser nantia, ut hæc gortyn huius gortynis.

De in on terminatio quarta.

In on fœminina uel acuunt̃ ut turtur · luscinia, uel grauantur ut colũba. papauer· nunq̃ aũt circũflectũt̃ p̃ter unũ hæc ctesiphõ huius ctesiphontis. est autem nomen urbis per sicæ seruans & tenorem & flexum proprii nominis, a quo appellata est.

In on grauitenora.

In on fœminina grauitenora appositione os faciunt genitiuum, & seruant o magnum in aliis casibus, ut hoc papauer huius papaueris. hæc colũba huius colũbæ. Itẽ & noĩa urbiũ siue acutitenora sint, siue grauitenora ut hæc pythõ h⁹ pythonis· hæc sidõ h⁹ sidõis. hæc calydon h⁹ calydõis. hæc pleurõ h⁹ pleuronis · hæc croton, h⁹ crotonis. hæc iton h⁹ itonis. excipitur hæc lacedæmon huius lacedæmonis. seruauit .n. simplicis flexum, hoc est dæmon dæmonis.

In on acutitenora.

In on acutitenora nõ entia nomina urbium, mutant o magnum in o paruum in aliis casib⁹ ut hæc turtur huius turturis. hæc hirũdo h⁹ hirũdĩs. hæc philomela h⁹ læ. hæc imago h⁹ imaginis· hæc nix huius niuis · hæc amazõ h⁹ onis. excipit̃ hæc cura huius curæ. & hæc incensio huius incensionis per productionem· Item & in don nomina urbium ita penultimantia mutant o magnum in o paruum ut sedon sedonis. aspledon aspledonis. anthedon anthedõis. steridõ steridõis carchedõ carchedonis quæ in libya, & calchedon donis e regione nunc in felicis constantinopolis meæ patriæ, quæ & chalcedon chalcedonis dicit̃, quibus similiter & hæc hermeon onis. bion· onis. litus litoris· olasson olassonis. & hæc quidem antiquorum regula de iis q̃ i on. Cũ uero aliter iuentũ fuerit apud poetas, p̃ductionem, uel correptionem fit.

De in ax fœmininis terminatio quinta.

In ax fœminina simplicia multisyllaba per cappa flectuntur & breue ax habent, qua re & circunflectuntur quæcũq; penultimam natura longam habent, ut hic sulcus huius sulci· hic fons huius fontis. hæc scala huius scalæ. hæc lactuca, huius lactucæ.

his similiter & noctua noctuæ. & mulier non in usu mulieris. uñ diuersicliniū. hæc mulier, hui⁹ mulieris. huic lieri hāc mulierem o mulier. sed quæ īueniunt duo cōia in ex, per g. flectur, ut hic & hæc capra capræ. hic & hæc græx grægis. thrax autē antiquū thracis faciebat. unde nunc thrax thracis dicimus i subscripto, & hic dax huius dacis.

De in ix terminatio sexta.

In ix simplicia fœminina p c declinant, ut hæc galea hui⁹ galeæ carceres carcerum & procarceres procarcerum. hic & hæc tussis tussis. seruant autē hæc ita folliculus li in aliis casibus, præter penultimantia o hæc enim mutant i in e ut hæc uulpes huius uulpis.

De in ix terminatio septima.

In ix multisyllaba fœminina ut plurimum per c declinantur ut cylix cylicis. helix helicis. scutica scuticæ huic scuticæ & scuticæ p abscisionē scuticā & scuticā, uñ scuticā semp cōcutiebat. ait & eqnā scuticā iniecit, & turma. mæ. unde conturmalis lis. & capillus aūt capilli, unde & cōia pulchricomus comi, & longicomus comi. Oportet autem & hoc scire ꝙ in ix, si habent ante x. g per g flectuntur ut hæc sphinx huius sphingis. hæc tuba huius tubæ singultus ti morbus lynx lyncis fera. ut apud callimachū. Ille autem carnem lyncis incidebat. si autē ante x aliam consonantē hñt, p c declinantur. ut hæc caro hui⁹ carnis. sulcus sulci. robur boris bori ut qbusdā uidetur uel a tobur roboris robori & per transmutationē robori, qđ melius.

De in yx terminatio octaua.

In yx fœminina multisyllaba per g flectuntur, nisi ratio alia prohibeat ut fornix curtus fornicis currus. bulla bullæ. penna pennæ grauisonum pennæ. sed ala alæ acutisonū totū mēbrū ī quo nascunt pēnæ. unde & apud poetā in secundo Iliadis. hanc rotatus penna cepit circum strepentē penacutisone scribēdū, nō ꝑpenacutisone. Etiā & soli syllaba acutisona, ut plurimum g habent ut sex fecis. styx stygis. nox noctis & mutatione aspiratæ in tenuem & additione t, noctis nocti, noctem & reticulum autem reticuli.

Item ab in yx composita primitiuorum seruant declinationem. De in ar terminatio nona.

In ar fœmininum uxor habemus, quod appositione os facit genitiuum. ut hæc uxor, huius uxoris, & hæc uxor huius uxoris antiquum. Vnde & Euripides in electra, siue Oreste, amare uxorem omnibus græcis uideris. Illud uero poetæ, uxorũ cã suarum, uel ab uxor ris. uxores, uxorum. uxoribus, & uxoribus ionice, & cõmixtione uxoribus, ut apud ipsũ ĩ qnto Iliadis, & auxiliari uxoribus, uel ab uxore uxoris, uxores, uel per transmutationem uxores, & in reliquis.

De in ir terminatio decima.

In ir solisyllabum fœmininũ manus ẽ. cõia aũt multisyllaba multa. ut pollex. multimanus. quæ appositione os faciunt gtũm. hæc manus. hui⁹ man⁹. huic manui. hãc manũ. hæ man⁹ non hæ manus dicimus. unde & Aristophanes ĩ pluto. ego aũt manus applausi ex uoluptate & Philostratus in heroicis, manus ãbas extẽdẽs. similiter & hæ mulieres, nõ hæ mulieres. hæ uiæ & hæ urbes apud platonem, & æschinem socraticum & uidete has duas sorores pro has duas sorores apud Sophoclem & alia multa inuenies anti quo more sic facta. harum manuum ut plurimũ o manus. hæ man⁹. haꝶ manuũ. his manib⁹ has manus. o manus apud poetas aũt ꝑ defectũ iuenies manus manui manũ, sicut socius, ꝓ socius. De i ir terminatio undecima.

In ir fœminina multisyllaba appositione os faciunt. genitiuum, & mutant i in e, ut ianitrix cis, ceres cereris. filia filiæ. mater matris. uenter uentris, patiunt̃ aũt & cõcisionẽ ĩ fœmininis hæc singulariter, hæc mr̃ hui⁹ matris, & matris, huic matri, & matri. hãc matrẽ o mater. hæc ceres huius cereris & cereris, huic cereri, & cereri. hanc cererem, & cererem. o ceres. hæc filia huius filiæ, & filiæ. huic filiæ, & filiæ. hanc filiam, & filiam poeticum. o filia. hoꝶ solum uocatiuus in er. hic uenter, huius uentris & uentris. huic uentri & uentri. hunc uentrem o uenter. datiuus autem pluralis a datiuo singulari fit appositione as, ut matri, matribus. filiæ filiab⁹. De i or terminatio duodecima.

In or cõia habemus, quæ appositione os faciũt gtm̃, ut hic &

hæc depater depatris.hic & hæc demater tris. hic & hæc omni-
domás. omnidomantis. De ī as acutisonis termīatio decia
In as fœminina,& cōia acutisona existētia p delta declinanť
& corripiunt ubiq; alpha, ut hæc unitas hui⁹ unitatis. hæc duitas
huius duitatis. hæc pallas huius palladis. hæc fax huius facis.
hic & hæc exul h⁹ exulis. hic & hæc arcas h⁹ dis. hoc caput aūt h⁹
capitis, excipiť. duo aūt sola fœminina grauisona nōia ciuitatū
habem⁹, quæ declinationē nōium, a qb⁹ denōiata sūt, seruauerť
hæc Acragas huius acragantis urbs siciliæ, ab inibi fluuio
denominata est. & hoc tarentum huius tarenti. In αυς
imparisyllaba entia cum suis linguis flectuntur ut hæc
nauis, & nauis, h⁹ nauis, & uis. & nauis. huic naui, & ui. hāc nauē
& nauem & nauē & nauem. o nauis & uis, hæ naues & ues & ues
hap nauiū, & uium. his nauib⁹ & bus. & bus. has naues & naues
& naues. o naues & ues. sic & hæc anus. huius anus & anus.

De in ους terminatio quartadecima.

In ους masculinum solum hæc fax huius cis, per tos. Sed
hic & hæc puer pueri a puer pueri, & per contractionem puer
& quæ ab ipso aūt similiter cōia, delta hñt. ut hic & hæc filiosus
filiosi. hic & hæc defilius defilii. De in is termīatio deciaqnta.
In is fœminina soligenera appositione tos faciunt ge-
nitiuum, & seruant ubiq; ita, ut hæc uestis huius uestis. hæc po
tio huius potionis, hic amor huius amoris. hæc prauitas h⁹ pra-
uitatis. hæc parnes huius etis. & mutatione t in th parnethis
Vnde & Aristophanes in nebulis uide nunc huc ad parne-
them cū aūt sunt bigenera in us faciūt gtūm per cōmixtionem
ut hic & hæc procliuis. procliuis. Oportet aūt scire q̄ quatuor
in tis imparisyllaborum acuuntur ut uelocitas tar-
ditas. plenitas. pugna. Sed alia omnia grauantur, ut quan-
titas. qualitas. eruditio. leuitas. breuitas.

De in is acutisonis terminatio sextadecima.

In is acutisona fœminina multisyllaba non biterminata
siue ꝓducunt i, siue corripiunt. per d imparisyllabice flectuntur
ut ocrea ocreæ. solea soleæ. sigillum sigilli. uinculum uin-
culi. gutta guttæ. pugna pugnæ pugnæ & p abscisionem pugnæ
ut in pugna tristi. excipitur spica spicæ. cuius i longum. Sed de

i huiusmodi nominum differentia quædam uidetur. doctores tamen hac opinione sunt, ꝙ in is acutisona fœminina bisyllaba natura longa penultimantia, non propria entia, neq; diminutiua, in nominatiuo i breue habent, sed in obliquis longum, unde & circunflectuntur, ut tibia tibiæ, sordes dis. clauis uis. fundamentum menti. repagulum guli sed non sic habentia breue ubiq; i habent, ut themidis. iræ. doricæ. extremitatis. insululæ. Etiam superbisyllaba adiectiua i, breue habent, siue longa, siue breui penultimant, ut ductrix cis. tibicina næ. tamen crinis crinis. & alia quædam propter concursum trium breuium producunt i. poetæ autem his ita addentes propter metrum corripiunt i. fluuiusculi & pegasidis diceutes unde & in argonauticis illud orphicũ carmẽ, uelocibus pedibus supra pegasida litora, pro pegasida. hæc in is acutisona communiter in a faciunt accusatiuum, ut fundamentum. sigillum. iaculũ. testudinẽ. cũ aũt iuentus fuerit acc̃tus ĩ in æolũ ẽ, ut sigillũ. testudinẽ. uñ & hesiod⁹. tripalmẽ ãt testudinẽ icide decipalmi currui pro testudinem, si in i circunflexa fœminina per dos faciunt genitiuum, & in in accusatiuum, ut bendis bendidis bendidem. molis molidis. molidem. In is propria grauisona fœminina siue ĩ ris, siue ĩ tis siue in mis uel aliã quãdã cõsonantem ante is habent, cõmuniter in dos faciunt genitiuũ ut uenus ueneris thetis dis. themis dis. memphis dis, sed Ionice in os. excipiuntur autem hæc propria, & nõ. hæc charybdis. charypdis. sardis sardis. trallis llis. excusatio excusationis. fictio, fictionis. lacusis lacusis. inuidia inuidiæ. acquisitio onis. xois xois. asthlibis biis. sois soios. serua uæ. thamiathis ios. Etiam a ciuitate composita fœ̃ia solum simplicis seruant declinationem ut arx arcis. In is fœminina grauisona si longa penultimant per d flectuntur, ut Iuuenis iuuenis ononis ononidis. Ira iræ. Sed in tertio odysseæ poetæ, ira ex pernitiosa cæsiæ mineruæ, Ionicum est ut thetios & inuidiæ. sed si breui penultimant per purum os faciunt genitiuum, ut puluis puluis. raritas ra-

ritatis. hic & hæc auis auis cõmuniter nam ante is duas immutabiles habentia in thos faciunt genitiuum funis funis dellis. dellithis. excipitur trallis trallis. auis uero auis doricum, unde & doctus pindarus doricus ens ualde, Iouis ad auem diuinam dixit. in ris fœminina per dos faciunt genitiuum, ut discordia diæ. cithara tharæ. Iris ridis. gratia gratiæ, & gratiæ, & gratiæ poetice. similiter & fas huius fas & fas & fas. unde & Hesiodus, Iustitia autem dirige fas. excipitur iniuria iniuriæ. acris acris. uox uocis, & ab eo festum festi. congregatio onis. pumex micis. In is fœminina ab in is masculinis facta d habent, ut hic arcitenẽs hæc arcitenẽs hui⁹ arcitenẽtis, hic ciuis, hæc ciuis huius ciuis. hic herus hæc hera huius heræ hic spartanus, hæc spartana huius tanæ. hic uenator, hæc uenatrix, huius uenatricis. Recipiũt aũt omnia fœminina accentũ in penultima. præter quæ a uendo, & lecto composita sunt. hæc n. propenacuuntur suis masculinis penacutis ut hic pistor, hæc pistrix. hic herbarius. hæc herbaria. hic maritus hæc uxor & uxor. horum genitiuus cũ inuentus erit per os, Ionicus ẽ ut dictũ ẽ & dtũs similiter patiens & abscisionem ut thetidi pro thetidi, & carinæ pro carinæ, unde & orphicum illud in argonautis quæ ipsi sub carina iacebãt uno iunco extensæ pro carinæ propter metrum, & apud Hesiodum ĩ scuto. Vbi hic domus habitabat cũ pudica uxore ꝓ uxore. De accusatiuo autem horum, quidam dicunt ꝙ in is per d declinata communiter in in faciunt accusatiuum ut ira iræ iram, unde & poeta, iram cane dea. Chrysothemis chrysothemithis. themin, cum uero inuentus erit in a poeticus ẽ, ut iupiter uero discordiã præmisit, & Iridem diam.

De in ris terminatio decimaseptima.

In is fœminina plurisyllaba rara entia similiter masculinis flectunt̃ ut hæc opois huius opoentis ciuitas uñ asperã opoentem relinquens orpheus dixit, & homerus in, xii. Ilidis dixerũt uero ipsi ĩ opoẽtẽ ꝑgloriosũ filiũ ducturũ. notatũ ẽ hæc clauis huius clauis hanc clauem & clauem melius unde & demosthenes clauem rumpẽtem dixit. & etiam æqstrepens strepẽtis.

De in us terminatio decimaoctaua

In us fœminina nomina ciuitatum plurisyllabice flectun-tur ut masculina, nisi hebraica sint, ut hæc opus huius opuntis. hic & hæc anthem⁹ hui⁹ antemũtis. hæc trapezus h⁹ tra pezuntis. hæc cerasus huius cerasuntis. In os omnia fœmi-nina parisyllaba existentia in n faciunt gtũm ut dictum est.

De in *ys* grauisonis, terminatio. xix.

In *ys* fœminina grauisona ubiq; i breue habentia per purum os faciunt genitiuum ut pinus pini cithara ci-tharæ. barba barbæ. currus currus & currus irregulariter Sappho ut aiunt, dixit. excipitur fascis fa scis. galea galeæ per thos faciunt genitiuum, & fascis illud my producitur in obliquis secundum regulam. nã omnis gtũs in thos in longam penultimat ut auis funiculi. dellithis. affirmat tamen & in quinta speciecu la Theocriti carmen, & mollis herbæ bonum fascem tra do. nam longum illud my quintõ dactylo ente. Sed ga leæ corripitur, ut sæpe quærens Inuenies apud poetas, & in quinto Iliados poetæ. lucebat ipsi ex galeaque, & scuto indefessus ignis. Sed per purum os declinata cõmuniter in *yn* solum faciunt accusatiuũ, ut Pinus pini pinũ chelys chelyn. nisi poetica licentia inuenies in a.

De in *ys* acutisonis.

In *ys* acutisona fœminina correptum *y* habentia per d flectuntur, & in da solum faciunt accusatiuum ut chla-mys mydis. myda. pelamys piscis pelamydis. myda. crocys cydis cyda. sed acutisona, & circunflexa habentia quidem *y* solum longum in nominatiuo, in obli quis autem breue per purũ os faciunt genitiuũ ut uenter uentris miseria miseriæ. erinnys erinnys. tethys thys esca escæ quercus quercus. superciliũ lii. excipit͛ aglys this, q đ ẽ rotundus, & perfo ratus lapis, & hæc quidem communiter in *yn* faciunt accusa-tiuũ, ut miseriã. erinnyn. quercũ. supciliũ sed raro iuenies apud poetas uentrem, & quercum ut apud Homericum Cointũ nota ui dicentem. Cecidit sicut in mõtibus circa firmã quercũ frutex

Etiam inuenitur & uenter correctum, & alia quædam similia.

De habentibus duas consonantes.

Habentia duas consonantes fœminina rara sunt, & si habent ante se a, in tos faciunt genitiuum, ut prædictum est, ut hæc uxor uetustum, uxoris. mare uero maris mari mare excipitur, si uero nō habēt a in thos faciunt, ut tiryns tirynthis ciuitas.

De in os terminatio xx.

In os fœminina, & communia grauisona, & circunflexa & propenacutisona attica, in o faciunt genitiuum ut dictum est ut ara. aurora. ceus, cous. hic & hæc bonicornis quoq; tres actōs inuenies sine. n. auroram coum ceū. duo uero acutisōa fœia iueniuntur per cōmixtionem in us facientia gtūm, ut hic pudor hꝰ pudoris. hæc aurora hꝰ roræ. sed hesiodi datio uero bona, raptus autem malus ideclinabilis.

De in psi terminatio xxi.

In psi fœminina uel p habent in obliquis ut dictum est in masculinis, ut uox uocis idest uox, hæc procella huius procellæ, uel b. uena uenæ. purgatio nis. uel phi ut cinyps cinyphis.

De terminationibus neruorū nōium.

Sectio quinta.

His sic dictis sequens sit & de terminationibus neutrorum nominum tractare, quoq; finales sex sunt a. i. y. n. r. s. ut gradus mel grex lignum aqua poculum sed illud & ipsum & aliud, & tale & tantum & tantum abiecerunt. n. more attico. Inueniuntur tamen & cum. n. Ideo non est o finale neutri nominis.

De in a neutris terminatio prima.

In a neutra, correptum habent a & plurisyllaba existentia in tos faciunt genitiuum ut gradus gradus unda undæ. domus domus. omne autem neutrum soli genere in a, ante a. m habet, ut gradus litera poema nā magnū trigenere, & diuersicliniū. hoc magnū hꝰ magni huic magno. hoc magnum. caput autem passum a caput factum. unde & a longū habet. est uero & diuersicliniū. hoc caput huius capitis huic capiti hoc caput. & hoc caput hꝰ capitis huic ti. hoc

caput, & hoc caput· hu⁹ capitis. huic capiti. hoc caput ut plurimũ apđ ecclesiasticos, & hoc pascha uero idecliabile externũ ens, no bis autem & quæ uidentur finalia neutrorum nominum passa abscisionem ut pingui oleo, pro pingui oleo. niuationem ꝓ niuationem, tegmen ꝓ tegmẽ. textura, ꝓ textura. pinguedo ꝓ pinguedo. lac a lac. unde lactis genitiuus, & pleonasmo c. lactis.

Hic gradus. genitiuus huius gradus. nam in ma appositione tos faciunt genitiuum ut gradus. domus. domus sed ærea domus per abscisionem facta est. huic gradui a genitiuo mutatione os in i. hũc gradum o gradus. hi gradus o gradus a datiuo singulari mutatione i in e· horum graduum a nominatiuo duali mutatione e in ουν. hi gradus hos gradus o gradus a breui existente. horũ graduũ cõiter. his gradibus a singulari datiuo mutatione t in s, & gradibus Ionice, a genitiuo mutatione o in e & appositione si ut gradus gradibus. literæ literis. carminis carminibus ueri. ueris·

Dein i neutris terminatio. secunda.

In i neutra soligenera in tos faciunt genitiuum & breue i habent, ut hoc mel huius mellis, & quæ ab eo similiter ut acetimel acetimellis. merimel merimellis. sed neutra in is cõmunium suum seruant declinatũ, ut amãs patriam amãtis patriam, quia hic & hæc amãs patriam hoc fugiẽs ciuitatem tis ciuitatẽ. qa hic & hæc phygopolis dis simil̃r & qdã cui⁹dã qa cõiter qdã iusdã idã ẽdã qdã ũdã usdã osdã grauisone qñ idefinitũ est quis aũt cuius cui quem qui quorum quibus quos grauisone quãdo interrogatiuũ est, similiter & neutra hoc piper uero & sinapi galla gummi & cinnabary. stimmi, barbara sunt & per ios communiter & eos ionice, & eos attice sortita sunt declinationẽ, quorũ sinapi exemplum in secunda contractorũ erit· notabis uero & quæ apocopen passa sũt ut farinæ, ꝓ farinæ. lana ꝓ lana. nutritum, ꝓ nutritum. ordeum album comedentes, & siligines pro ordeum album.

Dein y terminatio tertia.

In y terminata neutra breue y ubiq; habentia si,

quidem longa penultimant per eos faciunt genitiuum ut hic grex huius gregis. hæc urbs h⁹ urbis. excipit. hæc sinapis h⁹ sinapis & si longum illud na habens. si aũt breui penultimant per γos declinantur, ut hoc genu hui⁹ genu, & p trāspositionē genu & hoc genu huius genu. unde & genua. hæc hasta huius hastæ & per transpositionē hastæ, & hæc hasta huius hastæ uñ & hæc hasta huius hastæ ex quo hæ hastæ. & hæc hasta huius hastæ, & hastæ. huic hastæ stæ. unde & aristophanicũ illud notatum. Cũ hasta, & cum scuto. Sed neutra trigenerum adiectiuorum masculinoꝝ seruāt flexũ, ut hoc suaue h⁹ suauis. hoc uelox h⁹ uelocis. hoc mediũ huius dii. illud aũt hesiodicũ antrũ petrosũ, ꝑ antrum per abscisionem factum. & hæc quidem de finales uocales habentibus neutris, nunc autem & de consonantes habentibus dicamus. & primum de n omnibus. In an neutra adiectiua entia secundum flexum propriorum masculinorũ declinant, ut hoc omne h⁹ oĩs qa hic oĩs hui⁹ oĩs. hoc nigrum huius nigri, qui hic niger huius nigri. Item participalia, ut hoc uerberans. antis. Item in en omnia adiectiua, & participalia ut hoc gratiosum huius gratiosi. hoc tenerũ h⁹ ri hoc uerberatũ huius uerberati. hoc ponēs h⁹ tis. hoc iungēs h⁹ iungentis. Item in un ut hoc bipes huius pedis. hoc imprimens entis. hoc inaurans huius antis. præter parisyllaba contractorũ ut hoc os ab os. hoc canistrum. hoc aureum argentum. æneum ferreum. plumbeum q̄ peculiarē sortita sũt declinationem, ut hoc aureũ. huius aurei. huic aureo hoc aureũ hæc aurea. horum aureorum. his aureis. hæc aurea, sic & simplex & duplex, & triplex, & quadruplex. In on omnia neutra parisyllabice in n faciunt genitiuum, ut hoc pulchrum huius chri. præter notata in quarta, simplici declinatiōe. nauigiũ aũt qñ simplex ē nauigii facit, cũ āt cōparatiuum. pluris. Item & hoc martium tii. & hoc melius oris In on attica neutra productionem passa ab in on communibus in o faciunt genitiuum attice, ut prædictum est. In on participalia contracta imparisyllabice flectuntur, ut hoc clamās huius clamantis. In a neutra superbisyllaba in tos faciunt genitiuum ut esca escæ. somnium nii. ungentum ti.

ungenti· caput capitis· unde capita sæpe apud alios inuenies,& apud Aratum capita autem ipse affert, & ca/pitis per concisionem, a capite· Bisyllaborum autem aliqua natura longa penultimant in tos similiter faciunt genitiuum ut dies diei· esca escæ. epar epatis. uber ube/ris. Aliqua autem breui uel positione longa in ros faciunt gtm̃ ut ueritas tatis.hoc ir huius ir nectar ris .auxilium auxi/lii. notatum est hic puteus tei. & adeps adipis, quæ adeps,& puteus fuerant, unde & putei longi. uel quia in ar seruant r. in obliquis diuersiclinia sunt, ut pu/teus putei, a puteus. adeps. adipis. a pinguedine. esca escæ ab esca. epar epatis, ab epar. somnium aũt ĩdeclinabile.uñ & Synesius ĩ libro de somniis. Si ãt sũt sõnii prophetæ, & somnia uisiones hominibus ostendunt. Etiã in ar penultimantia o magno, ut ait multiscius Hero/dianus indeclinabilia sunt,ut ĩuidia bocar difficili mot⁹· oĩa ãt in ar breue a habent ubiq;. In ir rarissima entia ab in ar per mixtionem facta appositione os fa/ciunt genitiuum ut cor· cordis· a cor cordis. hoc uer huius ueris. a uer ueris· adeps adipis ab adeps, unde & nominatiuus circunflectitur, & in ir rarissima, quæ appositione os, faciunt genitiuum ut hic ignis huius ignis huius autem bitempus in nominatiuo solo producitur· In obliquis autem corripitur. In or neutra appositione os, faciunt genitiuum, & seruant o magnum in obli quis, ut laceratio lacerationis· finis finis· Illud autem Aristophanicũ pistam merdã comesse diuersiclinĩu· merdæ .n. merdæ,a merda nominatiuo.& hæc aqua aũt aquæ diuersicli/nium ab aquæ. Est autem nunc in usu. hæc aqua huius aquæ. huic aquæ·hanc aquam.hæ aquæ.harũ aquarum.his aquis has a/quas ab aqua huius aquæ. nam aqua aquæ de/buit facere. Est aũt apud poetas & hæc aqua hui⁹ aquæ & aquæ unde & Callimach⁹.est aqua & terra.huic aquæ & aquæ uñ illd hesiodi. terram aqua. aqua autem in solo nominatiuo producit bitempus. In obliquis autem corripit. notabis,

autem & hoc, quod latet multos. q in or omnia per o magnum scribuntur· præter anor calor. ensis. cor. unde & ab ipsis sola composita per o paruum scribuntur ut aurensis, magnanim⁹. qdā āt & quædā hebraica idecliabilia notarūt p o paruum scripta. ut nabuchodonosor. Bosor. uomor. cholo godomor, & hæc quidem de in r, & nunc autem de in s, dicamus. In as neutra breue as habentia ubiq;, si quidem habent as purum, uel cum r, in tos faciunt genitiuum communiter, & in aos Ionice, & in os attice ut hæc caro huius carnis. hæc senectus, huius senectutis de qbus in quinta cōtractorum dicemus, & in las autem in atos faciunt genitiuum, ut hoc sal huius salis. hic ignis sacer hui⁹ ignis sacri. Si aūt ante as aliā cōsonantē habent, indeclinabilia sunt ut hoc corpus hoc lumē. idolū, pmōtoriū. poculū, nisi poetica licētia ut homericū illud, aureis autem pateris Ionice, pro pateris. In es neutrū unum habemus. hæc farina h⁹ farinæ idest farina. In es adiectiua entia propriorū masculinorū seruant declinationē, ut nobile. huius nobilis. In os neutra contracta entia in us per mixtionem faciunt genitiuum, ut hic finis huius finis. quorum formatio in prima contractorum dicetur. Notabis āt utilitas & uoluptas indecliabilia. In os āt pticipalia impariliter flectuntur· hoc uerberatum huius rati. In os neutra duo sunt circunflexa, quæ per tos faciunt genitiuū, ut hoc lumē h⁹nis· hæc auris h⁹ ris. uñ hæc auricula h⁹ culæ sed debitum huius ti. atticum. In us neutrū. hæc auris habem⁹ indeclinabile. ē autē & hæc auris, huius auris, unde & aures. De simplicibus autē declinationibus, & formatione casuū ipsorū & terminationum generum ut possibile nobis in pñti infortunatissimo tēpore dictum ē. Sequens autē sit nunc & de contractis declinationibus tractare, ut de nomine finem habeat·

De quinq; declinationibus cōtractorū nōium.

Sectio sexta.

Nominum ut dictum est, aliqua qdē simplicia & ipassa uocāt q̄cūq; ñ suscipiūt passionē cōtractionē dico & mixtionē· sed cō tracta, & patiētia quæcunq; passionē suscipiūt, horū autē aliqua uocant paucipatientia q̄cunq; parisyllaba entia passionē i oib⁹

casibus suscipiunt. ut in oos ut mens, de quibus dictũ ẽ. Aliqͣ aũt paucipassa, & multipassa quæcũqꝫ iparisyllaba entia ĩ paucis uel pluribus casibus passionẽ suscipiunt, ut ĩ ys & in us de qb⁹ dictũ ẽ præter hæc, sũt q̃ imparisyllaba ẽtia simpliciter cõtractionẽ & mixtionẽ suscipiũt & q̃sdã ꝓprietates, uñ & cõtracta peculiariter appellata sũt. Diuidit̃ aũt ĩ multipassa q̃cunqꝫ in pluribus casib⁹ cõtrahũt̃, & paucipassa q̃cunqꝫ ĩ paucis, hoꝝ ut cognitũ ẽ, qnqꝫ flex⁹ sunt, de quibus dicam incipiens a primo.

De prima declinatione contractorum.

Prima flexio multipassorũ cõtractoꝝ tres terminatiões hẽt unã ĩ is masculiorũ, & fœinoꝝ & cõium nõinũ ut demosthenes hæc triremis. hic & hæc uerax. duas ãt neutroꝝ ĩ es & ĩ os ut hic murus. In is propria a neutris in fine composita in us ꝑ cõmixtionẽ faciũt gtm̃, ut Demosthenes. Diogenes. Aristoteles. Polynices. Etiam in is propria composita a uerbis ut Pollux. Aristophanes. Diomedes. Diopethes. Etiã a teneo ut Socrates. Hippocrates. Isocrates. Etiã in is cõia adiectiua bigenera neutrum in es habentia ut nobilis. pius. uitiosus. Etiam quæ ꝑ oris, & iris & odis. Sed de his diligentius in secunda terminatiõe dictũ ẽ nũc ãt formãda sũt q̃ primæ flexiõis. hic demosthenes uñ deducit̃? a populo & robore. Gtũs h⁹ dẽosthenis ionice, & mixtione sthenis cõiter, & attice. nam e & o in u miscentur. Datiuus hi dimosthenes Ionice a gtõ mutatiõe os in ĩ & ꝑ synæresin demosthenes. cõiter. n. e & i, in ει diphthõgũ contrahũt̃. illđ ãt apđ pidaꝝ ĩ hymno. agesidami apđ gloriosã dircẽ ꝑ cõcisionẽ factũ ẽ, a glorioso. Actũs hũc demosthenẽ Ionice a dtõ mutatiõe iota ĩ a, & mixtione sthenem. Nam e & a in ita ĩ singulari accusatiuo miscẽt̃, & attice dẽosthenẽ. nã attici ĩ in is propriis ĩ os habẽtib⁹ gtũm, in in faciunt accusatiuũ. hũc demosthenẽ. Aristophanẽ. Diomedẽ dicẽtes. In adiectiuis bigñib⁹ in ita solum, ut ĩsortunatum. ueꝝ. nota autem & hoc ꝙ quando ante e huiusmõi ionicoꝝ accusatiuoꝝ iuenit̃ cõsonãs, tunc solum mixtio fit in ita, ut uerum & uerum. pium & pium Quãdo autẽ iuenit̃ cõsonãs fit mixtio ĩ ita & ĩ a ut igeniosum & igeniosum, & igeniosũ. sanũ, & sanũ. Sed sæpe dictũ illđ homericũ ingloriũ argos ire postq̃ multum ꝑdidi populũ ab iglorio per concisionẽ factum est, ꝓpter metrũ. Vtũs o demosthenes Nam in is contracta cõmuniter in es faciunt uocatiuum ut o de

mosthenes.o diomedes.o Aristophães,& ꝓpa, & adiectiua gra uisona propenacutum habent uocatiuum,ut Aristoteles ingẽs Adiectiua ãt acutisõa,acutisonũ,ut o pie o uere.hi atheniẽses ãtĩ In us propriis in ita faciũt ntũm,ut o demosthene,o Aristopha ne.In iis aũt quæ a gloria componuntur similem faciunt ntõ,ut o hercules,& in adiectiuis similiter,ut o uere.Nominatiuus dualis,& utũs a dtõ,mutatiõe iota i e,huic demosthẽi,hi demosthenes o dẽosthenes ionice,& p mixtionẽ cõiter sthenes. nã duo e hic in ita miscent.Rarissime aũt i ei diphthõgũ,ut apđ æschinẽ socraticũ hæ urbes ab urbib⁹, & salsamẽta a salsamentis. genitiuus a ntõ mutatione e in in, ut huic demostheni, hoꝝ demosthenũ ionice,& demosthenum cõiter. Ntũs pluralis,& uocatiuus a ntõ duali appositione s,hi demosthenes. hi demosthenes o demosthenes ionice,& mixtiõe dẽosthenes. Nã duo e hic i ei diphthõgũ miscẽt. Illđ aũt Cointi in .x.inglorii sedẽtes,postq̃ nõ robur erit ipsoꝝ, ab inglorii factũ est p cõcisionẽ ꝓpter metrũ.Gtũs hoꝝ dẽosthenũ,& mixtiõe dẽosthenũ.dtũs his demosthenibus,a dtõ appositione,& Ionice demosthenibus . Accusatiuus a ntõ singulari appositione s,demosthenem demosthenes,uel melius,a nominatiuo plurali mutatione e in a. unde & contractum demosthenes per ei diphthongum.si.n.illinc esset,scriberetur per ita. quoniam e & a in ita miscentur. notabis aũt & hoc, q̃ antiq atheniẽses ut scriptum est in in is ꝓpriis & adiectiuis ab anno compositis faciebant nominatiuũ pluralẽ in ai, & in as accusatiuũ,ut hi aristophanæ hos aristophanas. hi dẽosthenæ hos dẽosthenas. hi septẽnes hos septẽnes,hi duo decennes,hos duodecẽnes.fœminina aũt, & cõia formabis hac regula.de ĩ os nũc dicendũ,a qbus & quæ ĩ es manifesta erunt.

Hic mur⁹ hui⁹ muri Ionice & muri cõiter,& muri dorice sicut erebi pro erebi apud poetam in octauo Iliadis, ex erebo ducẽtẽ canẽ misero ex iferno.huic muro &,ro.illđ iuẽit ĩ specu a spelunca,speluncæ cæ & mixtiõe duo e ĩ ita spelũcæ. hũc murũ,o mure.hi muri,& mixtione muri per ita.sed salsamenta a salsamẽta ãtiquũ. illđ sæpe & apđ poetã oculos lucidos, & apđ orpheũ i argonauticis.Sõnus ãt cito occupauit magni oculos draconis, ab oculi per abscisionẽ factũ ẽ.hic oculus.n.h⁹ li. & hic oculus hui⁹ culi.hoꝝ murorum & orum o muri & muri. hi muri & muri. Illud autẽ in argonauticis orphei mõtes relinquẽtes a

montes p,pductionẽ factũ est· notabis uero debita p cõcisionẽ a debita.& gloriæ a gloriæ. unde & a breue est, ut uidetur a carminibus. Ná poeta sæpe & in nono Iliadis. huic ipe animũ dlectabat, canebat uero glorias uiro℞·ná a breue tertia ens dact. huic similiter & apollonius uocatus rhodius, alexãdrin⁹ ãtens i cipiens Argonautica sicait, incipiens te phœbe antiquo/rũ glorias uiro℞.ho℞ muro℞ & muro℞.his muris cõiter & ris ionice·a gtõ singulari mutatione.o in e,& appositione si, appo/nitur uero iota & plui hui⁹mõi, datiuis, ut mõtibus, p tibus & pe/ctorib⁹, p pectorib⁹, & currib⁹, p currib⁹, ut ait Didym⁹, sed tryphõ conrradicens dicit non esse datiuũ, sed genitiuos singulares·ná a monte pro a monte, & a curru, ex curru. similiter po/nitur & in aliis casibus, & de his quidem satis, quia uero ĩ is ,ppria a gloria cõposita,ppã quãdã sortita sũt dcliationẽ dicẽ dum est & de his. quorum exemplum uirilis hercules erit.

De in is a gloria compositis.

In is cõposita a gloria si sint adiectiua unã declinationẽ perfe ctam habent, ut gloriosus osi. & gloriosi, sed si sint propria u/nam pfectam, & aliam contractã sic· Declinatio perfecta·

Hic Hercules apud poetas, & apud ãtiqssimũ orpheũ in argo nauticis. Hercules uero festinabat per siluosa stabula. genitiuus herculis ut apd eũdẽ.cũ ipm uero uenit amic⁹ herculis diuini & mixtõe duo ee i ita herculis ut apd eũdẽ, p̃mũ qdẽ noui ui hercu lis diui & herculis ut apd eũdẽ & tũc herculis hẽbãt dsideriũ & herculis datiuus herculi, & herculi. accusatiuus herculẽ & herculem, & herculem, & herculẽ, & herculẽ & her/culẽ Vtũs o hercules cõiter & hercules p contractionẽ & hercu/les per abscisionem. ab hercules, & hercules attice· Nominati/uus dualis. hi hercules, & hercules & hercules & cules. gtũs du/alis horum herculum, & herculum & herculum & culum. Vtũs similiter nominatiuo. Nominatiu⁹ pluralis hi hercules & hercu les & hercules· Gtũs ho℞ herculum & herculum & culum· Da/tiuus his herculibus, & herculibus. Acctũs hos hercules & her/cules, & hercules, & hercules· Vocatiu⁹ similiter nominatiuo, & perfecta declinatio hæc. cõtracta uero hæc· Declinatio cõtracta.

Hic hercules huius herculis. & lis. huic herculi & li. hunc her culẽ, & herculem, & herculẽ. o hercules & o hercules. hi hercu/les & les. horum herculum & lum. o hercules & o hercules.

hi hercules, & hercules, & attice hercules. horum herculũ, & herculum. his herculibus. hos hercules, & hercules attice. o hercules, & o hercules. tu ãt oratorie sic flectes. hic hercules, h⁹ herculis huic herculi. hũc culẽ o cules. similr̃ & hic themistocles hui⁹ themistoclis. huic themistocli. hũc stoclẽ, & hic picles h⁹ periclis. huic pericli. hũc periclẽ. De scđa flexiõe multipatientiũ.

Secũda flexio multipatientiũ cõtractoꝝ nominũ, & ꝓprietates hñtiũ duas termĩatiões hét ĩ is masculĩoꝝ & fœĩnoꝝ & cõiũ nominum, & in i neutrorum ut serpens. urbs. amator urbis sinapi. ntũs hic serpens. gtũs huius serpentis. nã in is appellatiua ĩ breuẽ dsinẽtia ñ ẽtia denõiatiua, nec dupliciter dsinẽtia ĩ os purum faciunt genitiuum, ut serpẽs entis. uates uatis, maritus mariti. & serpentis ionice a cõi mutatione, i in e, & serpentis attice ab ionico p ꝓductionem o in ω. uñ & ꝓpenacuit᷑. dtũs huic serpẽti cõiter, & mixtiõe duoꝝ ii breuiũ, ĩ unũ lõgũ, serpẽti & ti Ionice, & serpenti p cõtractionẽ cõiter, & attice. Acctũs hunc serpentẽ solum cõiter qñ. n. genitiu⁹ solum in os, runc & accusatiuus ĩ n Vocatiuus o serpens cõiter, & serpens attice. Ntũs dualis hi serpentes cõiter & entes ionice, & serpẽtes p mixtionẽ sicut dẽosthenes nes. & si qdã nõ admittũt. gtũs hoꝝ serpentũ cõiter & serpẽtum ionice & pentum attice ab ionico p ꝓductionem o ĩ ω. subscripto, & i. ꝓpenacuit᷑ autem more attico. Vocatiuus similis ntõ. nominatiuus pluralis hi serpentes cõiter, & mixtione i, & e, ĩ i longum serpentes, & tes ionice, & tes per mixtionem. Gtũs hoꝝ serpentũ cõiter, & pentũ ionice, & ntum attice incõtracte. nã genitiuo singulari incõtracto ente, ĩcõtractus & gtũs dualis & pluralis est, illo autem contracto, & hi contra hunt᷑. Datiu⁹ his serpentib⁹ cõiter, & serpentib⁹ ionice. accũs hos serpentes, & mixtiõe i & a in ĩ lõgum, serpentes, & pentes ionice, & serpentes p mixtionem. Vocatiu⁹ similis nominatiuo. Et de his satis, Quoniam ãt urbs huius flexionis ens inuenitur apud poetas differentias quasdã habens, dicã & de ipsa cum approbationibus poetarum ne ui dear indoctis insomnia narrare hæc urbs. huius urbis cõmuniter, & urbis ionice & urbis attice & urbis apud poetas, ut dicunt antiqui ab urbe mutatione i ĩ ita æolice. nõ a gtõ urbis per ꝓductionem. hoc ãt sæpe inuenies apud alios, & apud orpheum ĩ argonauticis. Absytus autem seorsũ domos habitabat urbis. & apud poetam in

κελεύει, μὴ θαυμάζειν, ὅ,τι ἂν πράττῃ αὕτη, μηδὲ γίνεσθαι ὁμοίους τοῖς κακοῖς τραπεζίταις. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι, ὅταν μὲν λάβωσι τὸ ἀργύριον παρὰ τῶν ἀνθρώπων, χαίρουσι, καὶ ἴδιον νομίζουσιν εἶναι· ὅταν δὲ ἀπαιτῶνται, ἀγανακτοῦσι, καὶ δεινὰ οἴονται πεπονθέναι, οὐ μνημονεύοντες, ὅτι ἐπὶ τούτῳ ἔλαβον τὰ θέματα, ἐφ᾽ ᾧ οὐδὲν κωλύειν τὸν θέμενον πάλιν κομίσασθαι. ὡσαύτως τοίνυν κελεύει ἔχειν τὸ δαιμόνιον καὶ πρὸς τὴν παρ᾽ αὐτῆς δόσιν, καὶ μνημονεύειν, ὅτι τοιαύτην ἔχει φύσιν ἡ τύχη, ὥστε ἃ δέδωκεν, ἀφελέσθαι, καὶ ταχέως πάλιν δοῦναι πολλαπλάσια, αὖθις δὲ μόνον ἀφελέσθαι, ἃ δέδωκεν· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὰ προϋπάρχοντα. ἃ γοῦν δίδωσι κελεύει λαμβάνειν παρ᾽ αὐτῆς, καὶ συντόμως ἀπελθεῖν ἔχοντα πρὸς τὴν βεβαίαν, καὶ ἀσφαλῆ δόσιν. ποίαν ταύτην ἔφην ἐγώ; ἣν λήψονται παρὰ τῆς παιδείας, ἢν διασωθῶσιν ἐκεῖ. αὕτη οὖν τίς ἐστιν; ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη ἔφη τῶν συμφερόντων, καὶ ἀσφαλὴς δόσις, καὶ βεβαία, καὶ ἀμετάβλητος. φεύγειν οὖν κελεύει συντόμως πρὸς ταύτην, καὶ ὅταν ἔλθωσι πρὸς τὰς γυναῖκας ἐκείνας, ἃς καὶ πρότερον εἶπον, ὅτι ἀκρασία, καὶ ἡδυπάθεια καλεῖται, καὶ ἐντεῦθεν κελεύει συντόμως ἀπαλλάττεσθαι, καὶ μὴ πιστεύειν μηδὲ ταύταις μηδὲν, ἕως ἂν πρὸς τὴν ψευδοπαιδείαν ἀφίκωνται. κελεύει οὖν αὐτοῖς χρόνον τινὰ ἐνδιατρίψαι, καὶ λαβεῖν ὅ,τι ἂν βούλωνται παρ᾽ αὐτῆς, ὥσπερ ἐφόδιον. εἶτα ἐντεῦθεν ἀπιέναι πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν συντόμως. ταῦτ᾽ ἐστὶν ἃ προστάσσει τὸ δαιμόνιον. ὅστις τοίνυν παρ᾽ αὐτὰ τι ποιεῖ, ἢ παρακούει, ἀπόλλυται κακὸς κακῶς. ὁ μὲν δὴ μῦθος ὦ ξένοι, ὁ ἐν τῷ πίνακι, τοιοῦτός ἐστιν. εἰ δὲ δεῖ τι προσπυθέσθαι περὶ ἑκάστου τούτων, οὐδεὶς φθόνος. ἐγὼ γὰρ ὑμῖν φράσω. καλῶς λέγεις ἔφην ἐγώ. ἀλλὰ τί κελεύει αὐτοὺς τὸ δαιμόνιον λαβεῖν παρὰ τῆς ψευδοπαιδείας; ταῦθ᾽ ἃ δοκεῖ εὔχρηστα εἶναι. ταῦτ᾽ οὖν τίνα ἐστί; γράμματα ἔφη, καὶ τῶν ἄλλων μαθημάτων, ἃ καὶ πλάτων φησὶν, ὡσανεὶ χαλινοῦ τινος δύναμιν ἔχειν τοῖς νέοις, ἵνα μὴ εἰς ἕτερα περισπῶνται. πότερον δὲ ἀνάγκη ταῦτα λαβεῖν εἰ μέλλοι τις ἥξειν πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν, ἢ οὔ; ἀνάγκη μὲν οὐδεμία ἔφη. χρήσιμα μέντοι ἐστί. πρὸς δὲ τὸ βελτίους γενέσθαι οὐδὲν συμβάλλεται ταῦτα. οὐδὲν ἄρα λέγεις ταῦτα χρήσιμα εἶναι, πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι ἄνδρας; ἔστι γὰρ καὶ ἄνευ τούτων βελτίους γενέσθαι. ὅμως δὲ οὐκ ἄχρηστα κἀκεῖνά ἐστιν. ὡς γὰρ δι᾽ ἑρμηνέως συμβαλλόμεθα τὰ λεγόμενά ποτε, ὅμως μέντοι γε, οὐκ ἄχρηστον ἦν καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς τὴν φωνὴν ἀκριβεστέραν ἔχειν

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

iubet, non admirari quid nam faciat ipsa, neq; esse similes malis numulariis, nam illi cum acceperint argentum ab hominibus, gaudent, & suum esse arbitrantur, cum uero repetuntur, ægre ferunt, & mala putant se passos, non memores, q ob id susceperunt depositum, quo nihil prohiberet eum, q deposuit rursus referre. pari mō igit̄ iubet affectos esse genius ad eius etiam munus, & meminisse q talē hēt naturā fortuna, ut quæ tradidit trāfferat, & stati rursum præbeat multiplicia. Interdū āt solū auferat, quæ dedit, nō solū etiā sed & quæ prius erant. quæ igitur dederit, iubet accipere ab ipsis, & breuiter abire habentem ad firmum & tutum donum. Quodnā hoc inq̄ ego? qđ acceperit ab eruditiōe, si salui fuerint illic. Ipsa ergo quæ nam est? uera scientia inquit conducibilium, & securum donum, & firmum, & immutabile. fugere igitur iubet confestim ad ipsam, & cum ierint ad mulieres illas, quas & prius dixi q incontinentia, & uoluptas uocātur, & hinc iubet statim discedere, & non credere ipsis aliquid, donec ad falsam disciplinam uenerint. iubet itaq; ipsis, tēpus quoddā immorari, & accipeř qcqd uoluerit ab ipsa tanq̄ uiaticum. deinde hic abire ad ueram eruditionem illico. hæc sunt quæ iubet genius. quicunq; igitur præter hæc aliqd facit, uel obaudit, perit malus male fabula tñ, o hospites, q̄ ī tabula, talis nobis ē. si āt oportet aliqd pcuntari e singulis his nulla inuidia. ego .n. uobis dicā. bene dicis inq̄ ego. sed quid iubet ipsos genius accipere a falsa disciplia? hæc quæ uident̄ usu digna eē. hæc igit̄ q̄ sunt? literæ inquit, & aliæ disciplinæ quas & plato dicit sicut freni cuiuspiam potestatem habere iuuenibus, ne ad alia uertantur. Vtrum autem necesse hæc accipere si debet quis ire ad ueram disciplinā an non? necessitas qdē nulla īqt, utilia tñ sunt sed ut meliores fiant, nihil conferunt hæc. nihil ergo ais hæc utilia esse ut in meliores euadant uiros licet enim & sine ipsis meliores euadere, tamen non inutilia & illa sunt sicut enim per interpretem coniicimus dicta aliqñ, tam non inutile erat & nosipsos uocem diligentiorem

hře

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

primo odyssæ·nauis āt mihi hæc stetit ī agro procul ab urbe, & urbis dorice puto ut apud Theognidē megarē sem ī sententilo-qis, urbis āt ut tibi populi ī lætitia, & rursus. dormim⁹. custodia āt urbis custodibus curæ erit· huic urbi, & urbi & urbi, & urbi ad similitudinem urbis· unde & poeta in tertio ilia dis, Patriq; tuo magnū dānū, urbiq;, oīq; populo· Quidā āt igno rantes metra, uel tribreuem facientes urbi scribunt per i, antiqua errata existimantes, sed quomodo scandent homericissimi Coiti carmīa, ī qb⁹ iuenit ī sexto urbi. nā sext⁹ uel spōde⁹ uel tro-chæus· nō āt rara passio uocata minutio caudæ hic esse uidet, ut ī eo, Troiāi āt stupuert ubi uidert maculosū serpētē. Coit⁹ ī pmo suæ poesis sic inquit huic.n. filii, & uiri circum urbem, & rursus in tertio. mori tamen debebat apud priami urbem. Accu satiuus hanc urbem cōiter, & urbem sæpe iueni apud Cointum, & ī prīo. Illum cum circum urbem uelocipedes traxerunt eq, & ī tertio. Ad priami urbem. arsit autem diues urbs, & iterum in eodem. sicut hi ex bello ad Priami urbem. Etiam. nisi aper-tis portis īfluxerunt ī ciuitatē, & apud hesiodū ī scuto q thebes ca cumen hēt, tutaturq; urbē. Poesis autē homericismi Cointi iā multo tempore omnibus ignota fuit, & tanq̄ extincta Sed ppi⁹ Bessarion nicæas Cardialis Vhusculāi, ille saneq̄ bonus, & ue-re doct⁹, &, ut hōerice dixeri similis deo uir, aliaq; plurima ī nos, & hanc ex Apulia cum seruasset uolentibus tradidit, quam & ipse olim desiderabā, nunc āt feliciter possidens publi-ce legam post Argonautica docti orphei, quæ o lim neglecta uix quondam ipse in mediolano inueniens ob-sita, excribensq;, & aliis tradens publice lego mul-tis, & eruditis iuuenib⁹, ꝓficiscētib⁹· & nūc ī ultimis īfeliciū græ-corum reuiuixit incognitus ille orpheus, sed ad ꝓpositum rede-o. Vocatiuus o urbs communiter, & o urbs attice. Nomina-tiu⁹ dualis. hæ urbes & bes, & bes scdm cōsuetudinē Illd āt apd æschynem socraticum huic urbi, antiquum. & urbes. harum urbium, & urbium & urbium· Vocatiuus similis nominatiuo. Nominatiuus pluralis hæ urbes & urbes. & urbes, & urbes & urbes. unde & orpheus in argonauticis. cymba ex ca-ua quasi āt ei sunt urbes. Genitiuus harȝ urbium & urbium & urbiū, & urbiū. uñ & Dionysius enarrator uel montium uel ra dicem radens urbium· his urbibus & urbibus & urbibus. has

urbes & urbes & urbes, & urbes & urbes. unde & illud or phicũ. mẽphĩ ad admirãdã,ppinquãs,sacrasq; urbes,utũs similis nominatiuo,hoc sinapi h⁹ sinapis cõiter & apis ionice, & sinapis attice. huic sinapi & sinapi & sinapi & sinapi. hoc sinapi o sinapi & alia similiter superioribus seruantibus terminationibus neu troꝶ nõiuum,ut hæc sinapia & sinapia & sinapia & sinapia hoꝶ sinapium & sinapiũ & sinapiũ. his sinapibus & sinapib⁹. hæc sina pia & sinapia & sinapia & sinapia Inuẽtũ ẽ ãt & hoc gũmi h⁹ mi. sicut notatum apud Acrobylum placentam gummi nõ melle exornabat. etiã & hoc piper h⁹ peris. & hoc cinabari & hæc cinnabaris. hoc stimmi & hæc stimmis, uñ & dict⁹ ille uers⁹ & nigram stimmim oculiscribam. De Tertia flexione.

Tertia flexio paucipatiẽtũ unã termĩationẽ ĩ eus hẽt masculioꝶ nõinũ, ut rex. tyde⁹. iupiter iouis ioui ioué, iupiter diuersicliniũ a iupiter & iouis ãtiquum, & iupiter iouis, & iupr̃ iouis apud po etas. hic parens ãt & parens, & similia cum masculino solo arti culo dicta utrunq; & patrem, & matrem significant ut hos parentes, hos parentes. cõiter ãt ĩ eus acuunt̃ ut Achilles peleus. æolice autem grauant̃ Achilles peleus. Nominatiu⁹ hic rex. genitiu⁹ huius regis cõiter, & regis attice per productionem o in ω magnum & regis ionice, & regis dorice, sicut Vlys sis accipiẽs osculat⁹ ẽ manũ supra iũcturã,p ulyssis notabis ãt q ĩ eus uarie flectuntur, ut hic achilles huius achillis & achillis attice, & achillis secundum antiquos iones, & achillis apud iuniores, & achillis propenacutisone secundũ antiquos æoles & achillis apud Iuniores & achillis bœotice sicut Iupiter Io. uis & dorice & ionice achillis circunflexe, Achillis autem graui sone æolice. Etiam in eus abiiciunt y in obliquis, ut rex regis, tydeus tydei, excipit̃ hic mars huius martis huic mar/ ti. hunc martem æolice. Etiam iu eus non puro ente e in ge nitiuo contrahuntur, ut regis Achillis. puro aũt ente cõtrahun tur more attico. ut eretrieus eretriei. eretriei, pireus pirei. pi rei. stireus stirei stirei. hui⁹modi aũt,pportionabiliter ĩ a faciunt acctũ, ut hũc eretrieũ. hũc pireũ. hunc stireum. Dtũs huic regi cõ muniter & regi ionice & regi p cõtractionem attice. Accusatiu⁹ hunc regem cõiter a gtõ, unde & a breue debuit habere. nam in os gtũs contẽporẽ accusatiuum in a hẽt ut aiacis aiacem. pe lei peleum. nam Athenienses a rege formantes accusa.

tiuũ ꝑducunt a ipsius, unde & Euripides ĩ andromache a lõgũ seruauit dicens, atq uideo hunc peleũ prope, nam quinto Iambo ente a producitur, & regẽ ionice, & regem dorice apud poetas sæpe inuenies. & apud poetã ĩ q̃rto iliadis. tunc ãt rursus nũtium ad Tydeũ miserunt græci ꝑ tydeum, & rursus in xv. eiusdẽ Mecisteũ ãt occidit Polydamas, Echiũq; polites ꝑ mecisteũ, & cointũ ĩ v. Nũc ãt te circũ achillẽ multo plures occidit uiros pro circũ Achillẽ, & lycophrõ silr̃ nõ .n. occisorẽ maritũ ꝑ occisorẽ q̃d ceccus exponens p contractionem atticam fieri dicit. Ne decipiant autem nos q̃dam nr̃i dicentes hunc accusatiuum nunq̃ cõtrahi, neq; q scribũt in tydeo p diphthõgũ ei existimãtes dtm̃ eẽ, multa .n. & alia talia inueniunt in libris eoꝝ extra antiq̃tatẽ dicta, quæ nõ meum existimaui notare. non .n. proposui accusans errores corrigere, sed omni studio antiquorum reliq̃s cõgregãdo in lucẽ reducere, ratione & dignitate & usu poetarum utẽs, quos & ipsi sequentes nõ aberrabitis a ueritate, sed ad propositum redeundum. Vocatiuus o rex circunflexe. nã y desinẽs diphthõgus ĩ fine circunflectit ut o Achilles o rex bene heu. ubiq;. minime. præter ecce heu non. & o rex attice hi reges, & reges p cõmixtionẽ ut uidet antiq̃s & si q̃dã non suscipiũt ut demosthenes demosthenes, & reges ionice, hoꝝ regũ cõmuniter, & regum Ionice. sed utũs similis est ntõ. hi reges & reges p mixtionem, & reges Ionice. & reges attice, nam antiqui attici ut scriptum est duo e nominatiui pluralis ĩ eus propriorũ, ĩ ei solum cõmiscẽt ut pelei pelei, tydei tydei sed nõ ꝑprioꝝ ĩn ei & ĩ ita, ut reges reges & reges, equites equties & equites, q̃d sic inuenies apud antiquos libros. hoꝝ regum & regum Ionice datiuus his regibus cõiter a nominatiuo appositiones. rex regibus. peleus peleis. eques equitibus. notatum est filius filiis attice. & cursor cursoribus apud Callimachum, Accusatiu⁹ hos reges & reges per mixtionem, & reges Ionice, & reges attice. uñ & illđ sophoclis. hosq; biregnatorẽs pdẽs r̃ges pita ĩuẽtũ ẽ scriptũ apud antiquos libros similr̃ & apud Xenophõtẽ pastores equites. hic filius uero filii filio. hi filii filiorũ filiis lios. & lios in usu apud rhetores, & filius filii. filio. filium cõiter & deinceps & fili⁹. lii. & cõtractiõe filii. filio & lio. liũ & liũ & ĩ reliq̃s unde & filii græcoꝝ, & filios apđ poetas moř Ionico. De. iiii. đcliatiõe

Quarta decliatõ paucipatiẽtiũ duas termiatões hẽt femininoꝝ

nõium in os & in o desinẽtium ut hic pudor. hæc leda sciẽdũ ãt quod omnia in o fœminina acuuntur, ut leda clio. erato calypso. sappho. similiter & quæ i os ĩueniunt. aurora. pudor. & bonus autẽ i morib⁹ pudor Theocriti magr̃ Philetas dixit, illđ aũt hesiodi Datio ãt bõa, idecliabile. hæc leda h⁹ dæ Ionice, & ledæ cõiter p mixtionem. huic ledæ, & p sinæresin ledæ. hanc ledam & mixtiõe ledã acutisone. nã accusatiui eoꝝ q̃ i o, acuunt similr̃ ut ntũs, soli ãt i os circunflectunt ut pudor. aurora. æoles ãt grauant accusatiuos ledã. & eratonẽ dicentes, Iones autẽ in un faciunt huiusmõi accusatiuos. uñ & argonẽ iuenies apud Apollonium poetã, & apud Ionicissimum herodotum ionẽ Inachi, & ledam. Vocatiu⁹ o leda cõmuniter circunflexe & o leda apud poetas acutisone. & apud Apollonium in tertio argonauticorum. Eia age nunc erato adsis, & mihi dic. hæ ledæ. harum ledaꝝ o ledæ. hæ ledæ. haꝝ ledarum. his ledis. has ledas o ledæ i cõtracta. scire ãt oportet, qđ qdã putarũt eẽ flexionẽ hoꝝ parisyllabam simplicem æolicam ut leda ledæ ledæ. ledam, unde & dualia, & pluralia huiusmodi sortita sũt declinationẽ. Quita declinatio paucipassorum in as & ras desinit peculiaria habẽs.

De quinta flexione. 5

Hæc caro, huius carnis cõiter, & carnis Ionice. & carnis attice. huic carni cõiter, & carni ionice, & carni attice, hãc carnem, o caro. hæ carnes, & carnes & carnes. haꝝ carniũ cõiter & niũ, ionice, & nium, attice & etiam carnium legi. o carnes & carnes & carnes. hæ carnes cõiter & carnes ionice. & carnes attice a longa ente. Sed callimacheũ illud carnes lyncis a carnes factum est p abscisionem. unde & a breue fit. similiter & orphicum illud in argonauticis. panẽ & uinum hilare hr̃e, simul ãt carnes multas haꝝ carniũ cõiter, & carniũ Ionice, & carniũ attice. his carnib⁹ has carnes & carnes, & carnes. o carnes & nes & nes. similiter & hæc senectus, h⁹ senectutis cõiter, & senectutis ionice & tis attice huic senectuti & tuti, & tuti. hãc tutẽ, o senect⁹ Etiã & hoc cornu huius cornu & cornu, & cornu. Formatio autem hoꝝ oĩum manifesta ex carne. & de contractis nominibus satis, nunc autem & de uerbo eodem dicamus modo.

Verbũ ẽ pars orõnis declinabilis ĩ ꝓpriis formationib⁹ diuerſoꝝ tẽporum ſignificatiua cum actione uel paſſione uel neutralitate perſonarum ſignificatiua. Quot autem ipſi accidentia, & quot modis cõſtruitur in prioribus dictum eſt. nunc autem artificioſe de formatione eius dicendum.

De Verbero.

Verbero cui⁹ partis orationis eſt? uerbi. Cuius modi. Indicatiui. Cuius affectus? actiui. Cuius temporis? præſentis. Cuius cõiugatiõis? primæ grauitenoꝝ. Quatuor aũt entibus ĩ cõpẽdio, prima ẽ quæ ante o mega b. uel p. uel ph. uel pt hñs, quoꝝ futurum pſi. ptũm pſ. autẽ phi, habet. Secũda ẽ ꝗ ante o magnũ g. uel. c. uel chi. uel ct. uel z uel duo s hñs. quoꝝ futurum x. Sed ptm̃ pſe. chi. hẽt. Tertia ẽ ꝗ ante o magnũ d, uel th. uel duo t. uel z. uel duo s. uel o magnũ puꝝ hñs. quoꝝ futuꝝ s, ptũm autem perfectum c habet. Quarta eſt, quæ quatuor immutabiles hẽt ante o magnum. quoꝝ futuꝝ circunflexum ipſam immutabilem ſeruat cum correptione ultimæ. Præteritum pfectum aũt c. oportet autẽ ſcire ꝙ quæ uidet in his confuſio cognoſcibilis fiat. Quæcunq; in zo uel duo s uerba faciunt futurum in xo, ſecũdæ ſint cõiugatiõis, quæcũq; aũt ĩ ſo tertiæ, diſcernẽda ſũt autem hæc ſic, ſicut & in primo prædictum eſt. In zo ſuperbiſyllaba in ſo futurum faciunt, ut mutuo mutuabo, firmo firmabo. ploro plorabo. ſuſpiro ſuſpirabo. ululo ululabo populor. populabor. uulgo uulgabo. biſyllaba autem interdum in xo futurum faciunt, ut ludo, ludam. & ludam attice. clamo clamabo. Iugulo abo. interdũ uero, in xo ut condo cõdam. dico. dicam. ſeco cabo. ſederefacio ciam. Item in duo s. quæ attice per duo tt ſcribuntur in x futurum faciunt ut fodio, & fodio fodiã. pungo & pungo pungam præter notata in unum s futurum facientia, quæ tertiæ ſint coniugationis, ut fingo, & fingo fingam. unde indefinitum finxi remigo gabo. lorouerbero berabo. fortifico bo. ſpgo gã. uideo uidebo. frango. gam. Item & a perficio. perficio deinde perficio & ab haurio. haurio. & haurio. unde & futurum in ſo. faciũt. Vniuerſaliter aũt ſcire oportet, ꝙ finales cõſonãtes oĩum

futurorum ·sunt tres psi xi s. præter immutabiles, & tres præteritorum pf. phi ·chi. cappa·si futurum psi hēt, præteritū pfe ctum phi·uerberabo beraui. si autē futurum xi. præteritū pfe. chi dicam dixi. si uero futurum s· præteritum perfectu m c. implebo impleui. & in immutabilem āt desinentia cōiter quidem ipsam seruant in futuro. æolice autem siue dorice s, unde impetū facio ciā. tōdeo bo, a quo attondit· impello·lam. Itē & circunflexa in so faciunt futurum facio faciam & in mi pono ponā. unde & præteritum perfectū·in ca faciunt. Item tribus entibus principalibus tēporib⁹. pn̄ti. p̄terito pfe. & futuro ex quibus fiunt alia tria ptūm imperfe. præteritum plus quāpf. & idefinitū primū. tres cognatiōes horum uidentur præsentis & præteriti imperfe. ptiperfecti, & plusq̄perfe· Indefiniti & futuri. unde præteritum imperfectum a præsenti factum seruat consonantem ipsius scribo scribebam. ptūmplusq̄perfe. præteriti perfecti· scripsi · scripseram. Indefinitum primum futuri uerberabo. uerberaui. medium autem præteritū pf. seruat consonantem uerbalis a præsenti factam. uerbero forma. uerberaui. medium autem ptm̄ plusq̄perfe. medii præteri tipfecti uerberaui uerberauerā· scd̄um autē idefinitū medii p̄te ritipfe. uerberaui, uerberaui· futuꝝ uero secundum secundi idefi niti. uerberaui, uerberabo. si āt aliter iuentū sit scd̄m linguā fit ut cesserunt, ꝓ cesserunt bœotice, & hi uenerūt i lacedæmonē diā ꝓ uenerunt. Etiā rursus dicēdum & hoc, & si prius dictum sit, ne indigus uideatur libellus. In primo autem dicta huic con ueniunt, ut autem amicis moriger fiam illic edidi, & nunc rursus diligentius regulas exponam.

Omne uerbū cuiuscūq; sit cōiugatiōis, & terminatiōis, uel a uo cali incipit, uel diphthōgo, uel cōsonante. siqdē igit a uocali uel mutabili, uel immutabili, si quidem ab immutabili uideli cet ita iota ipsilon o mega nulla mutatio fit & ptis ut resono bam. sonui· sonuerā. sonui. aucupor. bar. patus sum. fuerā. fui, in iuria afficio bam. feci. ram. feci. Iuuo. bam. iu ui, iuueram. iuui. Ideo & immutabiles appellatæ sunt sed iniuria afficio, & aucupor, & similia i pn̄ti positione lōgum bitempus habet. In ptis autem natura lōgum ratione

augmenti. si autem uerbum incipit a uocali mutabili uidelicet alpha e o fit mutatio in præteritis, quod temparale augmentum uocamus breui in longam mutata, & si incipit positio ab a, mutatur com muniter a in ita ut perficio. perficiebam. perfeci. ceram. perfeci. p̃ ter notata desuesco desue/scebam. iniucundus sum. eram ,ppter cõcursum duorũ ita. spiro idest spiro. rabam. ne concurrat cum ibam. audio audiebam, ne concurrat cum ibam hoc est ibam. si autem incipit ab e mutatur in ita, misereor bar. tus sum. tusfueram. tus sum, præter no/tata bisyllaba & superbisyllaba, in quibus apponitur iota in præteritis. horum autem regula secundũ antiquos talis quædã est. Ab e incipientia superbisyllaba quidem en/tia, mutant e in ita, in præteritis. Interpretor bar impello bam. præter assuefacio bam. & ebam, ut scriptum est cum adscripto iota. conuiuor. uabar. traho ebam. tra ho trahe/bam. serpo serpebam. operor operabar. sequor. sequebar. Etiã & steterã inuentũ est a sto. bisyllaba aũt entia, quædã autẽ mutant e in ita si circũflectũt. capio ebam. uulnero pro uulnero rabã. præter sino sinebã. interrogo bã. q̃dam aũt disyllaba gra/uitenora assumunt iota. habeo ebã. capio ebam. dico bã. traho ebam. assuesco, assueui. & attice assueui. sedeo sedi uñ sedi & se/dens. sedeo bam. si autem incipit ab o paruo positio, mutatur o paruum in o magnum. nomino abam. aui, ueram. nomina/ui. hæc autem apud poetas inaucta siue immutabilia manent ,ppter metrũ mor̃ ionico. audiebat, p audiebat, impellebat, p im pellebat. nominabat pro nabat. Cum autẽ uerbum incipit a tri/bus his mutabilibus uocalibus attici faciunt proprium præ teritum actiuum passiuum, & medium ne indigeant præ/teritorum a uocali incipientium, principales duas li/teras præsentis apponentes cõmuni præterito, & ter tiam syllabam si longa fuerit, plerunq; corripientes, in qua/drisyllabis. ungo unxi communiter, & unxi attice. uenio ueni. ueni communiter, & attice ueni. fero tuli. & tuli. iuro iuraui .& iuraui. ungor unctus sum, & unctus sũ. in q̃busdã aũt solũ appõit̃ e i p̃terito imp̃fecto & præ/

ritum ut uidebam uidebam· uidi, uidi· emo emebam emi. ſed itellexit & xit, & dixit poetica. ſũt uero q̃dã quoq; tertia corripitur erraui erraui. contextus ſum. firmaui a firmo firmaui ad differentiam litigaui a litigo factum. ſed ſi uerbum incipit a diphthongo, uel a mutabili, uel ab immutabili, ſiqdẽ ab ĩmutabili uidelicet. eu. ει u nulla mutatio fit in præteritis, ut dormio. ebam. & ebam attice aſſimilo. aſſimilabã, & milabã attici. meio. meiebã· ſed ſi ĩcipit a mutabili uidelicet αι·αυ, οι. fit eadem mutatio mutatarum uocalium. ſi ab αι, uertitur a in ita, & illud i ſubſcribitur, unde & ita diphthongus eſt abuſiua. eleuo uabam aui ram. aui indefinitũ primũ nõ ſubſcriptum ab eleuabo futuri factus. ſimiliter & quæ ab ipſo· eleuo abo aui. ſine i, ſed ſi ab au, uertitur a in ita· ſtabulor abar atus ſum. atus fuerã. atus ſum· ſed ſi ab οι uertitur o puũ i o magnum & i ſubſcribitur. miſereor. ebar. miſertus ſum· præter notata immutabilia. ſolus ſum. ſolus fui. ideſt ſolus fui. ploro· aui. ebrio. aui. uinum emo. ebam. concito. aui· auguror. abar. auguror .abar. auguror. abar. temonem rego regebam. temonem uerto. uertebã. temonẽ uerto · bã. qdã uero & tumeo, & domituor notauerunt. ſed ſi a conſonante incipit uerbum præteritum & indefinitum primum & ſecundum aſſumunt e, quod augumentum ſyllabicũ uocamus. ſcribo bebam ſcripſi. ſcripſi. ſed attici augumẽtũ ſupra augum̃tũ faciẽtes poteram pro poteram, & uolebam pro uolebam, & debui pro debui dicunt. quando uero præteritum incipit a longa natura ut in a uocali incipientibus ab eadem incipit & præteritum perfe. emebam. emi. nominabã nominaui. ſed quando incipit a longa poſitione, ut in a duabus conſonantibus incipientib9, ab eadem ĩcipit & præteritum pfectũ, ut corrumpebã corrupi ſeminabã aui. Cum autem præteritum inperfe. incipit a breui uel communi, nt in a conſonante incipientibus reduplicatur præteritum perfectum per eandem primam conſonantem præſentis cum e. uerberabam aui. dicebam dixi. ſcribebam ſcripſi. lauabam laui· præter incipientia a g n. & g r. cognoſco. cognoſcebã cognoui. uigilo

uigilabam·uigilaui·pp enim iuocalitatē duoꝝ gāma nō dupli
cantur, & præter incipientia ab r. propter eandem
causam. depalmo. depalmaui duplex aūt r in istis apud rhe-
tores. apud poetas autem sæpe propter metrum abiicitur
unum in præteritis, sed sordida pro sordida
per trāspositionem. & depalmato humero, pro depalmato, & ia
ctum eē uerbum, pro iactum esse apud pīdarū, & alia poetica pp
metrum factum est. & præter incipientia a duplicibus z. x. ps.
uiuo·uixi·polio poliui. cano cecini. ab aspiratis autē th·ph.ch.
incipientia duplicantur quidem, sed mutant aspiratas in
pro elementares tenues. th·quidem in t uertitur cōtēplor contē
platus sum. ph. in p·occido, occidi sed ch. in c·conflo·conflaui.
quando uero præsens īcipit ab l uel m attici faciunt suū ptm̄ pfe
ctum abiectione primæ immutabilis, & assumptione. i
accipio·accipiam·accepi cōmuniter, & accepi attice. sortiar sor-
tiar. sortitus sum & sortitus sum, unde & fas. quando
autem præteritum imperfectum incipit a cōsonāte cū reduplica
tione, breuem hēt primā. uerberaui, uel cōmunem duabus con-
sonantibus sequentibus. quorum prima muta, sed secūda liqui-
da· scripsi laui. notatum est memini· possedi quamuis liqui-
dam post mutam. tamen reduplicantur tanq̄ facien-
tia communem syllabam· Item si futurum incipit a conso-
nante æquat syllabis ipsum cōmune præteritum perf·emo emi
iurabo. iuraui. sed si a consonante, abundat. uerberabo raui. fa-
ciam feci. præteritrm plusq̄ perfectum in a uocali incipienti-
bus æquat syllabis, & temporibus ptūm pfectum. emi emeram
corrupi. corruperam, In a consonante autē incipientibus supra
præteriti perfecti syllabas, assumit e augumentum syllabicum
uerberaui raueram. scripsi scripseram. producitur autem sæ-
pe in atticis a breui incipientibus. Iuraui iura-
ueram. audiui audiueram. sed ueni ueneram ueni uene-
ram. unxi unxeram, non producuntur & hæc uero ex
multiscio herodiano de præteritis generaliter, nunc
uero specialiter de oībus tēporibus artificiose dicēdū. De p̄senti
Præsens uerbero. Illud ti. tenue. Quædam. n. in pto y penul-

rimant.uerbero.abscondo. inclino.lanio supra ti.acutus, lõga enĩ ante longam penacuitur. Illud pto magnũ.oẽ.n.uerbũi ω siue grauisonum, siue circunflexum per o magnum scribitur. est uero & uerbero circunflexum. uerberabo attice. secunda uerberas a prima mutatione o in is, & æolice uerberas e iota in ita mutantia. sed dores iota diphthongi eiicientes uerberas dicũt, unde & theocritus. suauiter uero & tu fistularis, p fistula canis. Secũdæ uero, & tertiæ ĩdicatiuorũ p e iota diphth. scribuntur. sed optatiuorum per o iota diphth. Subiunctiuorum autem per ita subscriptum habentem. tertia uerberat a secunda abiectione s, & æolice uerberat per ita dualis prima non est, quia pluralis prima persona in men desinit. secunda & tertia conuociter a plurali secunda mutatione te in ton. uerberate uerberate berent. sed æoles numerum dualem non habent, quos benefaciẽtes romani imitati sunt. Atheniẽses uero iuenerũt. unde & dualis numerus a plurali formatur. sed si uis a singulari formabis. cõsonãt autem dualia, ut dictum ẽ. quãdo pluralis tertia persona in iota uel in æ desinit pluralis prima, a singulari prima correptiõe o in o & apposirione men uerbero uerberamus, & dorice uerberamus, mutatione n in s pluralis secunda a prima mutatione o in e, & men in te. uerberamus ratis. tertia uerberant conuociter datiuo plurali participii ab eo facta, uel a dualibus mutatione eton in us & dorice uerberant, ut plicant apud Pindarum pro plicant. & clamant pro clamant, & rident pro rident, sed in si & in æ tertiæ personæ sequente uocali trahunt, consonante uero, non. sed attice & consonante illata. Ionice uero non.

De præterito imperfecto.

Præteritũ imperfectũ a præsenti mutatiõe o in o, & appositione syllabici augumenti. quando uerbum a consonante incipit. uerbero uerberabam. uel a genitiuo participii abiectiõe tos uerberantis, uerberabã & per ablationẽ uerberabã apud poetas. secunda uerberabas a prima. mutatione on in es.

tertia uerberabat a secunda abiectione s· & secundum Iones uerberabat, nam ipsi auferentes e augmenti, & apponentes tertiæ personæ præteriti impfecti, & indefiniti secundi grauisonorum ante sce, uerberabat dicunt, & legebat, & accepit similiter & tertiæ primæ coniugationis circunflexorum, & primæ in mi faciebat, ponebat. sed præteritum impfe. secundæ coniugatiōis circūflexorū a habet. mugio mugiebā mugiebat similiter & ptm̄ imperfectum, & indefinitum secundum in mi sto stas. stabam stabas stabat. Sed tertiæ circunflexorum & in mi o paruum habent. inaurabam inaurabat. dabam dabat. Sed quartæ in mi corripiunt bitempus ante sce iugabat. iugabat. igrediebat ebat. Indefinitū āt primū grauisonum, & circunflexum, siue in mi a debens habere in tertia ut formauit. scripsit. fecit. clamauit, inaurauit. & hæc quidem Iones. poetæ autē secundum mutationē hoꝝ, & tertiis personis apponunt sce. ualebam ualebas ualebat dicentes. Dualis secunda similiter a secunda plurali mutatione te in ton uerberatis, uerberatis duo. dualis tertia uerberabant dissimili desinenter, tertiæ pluralis neque in i, neque in æ desinente. Pluralis prima a singulari prima appositione me, uerberabam, bamus & dorice, uerberabamus. Secunda a prima commutatione men in te, & o in e uerberabamus, batis. Tertia pluralis uerberabant consonanter singulari primæ. Quando .n. participium p̄teriti in os desinit acutisonum, tunc pluralis tertia æquat syllabis tertiam uerberauimus, uerberauerunt, uerberaueramus, uerant. quia uerberaus. cum uero non, tertia deficit a prima una syllaba, uerberabam⁹, uerberabāt. uerberauim⁹. rauerūt. uerberauim⁹ rauerunt. formatur autem a participio genitiui, abiectione tos.

De præterito perfecto.

Præteritum perfectum a futuro uerberabo uerberaui. cū .n. futurum ps. ptm̄ pse. ph habet. Cū autē x, præteritum pfectum ch cum illud s, præteritum pfectum c. Cum uero futurum ante ω immutabilē habet, tunc & ptūm perfectum ipsum hēt ante ca, ut canam, cecini. tondebo, totondi. polluam, pollui.

n in g uerso propter illationem c. præter nota-
ta errata tribui, ædificaui. strepui. laboraui. in-
cidi tremui, ita superabundante, quia nunq̃ m ante
c inuenitur. Excipiunt in no bisyllaba uel i uel ει diphth. uel y,
penultimantia abiicientia immutabilem ante c iudico
iudicaui. occido occidi. lauo laui. apud poetas autem
apponitur. is uero inclinatus est & discretum esse iã. Etiam præ
teritum pfe. eandẽ futuro penultimã habet, uerberabo uerbera-
ui. scribam scripsi, præter bisyllaba quartæ
coniugationis apud nos e penultimantia. In his uertitur e
in a in præterito perfecto. seminabo aui. mittam misi. & etiam
præter bisyllaba primæ & secundæ coniugationis e
penultimantia. In his enim uertitur secundum atticos e in o
ut mittam misi communiter, & misi attice. uertam uer-
ti, & uerti. nutriam nutriui & nutriui. irrigabo irrigaui, &
irrigaui. dicam dixi & dixi falso æolice, sed uerbera-
ui, & inflexui illud cy longum a futuro, sed sacrificaui, &
solui breue. quamuis sacrificabo & soluam longo.
In ca autem præteritũ perfe. longa penultimans. si abiicit cappa
corripit penultimam more Ionico. iui, iui, interii,
interii. timui timui. genui genui. & Ionice uerberaui, si
cut steti pro steti. secunda uerberasti a prima appo
sitione s. uerberaui uerberasti. Tertia a scđa uel prima mutatiõe
a in e. Duales uerberastis. uerberastis. conuociter ex-
plurali secunda similiter præsenti, uel a singulari prima
appositione ton. Pluralis prima uerberauimus a singu-
lari prima appositione men, & dorice uerberauimus, sicut
pana timemus. secunda a prima mutatione
men in te. uerberauimus uistis. Tertia in si uerberauerunt
si breui existente, & a longo. In asi enim tertiæ producunt
a uerberarunt, uerberarunt. præter sortiti sunt, & alia apud
poetas propter metrum correpta. Sed dores steterunt di
cunt, pro steterunt, & tumuerunt, pro tumuerunt,

De medio præterito perfecto.

Medium præteritũ perfectũ. uerberaui per p. uerbale quod
a pñti, de quo sic scire oportet. quando præsens per unum sim

plicem consonantem profertur per eandem & mediū cōmune
præteritum perfectum ut dico dixi persuadeo ꝑsuasi, relinquo re
liqui · cum uero præsens per duas consonantes profertur, tunc
medium præteritū perfectum seruat consonantē uerbalis quod
a præsenti deducitur, a furor futurum, uerba
le medium præteritum perfectū · furatus sum. A uerbero forma-
uerbale medium præteritū imperfectum uerberaui, a noceo uel
noceo nocumentum. medium ptm̄ imperf · nocui, sed si uer-
bale duas consonantes habet a præsenti, seruat ipsas & me-
dium ptm̄ perf ·, ut sterto stertitio medium præteritum perfe.
stertui. Cum uero præsens ante o z uel duo ss · habens in xo
futurum facit, tunc medium præteritū ꝑfe. g. habet clamo cla-
mabo clamaui · ꝑcutio ꝑcutiam ꝑcussi, cum uero præsens ante
o z habens in zo futurum facit, tunc medium ptm̄ perfectum
d habet. dico dicam dixi. quando autem præsens pure profer-
tur, & medium præteritū ꝑfectum similiter audio audiui, penul-
timam uero eandem habet medium primo. uerberaui. raui per-
cussi · percussi, cum uero in bisyllabo futuro inuentum fuerit e si
solum, uertitur in o paruum in medio præterito perf. dicam di-
xi. pariā pepi. gigno gignā genui. sed si i ei diphpth. similr̄ e uer
titur in o, & iota adscribitur persuadeo persuadebo asi persua-
si scio. sciam, sciui · sciui sciuisti sciuisti & sciuisti sed in unum
l bisyllaba seruant e in medio præterito perfecto curo curabo
curaui, & mutatione e in ita curaui, unde qui curauit · perficio ꝑ-
ficiam. perfeci. cum uero præsens per duas liquidas profer-
tur, tunc medium ptm̄ perfectum primam liquidam habet.
laboro. laboraui. incido incidi, sed quando præsens æ di-
phthongo penultimat, tunc uertitur a diphthongi in i in
medio præterito perfecto, & i subscribitur. ostendo ostendi
hio hiaui. Cum autem futurum superat præsens una
syllaba, tunc & præteritum perfectum medium superat, iubeo
iubebo iussi strepo, strepam strepui. stre-
pui. strepo strepam strepui strepui. Item sæ-
pe ipsa præterita perfecta, & media scripsi · accepi. Item
tunc deficiunt media præterita perfecta, quando actiuum

ptm̄ perfe. inuentũ fuerit bisyllabũ a circũflexo posito a duabu cõsonantibus uel una incipiens frango frãgã fregi frãgo, gã, fre- gi. facio faciam feci. uiuo uiuam uixi. & breuiter dicam in circunflexis neq; media præterita imperfecta inueniuntur, neq; secunda indefinita præter notata primæ & secun- dæ entia, item in quintæ secundum antiquos grauisonis non multa. sed in sextæ minime. præter audio. Item in mi nõ sunt media præterita pfecta. sed indefinita secun da inuenta sunt. posui. steti. comedi. secunda uerberasti. tertia uerberauit, & alia similiter uerberaui. sed secundum præ- teritum perfectum, & medium plusq̃ perfe. aliqñ actioné signi- ficant, aliquando uero passionem. aliquando uero utrunq;.

De plusq̃ perfecto.

Plusq̃perfectum. uerberabam a præteritoperfecto. mutatione a in in apposito & e augumento, quando uerbum a con- sonante incipit. Verberaui uerberabam, sed iones & poetæ sine augumento proferunt. Item Iones ei in ea resoluen- tes uerberaueram, & feceram dicunt. sed Athenienses contra hentes resolutum uerberaueram dicunt. unde & hiaui per ita in- uentum est scriptum, & iota subscriptum, & uiderat uiderat di- citur ionice, ut uerberauerat. & factus erat, & p cõmixtionem at tice uideram in prima & tertia persona. Iidem in prima per- sana sine n uideram scribunt & dores tertias personas per ita uiderat apud Theocritum pro uiderat. & quando ille oleum in oculis uiderat ? secunda uerberaueras a pri- ma mutatione n in s. Tertia uerberauerat sine n apud com- munes, a secunda abiectiõe s, & Ionice ut dictũ est uerberauerat & factus fuerat apud herodotũ, p fact⁹ fuerat. sed uiderã, ĩ pria & secunda psona ut dicũt. unde acceperã apud Aristophanẽ, & ad iuerã, & steterã apđ home. & iecerã, & curabat lanas pulchras, p pulchras faciebat. In tertia ut & in prima. dualis se- cũda, uerberaueratis duo ex uerberaueratis tertia. uerberauerãt a secunda duali⁹. Pluralis prima, uerberaueramus a uerberaueram appositione me. Tertia uerberaueratis a prima

mutatione men in te. Tertia uerberauerant a prima mutatione men in san. sed sciuerant, & assumpserant, & audiuerant & alia plurima attica sine i. bœotorum autem, & uerberarã pro uerberaram. & steteram pro steteram, & steteramus. atis. steterant sine iota. seruat autem primum ptm̃ plusq̃per. & medium. quæ sunt præteritorũ pfectorũ. uerberaui. beraui. ueram præter notata sciui, sciueram. & scieueram quod poeticum, & iui mediũ iui, & mediũ ptm̃ plusq̃ p fe. iuerã unde & iniuerã, adiuerã steti steterã. speraui sperauerã. ꝓhibui ꝓhibuerã. uisus sũ fuerã. medium ptm̃ plusq̃ perfe. uerberauerã ras rat ꝑ p secundũ ptm̃ perfectum formatum. seruat autem semper consonantem medii præteritiperfe. uerberaui. uerberauerã. liquefeci liquefecerã.

De Indefinito primo.

Indefinitum primum uerberaui a futuro primo mutatione o in a, & appositione consueti e, syllabici augumenti, quando uerbum ĩcipit a cõsonante, quãdo aũt incipit a uocali fit augumẽtũ tẽporale, & tũc æq̃t syllabis futuꝝ, cõtionabor cõtionatus sũ. penultimãt uero uel natura lõga, ut feci, uel positiõe ut plicui, uel natura, & positõe ut cõmutaui uel positiõe apđ poetas ꝑp metrũ ut pfeci. hẽt uero finales sẽiuocales septẽ. psi ut uerberaui. x ut dixi. s ut feci. l ut misi. m ut tribui. n ut mansi. r ut seminaui. seruat uero semper consonantem futuri ut dicam, dixi. præter notata. ibo iui pro i ui. tuli. pro tuli dixi pro dixi. posui pro posui, dedi pro dedi. Item eandem penultimam habet futuro faciam feci. perficiam perfeci. præter indefinita quartæ secundum nos coniugationis lõga penultimantia. nã futuro ipsorum circunflexo ente, & breui penultimante, indefinitum assumit i, uel mutat a in i, tribuam. tribui. seram seui. mittam misi. canam cecini. apparebo apparui, sed Iones i in a uertentes apparui pro apparui, & pollui pro pollui. & hiaui pro hiaui. & calefeci pro calefeci, & notaui pro notaui dicunt, quo utuntur & athenienses. secunda uerberasti a prima positione s sed prima indefiniti breuis est. Tertia

uerberauit,& alia manifesta.uerberauistis rauerunt.uimus uistis uerberauerunt.

De secundo Indefinito.

Secundum idefinitũ uerberaui uoce solũ differẽs a prio. desinit autẽ in on,cõsonantẽ medii ptĩperfecti seruans bitempore penultimans, uerberaui. accepi. reliqui in grauisonis. In circũflexis aũt & diphthõgo & ω. quæcũq; igit̃ dicta sunt ĩ medio præteritoperfe. & in secundo indefinito dicentur, quanq̃ superfluum uidet̃. si igit̃ pñs p unã simplicẽ consonantẽ effertur, per eandem utraq;. linquo liqui, liqui. corrumpo corrupi corrupi. si autem pñs p duas consonantes effertur, per quam uerbale profertur, per eandem & utraq;. fodio. fossio. fodi. fodi. si autem per x uel duo ss præsens profertur, tunc mediũ ptũperfectum, & indefinitum secundum sequitur futurum. & si futurum per x, sicut medium præteritumperfectum per g, sic & indefinitum secundum, clamo clamabo clamaui clamaui. stimulo labo. laui. laui. si autem futurum per s sicut medium præteritum perfectum per d, sic & indefinitum secundum. dico, dicam. dixi. dixi. si autẽ præsens p duas immutabiles profertur, per primã & ipsa proferuntur laboro laboraui laboraui. Incido incidi incidi. Si autem pñs per purum ω profertur, & ipsa pure proferuntur. audio audiui audiui. Etiam Indefinitum secundũ a grauisonis positis factũ, in breuẽ desinit uerbero, uerberaui. patior passus sũ, sortior sortit⁹ sũ. Ideo si pñs habet eu diphth. abiicitur e ipsius in secundo indefinito. fugio fugi. interrogo gaui. sed si præsens habet æ abiicitur i ipsius in secundo indefinito. uro, ussi. ostendo, ostendi. sed si au, abiicitur y. sedo, sedaui, sed si u, y, audio audiui. sed si ει diphthõgũ e. relinquo reliqui, sed si ita uertitur in a, accipio. accepi. sine bisyllabis quintæ coniugationis grauisonorum, In quibus abiicitur i in futuro & e in a uertitur in secundo indefinito, tondeo, tondebo totondi, semino abo. aui. sed in superbisyllabis i solum eiicitur. excito taui. eleuo, aui. debeo debui Itẽ ĩ uniuersũ cũ e iuentũ fuerit ĩ bisyllabis pñtib⁹ uel solũ uel cũ i in diphpthongo ει ut plurimum e uertitur in a siue liquida præcedit e, siue infertur, tondeo totondi corrum.

ἔχειν ἄν τι συνήκαμεν, οὕτω καὶ ἄνευ τούτων τῶν μαθημάτων, οὐδὲν κωλύσει γενέσθαι. πότερον οὐδὲν προέχουσιν οὗτοι οἱ μαθηματικοί, πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων; πῶς μέλλουσι προέχειν, ἐπειδὰν φαίνωνται ἠπατημένοι, περὶ ἀγαθῶν, καὶ κακῶν ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι. καὶ ἔτι κατεχόμενοι ὑπὸ πάσης κακίας. οὐδὲν γὰρ κωλύει εἰδέναι μὲν γράμματα, καὶ κατέχειν τὰ μαθήματα πάντα, ὁμοίως δὲ μέθυσον, καὶ ἀκρατῆ εἶναι, καὶ φιλάργυρον, καὶ ἄδικον, καὶ προδότην, καὶ τὸ πέρας ἄφρονα. ἀμέλει πολλοὺς τοιούτους ἔστιν ἰδεῖν. πῶς οὖν οὗτοι προέχουσιν ἔφη εἰς τὸ βελτίους ἄνδρας γενέσθαι, ἕνεκα τούτων τῶν μαθημάτων. οὐδαμῶς φαίνεται ἐκ τούτου τοῦ λόγου. ἀλλὰ τί ἐστιν ἔφην ἐγὼ τὸ αἴτιον; ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ, διατρίβουσιν, ὥσπερ ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν. καὶ τί τοῦτο ὠφελεῖ αὐτοὺς ἔφην. ὅταν πολλάκις ἔστιν ἰδεῖν παραγινομένους ἐκ τοῦ πρώτου περιβόλου ἀπὸ τῆς ἀκρασίας, καὶ τῆς ἄλλης κακίας εἰς τὸν τρίτον περίβολον πρὸς τὴν παιδείαν τὴν ἀληθινήν, οἳ τούτους τοὺς μαθηματικοὺς παραλλάττουσιν. ὥστε πῶς ἔτι προέχουσιν, ἄρα ἢ ἀκινητότεροι, ἢ δυσμαθέστεροί εἰσι. πῶς ἔφην τοῦτο ἐγώ; ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ περιβόλῳ εἰ μηδὲν ἄλλο, ὃ προσποιοῦνταί γε ἐπίστασθαι, οὐκ οἴδασιν, ἕως δ᾽ ἂν ἔχωσι ταύτην τὴν δόξαν, ἀκινήτους αὐτοὺς ἀνάγκη εἶναι πρὸς τὸ ὁρμᾶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν. εἶτα τὸ ἕτερον οὐχ ὁρᾷς; ὅτι καὶ αἱ δόξαι ἐκ τοῦ πρώτου περιβόλου εἰσπορεύονται πρὸς αὐτοὺς ὁμοίως. ὥστε οὐθὲν οὗτοι ἐκείνων βελτίους εἰσίν, ἐὰν μὴ καὶ τούτοις συνῇ μεταμέλεια, καὶ πεισθῶσιν ὅτι οὐ παιδείαν ἔχουσιν, ἀλλὰ ψευδοπαιδείαν. δι᾽ ἣν ἀπατῶνται, οὕτω διακείμενοι, οὐκ ἄν ποτε σωθεῖεν. καὶ ὑμεῖς τοίνυν ὦ ξένοι ἔφη, ἐὰν μὴ οὕτω ποιῆτε, καὶ ἐνδιατρίβητε τοῖς λεγομένοις μέχρις ἂν ἕξιν λαβεῖν, ἀλλὰ περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις δεῖ ἐπισκοπεῖν, καὶ μὴ διαλείπειν. τὰ δὲ ἄλλα πάρεργα ἡγήσασθαι, εἰ δὲ μή, οὐδὲν ὄφελος ἔσται ὧν νῦν ἀκούετε, ποιήσομεν. τοῦτο δὲ ἐξήγησαι πῶς οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ ὅσα λαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι παρὰ τῆς τύχης, οἷον τὸ ζῆν. τὸ ὑγιαίνειν. τὸ πλουτεῖν. τὸ εὐδοξεῖν. τὸ τέκνα ἔχειν. τὸ νικᾶν, καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα τούτοις παραπλήσια, ἢ πάλιν τὰ ἐναντία πῶς οὐκ ἔστι κακά; πάνυ γὰρ ἡμῖν παράδοξον καὶ ἄπιστον δοκεῖ τὸ λεγόμενον. ἄγε τοίνυν πειρῶ ἔφη ἀποκρίνασθαι τὸ φαινόμενον περὶ ὧν ἄν σε ἐρωτῶ. ἀλλὰ ποιήσω τοῦτο ἔφην ἐγώ. πότερον οὖν κἂν κακῶς τις ζῇ, ἀγαθὸν ἐκείνῳ τὸ ζῆν; οὔ μοι δοκεῖ, ἀλλὰ κακὸν ἔφην ἐγώ. πῶς οὖν ἀγαθόν ἐστι τὸ ζῆν ἔφη, εἴπερ τούτῳ ἐστὶ κακόν;

ὅτι τοῖς

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

habere siquid percepimus, sic & sine his mathematicis nihil prohibebit fieri. nunquid nihil excellunt isti mathematici, ut meliores fiant aliis hominib⁹? Quonã modo possunt excellere, cum uideantur decepti de bonis, & malis, sicut & alii, & etiam detenti ab omni prauitate. Nihil enim prohibet sci re quidem literas, & tenere disciplinas omnes, similiter autem ebrium, & intemperantem esse, & auarum, & iniustum, & proditorẽ, & tãdẽ isipientẽ. ꝑfecto multos tales licet uideṙ. quo mõ igitur hi excellunt inquit ut meliores uiri fiant gratia harum disciplinarum? non uidetur ex hac ratione, sed quæ est inq̃ ego causa? quia in secundo ambitu uersantur, tanq̃ appropinquantes ad ueram disciplinam. & quid hoc iuuat ipsos inquam? cum sæpe licet uidere peruenientes ex primo ambitu ab incontinentia, & alia malitia ad tertium ambitum ad disciplinam ueram qui hos mathematicos ꝑtereũt. Igitur quomodo etiam excellunt, utiq; uel ĩmobiliores, uel ĩdociliores sũt? quomõ inq̃ hoc ego? qm̃ i scđo ambitu si nihil aliud, quod simulant scire, nesciunt, donec habent hanc opinionẽ immobiles eos necesse est esse, ut proruant ad ueram disciplinam. deinde aliud nõ uides, quod & opiniones ex primo ambitu ingrediuntur ad ipsos similiter, quare nihil hi illis meliores sunt, nisi & his insit pœnitentia, & persuadeanṫ ꝙ nõ discipliuã hñt, sed falsã doctrinã, ob quã decipiuntur, sic affecti nunq̃ salui essent. & uos igitur o hospites inqt nisi sic feceritis, & immorati fueritis dictis, donec habitũ acceperitis. sed de ipsis sæpe oportet considerare, & non intermittere. alia ãt ꝑter rẽ existimaṙ, sin min⁹, nulla utilitas erit eoꝝ quæ nũc auditis. faciem⁹. hoc aũt expone, quomõ nõ sũt bona q̃ accipiunt hõies a fortuna, ut uiuere. sanum esse. ditescere gloriosum esse, filios habere. uincere, & reliqua quæcunq; his similia, uel rursus contraria quomodo nõ sunt mala? ualde. n. nobis ꝑter opiõnẽ & icredibile uideṫ dictũ. age igṙ eniteṙ iqt respõdeṙ quod uidetur de qbus te ĩterrogabo. sed faciã hoc inq̃ ego. nunqd igiṫ si male qs uiuat, bonum illi uiuere? mihi nõ uidetur, sed malũ inq̃ ego. quomodo igitur bonũ ẽ uiueṙ inqt, si ei ẽ malũ?

quia

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

po corrupi· mitto misi.uñ missus ē.excorio.aui uñ excoriat⁹ ē.i cido incidi. populo aui & populaui per transpositionem· aspicio .aspexi. & aspexi. curro cucurri, & curram. unde cucurri. furor atus sum plico plicui. uerto uerti. nutrio nutriui ut plurimum dictum est propter notata superbisyllaba· Item indefinitum secundum a grauisono posito factum æquat syllabis primum. uerbero raui. raui. relinquo reliqui. reliqui. sed a circunflexo erit minus primo una syllaba. strepo strepui strepui. mugio giui· giui. & quando futurum æquat syllabis pñs, tunc & ipm primum. qñ autem futuꝝ superat, & ipsum deficit. his sic habentibus inuenta sũt idefinita scđa bñ numerãda lõga penultimãtia & bisyllaba grauisona ueni. inueni. uidi. dixi. ueni accepi. habui. traxi duxi placui, uñ & placuit. quoꝝ aliq̃ ratõe icipiẽtis, aliq̃ appositione i sed ueni, a ueni per syncopen. circunflexa uero superbisyllaba, hæc longa natura uel positione penultimantia iuuo iuui. strepo strepui. strepo strepui. imprimo. impressi. mugio giui labor psus sum· germino aui. pecco peccaui. iubeo iussi, auxilior atus sum, est & interfeci grauisonum ab interficio cio, interfeci & interfeci, & tuli a fero, & dormiui. pepedi· uidi. uidi. & percussus sum corporaliter a percutio, pcussus sũ autem animaliter. sed percussum est amicũ cor poeta i animali affectione propter metrum posuit· Itẽ ut dicit philoponus habẽtia duas consonantes, circunflexa longam penultimam habent natura, uel positione· iuuo iuui. germino aui. Sed nõ habentia duas cõsonantes, breuẽ. mugio giui. iprimo ipressi tamen strepo strepui facit, & iubeo iussi, secunda impressisti. tertia impressit. impressistis. runt. simus. impressistis· sserunt. sed ptũm imperfe. sed ueni pro ueni, bœotorum. sed uiderunt te aquæ, & uenerunt & didicerunt, & talia chalcidicæ sunt linguæ ad similitudinem dederunt.

De primo futuro.

Futurum primum a præsenti & coincipit ipsi easdem syllabas habens siue a uocali incipit, siue a consonãte grauisonũ ens, ut cõtionor tionabor, uerbero rabo. scribo scribam, sed in unum l grauisona superans futurum

faciunt. curo curabo. uolo uolam. debeo debebo. Item augeo augebo, & elixo elixabo. & auxilior auxiliabor, q̃a apud antiquos circunflexa entia athenienses grauisona fecerunt. Etiã oĩa circũflexa, facio faciã. clamo clamabo. deauro deaurabo. contrarium autem in in mi fit. abiecta reduplicatione. pono ponam. do dabo. seruat autem futurum penultimam proprii futuri. uerbero uerberabo. scribo scribam. relinquo reliquã. præter ea quæ q̃ntæ sc̃dm nos cõiugationis grauisonorum. horum enim futura abiiciunt unam immutabilem uel iota diphthongi, ut penultimam corripiant. cano canam. appareo apparebo. fero feram. & etiã præter notata. nauigo nauigabo. fluo fluam. fundo fundam. horum enim futura assumunt y. ab antiquis præsentibus facta. fundo. fluo. Etiam & uro uram, & fleo flebo ab uro & fleo. uel quia atheniensibus abiicientibus i præsentis, uro & fleo dicentibus superabundat y in futuro. Etiam athenienses in in zo grauisonis supra duas syllabas breui natura iota habentibus abiectione s circunflexum futurum faciunt ut puto putabo cõmuniter & putabo attice. uado uadam & uadam & uadam inuentum est. certo certabo. certabo. Sed mutuo per diphthongum scriptum mutuabo facit & non mutuabo. sicut olim quidam indoctus diues dixit apđ atheniẽses cõtionãtes đ mutuo. Ego mutuabo uobis o uiri atheniẽses pecunias, q̃đ cũ audiuissent & tumultuati eẽnt nõ solum uerbum eius, sed neq; mutuũ susceperũt, donec q̃dã assistens dixit illi. mutuabo dic, & tunc illo mutuabo dicente uobis pecunias, susceperunt, & honorarunt. similiter & dores grauisona & circunflexa futura circunflectunt. Verberabo, & faciam dicentes. æoles aũt cõtrarium, circunflexa futura grauant, apponentes s. tondeo tondebo tondebo. corrũpo corrumpã, corrumpã. Itẽ notatũ ẽ nutrio nutriã & curro curram nõ coincipientia præsentibus. Etiã habebo differt ab habeo secundum spiritum ad differentiam extra aduerbii attenuati. Etiã oẽ futuꝝ ante o uel ps hẽt uel x uel s ut dictum est uel unam quãlibet q̃tuor ĩmutabiliũ. Etiã omne futuꝝ grauisonũ præter q̃ sunt quartæ cõiugatiõis, uel æqualẽ penultimã habet p̃nti uel maiorem. uerbero uerberabo. dico dicam. nunq̃ aũt mi

norẽ,præter ſuffoco,ſuffocabo.prohibeo,ꝓhibebo.hæc.n.ĩ præ
ſenti,& longũ, & breue bitempus hẽnt,ſed ĩ futuro ſemp longũ
ſecunda uerberabis·Tertia uerberabit.uerberabitis rabũt,uerbe
rabimus bitis bunt.ſecundũ uerbero. De futuro ſecũdo.

Futurum ſecundum uerberabo circunflexum a ſecũdo ĩdefi
nito mutatione on in o, & abiectione primæ, unde &
conſonantem ipſius ſeruat·coĩcipit uero primo ſola uoce diffe
rens ab eo. ſecunda uerberabis· tertia uerberabit circunfle
xe·uerberabimus.rabunt.ſimiliter aliis.uerberabimus bitis uer
berabunt, & hæc uero de Indicatiuis, ſed de imperati
uis,& aliis modis deinceps dicendũ. De Imperatiuis·

Præſens & ptm̃ imperfectum imperatiui ſecunda uerbera
a uerberabat tertia perſona præteriti imperfecti abiectione
incipientis. Tertia uerberet a ſecunda appoſitione to,
Prima uero perſona in imperatiuis non eſt. Nam nemo iu
bet ſibi. Dualis ſecunda uerberate per o paruum,a
uerberat appoſitione ton. Tertia uerberent per o ma
gnum a ſingulari tertia appoſitione.n, uel a duali ſecun
da ſi uis. Pluralis ſecunda uerberate a ſingulari
ſecunda Tertia uerberent a uerberet aſſumptione ſan
& attice uerberent, & uerberanto pro uerberanto, nam
attici pluralem tertiam actiuam proferunt conuociter
genitiuo plurali participii in imperatiuis ab acti
uis factis,& m declinatiuum habentibus,m uero declinatiuũ di
citur apud antiquos quod habent omnes primæ perſo
næ plurales indicatiuorum temporum ante n uerberamus uer
berabamus, & ſic formabis omne imperatiuum in ea ſuo
principio.a uerberaui ptõ perfecto & pluſq̃ pfecto. uerbera uer
beret, uerberate, uerberent. uerberate uerberent. a uer
berauit.medium ptũmpfe. & medium pluſq̃pf· uerbera uerbe
ret,a uerberauit ĩdefinito ſcđo uerberato tu rato ille dic dicat &
dic dicat apud menandrum.& accipe pro accipe, & occide pro
occide ſiracuſanorũ ẽ.ſed primi ĩdefiniti debebat & ip̃m eẽ rato
ſecundum ſequentiam alioꝝ.ſed ut dicunt ſiracuſanorum dori
coꝝ more factum ẽ e in on pmutato,& dicimus uerberato rato
uerberatote ranto.uerberatote ranto & ranto & ranto p a qđ a
mat indefinitum.omnia uero præteritorũ ſignificationẽ futuri·

habent uocantur aũt a quibus deducũtur. sed futũg caret ĩpera tiuo, quia indefinitum primum ipsum præripuit. sed homericũ illd portato sulfur, ꝓ portato, a quo illud portatote ãt agnũ, uel fero ferã secundũ herodianũ ut a pñti, Imperatiũ portato tato uel secundũ Philoponũ a futuro ex necessitate Indefinito nõ i u su ente, uel a fero feram tuli, Imperatiuum ferto, & per trãsformationem ferto to simili & illud ducite priami uim, uel ab agam sicut a præsenti, uel ab egi, age, & age agat a gat, uel Indicatiua pro imperatiuis. De Optatiuis.

Præsens, & præteritum imperfectum optatiui uerberarem a uerberante genitiuo transpositione tos in mi, & abiectione n & assumptione i, secunda uerberares per œ diphthongum a prima mutatione m in s, Tertia uerberaret a secunda abie ctione s, Dualis secunda uerberaretis a uerberaretis. Tertia uerberarent a duali secunda. Pluralis pri ma uerberaremus a singulari tertia. secunda uerberaretis ter tia uerberarent a uerberaremus abiectione m. scribuntur autẽ o mnia per œ diphthongũ, sed indefiniti primi p æ diphthõgũ, & æolicum per ει. Omnia autem in mi desinunt, & formantur a propriis principiis a qui uerberauit uerberassem sses. sset a qui uerberauit uerberassem sses sset. a qui uerberauit uerberassem uerberasses berasset. sed æolicũ uerberassẽ sses. uer berasset. ssetis. ssent. ssemus. ssetis. ssent. A qui erberauit Indefinito secundo uerberassem. sses sset. præpenacutisone a uerberaturo, uerberem res ret præpenacutisone similiter aliis, a uerberaturo secundo futuro uerberem præanfle xe, uerberes uerberet. De subiunctiuo.

Præsens, & præteritum imperfectũ subiunctiui a suo pricipio trãspositione ultimæ uerberabã cum uerberem, secunda cũ uer beres p ita, & iota subscripto ab indefinito secundo, mutatiõe ε i n adscripto iota uerberas, si uerberes. tertia ab indicatiui tertia simili uerberat, si uerberet. Vniuersaliter ãt i ω subiũctiua ĩ is secundam, & in ita tertiam facit cum adscripto iota. præter secundæ & tertiæ coniugationis circun flexorum. Illa enim seruant ultimam suorum indicatiuorum. clamas clamat si clames, si clamet. inauro inauras. si inaures. ret

Item & das cum des cum det Cum ſubſcri pto iota. hoc uero factũ ē ad diſcretionē cōiugationũ. dualia cũ uerberetis uerberent conuociter, ſine iota a cum uerberetis tertia. cum uerberemur a cum uerberē appoſitione men. ſecũda cum uerberetis. Tertia cum uerberent, a prima. pari modo & ali a a ſuis principiis a uerberaui cum uerberaſſem ſſes uerberaſ ſet a uerberaui, cum uerberaſſem uerberaſſes ſſet. a uerberaui cũ uerberauero · raueris. rauerit, ꝑ futuro, a uerberaui, cũ rauero uer beraueris rit a primo autem & ſecundo futuro ſubiuncti ua nō fiũt qa Indefinita eorũ loco accipiũt. oportet uero & hoc dicere, licet ad ſpeculatiuos ſpectet, quod ſubiunctiua ſex habēt denominationes, tres a ſignificato. duas a conſtructione, & unā a uoce· a ſignificato dicuntur perfectiua ut da mihi pecunias, ut emam libros. cauſalia ſtudui ſermonib⁹, ut honorer· dubitatiua, ſi lotus fuero, ualeo. ſed a cō ſtructione uocantur ſubiunctiua & coniunctiua, qa ſubiungunt & coniunguntur propriis coniunctionibus ut ut ut ſi ſi ſed a uoce dicuntur eleuata, quia indicatiuorum uocalē producētes eleuant. uerberor. ſi uerberer· Item nominata per ſe ſubiun ctiua & ſuppoſitiua rara entia in prima ſola perſona plu rali inueniuntur per o magnum ſcripta. ſed age numere mus, & uideamus, ſed uiros occidamus, & oīa oſtendamus ami cis, coniũctionib⁹ ſubītellectis. uocam⁹ āt hæc ſuppoſitiua qa ꝑ i pſa ſupponim⁹ facere aliqd abeamus hinc. De infinitis·

Præſens infinitiui a tertia uerberat appoſitione n. uer berare, & dorice uerberare, & Ionice uerberare & dorice ſiue æolice uerberare. a uerberauit uerberaſſe appoſitione næ a uerberauit beraſſe. a uerberaui idefinito uerberaſſe appoſitiōe i, ab Indefinito ſecũdo uerberaui uerberaſſe circunflexe, & uer beraſſe, & uerberaſſe, a futuro primo uerberabit appoſitōe n uerberatũ ire, & uerberatũ ire & atũ ire & tũ ire· ſcd̄m futurũ uerberatũ ire circũflexũ a uerberabit appoſitiōe. n. & uer beratũire, & uerberatũire & atum ire ſimiliter & circunflexa, & īn mi facturum eſſe poſituru meſſe ubi duplicatio eſt· Item ſci re oportet ꝙ in in Infinitiua, ut ſcriptum eſt æoles graui ſoue per ita proferunt amare pro amare, & in an in es ri

dere, ꝑ ridere, & quæ ī un, in is exaltare, ꝑ exaltare corrigere pro corrigere. oīa autem desinunt in in, præter ptūm perfectum, & Indefinitum in æ. De Participiis.

Participia a propriis temporibus formant̄, uel oppositiōe uel transmutatiōe cum trigeneritate, a uerbero, pn̄s hic uerberans hui⁹ uerberantis fœmininū hæc uerberās a uerberāte mutatiōe n in y, & tos in sa. Neutrum hoc uerberans huius uerberantis a uerberante. abiectione tos, a uerberaui q uerberauit eius qui uerberauit. fœmininum quæ uerberauit, abeo q rauit. hui⁹ quæ auit hoc uerberans hui⁹ rantis. similr̄ a uerberaui, hic uerberans hæc uerberās. hoc rās. a uerberaui hic uerberās. illđ as lōgū. hæc uerberās. illud psa & ipsum lōgū a masculīo hoc uerberās h⁹ uerberātis. a uerberaui secūdi idefiniti. hic uerberās acutisōe hæc uerberās. hoc berās, a uerberabo. futuꝝ p̄mū hic tur⁹. hæc tura hoc turum, a uerberabo. futurum secundum hic raturus circunflexe. hæc ratura. hoc ratuꝝ. h⁹ raturi. queadmodū āt đcliabūt̄ manifestum. nota ꝙ o magnum participii præteriti perfecti & etiam medii corripitur in obliquis. uerberans uerberantis. præter quædā notata p commixtionem o magnum seruantia apud poetas. stans stantis, distans distantis. profectus profecti natus nati. mortuus mortui. promptus prompti, & de actiuis hæc. sed de passiuis deinceps dicamus. De Indicatiuo passiuo.

Præsens Indicatiui passiui uerberor a suo Actiuo; uerbero correptione o & appositione mæ. propenacuitur uero penultima breui existente, ea uero longa præ anflectitur. facior uocor. secunda uerberaris per ita a uerberatur tertia abiectione t, & cōmixtione e & a in ita unde & iota adscribitur. sed secunda passiuorum per ita diphthongum abusiuam. scribitur. præter notata Volo uis. puto putas. uidebor beris. sum es & mixtione es sed attici omnia p ει diphthongum scribebant, quod confirmat antiquorum librorum scriptura. & ionice uerberaris ą uerberare tertia abiectione t. tertia uerberare a prima uerberor mutatione m in t. uel a secunda per resolutionem commixtarum & appositione t. Dualis prima uerberamini.

a uerberantur mutatione a in on. secunda & tertia uerberamini conuociter a uerberamini mutatione e in on. pluralis prima. uerberamur a uerberor mutatione æ in etha & per interpositionem uerberamini apud poetas gratia mensuræ. consonat autem dualis tertia secundæ plurali tertia in æ desinente. quando uero non, non consonat.

De præterito imperfecto.

Præteritū imperfectū uerberabar ab actiuo uerberabā appositione mi Secunda uerberabaris a uerberabatur mutatione e, & o in u, & ionice uerberabaris, & dorice uerberabaris sicut bubulcus quidem dicebaris. Tertia uerberabatur a uerberabar mutatione e in o & min in to, Dualis prima uerberabamur. bamini. bantur. uerberabamur. bamini. uerberabantur secundum præsens.

De præterito perfecto.

Præteritū perfectū uerberatus sum a uerberaui mutatiōe sa in mæ. Quando actiuum præteritum perfe. ante a ph. habet passiuum desinens in mæ assumit & aliud. m. ut scripsi scriptus sum. uerberaui ratus sum, sed quando actiuum hēt ch, passiuum assumit g, plicui plicatus sum. Quando uero actiuum habet cappa, si longa penultimat a circunflexo principio ens, passiuum nihil assumit. facio feci. factus sum. clamo clamaui. clamatus sum. sed si breui penultimat Actiuum, passiuum assumit s. perficio perfeci perfectus sum. rideo risi. risus sum. Item quando in ca præteritū imp̄fectū a grauisono principio fit tertiæ coniugationis, siue longa siue breui penultimans similiter passiuum assumit s. suadeo suadebo suasi, suasus sum. calco calcaui calcatus sum. rapio rapui raptus sum. Quartæ autem coniugatiōis mutatiōe c in mæ faciunt passiuum præteritū perfectū cecini. cātatus sū. seminaui seminatus sum. clausi clausus sum. sed in i ut plurimum uertunt n in g. in actiuo præterito persecto. quia n ante g. uel c uel x uel ch in g uertitur polluo. pollui. inquino inquinaui hoc uerum mutatum g ab n uertitur communiter in m in passiuo præterito perfecto. pollui pollutus sum, inquinaui inquinatus sum, attice uero in s, ut pollutus sum inquinatus sum. sed ab in o purum præteritis perfectis. hæc quidem as-

sumunt s ut extigo extinctus sũ. ferueo ferbui. audio audit⁹ sum iubeo, iussus sum. pulso pulsat⁹ sum. claudo clausus sum. & clausus sum. Quædã autem, non. regno regnaui. eqto equitatus sũ dominor dominatus sum. dominor dominatus sum. Sed passiuum præteritum perfectum a uerbis in o factum, eandem penultimam habet actiuo. uerberaui uerberatus sum. feci factus sum, præter a bisyllabis primæ & secundæ coniugationis grauisonorum. hæc enim reassumunt e penultimæ præsentis, quod mutatur in o paruum in actiuo præterito perfecto ut dictum est more attico dico, dixi dictus sum plico plicui plicitus sum, & præter habentes r cum complexione consonantis. hæc enim uertunt e in a uerto uerti. uersus sum. nutrio nutritus sum. uerto uersus sum. notatum est irrigo irrigaui irrigatus sum. Item & dedi datus sum in uerbis in mi corripitur in passiuo. Sed positus sum a posui bœotice. Secunda uerberatus es, a uerberatus est tertia mutatione pt in ps, & si ante t. mutatum sit s in tertia persona, mutatur t in s, & unum s abiicitur, & sic fit secunda. risus est, risus es. perfectus est, perfectus es. Si autem inuenta fuerit ante t liquida, mutatur t in s in secunda & liquida seruatur. missus est, missus es .satus est satus es. fœdatus est, fœdatus es. Etiam ab actiuo futuro, cuius consonans seruatur in secunda persona, uerberabo uerberatus es, dicã dict⁹ es. si aũt alia cõsonãs fuerit, assumit s. faciam, factus es. tondebo tonsus es. Tertia uerberatus est a prima mutatione mæ in tæ, & debuit esse uerberatus est. sed uersum est m in p, ꝓpter uocalitatẽ. nã tenues tenueis antecedunt, & densæ densas. Item & a secunda, & si quidem in secunda sit aliqua duplex, in tertia assumitur tenuis, uerberatus es, atus est, dictus es, dictus est. si aũt ĩ secũda sit s quod habet & prima, uel l uel r, seruatur ipsum & in tertia, auditus sum, auditus es, auditus ẽ. satus sum satus es, satus ẽ, missus sũ missus es, missus est. si autem ante mæ, & aliud sit m mutatum a tertia in secuuda, & prima, ante t assumitur a figuratiua aspersus sum aspersus es aspersus est. ostensus sum, ostensus es. ostẽsus ẽ. si aũt prima ante m nihil hẽt, neq;

tertium ante t. factus sum. factus est. dualis prima uerberari fuimus. ex plurali prima commutatione. a. in on. secunda & tertia, uerberati estis a secunda plurali. pluralis prima a singulari prima. secunda uerberati estis & pp uocalitatē uerberati estis. tertia cōmuniter qdē non fit pp īcōstructionē. cū ante. t. tertiæ psonæ singularis alia aliqua cō sonās fuerit. idest p. ut uerberatum ē. c. ut dictum ē. s. ut factum est etiam & liquidæ. l. ut cantatum est. n ut pollutum est. r. ut satum est. in his enim tertia persona pluralis fieri non potest. usus autem eam supplet per participium & substantiuum uerbum. eodē mō & in ptō plusq̄ pfecto. uerberati sunt, pro uerberati sunt, & tonsi sunt, pro tonsi sunt. ionice autem in tæ fit. uerberati sunt, & scripti sunt. a singulari prīa, mutatiōe. p. in ph. oppositū elemētū, & iter positione a. aliter secundum ueteres, iones tertias personas passiuorum sic faciunt, in tertiis singularium habentibus ante t, tenuē, uertūt ipsam tenuē ī oppositū elemētū aspiratum, & faciunt tertiam pluralem, additione a, lotum est lotum est. si tamen fuerit cōe in stæ grauisonum, tunc ionicum habet ante atæ figuratiuam consonantem medii præteriti perfecti. dictum est, dictum est, quoniam dixi. at uero a circunflexis natura longa penultimantes. hanc corripiunt ante atæ in debitam correptionem. factum est, facta sunt tertia autem ante. t. nihil habente, fit tertia communiter. factum est facta sunt, a uerberatum est autem, fit paulopost futurum uerberabor, uerberaberis, uerberabit, secūdū uerberabor forma tum unica syllaba excedens passiuum præteritum pfectum. sæpe autem ipsum medio futuro primo conuenit, cum eadem principalis fuerit futuro, & præterito pfecto. hoc autem fit incipientibus ab immutabilibus uocalibus. e. i. y. o. ut. iuiscabor. inuiscatus sum, iuiscabor. iniuriabor iniuriat⁹ sū iniuriabor. etiam oportet scire et hoc. quod in incipientibus ab i. & y. medium qdē futurū ipsas breues uel positiōe lōga hēt. at paulopost futurum a passiuo præterito perfecto longa.

De præterito plusq̄ perfecto.

Ptm̄ plusq̄pfectū. uerberat⁹ fuerā a uerberat⁹ sū mutatiōe mæ

in min, & additione. e. augumenti ut in actiuis
ſecunda uerber. fueras. tertia uerber. fuerat, & aliæ eodē mō ptō
perfecto. pluralis tertia, cōmuniter quidem non fit ob prædictā
cauſam. per participium autem ſuppletur & ſubſtātiuum uerbū
uerberati fuerant, pro uerber. fuerant, & Ionice uerber, a ſin-
gulari tertia, mutatione p. in ph. & additione a.

De paſſiuo Aoriſto primo.

Paſſiuus aoriſtus primus, uerber. fui. a præterito pfecto. muta
tione mori thin, uerber. ſum. & pp uocalitatem, uerb. ſū ſecūda
uerber. ſum, a prima mutatione n in ſ. tertia uerber. eſt, a ſe-
cunda abiectione. ſ. dualis ſecunda uerber. fuiſtis, a ſecunda plu
rali. tertia uerber. fuerunt a propria ſecunda, cōmutatiōe. on ī in
pluralis prima uerber. ſumus, a ſingulari prima, additione me.
ſecunda uerb. fuiſtis a prima commutatione men in te. tertia
uerber. fuerunt, a prima. & Ionice uerber. fuerunt a genitiuo uer
berati. abiectōe tos, ut cōgregati ſūt, p cōgregati ſūt & nutriti ſūt
p nutriti ſūt. Si qdē igit̃ ptūm pfectū icipit a uocali uel diphthō
go abuſiuo, coincipit ipſi aoriſtus. armatus ſum, armatus
fui, electus ſum electus fui ſi autem ptūm pfectum a conſonante,
tunc aoriſtus abiicit conſonantem reduplicationis, ut factus
ſum, factus fui. uerber. ſum. uerber. fui. inuenta conſonans ante
m præteriti perfecti ſeruat, ut tonſus ſum. tōſus fui cōcētus ſū
concētus fui, extinctus ſū, extictus fui niſi m. uel g. ſit. iuētū. n. m
a, ph mutatū uertit illud ī ph. uerberaui uerberatus ſum uerbera
tus fui. ſcripſi ſcriptus ſum ſcriptus fui. etiam. g. a. ch. mu
tatum uertit ipſum in ch dixi. dictus ſum dictus fui at
pollutus fui & maculatus fui habet. n pp illationē th. n eni illa
to d. uel th uel t, ſeruatur. ſi autem paſſiuum ptm̄ pfectum nihil
habet, utq; aoriſtus. iudicat⁹ ſum iudicat⁹ fui. hēt aūt eādē penul
timam aoriſtus præterito pfecto. uerberatus ſum uerbe. fui fact⁹
ſum, factus fui, excepto iuentus ſum, iuētus fui, unde & iuētor &
laudatus ſum laudat⁹ fui & his quæ a tollo circunflexis. ut ſub-
latus ſū ſublatus fui, ablatus ſū. ablatus fui, dico dict⁹ ſū dict⁹ fui
& exceptis habentibus r cum connexione conſonantis, & uertē
tibus e in a. in paſſiuo præterito perfecto, uerſus ſum uerſus
fui, altus ſum altus fui, ſecundus autem altus fui, ab alui
& memini uero aſſumit s. memini non habente &

ualui, ualui non habente. contra autem seruatus sum seruatus sum.

De secundo Aoristo.

Passiuus secundus aoristus uerberatus fui per p. a uerberaui secundo aoristo. mutatione on in in unde & consonantē ipsius seruat, uerberaui beratus fui. læsi læsus fui. corrupi corrupt⁹ fui secūda uerberatus fuisti. tertia nerberatus fuit, secūdū primā. sed uerberatus fui futurum primum passiuum, uerberabor. ris. tur. & a uerberatus fui. uerberabor. ris. tur. secūdum uerberabor. medius aoristus primus uerberat⁹ fui a uerberaui, additiōe min secūda uerberat⁹ fuisti a uerberatus fuit tertia additiōe t & cōmistiōe ao in o magnum & ionice uerberatus fuisti, ut læsisti pro læsisti. tertia uerberatus fuit a prima, & talia similiter prædictis. medius secundus aoristus uerberatus fui a uerberaui additiōe mi. secūda uerberat⁹ fuisti & ionice uerberat⁹ fuisti & dorice uerberat⁹ fuisti. tertia uerberatus fuit & alia. oportet āt scire q̄ tertia persona si fuerit p ato tūc secūda in o uerberatus fuit uerberatus fuisti ubi uero sit p eto, ibi secūda ī u uerberabat, uerberabaris medium futurum primum uerberabor ab actiuo uerberabo. correptione o in o. & additione me. secunda uerberaberis cum ascripto i tertia uerberabitur, & alia secundum præsens. medium futurum secundum ab actiuo secundo, cōmutatōe o ī u, & additiōe mæ, uerberabo uerberabor psallam, psallar. seram serar, his similiter & dorienses circunflectunt in u futura fiam pro fiam & iacebo & iacebo pro iacebo. secunda uerberaberis cum adscripto i tertia uerberabit uerberabimur. uerberamini. uerberabuntur. uerberabimur, bimini. uerberabunt. medii autē futuri & medii aoristi, in passiuis ut plurimum actionem significant, sepe autem & passionem.

Imperatiua.

Præsens & ptūm imperfectum impatiui. secunda uerberare. a uerberabare secūda per ablationē, & ionice uerberare & dorice uerberare. tertia uerberetur, a uerberet actiuo, mutatione t. in th. et additione s. dualis secunda uerberamini per o paruum, uerberamini. tertia uerberamini a secunda per extensionem. pluralis secunda uerberamini a uerberetur. tertia uerberentur a uerberetur, additione. san.

& attice per syncopam. uerberentur. nam attici, in impe ratiuis non habentibus m declinabile a passiuis fa ctis faciunt tertiam personam impatiuam similem duali tertiæ. ptũm pfe. & plusq̃pfectũ, uerberat⁹ fueris a uerberat⁹ fueras. tertia uerb. fuerit a uerberauerit uerber. fuerit & pp uocalitatem uerber. fuerit. rati fuerimus. ritis. uerber. fueritis. rint. aoristus passiuus uerberator a uerber. fuisti. quorũ ãt participia in s. acutisona per nt declinata, horum imperatiua in thi. & debuit uerberator esse, sed propter concursum crassarum uerberator dicimus. tertia uerberator a prima uerberamini uerberãtor a uerberamini uerberãtor. aorist⁹ scdus simili uerberator uerberator a uerberatus fuit beramini uerberãtor. ramini rãtor medius aoristus prim⁹ a uerberaui. uerberator tor, uerberamini uerberantor, uerberamini. rantor & uerberãtor. medius aorist⁹ scdus a uerberat⁹ fuisti. uerberator circũflexa, berator, uerbera mini rantor. uerberamini. rantor & uerberãtor. Optatiua.

Præsens & præteritum impfe. optatiui uerberarer a uerberarem cõmutatione ultimæ uel a uerberor. secunda uerberarer. a tertia. abiectione t. tertia uerberaretur a prima. dualis prima uerberaremur a uerberaremur commutatione. a. in on secunda uerberaremini a uerberaremini. tertia uerberarentur a duali secunda. pluralis prima uerberaremur a singulari prima uerberarer. secunda uerberaremini a. prima uel tertia singulari tertia uerberarent a tertia additõe n. & ionice uerberarentur. mutatione n in a & fiant pro fiant. præteritũ pfe. & plusq̃pfectum p participiũ & substãtiuum uerbum suppletur, uerberatus essem esses esset cũ enim ptm̃ pfectũ ante m alterum m assumit aut aliam consonantem dictarum uel y penultimat sic suppletur optatiuum & subiunctiuũ, uerberat⁹ sum. uerberatus essem, nexus sum nexus essem, factus sum factus essem tonsus sum tonsus essem, mactatus sum, mactatus essem. lot⁹ sũ lotus essem, cũ aũt nõ, ppriũ optatiuũ & subiunctiuum facit factus sum, factus essem per i abusiuã diphthongum si factus fuerim. uocatus sum uocat⁹ essem, si uocatus fueri. aoristus. i. uerberat⁹ fueri. ris. rit. a uerberat⁹ additiõe i & mutatione o. in n. uerberati fueriris. rint uerberati fuerim⁹, ritis. rit. & uerbe

rat fuerint mãifesta ẽ aũt formatio similiter & aorist⁹ scđus uerberatus fuerim · ris · rit a uerberatus, & a uerberabor. futurũ primum passiuum. uerberer. rere. retur, & a uerberabor uerberer. rere · retur. medius aoristus primus uerberatus sim a uerberaui additione. i uerberatus sis. uerberatus sit. tertia pluralium, uerbetati sint & ionicum uerberati sint. medius aoristus secundus, uerberatus sim a uerberatus fui additione i. fuisti fuit præacutisone · tertia uerberati sint & ionicum uerberati sint; medium futurum primum. uerberer a uerberabor. uerberer uerberetur. medium futurum secundũ, uerberer a uerberabor uerberere uerberetur præcircunflexe. uerberemur, mini. uerberentur · uerberemur, remini · rentur. & a uerberabor paulo post futurum · uerberer. uerbereris uerberetur secundũ præsens oportet aũt scire quod õe optatiuũ desinit aut ĩ mi uerberarẽ uerberassẽ, aut in in purũ, aut cũ m uerberarer. uerberat⁹ sim. penultimat autem diphthongo œ, uel æ uel ει, uel i cum ascripto i præte rq̃ iungerer.

De Subiunctiuo.

Præsens & præteritum imperfectum subiunctiui, si uerberer a si uerberem, additione mæ. secunda si uerbereris a si uerberet tertia. unde & i adscribitur & ionice uerbereris a tertia. tertia a secunda additione tæ sine sub scripto i dualia si uerberemur. remini. rentur pluralis prima . si uerberemur a si uerberer secunda si uerberemini. tertia si uerberentur præteritum pfectũ & plusq̃perfectum ob prædictam causam subiunctiuum nõ facit. usus autem supplet per participium & substantiuũ uerbum, uerberatus si sim sis sit uerberati si sitis sint. uerberati si simus, sitis sint · aoristus primus passiuus a uerberatus fui, si uerber. fuerim. ris. rit. cum ascripto i in secunda & prima similiter actiuis. si uerber. fueritis. rint, si uerber fuerimus · si fueritis. si fuerint. similiter & aoristus secũdus si uerberatus fuerim. ris. rit. medius auristus primus pro futuro si uerberatus fuero · ris. rit. a. uerberatus fui · & medius aoristus secundus si uerberatus fuero. ris. rit. a uerberatus fui neq; uero paulo post futurum ne q; medii futuri subiunctiua faciunt

De Infinitis.

Præſens & præteritum imperfectum Infinitiui a uerberatur uerberari cõmutatione tæ in ſthæ. præteritum perfectum & pluſq̃ pf. uerberatũ fuiſſe, a beratũ fuit. cũ. n. iuenta fuerit tenuis ĩ tertia, pp ĩcõſtructionẽ uertit̃ ĩ cõtrariũ elemẽtũ aſpiratũ. uerberatũ fuit, uerberatũ fuiſſe. ſcriptũ fuit. ſcriptũ fuiſſe, pũctũ fuit. ſſe pe nacut iſone p̃ter nonnulla. cũ ãt ante t. tertiæ inueniat̃ liquida ſeruatur & in infinito, tonſum ſuit, tonſum fuiſſe, cãtatum eſt cãtatum fuiſſe, ſi aũt t. tertiæ ſolum fuerit, in ſthæ infinitiuum, fit uerberatur uerberari uerberabitur uerberatum iri. paulo poſt futurum a uerberabitur, uerberatum iri. aoriſtus primus. a. uerberat⁹ fui, uerber. fuiſſe, a uer. fui uerber. fuiſſe additiõe næ. futurum primum paſſiuum a tertia omnia uerberatum iri & uerberatum iri medius aoriſtus primus, uerber. fuiſſe, medi⁹ aori. ſecundus. uerber. fuiſſe. med. futu. primum uerberatũ iri. mediũ futurum ſecundum uerberatum iri.

De participiis.

Participia omnia trigeneriter declinata a propriis principiis formantur. a uerberor præſens & præteritum imperfectum uerberatus commutatione mæ in menos. fœmi. uerberata. neutrum uerberatum a maſculino ultima mutata. eodẽ modo & alia tẽpora præteritũ p̃fectũ & pluſq̃ perfectum a uerberatus fui uerberatus uerberata uerberatum. aoriſtus primus paſſiuus a uerberatus fui, uerberatus rata. uerberatum & a uerberatus fui. aoriſtus ſecũdus. uerberatus uerberata. uerberatum. futurum primum a uerberabor uerberandus. uerberanda. uerberandum, a uerberabor uerberandus uerberanda uerberandum. a uerberabor. paulopoſt futurum. uerberandus uerberanda. uerberandum. medius aoriſtus primus a uerberatus fui. uerberatus. uerberata uerberatum. medius aoriſtus ſecundus a uerberatus fui. uerberatus uerberata uerberatum. medium futurum primum a. uerberabor uerberandus uerberanda dum, mediũ futurũ ſecundum a uerberabor uerberandus uerberanda. uerberandũ & hæc q̃dẽ ſufficiũt de grauiſono uerbo a ueterib⁹ ĩterrogamẽtis in cõpẽdio coacta. de decliatiõe aũt alioꝝ uerboꝝ grauiſonoꝝ ſuperfluũ exiſtimaui dicere, quoniam inueniunt̃ per ſe ſcripta

neq; de declinatiōe tēporaria uel iclinatiua ꝓpriū diceř sciēs .n. personalē, & illas nouit inueniř facile, onus aūt supra onus ītro ductitiis fere molestum est. sed & de circunflexis & in mi breuissime dicamus. De Circunflexis uerbis.

Circunflexa uerba ab in o purum grauisonis fiunt per cōmixtionē circunflexe. quare & circunflexa dicuntur. a. facio ionico, facio Clamo clamo inauro inauro. hæc aūt æoles ut scriptū est, in mi faciunt ītelligo ꝓ intelligo, amo ꝓ amo lau do apud Hesiodū ꝓ laudo, hoꝝ cōiugatiōes tres ut ꝑdictū est quorum prima per eo primitiue in penultima futuri & aliorum temporum præterq̄ pti impfecti i, uel e habet sic. cū præsens horum lōga natura aut positione penultimat. tunc fut. i penultimat una syllaba excedens proprium circunflexum ꝑsens facio faciā inuenio īueniā, habito habitabo. seruo. bo. cer to certabo, excipitur sufficio sufficiā, altercor, cabor. pudeo, pu debo, laudo laudabo, uñ laudo laudabo cōmuniter. apud uete res autē laudabo & laudabo. unde & poeta, uerbum laudantes ulyxis diuini. Etiam & solisyllaba in i teneo tenebo. dico dicam & quæ in unum l. uolo uolam. curo curabo. cum autē præsens breui penultimat, tunc futurum interdū qdē i penultimat. amo amabo, itelligo. lligā. iuideo. debo. cum autem e. finio finiā uo co uocabo perdo perdam. interdum uero & utraq;. fero feram & ferā, laboro laborabo aīaliter. & laborabo corporaliter. sapio sapiam, & sapiam, Capio capiam & capiam. i. autem seruat & ptūm pfectum & plusq̄pfectū & aorist⁹. media. aūt præterita perfecta & aoristi secundi non sunt præterq̄ notata pri mæ & secūdæ cōiugationis ipsorum, strepo strepam strepui pri mus strepui medius una syllaba deficiens a primo, aoristus secū dus strepui, pulso pulsabo pulsaui primus. pulsaui medius pulsaui aoristus secundus iubeo iubebo iussi iussi iussi. mugio mugiam, mugii, mugii, mugii, iuuo, iuui aoristus scđus, labor, lapsus sū, pecco peccaui, īuenio īueni, germio germi naui, opitulor, lat⁹ sū, hoꝝ āt scđi aori. natura aut positiōe lōga penultimant contrarie grauisonis, & primitiua quidē ionica & poetica, similiter grauisonis declinantur. facio facis facit at scđa oratoria circūflexa ꝓpriā sortita sūt decliatiōnē ꝑmixtionē

in præsenti & ptõ imperfecto, in aliis autem tẽporibus similiter grauisonis declinantur, ut siquis nouit declinare bene uerbero & uerberor, fundamẽtũ existẽtia omniũ uerbo℞, illaboriose & hæc declinabit. qui aũt illa negligit & horum iexptus erit, & labor ipsius inanis erit, sine principiis enim & fundamentis omnia inania.

Mixtio prima.

Mixtiones primæ coniugationis in indicatiuis, imperatiuis optatiuis, subiunctiuis, infinitiuis & participiis sic fiunt. e. & o. in o· miscetur. e & ei in ei. duo ee in ei & o, in u. e & u in u. e & oi, in oi. e. & i in i· facio, cio. facis. cis. facit cit. faciebã· bã. faciebas. bas faciebat. bat. præteritũ perfectũ feci . præteritũ plusq̃ perfectũ feceram· aoristus feci. futurum faciam, temporaliter solum in his. & inclinatiue, ne ꝗ est extra rem maius re fiat declinatio enim horum multis aliis dicta est, & mihi in primo & formatio eadem grauisonis. fac fac. faciat faciat. feceris· fecerit .facito facito. optatiuum · facerem facerem. & mutatione mi in in æolice, facerem res. ret, sic & Clamarẽ. arem. Clamarẽ. res. ret. & inaurarẽ inaurarẽ rarẽ · res. ret. fecissem. fecerim. fecerim, faciam · Subiunctiua si faciam am· facias as· faciat at, si fecissem si fecero, pro futuro facere facere. fecisse fecisse factum ire, faciens faciens. faciens ens faciens fa ciens. qui fecit qui fecit facturus. passiua fio fio passiuum fis fis fit fit. fiebam fiebam. factus sum. es· est. pluralis tertia facti sunt communiter & ionice facti sunt, a tertia singulari. mutatione i in e & multiplicatione a. omnis enim tertia singularis passiui ptip fecti habens ante t uocalem longam mutãs ipsã in breuẽ, ionicã tertiam facit addito & a· factum est· facta sunt, propter quod circũflexi longa penultimantes, hanc corripiunt in debitam correptionẽ, clamatũ est clamata sunt ĩauratũ ẽ iaurata sũt. si aũt uis & a tertia plurali commutatione n· in a ut uerberentur uerberentur, facti sunt facti sunt, debita correptione facta factus fueram. fiam factus fui fiam. factus fui fiam. fias as, factus sis, factus sis factus sis. fierem. fierem factus fuissem. fuerim. fiam. factus fuissem fiam si fi/

τί τοῖς μὲν κακῶς ζῶσι, κακόν μοι δοκεῖ εἶναι· τοῖς δὲ καλῶς, ἀγαθόν·
καὶ κακὸν ἄρα λέγεις τὸ ζῆν, καὶ ἀγαθὸν εἶναι; ἔγωγε. μὴ οὖν ἀπιθά-
νως λέγε· ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, καὶ κακόν, καὶ ἀγαθὸν εἶναι·
οὕτω μὲν γὰρ καὶ ὠφέλιμον, καὶ βλαβερὸν ἂν εἴη, καὶ αἱρετόν, καὶ φευκτὸν
ἅμα ἀεί· ἀπίθανον μέν· ἀλλὰ πῶς, εἰ τὸ κακῶς ζῆν, ᾧ ἂν ὑπάρχοι, κα-
κόν τι ὑπάρχει αὐτῷ, κακὸν αὐτὸ τὸ ζῆν ἐστιν; ἀλλ' οὐ τὸ αὐτὸ ἔφη
ὑπάρχει τὸ ζῆν τῷ κακῶς ζῆν· ἢ οὔ σοι φαίνεται; ἀμέλει οὐδ' ἐ-
μοὶ δοκεῖ τὸ αὐτὸ εἶναι· τὸ τοίνυν ζῆν, οὐ κακόν ἐστιν, ἐπεὶ εἰ ἦν κακόν,
τοῖς ζῶσι καλῶς, κακὸν δὴ ὑπῆρχεν· ἐπεὶ τὸ ζῆν αὐτοῖς ὑπῆρχεν, ὅ-
περ ἐστὶ κακόν· ἀληθῆ μοι δοκεῖς λέγειν· ἐπεὶ τοίνυν ἀμφοτέροις συμ-
βαίνει τὸ ζῆν, καὶ τοῖς κακῶς ζῶσι, καὶ τοῖς καλῶς, οὐκ ἂν εἴη οὔτε ἀγα-
θὸν εἶναι τὸ ζῆν, οὔτε κακόν, ὥσπερ οὐδὲ τὸ τέμνειν καὶ καίειν ἐν τοῖς ἀρ-
ρωστοῦσιν ἐστὶ νοσερόν, καὶ ὑγιεινόν. οὐκοῦν οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ζῆν ἐστι ταῦτα· σὺ
τοίνυν οὕτω θεώρησον, πότερον ἂν βούλοιο ζῆν κακῶς, ἢ ἀποθανεῖν κα-
λῶς καὶ ἀνδρείως; ἀποθανεῖν ἔγωγε καλῶς· οὐκοῦν οὐδὲ τὸ ἀποθανεῖν κα-
κόν ἐστιν, εἴπερ αἱρετώτερόν ἐστι πολλάκις τὸ ἀποθανεῖν τοῦ ζῆν· ἔστι ταῦ-
τα· οὐκοῦν ὁ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τοῦ ὑγιαίνειν, καὶ νοσεῖν· πολλάκις γὰρ οὐ
συμφέρει ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τοὐναντίον, ὅταν ἡ περίστασις τοιαύτη· ἀ-
ληθῆ λέγεις· ἄγε δὴ σκεψώμεθα καὶ περὶ τοῦ πλουτεῖν οὕτως, εἴγε θεωρεῖν
ἐστιν ὡς πολλάκις ἐστὶν ἰδεῖν ὑπάρχοντά τινι πλοῦτον, κακῶς δὲ ζῶντα
τοῦτον καὶ ἀθλίως· νὴ Δία πολλούς γε· οὐκοῦν οὐδὲν τούτοις ὁ πλοῦτος βοη-
θεῖ εἰς τὸ ζῆν καλῶς· οὐ φαίνεται, αὐτοὶ γὰρ φαῦλοί εἰσιν· οὐκοῦν τὸ σπου-
δαίους εἶναι, οὐχ ὁ πλοῦτος ποιεῖ, ἀλλ' ἡ παιδεία· εἰκός γε· ἐκ τούτου ἄρα
τοῦ λόγου πῶς ὁ πλοῦτος ἀγαθόν ἐστιν, εἴπερ οὐ βοηθεῖ τοῖς ἔχουσιν αὐ-
τὸν εἰς τὸ βελτίους εἶναι; φαίνεται οὕτως. οὐ συμφέρει ἄρα ἐνίοις πλου-
τεῖν, ὅταν μὴ ἐπίστανται τῷ πλούτῳ χρῆσθαι. δοκεῖ μοι. πῶς οὖν
τοῦτ' ἄν τις κρίνειεν ἀγαθὸν εἶναι, ὃ πολλάκις οὐ συμφέρει ὑπάρχειν; οὐ-
δαμῶς· οὐκοῦν εἰ μέν τις ἐπίσταται τῷ πλούτῳ χρῆσθαι καλῶς, καὶ ἐμπεί-
ρως, εὖ βιώσεται· εἰ δὲ μή, κακῶς· ἀληθέστατά μοι δοκεῖς τοῦτο λέγειν·
καὶ τὸ σύνολον δὲ τὸ τιμᾶν ταῦτα, ὡς ἀγαθὰ ὄντα, ἢ ἀτιμάζειν ὡς
κακά, τοῦτό ἐστι τὸ ταράττον τοὺς ἀνθρώπους καὶ βλάπτον, ὅταν τιμῶσί
τε αὐτά, καὶ οἴονται διὰ τούτων μόνων εἶναι τὸ εὐδαιμονεῖν· καὶ πάνθ'
ἐπιμελῶς πράττουσιν ἕνεκα τούτων, καὶ τὰ ἀσεβέστατα δοκοῦντα
εἶναι· ταῦτα δὲ πάσχουσι διὰ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἄγνοιαν.

τέλος κέβητος πίνακος.

quoniã male quidẽ uiuẽtibus malũ mihi uidet̃ eẽ bñ aũt bonũ, & malum igit̃ dicis uiuere & bonũ eẽ? ego eqdẽ. ne igr̃ absurde loquere. Impossibile enĩ eandẽ rem & malã & bonam esse. sic enim & utilis & noxia fuerit, & eligenda & fugienda simul sp. absurdum qdẽ sed quo mõ si male uiuet̃ cui affuerit malum qddã iest ipsi, malũ ipsum uiuere est? sed non idem inquit est uiuere. quod male uiuere, an non tibi uidet̃? quippe neq; mihi uidet̃ idẽ esse. ipsum igit̃ uiuere nõ malũ ẽ, quoniã si eẽt malũ, uiuentib⁹ bene malum sane inesset, qa uiuere ipsis inesset quod est malũ. uera mihi uideris dicere. quoniam igit̃ utrisq; contingit ipm uiuer̃ & uiuentibus male, & bñ, nõ utiq; poterit neq; bonũ esse uiuere neq; malũ, sicut neq; secare & urere in ægrotantib⁹ ẽ morbosum & sanum, igitur sic & in ipso uiuere sunt hæc, tu igr̃ ita, cõtemplare utrum uelis uiuere male an mori bene & fortiter. mori ego quidem bene. Igitur neq; mori malum ẽ cũ eligibilius sit sæpenumero mori quã uiuere. sunt hæc. igitur eadem ratio & de ipso ualere & ægrotare. sæpe enim non conducit ualere. sed contrarium cum fuerit casus talis. uera dicis. age igitur cõsideremus & de diuitiis sic. siqdẽ cõtẽplare licet ut sepenumero ẽ uider̃ iesse cuipiã diuitias. male ãt uiuere hunc & misere. p Iouem multos qdẽ. igit̃ nihil his diuitiæ auxilio sunt ad bene uiuendũ, nõ uidet̃. ipsi. n. praui sunt. igitur studiosos eẽ nõ diuitie faciũt, sed eruditio uerisimile qdẽ ex hac igr̃ ratione ubi diuitiæ bonum, sunt si non iuuant habentes ipsas, ut meliores sint? uidet̃ ita. neq; confert igitur nõnullis discere, cum nesciunt diuitiis uti. uidet̃ mihi. quo modo igitur. Id qĩpiã iudicabit bonũ eẽ, qđ sepenumero nõ cõducit ineẽ. minime igitur. si quis sciat diuitiis uti bene, & experte. bñ uiuet, sin min⁹, male. uerissime mihi uideris hoc dicere. & in uniuersum uero, colere hæc ut bona existẽtia, aut spnere ut mala hoc est quod perturbat homines & lædit, cum colant qþ ipsa & existiment per hæc sola esse felicem esse, & omnia consequenter agunt gratia hoꝝ, & quæ impiissima uidentur esse, hæc autem patiuntur propter boni ignorantiam.

Finis Cebetis Tabulæ

am. am. si factus fuerim. si factus fuissem. si fiam pro futu ro semper. fieri eri factum esse factum fuisse factum fuisse factum iri fiens fiens. factus factus fa ctus faciendus. Nota autem bissyllaba in secunda & tertia persona contractionem non pati, eo is is it it nauigo nauigas as. nauigat at. fluo fluis is. fluit. it, fūdo fūdis is. it. it & ī passiuis in tertia, nauigatur fluitur & indiger cum it secunda est per ao prolata in penultima futu ri & aliorum temporum a aut i habet hoc modo cum præsens ipsorum ante o. e aut i habet tunc futuꝝ a penultimat. sino siná specto spectabo, tristo tristabo. erubeo erubebo. altero rabo cō muniter & alterabo ionice. Etiam penultimantia o. audio audiam. excipitur Clamo clamabo fleo flebo trituro. abo & tri turabo. etiam in rho supra unam syllabam, traiicio traiiciá mi sceo miscebo, senesco senescá, rado autē radis, radit. n. ī cute hoc. etiam inl o supra unam syllabam e penultimantia. rideo ridebo. ago agam. etiam in rho & lo solisyllaba non facientia deriuatiua i mi. facio faciam. frango frangá. rumpo. rū pam frango frangā etiā cum præsens. y. penultimat, tūc & futu rum. i. spōdeo debo. seditiōi trado sed tradá, cōturbo. bo. ét ī lo solū aut cū cōsonante p cōprehensi onē, aut per distantiá, spolio spoliabo. crapulor crapulabor. minor minabor, podagror podagrabor, bilio biliam insanio insaniam, negocior negociabor. præterq̄ laxo laxabo, propitio ꝑpitiabo, ét ī ro & lo deriuatiua in mi faciētia, utor utar qm̄ utar incēdo īcendam qm̄ incēdo. fero ferá qm̄ fero. ét in aliā aliquā consonātē desinē tia, tergo tergá scalpo scalpá uiuo uiuā uinco uicá, esurio esuri. am sitio am. guberno bernabo honoro honorabo pubesco scá delitior t abor, uidemio demiabo sileo. lebo. taceo. ebo. sector sectabor. ī sequor, uello autē uellá uello. s. uellá. Cōmixtiones
2^ secundæ coniugationis sunt hæ in omnibus actiuis, & passiuis a. & o. in o. miscetur. a & e. in ei. diphthon gum, in a subscriptum. a & e. in a longum. a & o in o. & a. &. u. in o. a. & in in an. a & oi in o subscriptum. a &, i in. a indicatiua Clamo mo clamas clamas cum ascripto i similiter & clamat at. clama

bā bā.clamabas bas.clamabat.bat.clamaui clamarā maui.abo. clama.a.clamet met clamet et.clama clamet.clamarē. clamarē clamares res.clamaret ret.cū i.& æolice,clamarē res.ret. clamaueri.clamauissē.clamauissē.clamē si clamē.mem clames es.clamet met,similiter idicatiuis.si clamauissē.si clamauero.clamare re.clamauisse clamauisse,clamatū ire clamās ans,clamās.uociferatus,clamaturus,clamor mor,clamaris.aris,clamat.at, clamabar.bar.clamatus sū,clamatus sū,clamabor,clamat⁹ sum clamabor.clamař re.clamat⁹ sis.clamator.mator.clamarer rer.clamatus essem,clamatus fuissem,clamat⁹ essē, clamer, si clamer mer. si clamatus sim.si clamat⁹ fuero.si clamat⁹ fuero.clamari ari.clamatū fuisse,clamatū fuisse,clamatū eē,clamatū iri,clamatus.tus clamatus. clamatus. clamatus, clamandus. tertia est quæ per oo profertur in penultima futuri & aliorum temporum o magno penultimat utplurimum in paucis autem o paruo sic, cum tertiæ uerba habent præpositum uerbale, tunc o magnum inuenies in penultima futuri,inauro ro.inaurabo, quoniam aurum. deargēto to deargētā,qm̄ argētū.gypso gypsabo,qm̄ gypsus,capio capiā qm̄ man⁹,succēdo succēdā qm̄ ignis,corono bo.qm̄ corona,erigo erigam,qm̄ rectus, torqueo torquebo qm̄ tortus, lædo lædam qm̄ malus, humilio humiliabo, qm̄ humilis,& alia multa, præter pauca quædam habentia o paruum, aro arabo,iuro iurabo,culpo culpabo,pascor.o.pascar quod & ĩ aliis tēporibus est uidere. Cōmixtiones autem tertiæ sic habent o & o in o miscetur. o & oi in oi. o & e in u. duo oo in u o & in in un o & i in oi. inauro ro inauras ras,inaurat,rat.inaurabam,bā,inauraui inauraueram, inauraui inaurabo, inaura.ra. inaura inaurato, inaurarem, rem inaurauissem, inaurauerim inaurauerim inaurem, si inaurem rē,inaures res,inauret ret, similiter indicatiuis, si inaurauissem si inaurauero, inaurare re, inaurauisse inaurasse, inauratum ire inaurans inaurans, inaurans inaurans, inauraturus, inauror inauror,inaurabar bar, inauratus fui,inauratus fueram inauratus sum,inauratus fui inaurabor,inaurare inaurare, inauratus inaurator,inaurator.inaurarer. arer.inauratus fuissem, inaura-

tus fuissem. inauratus fuissem, inaurer, si inaurer rer inau rere re. inauretur. tur, & inaurent, si inauratus fuissē si inauratus sim si inauratus fuero· inaurari ri. inauratum fuisse· in auratum esse, inauratum esse, inauratum iri, inauratus atus· inauratus, inauratus, inauratus inaurandus·

De in mi.

His ita se habentibus, et de in mi dicamus breuissi me, quorū cōiugationes ut cognitū ē quatuor sunt, harū prima a prima circunflexorum, pono pono. pono secunda a secunda, sisto sisto sisto· tertia a tertia do do do quarta autem ab in yo grauisonis usq; ad præteritum īper fectum declinata, iungo iungo, coagulo, coagulo, perdo perdo· & prima quidem & secunda i penultimat tertia autem o. quarta autem y commune autem ipsis in futuro abiice re primam syllabam, pono ponam, sisto sistam, do dabo, & in actiuis quidem longa penultimare, in passiuis autem, breui pono ponam, sisto sto do dor, iungo iungor, nisi alicubi poetica licentia contra rium in passiuis fiat, ut ponor, mœreo. quæro & alia ionica, æoles autem ponor sto dicunt, & in mi quidem in præsenti quidē & ptōimpfecto & aoristo secundo propriam sortita sūt declinationē, in aliis aūt tēporibus eodē mō grauiso nis declinant, quæ ante alia oportet bene didicisse, formabis āt ipsorum secundas personas a primis mutatione mi in s· pono ponis. sisto, sistis. do das. iungo iungis tertias autem a secundis, additione i· ponis ponit & po nit dorice, sistis sistit, das dat, iungis iungit secunda & tertia dualium a secunda plurali, mutatione e· in on sicut & grauisona, ponitis ponitis po nunt, sistitis sistitis sistunt. datis datis dant iungitis iungi tis iungunt· pluralis prima a singulari prima transmu tatione ultimæ & correptione penultimæ uel a participali genitiuo secundum ueteres, ponimus sistimus da mus iungimus. pluralis secunda a prima mutati one men in te ponimus ponitis sistitis datis iungitis.

pluralis tertia ſimili uoce participalibus datiuis pluralibus ponunt. ſiſtunt. dant iungunt & ionice ponunt dant iungunt at ſiſto, ſiſtunt facit propter uocalitatem, etiã et eunt attice ex contractione, et ĩmittunt & ſimilia, ptũm imperfectũ a præſenti. mutatione m in n additione conſueti augumenti pono, ponebam. ſiſto ſiſtebam, do dabam, iungo iungebam ſecunda a prima mutatione n in s. tertia a ſecunda abiectione s. & reliqua eodem modo præſenti præteritum perfectum a futuro, ponam poſui ſtabo ſteti dabo dedi, præteritum pluſq̃ perfectum a ptõperfecto ſecundum grauiſona, poſueram· ſteteram dederam poſui autẽ & poſuerã boetice, mutatione i in ei, ſicut heroes pro heroes unde & poſitus ſum per ei at ſteti per a, ad differentiam ſteti. a. ſto. aoriſtus primus, poſui, ſteti. dedi poſui autem pro poſui & dedi pro dedi extra regulam, cum quibus & mihi notatum eſt in his quæ ſunt in mi, ſicut dixi & tuli in grauiſonis. aoriſtus ſecundus, poſui poſuiſti poſuit per i. reliqua uero per e. ſteti. ſtetiſti. ſtetit. dedi. dediſti· dedit per o magnum· reliqua autem ꝑ o paruũ, futurũ ponã ſiſtam dabo. ſcire aũt oportet quod in mi ſuper diſſyllaba quidẽ exiſtentia ante penacuunť pono. do biſſyllaba autem acuuntur. ſum aio dico inclinata uero acuuntur & compoſita ante penacuuntur, aſſentior ad ſum, eo autem. ideſt proficiſcor antecircunflectitur. & primæ & ſecundæ, defectiua. tertiæ uero præter do defectiua quartæ autem uſq; ad præteritum perfectum. imperatiuorum quæ in thi a genitiuo propriorum participiorum fiunt abiectione n & tranſmutatione ultimæ in thi. ponentis pone. pro pone, ponat. ponẽtis ponito & ponito, ponat, ſtãtis ſta. ſtet ſtantis ſta ſtet, dantis, da det dantis dato & dato det· iungentis. iunge iungat. in on autem & in e ut grauiſona, poſueris ſuerit ſteteris. ſteterit, ſiſtito ſiſtat, dederis rit optatiuorum antem in in quidem ut paſſiua primi & ſecundi aoriſti, ponerẽ es· et, poſuerĩ is it. ſiſterem ſtarem darẽ dederĩ in mi ut grauiſona poſuiſſem ſſes ſſet ſtetiſſem ſiſterem cõmune ſiſterem æolicum, dediſſem, poſuiſſem, ſiſtam, (dem ſubiunctiuorum autem.

circunflexa quidem ut paſſiua primi & ſecundi aori-
ſti ſi ponã as at. ſi poſuerim ris rit. ſiſtam ſiſtas ſiſtat, p a. ſi ſtẽ ſtes
ſtet ſi det ſi dederit. at penacuta ut grauiſona, ſi poſuiſſem
ſi ſtetiſſem ſi ſtetero ſi dediſſem. infinitiuorum ãt alia quidẽ in æ
alia uero in in, ponere poſuiſſe poſuiſſe, ſiſteĩ ſtetiſſe ſtatuiſſe. ſtaĩ
dare dediſſe, dare iungere poſitumire ſtatumire datumire .a
propriis indicatiuis ut grauiſona. participiorum autẽ alia qdẽ
in is alia uero in as & os & us & y trigeneriter ponens ponens
ponens ponens ponẽs poſiturus ſiſtens ſtãs ſtans ſtuturus dans
qui dedit dans daturus iungens & paſſiua po-
nor, poſitus ſum poſitus ſum poſitus ſum ponar & alia ſecundũ
anteſcripta in diuerſis interrogamentis & compendiis
iuniorũ quoꝝ primus doctꝰ Manuelus Chryſoloras q plãtauit
& docuit in italia grecas lr̃as cuius liber neſcio quo pacto qui
dam ex imperitis contrahentes corrupere, & poſt illũ multos
poſt ãnos omnia optimꝰ Theodorꝰ gaza q̃tuor libros cõpoſuit
pulcherrimos, & eruditiſſimos. quoniã uero nr̃a grãmatica ua-
riaqꝫ exiſtit & difficilis, & ueluti quoddã pelagus imẽſũ, ñ opꝰ ẽ
auditores ſolis contentos eſſe compendiis, tanq̃ umbtati-
les pugnæ ſint, ſed poſt illa q̃rere quæ inueniuntur uetera &
noua interrogamenta, a qbꝰ & hæc ipſe hauſi, & quæcũqꝫ facile
inuenta ſunt. quatuor libri Apollonii difficilis. Herodia-
ni plurima, Syngeli Hieroſolimitæ de conſtructione maxi
mi plamidæ diſputationem & de conſtructione & de
tranſitiuis & intranſitiuis uerbis. Tryphonis & Theodoſii &
Chœroboſci quæ inueniuntur, de æquiuocis uerbis de
inuerſionibus & figuris poeticis, de affectibus, de flatibus
de qualitate & quantitate, de recta ſcriptione, de proprie-
tatibus Moſchopuli omnia. excepta Thomæ magiſtri.
Phrynici Apocrationis, pollucem ipſum
De Carminibus uaria & Hephæſtionis, de ſonis Hero-
diani & Theodoſii quod conttaxi in breue. dictionaria nomi-
nũ ueriloqa, & alia quæcũqꝫ ad pricipia ſpectãt, & fũdamẽta græ
cæ linguæ, quæ ſiquis exacte nouit confidenter poteſt naui-
gare laborioſum hoc pelagus, ualete qui legitis, & memineri-
tis, & ſi quid erroneũ dictũ fuerit emẽdãtes, ignoſcite, humana

enim passio ẽ peccare. De nõmine quidem editum fuit ĩ medio
lano tempestate Francisci Sfortiæ Ducis, rogatu Philippi
serufini & Bartholomæi chalci & Bonini bom-
bricii, quibus gratificatus & regulas uerborum addi-
di octo partium orationis compendio sæpenumero im
presso, q̃ arguméto huic cõgruebãt. Anno a dei ortu, mille
simo cccc lxiii. de uerbo autem cõgestus quidem ibi,
editus autem est hic in Messana Siciliæ etiam
& de constructione uerborum secundum latinos
& nõ nulla alia, Anno millesimo q̃drĩgétesimo
sexagesimo octauo. sit felix, ut
primus

CONTANTINI LASCARIS BYZANTII DE PRONOMINIBVS SECVNDVM OMNEM LINGVAM ET POETICVM VSVM

Quoniam igitur & pronomina exacte scire longe utile introductitiis existit, necessarium existimaui de ipsis in compēdio tractare, nō solū secūdū cōem cōsuetudinē ut nōnulli, sed secundum omnem linguam, & poeticum usum, ne de ipsis dubitent poetarum auditores alia præter consueta inuenientes. pronomen igitur est pars orationis casualis pro nomine accepta. nominibus enim tertiā personam ostēdentibus, hoc ītro ductum est, ut omnia ostendat casuū quidē nominis particeps facta, personarū autem uerbo℞, huius prīcipales spēs q̄nque primitiuū, possessiuū, d̄mōstratiū r̄latiū, & cōpositū d̄ qb⁹ dicēdū ē primitiua sunt tria. primæ psonæ nominatiuus qdē, ego cōmuniter attice uero ego quidē, soliti eni sunt ipsi assūmentes repleti uas coniunctiones attollere dictiones. dorice autem ego & ego. genitiuus mei communiter, & mei sine e sic & in datiuo & accusatiuo per ablationem, iclinatiue, & ionice mei quod aliquando quidē assumit i. & fit mei, interdū uero then & fit mei & per concisionem, mei, dorice autem & æolice mei datiuus mihi. & mihi accusatiuus me & me, uocatiuus autem primæ personæ non habet, nemo enī se ipsum uocat, ntūs & accusatiu⁹ dualis, nos & nos, genitiu⁹ & datiu⁹ nostri & nobis. ntūs. pluralis, nos. nos. dorice autem & æolice nos, cuius per correspondentiā nominatiu⁹ dualis nos, gtūs nostrū nostri & īterpositiōe i. nostri & æolice nostrum. datiuus, nobis circunflexe apud oratores, acutisone autem apud poetas cum i breue existit & dorice nobis & æolice nobis. accusatiuus nos nos & æolice nos. secundæ personæ nominatiuus, tu communiter & dorice tu & tu. genitiuus communiter tui & ionice tui & tui poetice, & attice tui & tui. dorice autem & æolice tui dtūs comuniter qdē tibi dorice aūt tibi. differt āt a nomi q illius quidē tu p y tenue scribitur, huius aūt p oe diphthongū. accusatiuus te & dorice te. uocatiuus tu nominatiuus & accusatiuus dualis. uos & uos genitiuus & datiuus, uobis & uestri. uocatiu⁹ similite r nominatiuo. nominatiuus pluralis uos uos & dorice

uos & æolice, uos cuius ꝑ correſpondentiã nominatiuꝰ dualis uos. genitiuus, ueſtrum ueſtri & ueſtrũ & æolice ueſtri. datiuus uobis circunflexus quidem apud oratores, acutiſonus autẽ ſepenumero apud tragicos poetas, cum in breue eſt, & dorice uobis, & æolice uobis, accuſatiuus uos uos & dorice & æolice, uos, differunt autem pluralia ſecundæ perſonæ pluralium primæ, quia illa quidem per i. ſcribũtur, hæc autem per y tenue, uocatiuus o uos tertiæ perſonæ nominatiuus ſecũdũ ueteres & ipſe. gtũs communiter quidem, ſui, ionice autem. ſui & ſui. attice ſui. & dorice ſui, at mei & tui & ſui non fiunt a primitiuis, ſed a poſſeſſiuis, mei tui ſui more ionico, datiuus ſibi, & additiõe ſibi accuſatiuus ſe, unde ſui & ſeſe, uocatiuos aũt nõ hẽt, nemo enim abſentem uocat. nominatiuus & accuſatiuus dualis ſe. ſe quod ſemper in accuſatiuo accipitur, ut qs igitur ipſos deoꝝ, ꝑ ipſos genitiuus & datiuus ſibi ſibi & ſibi nominatiuus pluralis ipſi ipſi. & ipſi dorice, genitiuus ſui ſui & ſui, datiuus ſibi & ſibi, accuſatiuus ſe ſe, & hæc quidem primitiua pronomina. a quibus deriuantur octo poſſeſſiua trigenere declinata.

Poſſeſſiua.

A mei genitiuo primitiui deducitur meus mea meum. a tui ſecundæ perſonæ, tuus tua tuum, quæ & poetice, tuus tua tuum dicuntur. a ſui genitiuo tertiæ ſuus ſua ſuum. a noſtri nominatiuo duali primæ perſonæ, noſter, noſtra noſtrum. dicũtur autem cũ duo ſoli participẽt poſſeſſionẽ. a uos nominatiuo duali ſecundæ perſonæ ueſter ueſtra. ueſtrum. ſic & hæc cum participent poſſeſſionem. a tertia perſona pronomen non deriuatur. non enim eſt nominatiuus a quo deduceť, & enim uos accuſatiuus eſt. a nos nominatiuo primæ perſonæ, noſter, noſtra, noſtrum. a ueſtri ſecunda, ueſter, ueſtra ueſtrum. hæc ãt dicunť cum multi participant poſſeſſionem ab ipſi ipſi tertia, ſuus ſua ſuum. apud poetas autẽ ſunt & alia poſſeſſiua ꝑ nomina ſecundum conſequentiam horum, noſter noſtra noſtrum, pro noſter noſtra noſtrum, & ueſter ueſtra ueſtrum, pro ueſter ueſtra ueſtrũ, & ſuus ſua

ſua ſuum, pro ſuus ſua ſuum, horum autem ma/ſculina quidem & neutra per quartam declinabis declinati/onem. fœminina uero per ſecundam.

De demõſtratiuis.

Demõſtratiua ãt ſũt duo trigenere decliata ſic cõmũiter. & attice hic & afformatione hicce. ſolent enim attici addere. i. ut maiorem demõſtrationẽ oſtendant. genitiu⁹ huius & huiuſce, huic & huicce hunc & huncce & in reli/quis eodem modo, hæc & hæcce huius & huiuſce huic & huicce hanc & hancce hoc & hocce & hocce melius. huius & huiuſce. huic & huicce. hoc hocce & hocce pluraliter hæc & hæcce in nominatiuo & accuſatiuo il-le, ille, illa illa. illud illud. dicitur autem & ſine e per ablationem poetice ille illa illud. dores autem uertentes c in t & e ει in i ſubſcribentes & .i. ille illa illud pro ille illa illud dicunt, quorum maſculina quidẽ & neutra per quartam declinabis declinationem. fœminina autẽ per ſecundam, ab hic autem articulo & autẽ & qdẽ cõiunctiõib⁹ fiũt pronõialia, hic & hicce attice, huius huic hunc hæc huius huic hanc. hoc & hocce. huius huic hoc & hocci ſemper caſibus articulorum additis cõiunctionib⁹, & hic huius hæc huius hoc huius. ẽt hic pro hic. hic. n. uenit celeres ad naues græcorꝫ. hæc pro hæc hoc pro hoc, inuenitur autem & hic in tertia perſona ſolum omnia articula aſſumens quod ſoliperſo/nale & pronomen indefinitum quidam uocarunt, hic hui⁹ & hic huius huic hunc, hæc huius huic. hanc hoc huius huic hoc. etiam & apud poetas hic huius huic hunc & reliqua.

De Relatiuo.

Relatiuum uero unũ, quod & ſubiunctiuũ uocaẽ, quoniã cũ omni primitiuo pronomine poteſt conſtrui per omnes caſus & numeros. declinatur autem trigenere ſic. ipſe ipſius ipſi ipſum, ipſa ipſius ipſi ipſam, ipſum ipſius ipſi ipſum, & maſculina quidem & neutra per quartam declinan/tur declinationem, fœminina autem per ſecundã. accipiẽ autẽ ipſe pro ego tu. ipſe & ille ipſius mei ipſius tui ipſius ipſi & illius, & in reliquis eodem mõ. tenuaẽ autẽ ſemper ipſe

ipsa ipsum, at sui sibi. se aspirata a sui sibi se per ablationem unde & aspiratio seruatur.

De Compositis.

Composita uero tria a primitiuis & ipse facta de quibus scire oportet q̄ ueteres non habentes cōposita ꝓnomina supplebunt usum ipsorum per primitiua & relatiuum, mei ipsius dicentes, tui ipsius, sui ipsius & in aliis eodem modo. posteriores aūt cōposuerunt quare & cōposita ipsa nominarūt. declinant̄ aūt trigenere nōiatiuos non habentia, quoniā p se passionem significant. uocant̄ autem & refracta, quoniam in eodem intelligitur agens & patiens & primæ quidem & secundæ personæ, singulariter solum declinantur, mei ipsius. mihiipsi me ipsū, mei ipsius mihi ipsi me ipsā meiipsius. mihi ipsi me ipsum. tui ipsius tibi ipsi te ipsū. tui ipsiꝰ tibi ipsi te ipsam. tui ipsius. tibi ipsi te ipsum, quæ & p cōmixtionē tui ipsius, tibi ipsi te ipsum & in reliquis similiter, iuenta sunt & in appositione ueteri more, te ipsum, pro te solum, te ipsam pro te solam. Theodosius autem ait ueteres ipsa declinare in omni numero. tertiæ autem personæ, sui ipsius sibi ipsi se ipsum sui ipsius sibi ipsi se ipsam sui ipsius sibi ipsi se ipsū, & pluraliter præter rationē mor̄ attico, cōposite & diuise trigener̄. sui ipsoꝝ & sui ipsorum, sibi ipsis & sibi ipsis, se ipsos & se ipsos, similiter sui ipsoꝝ, sibi ipsis se ipsas, sui ip̄oꝝ sibi ipsis se ip̄a accipiunt̄ autem & pro mutuorum mutuis mutuos. sunt autē & apud poetas alia pronomina unius casus & solitaria uocata, mihi pro mihi, & tibi & tibi pro tibi, & ipsum pro ipsum, & ipsum & ipsum, ꝓ ip̄m ipsam ipsum, & adhuc pluraliter pro ipsos ipsas ipsa. & etiam dorice, ipsas pro ipsas, & hæc quidem ex multis ob utilitatem discipulorū, qui propter inopiā librorum & præceptorum facile discere talia non possunt, Valete qui legitis, & memineritis, in Mediolano Anno millesimo quadringentesimo sexagesimo.

Constantini Lascaris byzantii de subscriptis uocalibus, in Messene siciliæ compositum fuerat.

Multis existentibus &utilibus actiuæ grammaticæ, unum existimo, & de subscriptis uocalibus scire, quæ & qua ratiōe subscribunt, partem existētē recte scriptiōis & ueri loquii, q & si multis nunc paruipenditur ob ignorationem, sicut & alia multa tamen ueteribus multi erat scire & uti, hoc autem a scriptione & ueteribus libris intelligere est, quibus nulla re opus ē, si.n.īutile esset nō adscriberent neq grammatici sparsi uerbū facerent. ob hæc igitur oportere existimaui q̄ apđ alios & q̄ ī magno etymologico scripta sunt propter utilitatem iuuenum breuibus adnotare ut illaboriose scire habeāt de hiis & nō sp īterogēt, Si aūt aliqua poetica aut oratoria omissa sunt, nō admirari oportet, nō.n.proposui cum omni diligentia de omnibus dicere, sed inelaborate de memoratis, a quibus & reliqua facile discere licebit.

De Subscriptis uocalibus.

Quæ nunc subscribuntur uocales, quibus ueteres adscribebāt a diphthongis esse habent, quare & diphthongi abusiue uocantur, &.a.quidem subscriptum, potestate æ cōtigit existēs, sic & i ab ae, mutatione a in i & i subscripto.o autem subscriptum, potestate oi existit per extensionem o in o & i subscripto, unde est dicere quædam uniuersali qdē r̄gula subscribi, ñ nulla uero ueriloqo, alia uero affectu quodā, extēsiōe aut mixtiōe aut cōtractōe, uel cōiūctiōe uel mutatōe. pauca uero q̄ scđm traditionē aut similitudinē alioꝝ. de qb⁹ dicēdū incipientibus ab a.

De a

Omni a datiui singularis cui⁹cūq fuerit gn̄ris subscribitur i. æneæ pythagoræ maiæ. mariæ. diei carni a carni per contractionē, unde & latini ī similibus datiuis diuisiōe utuntur aulai pro aulæ. etiam omni a secundæ & tertiæ personæ indicatiuoꝝ & subiūctiuoꝝ secūdæ cōiugatōis circūflexoꝝ uerboꝝ, clamas. mas clamat clamat facis facis facit cit. nam a & e ī a longum miscetur & i subscribitur si clames clames, si clamet clamet. sic & secunda passiui clamor clamor clamaris aris, & infinitiui aūt talium pportionabiliter subscripti

legimus, clamare. facere. sed propter illationem n non recipi-unt nonnulli nostrorum grammaticorum, & quod a tertia præteriti imperfecti ea formant. infernus inferni inferno, & reliqua subscribuntur ab infernus per cõmixtionẽ, unde & a extẽditur primitiuorum autem contrahitur, infernus ni, ifernus, nĩ infernus inferni, id autẽ manifestũ est a poeticis uersibus. cano a cano ionico per mixtionem unde & a longum, cano autem breue, & cantor & cantio, cantus cantus a cano, cantatus sum, semper subscribitur apud ueteres libros a semper puto, apud poetas autem corripitur. facile ab ionico facile, mutatione i in a & i subscripto, sic & facilis facilis facile qđ & facilior & facilius facilimus. ma. mum & facillime. relaxatio, relaxor, struo, facinus & omnia a facile idest mitis mitis mite mansuetudo, pigresco segnis segnities, idest facilior animus, unde & a producitur baculus a facilis ire fax facis faci facem, quoniam fax apud ueteres, ab uro sic & thrax thracis thraci thracem qm̃ thraex & thraix, uñ ionice threices summicomi, & threicia terra, & thrace p̃fectura, puicia, & thracias seu thrascias uẽtus q p thracem, publice pro publice priuatim pro priuatim. ui pro uiolenter confidentia, & omnia talia aduerbia terminationem datiui habentia subscribuntur. de i

Indigeo subscribitur ab ionico egeo, & celebro a celebro, p ædo p̃donis, a prædor prædator & prædo, prædor p̃datio prædatorius ria. ium. colo & cultus a thracibus. animus animi nonnulli subscribunt, ab ardeo deducentes, si autẽ a flo ꝙ est respondentius, nõ subscribit. persæ musæ. scythæ, helenæ sapiẽti, pulchre, & omni datiuo singulari i e desinẽti subscribit i. eodem mõ persis ionice, pro persis, musis pro musis. nymphis pro nymphis, & omni datiuo ionico desinẽti in isi uertitur enim a ae diphthongi in i & i subscribitur, ardebam ab ardeo. eligebam elegi electus sum ab eligo abstuli abstulisti abstulit. priuatus priuatus sum ab aufero, innui ab innuo, & omnia præterita ab æ incipientium uertunt a in i, & i subscribunt, etiam uerberaris, scriberis, diceris & omnes secundæ per

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ·

Ἣν πάλαι προεκήρυξαν τῶν προφητῶν χορεῖαι, ἀπόστολοι ἐδίδαξαν παρθένον μετὰ τόκον· μάρτυρες ὡμολόγησαν κυρίως θεοτόκον· δεῦτε συμφώνως καὶ ἡμεῖς ὑμνήσωμεν ἀπαύστως, καὶ μεγαλύνωμεν αὐτὴν, ὡς τοῦ θεοῦ μητέρα, καὶ τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ εἴπωμεν τῇ παρθένῳ, χαῖρε χαρᾶς ἡ πρόξενος, χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύσις· χαῖρε Ἀδὰμ ἀνάκλησις, καὶ λύτρωσις τῆς Εὔας· χαῖρε παγκόσμιος χαρὰ, χαῖρε ἀγγέλων δόξα, καὶ βάθος δυσθεώρητον τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῖς τούτων· χαῖρε καθέδρα θαυμαστὴ τοῦ πάντων βασιλέως, καὶ κλίνη, καὶ παλάτιον, καὶ πόκε δροσοφόρε· χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ φέρουσα θεῖον ὄμβρον, καὶ τὰς ψυχὰς ποτίζουσα τῶν σὲ μακαριζόντων· χαῖρε ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν, καὶ βάτος ἡ πυρφόρος· χαῖρε ἡ στάμνος ἡ χρυσῆ, ἡ φέρουσα τὸ μάννα, καὶ πλὰξ ἡ θεοχάρακτος, καὶ πύλη κεκλεισμένη· χαῖρε ἡ νέα κιβωτὸς, ἡ σωστικὴ τοῦ κόσμου, καὶ κλίμαξ ἡ οὐράνιος, δι' ἧς θεὸς κατῆλθε, καὶ τῶν βροτῶν ἐθέωσε τὴν φύσιν ὑπὲρ φύσιν· χαῖρε παντάνασσα σεμνὴ, πανύμνητε, παρθένε, ἀπείρανδρε, θεόνυμφε, Μαρία, θεοτόκε, ἄσπιλε, παναμώμητε, ἄφθορε, παναγία· χαῖρε ἁγία τράπεζα φέρουσα θεῖον ἄρτον, καὶ τρέφουσα τοὺς εὐσεβῶς σὲ καθομολογοῦντας, καὶ προσκυνοῦντας χριστικῶς, ὡς τοῦ θεοῦ μητέρα· χαῖρε βασίλισσα βροτῶν, δέσποινα τῶν ἀγγέλων, χωρίον τὸ εὐρύχωρον, πλήρωμα τῶν χαρίτων, ἀπηλπισμένων ἡ ἐλπὶς, ῥῶσις τῶν ἀσθενούντων· χαῖρε πιπτόντων ἔγερσις, ἀσφάλεια ἑστώτων, ἐκκλησιῶν ὁμόνοια, πατριαρχῶν ἡ δόξα, ἀνάκτων τὸ κραταίωμα, ἰσχὺς τῶν στρατοπέδων, τῶν ἱερέων καλλονὴ, τῶν μοναστῶν τὸ κλέος· χαῖρε λαμπὰς ἡ φωτεινὴ φωτὸς ἀκαταςβέστου, πεπλανημένων ὁδηγὲ, τυφλῶν ἡ βακτηρία, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, ἀδικουμένων ῥύσις· χαῖρε βάθος μυστηρίων τοῦ θεοῦ τῶν ἀποκρύφων· χαῖρε κόρη· χαῖρε πύλη κεκλεισμένη, καὶ πηγὴ ἐσφραγισμένη· χαῖρε σκέπη· χαῖρε χώρα· χαῖρε ὕψος τῶν ἀγγέλων, καὶ κατάπτωσις τῶν δαιμόνων· χαῖρε πάντων ἡ χαρὰ, καὶ ἡ ἀντίληψις· χαῖρε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων, καὶ θεὸν, χρυσοῦν θυμιατήριον, καὶ γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν· χαῖρε ἰσχύς. χαῖρε τροφή. στολή. ἀντίληψις· δόξα· πνοή· προστάτις· πορφύρα θεοΰφαντε· στάμνε· ῥάβδε· πόκε· τόμε· κούφη νεφέλη. σὲ μακαριοῦμεν. σὲ δοξολογοῦμεν. σὲ ὑμνολογοῦμεν, τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν σεραφὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως θεὸν λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

LAVDATIO IN SANCTISSIMAM DEI GENITRICEM.

Quā quōdā ꝓnūciauerūt ꝓphetaꝝ chori. Apostoli docuerīt uirginē post ptū. Martyres cōfessi sūt ꝓprie dei gēitricē. agite cō corditer & nos laudem⁹ icessāter, & magnificem⁹ ipsā, ueluti dei matrem & uocem Gabrielis dicamus uirgini. Aue lætitiæ mediatrix. Aue nocumēti solutio. Aue adā ṙuocatio, & redēptio Euæ. aue ūdiq; ornatū gaudiū. aue āgeloꝝ gloria, & ꝓfūditas difi culter contemplabilis oculis horum. Aue cathedra mirabilis omnium regis &, thorus &, palatium, & uellus roscidum. Aue nebula lucida, ferens diuinum imbrem, & animas rigans te beatificantium. Aue uirga Aaron, & rubus ignifer. Aue urna aurea ferens manna, & tabula a deo signata, & ianua clausa. Aue noua arca, seruatrix mundi, & scala celestis, ꝑ quā deus descendit, & mortaliū deificauit naturā sup naturā. aue, oīum ṙgīa, uenerabilis, ūdiq; laudabilis, uirgo, pura dei spōsa, Maria đi gēitrix, sine sordib⁹, sine ulla rep̄hēsiōe, icorru (pta, sanctissima Aue scā mēsa ferēs diuinū panē, & nutriēs pie te confitentes, & adorantes retentibiliter ut dei matrem. Aue regina mortalium, domina angelorum, Locellus latissima. plenitudo gratiarū, desperantiū spes, sanitas egrotātium. Aue cadētium excitatio, firmitudo stātiū, ecclesiaꝝ cōcordia, patriarcharum gloria, regum fortitudo, uis exercituum, sacerdotum pulchritudo, monachorū gloria. Aue lampas lucida luminis inextinguibilis, errantium dux, cecorum baculus tribulatoꝝ lætitia, iiusta patiētiū liberatrix. Aue ꝓfūditas mystedei latentium. Aue uirgo. Aue ianua clausa, & fons (riorū obsignat⁹. Aue protectio. Aue regio. Aue altitudo āgeloꝝ, & humiliatio dæmonum. Aue omnium gaudiū, & susceptio. Aue quæ pepisti in carne conditorē omniū, & deū, aureum turibulum, & pons traducens terrestres ad celum. Aue fortitudo. aue nutrimētū, stola, ꝓtectio, gloria, spūs adiutrix, purpura a deo texta, urna, uirga, uellus, sectio, leuis nebula, te beatificamus, te glorificamus, te laudamus, te uenerabiliorem cherubin, & gloriosiorem in cōparabiliter Seraphim, incorrupte deum uerbum q̄ peperisti. Vere, dei genitricem te magnificamus.

ſonæ paſſiuorum cõmunium & deponentium præſentiũ i i de-
ſinentes. a tertia enim fit, uerberatur enim & abiectione
t & mixtione e & a in i ſubſcripto & i eodem mo-
do & futuroꝝ, uerberaberis. ſcriberis fies. uerberaberis, etiã oẽs
ſecundæ & tertiæ ſingulares ſubiunctiuorum diuerſarum
cõiugationũ i i d̃ſinẽtes ſi uerberẽs. ret, ſi raueris rit, ſi uerberaueris
rit ſi feceris fecerit, ſi poſueris poſuerit, etiam ſecundæ paſ-
ſiuorũ cõium & deponentium, ſi uerberer, uerbereris, ſi uerbera
tus fuero fueris. eodẽ mõ & meminiſti ionicum, pro meminiſti
ſedes pro ſedes, potes pro potes, hiaui ab hio
hiabo hiaui, & oſtendi ab oſtendo, cum enim præſens penul-
timat æ diphthongo, tunc a in i uertitur in medio præterito
perfecto, & i diphthongi ſubſcribitur, arbitratus ſum ab
arbitror, aio ais ab ais, noueram cõem a noſco mutatione. e
in i & nouerat prima ſubſcribitur a cõmuni per productionem,
ſic & iueram inieram adierã abieram ab eo communi ĩiba-
mus ab inio, iui quoniam iui combuſſi ionicum a cõburo ura-
mus ab uramus urentes pro urentes, canebat, cecini a canto
meæ pro meæ. luſcinia luſciniæ & reliqua a cano per
ꝓductionẽ, telluſcula, qm̃ cula, litt⁹ ris qm̃ litt⁹, iuuẽis qm̃ iuuẽis
a ſp uiuere, uiuis uit ionica a uiuo. uo uiuis. uis uiuit uit & uiuas
uiuit mutatione a in i ẽt eſuris eſurit, ſitis ſitit & uiuere ſubſcri-
ptum reſpondenter legimus, p̃ter non recipiunt aliqui no-
ſtrorum propter illationem n & ꝓpter a tertia præteriti impſe
cti id formare. memoro, quoniam æoles memoro di-
cunt. uis per nymphas uis caprarie a uolo uis, & alia
multa & inquam pro & inquam, nouit pro nouit, ire pro ire il-
le illa illud pro ille illa illud. etiam ionica homerica
mæones pro mæones mæonia ꝓ mæonia ſublimia ꝓ ſublimia
perfice pro perfice, pulchrigeni & rubigeni a ge
na perfecta ſacrificia pro perfecta, uiderat pro uiderat
accẽſũ fuerat & fuit, ab accẽdo, imus ꝓ imus huic articulo & hac
pro hac, & cape pro accipe a capio. in i aduerbia
ſubſcribunt̃, alio. ubiq;. quo. quo. Clam ſtudio. temere qeti. ual
de multifariã, oiſariam, dupliciter triplr̃ q̃druplr̃. qncupliciter
hac qua pro qua & qua pro ubi a quo ubi atiam & uideli-

cet,nō.ne.per.sane·ie miseratiuum.oe,& ioe.etiā omnia optatiua præteriti perfecti i penultimantia. fecissem, fecisses, fecisset,clamassem, noueras pro noueras. pudui a pudeo· sub aūt tulerūt obices nauiū,a tollo,norāt,p nouerāt,noram⁹.tis norant,p nouerant⁹ noueratis nouerant,iciens,p pcutiēs,a diuido ceres ceres subscribitur, ut nonnulli aiunt, a diuido. q plurimi non recipiunt, sera ionice a claudo clausura nereides,qm̄ nereids,briseids qm̄ briseids·chryseides qm̄ chryseds cadmedes,quoniā cadmeides p synæresim, eluceat. habeat.uoret,ut subiunctiua subscribuntur.

De·o.

To articulo singularis datiui masculini & neutri generis semper subscribitur, æneæ sermoni, aiaci, litteræ, ligno. etiam omni datiuo in o desinenti subscribitur i. sermoni ligno, uiæ menelao, areæ, etiam omni genitiuo & datiuo duali, & datiuo plurali, & nominatiuo & uocatiuo plurali atticorum nominum tertiæ declinationis per productionē menelaorum, a menelaorum, his menelais, a menelais, menelai o menelai, a menelai, non tamen nominatiuus & uocatiuus neutrorum subscribit͛,fertilia, o fertilia, quia a fertilia fit.etiam omni genitiuo & datiuo duali nominum secundæ contractorum declinationis,serpentium attice p productionem, a serpentibus traducto accentu quamuis penultima longa existente, urbium ab urbium, & etiam carniū a carniū,nostrū qm̄ nostrum,ipsoꝝ qa ipsoꝝ.meli⁹ quia meli⁹,optim⁹ qa optim⁹,seruo qa seruo,sospes salu⁹ qa salu⁹.herous quia heroius,& similia, patrius patria patrium quia patrius,maternus·na.nū.qa matern⁹.aui⁹.a,ū. minous,qa minoius cous qa coius,eous qa eoius,achelous qa acheloius.aous fluui⁹ cypri,qa aoius,miodes qa mioides,herodes qa heroides, a quo & herodian⁹,con⁹ secūdū traditionē,ode.a cātu, & quæ ab ipso accātario,cātuariū,accēt⁹·hinodia.melodia,dissonātia,comoedia.tragoedia. defletio. rhapsodia,palinodia.comicus. tragicus·monod⁹.hymnod⁹.melod⁹.rapsod⁹& eoꝝ uerba hymnos canto· cano, insector, exaggero, defleo, uaticinor uates,uaticinatio,pellis uellus,qa uellus,porticulū a porticu qb⁹ præter rationem accessit,lepusculus, & rudens, captilis, area

a ꝑcutio. n. aloe aũt, mediciale medicamẽtũ, nõ, troades qa troi ades, troiãæ & ãcillæ scđm traditionẽ, troiãos troicos, heronæ ꝓ heroinæ, erodi⁹, si qdẽ ab amore deducit, nõ hẽt, si ãt scđm herodianum a sibilio habet. rhodius enim & additiõe. e. & ꝓductione, erodius, quod subscriptum & ipse uidi in recte scriptis ueteribus libris, animal quia aĩal, animal quia animal, & quia bissyllaba o penultimantia, subscribuntur, animal Ptoum mõs, qb⁹ simile sospes. ãteportic⁹, circũpõtic⁹ cõclaue qa cõclaue ouũ, quia ouũ ĩuentũ ẽ limbus circũcollare uestis, a bouis enim ouis ouis, ora. & ꝓductiõe, limb⁹, cui ꝓ cui, ut datiu⁹, & ut ꝓ sicut caprarius pro caprarius, per mixtionẽ & cõtractionẽ, caprarii ꝓ caprarii dorice, ꝑ extritionẽ, & mixtionẽ, & cõtractionẽ & cõuiuæ, pro & conuiuæ, & cognati pro & cognati. & tympanismi pro & tympanismi, ego puto oratorium, pro ego puto, ego noui. pro ego noui, abii ab abeo, misertus sum a misereor, abii ab abeo, putabam putaui a puto ædificaui ab ædifico, administraui ab administro, habitabam ab habito. & omnia præterita ab oe incipientium uerborum, exceptis adnotatis apud Herodianum & aliis immutabilibus, ut desolo, desolo desolabam, eo. eo ibam ĩebrio, ĩebriabã, uĩnor, uinabar, cõcito cõcitabã, auguror augurabar, auspicor, auspicabar, auguror augurabar, guberno gubernabam, clauũ rego, regebã. clauũ uerto uertebã, tumeo mebã, domicilior, ciliabar, hæc. n. uel ꝑꝑ uocalitatẽ, uel ionico more ĩmutata mansere. etiam secundæ & tertiæ singulares ꝑsonæ subiunctiuorum tertiæ coniugationis in mi si des det, si dederis .rit, si prendaris are. atur unde ꝑ̃datur, ẽt secundæ passiuorum eorumdem, si der deris, si der deris. etiam per contractionem o. optatiuorum secundæ coniugatõis circunflexoꝝ, clamarem. rem clamares res clamaret ret clamaretis tis. clamarẽt rẽt. clamarem⁹ mus. clamaretis, etis, clamarent rent. & mutatione mi in in æolice, clamarẽ. res. ret. passiuum similiter, clamarer rer, clamareris reris, clamaret, retur. ẽt o optatiui præteriti perfecti, inauratus fuissem, fuisses fuisset uiuat. det, a det. assimilat⁹ fuerat, ab assimilor, assimilat⁹ sũ. fuerã uinũ mistrabat a uinũ mistro, aptũ ẽ, & apuit, & apuit & apuit &

apertus sum. &

apert⁹ ſum.attica omnia,ab aperio, debachabar, & debachatus ſum, a debachor,o mihi nõnulli ſubſcribunt ab hei mihi p pro ductionẽ multa qa multa·uñ inocẽs,inoxi⁹,pubeſcerẽ. a ſcerem ſcerẽ uiuerẽ, & ruiuiſcerẽ,ut optatiua & uicert,& meditaret ſali o·a· ſalio, ſalio, unde ſaltus excelſus locus, ueluti ſaltus,tumultus, tumultus, nonnulli ſubſcribunt interpraetantes a graculis auibus,& tumultuor tumultuor, nauigo quia nauigo, crocito qa crocito,pheſternũ· pheſternũ qa heſternũ,paulo ante ſubſcribitur,quia a mane, matutinus na· & ionice matutinum in accuſatiuo caſu,a quo paulo ante aduerbiũ,pra ſecũdũ traditionem ſubſcribitur,quia prora & manifeſtũ ẽ q͛ ceruli prorus legimus, urere ardere quia ardere circum aduerbium ſubſcribitur a datiuo factum.& alia multa, Valete qui legitis. & memineritis, in Meſſene ſiciliæ anno ab icarnatiõe dei millesimo quadringenteſimo ſeptuageſimo.

Scipionis Carteromachi

Conſtantini ediſcens multiformem artem
Age grãmaticæ & tu latine in ſummũ
Nõ rephẽſio,filios liguæ oli circa adoptatos
doctũ græcoꝝ cõia parentem laborare.

Venetiis apud Aldũ nõ ſine priuilegio ut & in aliis.

Aldus Studioſis. S.

Quoniam hebraicam linguam neceſſariam eſſe exiſtimamus ad ſacræ ſcripturæ cognitionem, nunc Alphabetum, & literarum combinationes, & alia quædam damus, quo legere hebraice condiſcatis. Deinceps inſtitutiones Grámaticas, dictionariũ, & ſacros libros, ſi hæc placuiſſe cognouero, Deo uolente, dabimus. Valete.

Alphabetum Hebraicum.

Gimel	g	beth	b	Aleph	a		
גִּמֶל	ג	בֵּית	בּ	אָלֶף	א		
uau	u	he	h	daleth	d		
וָיו	ו	הֵא	ה	דָלֶת	ד		
teth	t	heth	h	zain	z		
טֵית	ט	חֵית	ח	זַיִן	ז		
lamed	l	caph	c	iod	i		
לָמֶד	ל	כַּף	כ	יוֹד	י		
ſammech	ſ	nun	n	mem	m		
סָמֶךְ:	ס	נוּן	נ	מֵם	מ		
zadi	z	pe	p	hain	hain		
צָדִי	צ	פֵּא	פּ	עַיִן	ע		
ſcin	ſſ	reſſ	r	cof	q		
שִׁין	ש	רֵישׁ	ר	קוֹף	ק		
				tau	t		
				תָּיו	ת		

Præter has duas, & uiginti literas, ſunt aliæ quinq;, quæ non ponuntur niſi in fine dictionis.

nun	n	mem	m	hcaph	c
נוּן	ן	מֵם	ם	כַּף	ך

zadi	z	phe	ph
צָדִין	ץ	פֵּה	ף

Ex suprascriptis literis, Quatuor pronunciātur palato, ut. ג gimel
י. iod. כ. caf. ק. cof.

Quinq; pronunciant lingua, & dentibus, ut . ד. daleth . ט. teth. ל. lamed. נ. nun. ת. tau

Quatuor pronunciantur gutture, ut. א. aleph. ה. he. ח. heth ע. hain

Quinq; pronunciantur dentibus tantum, ut. ז. zain. ס. samech. ר. res ש scin. צ. zadi.

Quatuor ꝓferuntur labris, ut ב. beth. ו. uau. מ. mem פ. pe. Item sunt sex literæ, quæ si habuerint supra se uirgulam hanc ‾ quæ רָפֶא raphe dicitur, remittunt sonum, ac diminuunt ut בֿ. bet גֿ. ghimel. דֿ. daleth. כֿ. chaph. פֿ. phe. תֿ. thau, q̄ continentur in his duabus dictionibus. בְּגַדְ. begad כְּפַת. chephath.

Præterea ferè omnes literæ ex supradictis admittunt ītra se paruum punctum, qui dicitur דָגֵשׁ daghes, & tunc augent sonum ut ut בּ. bet גּ. ghimel. דּ. daleth. מּ. mem, & sic cæteræ. Characteres uocalium, quæ punctis, ac lineis notantur, sunt duodecim, ut

camez	pathah	zere	segol	sceua
ָ קָמֶץ	ַ פַּתַח	ֵ צֵירֵי	ֶ סֶגוֹל	ְ שְׁבָא

hirich	holem	sciuruc	necudoth scelosa
ִ חִירִיק	ֹ חוֹלֶם	וּ שׁוּרוּק	ֻ שְׁלֹשָׁה נְקֻדּוֹת

camez hateph	pathah hateph	segol hateph
ֳ חֲטַף קָמֶץ	ֲ חֲטַף פַּתָּח	ֱ חֲטַף סֶגוֹל

Quorum ָ camez & ַ pathah faciunt. a. ֵ zere, & ֶ segol, & ְ sceua faciunt. e. ִ hirich facit. i. ֹ holem facit o וּ sciuruch, & ֻ scelosa necudoth faciunt. u.

Ex uocalibus fiunt diphthongi tres, ֳ hateph camez ֲ hateph

pathah.hateph ſegol, Quorum hateph camez facit.o. hateph pathah facit.a, hateph ſegol facit.e,

Combinationes uocalium cum conſonantibus.

▾ Camez cum conſonantibus.

ma la cha ia ta ha za ua ha da ga ba a

אָ בָ גָ דָ הָ וָ זָ חָ טָ יָ כָ ךָ לָ · מָ םָ

ta ſſa ra ca zza ſa pa ha ſa na

נָ ןָ סָ עָ פָ פָּ צָ ץָ קָ רָ שָׁ תָ

∟ Pathah cum conſonantibus.

ma la cha ia ta ha za ua ha da ga ba a

אַ בַ גַּ דַ הַ וַ זַ חַ טַ יַ כַ ךַ לַ מַ םַ

ta ſſa ra ca zza ſa pa ha ſa na

נַ ןַ סַ עַ פַ פַּ צַ ץַ קַ רַ שַׁ תַ

‥ Zere cum conſonantibus.

me le che ie te he ze ue he de ge bē e

אֵ בֵ גֵ דֵ הֵ וֵ זֵ חֵ טֵ יֵ כֵ ךֵ לֵ מֵ םֵ

te ſſe re che zze ſe pe he ſe ne

נֵ ןֵ סֵ עֵ פֵ פֵּ צֵ ץֵ קֵ רֵ שֵׁ תֵ

▾ Segol cum conſonantibus.

me le che ie te he ze ue he de ge be e

אֶ בֶ גֶ דֶ הֶ וֶ זֶ חֶ טֶ יֶ כֶ ךֶ לֶ מֶ םֶ

te ſſe re che zze ſe pe he ſe ne

נֶ ןֶ סֶ עֶ פֶ פֶּ צֶ ץֶ קֶ רֶ שֶׁ תֶ

: Sceua cum conſonantibus.

me le che ie te he ze ue he de ge be e

אְ בְּ גְ דְ הְ וְ זְ חְ טְ יְ כְּ ךְ לְ מְ ם

te ſſe re che zze fe pe he ſe ne

נְ ןְ סְ עְ פְ פְּ צְ ץְ קְ רְ שְׁ תְ

· Hiric cum conſonantibus.

mi li chi ii ti hi zi ui hi di gi bi i

אִ בִ גִ דִ הִ וִ זִ חִ טִ יִ כִ ךִ לִ מִ ם

ti ſſi ri chi zzi fi pi hi ſi ni

נִ . סִ עִ פִ פִּ צִ ץִ קִ רִ שִׁ תִ

· Holem cum conſonantibus.

mo lo co io to ho zo uo ho do go bo o

אֹ בֹ גֹ דֹ הֹ וֹ זֹ חֹ טֹ יֹ כֹ ךֹ לֹ מֹ

to ſſo ro cho zzo fo po ho ſo no

נֹ ןֹ סֹ עֹ פֹ פֹּ צֹ ץֹ קֹ רֹ שֹׁ תֹ

וּ Sciuruch cum conſonantibus.

mu lu cu iu tu hu zu uu hu du gu bu u

אוּ בוּ גוּ דוּ הוּ וּ זוּ חוּ טוּ יוּ כוּ לוּ מוּ

tu ſſu ru chu zzu fu pu hu ſu nu

נוּ סוּ עוּ פוּ פּוּ צוּ ץוּ קוּ רוּ שוּ תוּ

ֻ Scelosa necudoth cum conſonantibus.

mu lu chu iu tu hu zu uu hu du gu bu u

אֻ בֻ גֻ דֻ הֻ וֻ זֻ חֻ טֻ יֻ כֻ ךֻ לֻ מֻ ם

tu ſſu ru chu zzu fu pu hu ſu nu

נֻ ןֻ סֻ עֻ פֻ פֻּ צֻ ץֻ קֻ רֻ שֻׁ תֻ

ֳ: Hateph camez cum consonantibus.

mo lo cho io to ho zo uo ho do go bo o

אֳ בֳ גֳ דֳ הֳ וֳ זֳ חֳ טֳ יֳ כֳ ךֳ לֳ מֳ םֳ

to sso ro cho zzo fo po ho so no

נֳ ןֳ סֳ עֳ פֳ ףֳ צֳ ץֳ קֳ רֳ שֳ תֳ ו

ֲ: Hateph pathah cum consonantibus.

ma la cha ia ta ha za ua ha da ga ba a

אֲ בֲ גֲ דֲ הֲ וֲ זֲ חֲ טֲ יֲ כֲ ךֲ לֲ מֲ םֲ

ta ssa ra cha zza fa pa ha sa na

נֲ ןֲ סֲ עֲ פֲ ףֲ צֲ ץֲ קֲ רֲ שֲ תֲ ו

ֱ: Hateph segol cum consonantibus.

me le che ie te he ze ue he de ge be e

אֱ בֱ גֱ דֱ הֱ וֱ זֱ חֱ טֱ יֱ כֱ ךֱ לֱ מֱ םֱ

te sse re che zze fe pe he se ne

נֱ ןֱ סֱ עֱ פֱ ףֱ צֱ ץֱ קֱ רֱ שֱ תֱ ו

& os meum	aperies	labia mea	Domine
uphi	tiphtah	sephathai	adonai
וּפִי	תִּפְתָּח	שְׂפָתַי	אֲדֹנָי
	laudem tuam	annuntiabit	
	tehilathecha	iaghid	
	תְּהִלָּתֶךָ	יַגִּיד	

Oratio Dominica.

nomen tuū	Sanctificetur	qui es in cœlis	Pater noster
scimcha	iithcadas	sebasamaiim	auinu
שִׁמְךָ	יִתְקַדַּשׁ	שֶׁבַּשָּׁמַיִם	אָבִינוּ

uoluntas tua rezonach	Fiat iehaſe	regnum tuum malchuthah	Adueniat iauo
רְצוֹנֶךָ	יֵעָשֶׂה	מַלְכוּתֶךָ:	יָבֹא
quotidianũ hatemidi	Panem noſtrũ lahaamenu	& in terra gam baarez	ſicut in cœlo chebaſciamaiim
הַתְּמִידִי	לַחְמֵינוּ	גַּם בָּאָרֶץ	כְּבַשָּׁמַיִם
debita noſtra aſmothenu	& dimitte nobis lanu umehol	hodie haiiom	da nobis lanu ten
אַשְׁמוֹתֵינוּ	וּמְחוֹל לָנוּ	הַיּוֹם	תֵּן לָנוּ
iis qui laeſer	dimittimus mohelim	& nos enahenu	ſicut caeſer
לַאֲשֶׁר	מוֹחֲלִים	אֲנַחְנוּ	כַּאֲשֶׁר

inducas taui	nos othanu	Et ne ueal	nobis lanu	debent aſemu
תָּבִיא	אוֹתָנוּ	וְאַל	לָנוּ	אָשְׁמוּ

a malo meraha	libera nos hacilenu	Sed aual	in tentationem leniſaion
מֵרָעָה	הַצִּילֵנוּ	אֲבָל	לְנִסָּיוֹן

Amen.

אָמֵן ׃

Dominus adonai	ſanctus cados	ſanctus cados	ſanctus cados
אֲדוֹנָי	קָדוֹשׁ	קָדוֹשׁ	קָדוֹשׁ
cœli ſamaiim	pleni ſunt maleu	exercitium zeuaoth	deus elohe
שָׁמַיִם	מָלְאוּ	צְבָאוֹת	אֱלֹהֵי
in excelſis bammarom	adiuues hoſahana	gloria tua cheuodach	& terra uaarez
בַּמָּרוֹם	הוֹשַׁעְנָא	כְּבוֹדָךְ:	וָאָרֶץ

laudate deum
halleluia
הַלְלוּיָהּ

deus
el
אֵל

deus meus
eli
אֵלִי

deus meus
eli
אֵלִי

quare
lama
לָמָּה

dereliquiſti me
hazautani
עֲזַבְתָּנִי

Ieruſalem
יְרוּשָׁלֶם

Betlehem
בֵּית לֶחֶם

Vnctus
Meſiach
מְשִׁיחַ

rex meus iuſtus
Malchizedech
מַלְכִּיצֶדֶק

Adam
אָדָם

Enoch
חֲנוֹךְ

Helia
אֵלִיָּה

Abraam
אַבְרָהָם

Iizac
יִצְחָק

Iahacob
יַעֲקוֹב

Moſe
מֹשֶׁה

Mariam
מִרְיָם

Magiſter
rab
רַב

rabi

Magiſter meus
רַבִּי

Saul
שָׁאוּל

Dauid
דָּוִד

Ionathan
יוֹנָתָן

Zecharia
זְכַרְיָה

Daniiel
דָּנִיאֵל

Hezra
עֶזְרָא

Laudate
hallelu
הַלְלוּ

Dominum
adonai eth
אֶת יְהוָה

omnes
cal
כָּל

gentes
goiim
גּוֹיִם

laudate eum
ſabhuhu
שַׁבְּחוּהוּ

omnes
cal
כָּל

populi
haumim
הָאֻמִּים

quoniam
chi
כִּי

confirmata eſt
ghanar
גָּבַר

ſuper nos
halenu
עָלֵינוּ

miſericordia eius
haſdo
חַסְדּוֹ

& ueritas
ueemeth
וֶאֱמֶת

Domini
donai
יְהוָה

manet in æternum
Ieholam
לְעוֹלָם

laudate Deum
halleluia
הַלְלוּיָהּ

Titulus Græce Latinæ & Hebraice in Cruce Domini.

iehudum melech nozri Iesuah

ישוע נוצרי מלך יהודים

Ἰησοῦς Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

Iesus Nazarenus Rex Iudeorum.

Πέτρος Κάνδιδος ὁ μοναχὸς Ἄλδῳ τῷ Μανουκίῳ εὖ πράττειν.

Τὰ λεγόμενα ὁμηρόκεντρα, μεγάλῃ τῇ σπουδῇ παρὰ σοῦ αἰτηθέντα, καὶ μετεγράψαμεν, καὶ διωρθώσαμεν ἡμεῖς, τοσαύτῃ μὲν τῇ ἐπιμελείᾳ, ὅσην ἥ τε ἡμετέρα φιλία, ἥτις ὑπερφυής τε καὶ ἀνυπέρβλητος, καὶ ἡ σοῦ πρὸς τοὺς λόγους προθυμία, ἧς οὐκ ἄν τις ἔχοι μείζω ἐπενεγκεῖν, ἀπαιτεῖν ἐδόκει. ἤγετο γοῦν διὰ τιμῆς οὐ μικρᾶς, οὐδ᾽ ὡς ἔτυχε, παρὰ τοῖς πρότερον ῥωμαίοις ἡ Πρόβα ἐκείνη. οὐ μὴν ἀλλ᾽ ἤδη ταυτησὶ τῆς ῥαψῳδίας ὡς ἀληθῶς, τὰ τῆς μνήμης δείγματα οὕτω μεγάλα καὶ προφανῆ, ὥστε με τοὺς ἕλληνας ἐν ἅπασι διενεγκεῖν ἀεὶ πολλῷ τῷ μέτρῳ τῶν ἡμετέρων διϊσχυρίζεσθαι. τὸ δὲ ποίημα ἐν τοῖς μάλιστα ἐκπεπονημένον, ὡς ἂν ἐκ τῆς ὁμήρου προελθὸν, εὔρυθμον τε καὶ γλαφυρόν. τοῦτο δ᾽ οὖν αὐτὸς ὥσπερ καὶ τἄλλα πάντα τὰ παρ᾽ ἑκατέρᾳ τῇ διαλέκτῳ κομψότερα εὑρημένα οὐκ ἂν φθονοίης ἐντυπωσάμενος. καὶ ταῦτα ὡς ἂν Πέτρος ὁ δελφῖνος, ὁ τῆς ἐρήμου καὶ τάξεως τῆς καμαλδουλείας μέγας ἀββᾶς, ταύτης γοῦν τῆς δωρεᾶς, τῆς ἀνδρὸς ἁγιότητι μάλιστα πρεπούσης, ὑπ᾽ ἐμοῦ μεταδοθείη. ἔρρωσο.

Σκιπίωνος καρτερομάχου.

Εἰ τὸ δοκεῖν, μύθοισιν ἐπέτρεπεν αὐτὸν Ὅμηρος,
Ἀλλ᾽ ἱεροῖς πάντως, ἤθελε ταῦτα πρέπειν.
Θαῦμα γὰρ, εἴτ᾽ ἄλλως γε λελεγμένα, πολλὸν ἀπ᾽ αὐτῶν,
Τοῖς θείοις ἔργοις ἥρμοσ᾽ ἀριστοτέρως.
Ἀλλὰ δ᾽ ὁμηρείων μάλα γ᾽ ἄξιος οὗτος ἐπαίνων,
Ὅς τις ἄρ᾽ εἰς τάδε μιν, θεῖα μεθηρμόσατο.

Ἔκλυτε μυρία φῦλα περικτιόνων ο β
κ ἀνθρώπων,
Ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ο ν
ἔδοντες,
Ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε, ι ε
Ἠδ᾽ ὅσσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα, ι σ
Ὄφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει, ι σ
Ὡς σὺ γινώσκῃς ἠμὲν θεὸν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα, ι σ
Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσων, ο μ
Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ᾽, ἐν δ᾽ οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν. ο μ
Ἠέλιόν τ᾽ ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθουσαν, ι ϯ
Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ᾽ οὐρανὸς ἐστεφάνωται, ι σ
Πληϊάδας, Ὑάδας τε, τό, τε σθένος Ὠρίωνος, ι σ
Ἄρκτον θ᾽ ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν, ι σ
Ἥ τ᾽ αὐτοῦ στρέφεται, καί τ᾽ Ὠρίωνα δοκεύει, ι σ
Ἰχθύας, ὄρνιθάς τε φίλας, αἵ τε χεῖρας ἵκοντ· ο μ
Εἰναλίων, τοῖσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλε, ο ε
Δελφῖνάς τε, κύνας τε, καὶ εἴ ποθι μεῖζον ἔνεστι ο μ
Κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος ἀμφιτρίτη, ο μ
Ἵπποις θ᾽, ἡμιόνους τε, βοῶν τ᾽ ἴφθιμα κάρηνα, ι ϯ
Ἄρκτους τ᾽, ἀγροτέρους τε σύας, χαροπούς τε λέοντας, ο λ
Πάντα κεν ὅσσά τε γαῖαν ἐπινέμεται τε καὶ ἕρπει, ι σ
Τοῖσι δ᾽ ὑπὸ χθὼν δῖα φύει νεοθηλέα ποίην, ι ξ
Λωτόν θ᾽ ἑρσήεντα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ᾽ ὑάκινθον, ι ξ
Ἀμφὶ δὲ λειμῶνας μαλακοὺς ἴου ἠδὲ σελίνου, ο ε
Πυρούς τε, ζειάς τε, ἰδ᾽ εὐρυφυὲς κρῖ λευκὸν, ο δ
Γίνετο δ᾽ ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεα ὑψιπέτηλα, ο δ
Ὄχναι, καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι, ο η
Συκαί τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι, ο η
Κλεῖθρη τ᾽, αἴγειρός τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος, ο ε
Καὶ πηγὴ ποταμῶν, καὶ πείσεα ποιήεντα. ο ζ

Περὶ τῶν ἐν τῷ παραδείσῳ
τεσσάρων ποταμῶν.

Κρῆναι δ᾽ ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ ο ε

Πλησίαι ἀλλήλοισι τεταμμέναι, ἄλλυδις ἄλλη. ο ε
Τῶν δέ γε πάντων μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες. ι π

Περὶ τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας, καὶ περὶ τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως.

Λοῖσθος ἀνὴρ ὤρετο, εἴκον δὲ θέσκελον αὐτῷ. ι ψ
Ἔνθ᾽ ἐφάνη μέγα σῆμα, δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινὸς, ι β
Δεινός τ᾽, ἀργαλέος τε, καὶ ἄγριος, οὐδὲ μαχητός. ο μ
Ὅς κακὰ πόλλ᾽ ἔρδεσκεν ὅσ᾽ οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι. ι λ
Παρφασίῃ τ᾽ ἔκλεψε νόον πυκινά περ φρονεόντων. ι ξ
Τόσσος ἔην. πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ᾽ ἀλεγεινῆς. ι ι
Κούρῃ δὲ ξύμβλητο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ, ο κ
Αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον, ο ζ
Φωνῇ τε βροτέῃ κατὰ περ ἠτύν, φώνησέν τε, ο τ
Ἦρα νύ μοι τί πίθοιο, τό, κεν πολὺ κέρδιον εἴη, ι η
Ἠέ κεν ἀρνήσαιο κοτέουσα μὲν ἤ τό γε θυμῷ; ι ξ
Ῥηΐδιόν τι ἔπος ἐρέω, καὶ ἐνὶ φρεσὶ θήσω, ο λ
Σοὶ δ᾽ ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ᾽ ἀπὸ δόξης. ι κ
Νημερτὲς γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ᾽ ἐπικεύσω, ο τ
Τῇ περ ῥηΐστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν. ο δ
Οὐ νιφετὸς, οὔτ᾽ ἄρ χειμὼν πολὺς, οὔτέ ποτ᾽ ὄμβρος, ο δ
Ἀλλ᾽ αἰεὶ ζεφύροιο λιγὺ πνείοντες ἀῆται, ο δ
Παντοίην εὔπρησον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσιν. ο δ
Οὔτε φυτεύουσι χερσὶ φυτὸν, οὔτ᾽ ἀρόωσιν, ο γ
Ἀλλὰ τάγ᾽ ἀσπάρτως καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται. ο γ
Γαίη δ᾽ οὔποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη ο ο
Νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν. ο ο
Ἔνθα δὲ δένδρεα καλὰ πεφύκει τηλεθόωντα, ο η
Συκαί τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι, ο η
Ἄλλα τε πόλλ᾽ ἐπὶ τοῖσι. σὺ δ᾽ ἵλαον ἔνθεο θυμόν. ι ι
Τῶν οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται, οὐδ᾽ ἀπολείπει. ο η
Τὸν, εἴ πως σὺ δύναιο λοχησαμένη γε λαβέσθαι ο δ
Γεῦσον, ἔπειτα δὲ καὐτὴ ὀνήσεαι αἴκε φάγῃσθα. ι ζ
Θήσει τ᾽ ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα ο ψ
Ἄνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειεν ι ξ
Ἐσθλήν. οὐ μὲν γὰρ τοῦδε κρεῖσσον καὶ ἄρειον, ι ξ
Ἢ ὅθ᾽ ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον, ο δ

Ἀνὴρ ἠδὲ γυνή, πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι, ο ζ
Χάρματα δ' εὐμενέτῃσι. μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί. ο ζ
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. ι υ

Περὶ τῆς πρακτικῆς.

Οἶσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός, ο ο
Τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἑῷ ἐγκάτθετο θυμῷ. ο ψ
Αὐτίκα δ' ἥ γ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα, ο δ
Λισσομένη δ' ἐπινῆσαι, ὃ δ' ἠρνεῖτο στοναχίζων. ι τ
Ἀλλ' ἔτι που μέμνητο ἐφετμέων, ἅς ἐπέτελλεν ι ρ
Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει. ι μ
Ἤδ' αἰεὶ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι, ο α
Πολλῇσιν τ' ἄλῃσι, πάρεκ νόον ἤγαγεν ἀνδρός, ι μ
Μεμνῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος ὅττι τάχιστα. ι τ
Κουρίδιον κτείνασα πόσιν, στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ ο ω
Ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώποις. χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὄπασσε ο ω
Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσι ο ω
Τῶν, αἳ νῦν γεγάασι, καὶ αἳ μετόπισθεν ἔσονται. ο ω
Ὣς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός, ο λ
Ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται, ο θ
Οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικές, ο λ
Ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρίῃσι νόοιο, ο λ
Οὐλομένη, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἔθηκε. ο ρ
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψε. ι α
Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἔφηκε. ι φ

Περὶ τῆς οἰκονομίας τῆς τῶν
ἀνθρώπων σωτηρίας.

Ἀλλά γε οὐδ' ὣς τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, ι ζ
Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο, ο α
Ἀλλ' αὐτός γ' ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ, ο δ
Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει, ι μ
Υἱὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαομέδοντα, ο η
Ὃς ᾔδει τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα, ι α
Παιδὸς ἑοῖο φίλοιο φρένας τε καὶ εἶδος ὁμοῖος, ο ξ
Ὅσσοι πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν ο κ
Ἀμφαγαπαζόμενος, ὡσεὶ θεὸν ἐόντα, ι π

Περὶ τῆς τοῦ παιδὸς συμβουλίας.

Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, ι α
Ἦ ῥά νύ μοι τί πίθοιο φίλον τέκος ὅττι κεν εἴπω; ι ξ
Οὐ γάρ τις νόον ἄλλον ἀμείνονα τοῦδε νοήσει, ι ι
Οἷον ἐγὼ νοέω, ἠμὲν πάλαι, ἠδ᾽ ἔτι καὶ νῦν. ι ι
Οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν ι δ
Ἤπια δήνεα οἶδε, τὰ γὰρ φρονέεις, ἅ τ᾽ ἐγώ περ. ι δ
Οὐχ ὁράας οἷοι δ᾽ αὖτε βροτοὶ ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν ι η
Ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωνται, ι λ
Βοῦς ἱερεύοντες, καὶ ὄϊς, καὶ πίονας αἶγας; ο β
Οὐκ ἔτ᾽ ἔπειτ᾽ ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι. ο ρ
Οὐ γάρ τοι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ᾽ ἀγανόφρων. ι υ
Οὔ τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω ο β
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, οὐδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς, ο β
Ἀλλ᾽ αἰεὶ χαλεπός τ᾽ εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι. ο ε
Λαοὶ δ᾽ οὐκέτι πάμπαν ἐφ᾽ ἡμῖν ἐπίηρα φέρουσι, ο φ
Ψεύδοντ᾽, οὐδ᾽ ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι. ο ξ
Οὔ τινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, ο χ
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅς τις σφέας εἰσαφίκοιτο. ο χ
Οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ᾽ ἀνθρώπους ἀνέχονται. ο η
Ἐκ γάρ τοι τούτων, φάτις ἀνθρώποις ἀναβαίνει ο ζ
Ἐσθλή. χαίρουσι δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. ο ζ
Οὐδ᾽ ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ᾽ ὅς κ᾽ ἄλλοθεν ἔλθοι. ο η
Αἰεὶ τοῖσιν δαίς τε φίλη, κίθαρίς τε, χοροί τε, ο θ
Εἵματά τ᾽ ἐξημοιβὰ, λοετρά τε θερμὰ, καὶ εὐναί. ο θ
Πάντες δ᾽ εὐχετόωντο κελαινεφέϊ Κρονίωνι, ι λ
Τοὺς θ᾽ ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται. ι ξ
Σχέτλιοι, οὔτε δίκας εὖ εἰδότες, οὔτε θέμιστας. ο τ
Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει. ι ι
Τέκνα δέ τ᾽ ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας. ι ι
Ἀρνῶν ἠδ᾽ ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες. ι ω
Τοῖσιν δ᾽ οὔτ᾽ ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες. ο ο
Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν, ο β
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι. οὐδέ ποτ᾽ αὐτοὺς ο β
Ἐια ἴσασθαι, χαλεπὸς δέ τις ὤρορε δαίμων ο δ
Δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ᾽ ἑκατόμβας. ο ς

Ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά. ι α
Ἀλλὰ καὶ ὥς, ἐθέλω καὶ ἔλδομαι ἤματα πάντα ο ε
Γάντων ἀνθρώπων ῥύσθαι γενεήν τε τόκον τε, ι ο
Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται. ι υ
Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν, μηδ' ἔτ' ἐρώει ι β
Οὐρανόθεν καταβὰς ἐξ αἰθέρος ἀτρυγέτοιο. ι ξ
Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον. ι ϐ
Καὶ δέ σοι αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω, ι τ
Ὥς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρηαι. ι π
Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται. ι γ
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων. ο α
Εἰ δ' ἔχοι αὐτίκ' ἰόντε κακὰ φράσσονται ὀπίσσω ο β
Ἱέμενοι κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὸν εὖχος ἀμέρσαι, ο δ
Ἀλλὰ σὺ τούς γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκε, ι ω
Σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ, καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι. ι ω
Φθέγγεο δ' ᾗ κεν ἴησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι ι κ
Γάντας κυδαίνων. μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ, ι θ
Ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο θεοῖο. ι κ
Δηθὰ γὰρ αὔτως εἴσῃ ἑκάστου πειρητίζων. ο π
Γνοίης δ' οἵ τινές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἵ τ' ἀθέμιστοι, ο ρ
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής. ο ξ
Ἤρ' οἵ γ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι. ο π
Ἠμὲν ὅπου τίς νῶϊ τίει, καὶ δείδιε θυμῷ, ο π
Ἠδ' ὅτις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμᾷ τοῖον ἐόντα. ο χ
Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα περιφήσεαι οἷα μενοινᾷς. ο λ
Καί κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴης ι δ
Αἴ κε θάνῃς, καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο. ο χ
Ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω. ο τ
Ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ, ο ο
Αἶψα μεταστρέψειε νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ. ο ρ
Καί οἱ πάντα γένοιτο ὅσα φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ. ι ι
Ὃς δέ κ' ἀνήνηται, καί τε στερεῶς ἀποείπῃ ο τ
Ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοισιν, ι ο
Ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται. ι χ
Αἰεὶ δὴ τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω ι χ
Ἔσσοντ'. ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας. ι χ

Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν. ο ν
Ἀνδρῶν δ' εἴπερ τίς σε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων, ο ν
Οὔτι τίει. σοὶ δ' ἔστι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεί. ι δ
Ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖς, σύν τε μεγάλῳ ἀποτίσεις. ι θ
Γνῶσετ' ἔπειθ' ὅσσον εἰμὶ θεὸς κάρτιστος ἁπάντων, ο γ
Ὕβρει ἀγασσάμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα. ι μ
Τῆσδ' ἀπάτης κοτέων, τὰ μὲν, ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα. ο ω

Περὶ τῆς τοῦ υἱοῦ
ὑπακοῆς.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός, ο ω
Οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι. ι ξ
Τοῖος ἐὼ, οἷός ἐσσι. τὰ γὰρ φρονέεις, ἅτ' ἐγώ περ. ο η
Νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι. ι κ
Ὡς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζῃ, ο π
Γινώσκω φρονέων. τάγε δὴ νοέοντι κελεύεις. ο π
Πάτερ, σὺ μὲν ταῦτα φίλα φονέων ἀγορεύεις ο α
Ὥς τε πατὴρ ᾧ παιδὶ, καὶ οὔποτε λήσομαι αὐτῶν. ο α
Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα. ο γ
Ὦ πάτερ, οὐ γάρ τι μεγαλίζομαι, οὐδ' ἀθερίζω, ο ψ
Οὔτε λίην ἄγαμαι. μάλα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἔησθα. ο ψ
Ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι, ἅσσ' ἐθέλῃσθα. ι α
Οὐχὶ ἀποβλητόν γ' ἔπος ἔσσεται, ὅ, ττι κεν εἴπῃς. ι β
Ἡμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων. ι ο
Καί κε τὸ, βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη ι τ
Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι, ο π
Εἴπερ μοι καὶ μοῖρα θανεῖν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν. ι λ
Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι ὡς σὺ κελεύεις ι ψ
Αὐτὸς ᾧ θυμῷ. εἰδῶσι δὲ πάντες λαοὶ, ο β
Ὣς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής. ι ψ
Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας, ο γ
Πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε, τόκον τε. ι ο
Καὶ γάρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος. οὐδέ μοι αὐτῷ ο ξ
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων. ο ε
Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι, ι α
Πάσχειν τ' ἄλγεα πολλὰ, βίας θ' ὑποδέγμενον ἀνδρῶν. ο υ
Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω. ο π

Περὶ τοῦ εὐαγγελισμοῦ.

Καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἧκεν, ὃς ἀγγείλειε γυναικὶ ο ο
Βουλήν, ἥ ῥά τέ σφιν ἐφήνδανε μνηζόωσιν. ι φ
Αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα χαίρων θεοῦ ὤτρυνεν ἐφετμή, ι φ
Ἀντία δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἕκαστα πυθέσθαι. ο ο
Καρπαλίμως δ' ἤϊξεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ι β
Οὐρανόθεν καταβὰς δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο, ι ζ
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν. ο ε
Βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη ο ζ
Ἧζετ' ἐνὶ κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν, ο δ
Ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι. ο ξ
Ἀδμήτη, τὴν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ. ι κ
Τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ ι ι
Ἀνδρὶ φίλῳ ἔπορον, ὃ δέ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο, ι τ
Οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, οὔτε τευ ἄλλου, ι τ
Ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἑῇσιν, ο χ
Οὔτε γάμου τόσσον κεχρημένος οὐδὲ χατίζων, ο χ
Ἀλλ' ἄλλα φρονέων τά οἱ οὐκ ἀτέλεστα γένοντο. ο χ
Ἤ τί ὀϊσάμενός γ' ἢ καὶ θεὸς ὡς ἐκέλευσε, ο ι
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι, ι ι
Ἣ θέμις ἀνθρώπων πέλει ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν. ι ι
Δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισι. ο η
Στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε ι ξ
Κῆρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς. ο ζ
Τυτθὸν φθεγξάμενος, τὴν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα. ι ω
Θάρσει ὦ γύναι χαρίεσσα, μηδέ τι τάρβει. ι ω
Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, ι β
Ὅς κέν με προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι. ι ω
Χαῖρε ἐμοὶ βασίλεια διαμπερές, εἰσόκεν ἔλθοι ο ρ
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν ο ρ
Γῆρας καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται. ο ν
Σὸν δ' ἤτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς ι η
Τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται. ο υ
Χαῖρε γύναι χαρίεσσα. περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ, ο τ
Ἐκφανεῖ ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάσσει ι τ
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματος εἰσὶ γενέθλης. ι τ

Νημερτὲς γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω, ο τ
Τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστὶ ο ι
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καί οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή. ι η
Ὣς φάτο. τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ. ο δ
Ἠδ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίην, οὔτε νοῆσαι. ο π
Καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ. ι α
Τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα. τὼ δέ οἱ ὄσσε ο τ
Δακρυόφιν πλῆσθεν. θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή. ο δ
Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν. ι ω
Ὀψὲ δὲ δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν, ο δ
Ὦ φίλ', ἐπεὶ θήν μιν καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστί, ο π
Τίπτε μ' ἐκεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ ι ι
Ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ. ι κ
Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι. θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ, ι λ
Ἄπερ κεν ἐθέλῃσιν. ὁ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων. ι υ
Τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔστω ἔπος ὡς εἰρήκεις. ο λ
Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσσα. ο ψ
Οὕνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον ἐπεὶ ἴδον ὧδ' ἀγάπησα. ο ψ
Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν ο ψ
Ἐρρίγει, μή πώς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν ο ψ
Ἐλθών. πολλοὶ γὰρ κακὰ κήδεα βουλεύονται. ο ψ
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κῆρυξ Πεισήνωρ, ο ζ
Καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ὦ βασίλεια, ο ρ
Οἴην πρὸς ξεῖνον φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι. ο ρ
Θάρσει μοι, ἐπεὶ οὔτι ἄνευ θεοῦ ἥδε γε βουλή. ο β
Σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μηδ' ἐρέεινε, ο τ
Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον. ἐπίτρεψον δὲ θεῷ περ. ο ρ
Αὐτὰρ ἐγὼν νέομαι, σὺ δὲ τέρπεο ᾧδ' ἐνὶ χώρῳ. ο ν
Εἶμι μέν, οὐδ' ἅλιον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κεν εἴπῃ. ι ω
Ἀργαλέον βασίλεια διηνεκέως ἀγορεῦσαι. ο η
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε, ο η
Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο. ι ρ

Περὶ τῆς συλλήψεως, καὶ περὶ
τοῦ θείου τόκου.

Αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰών, πάϊς ὣς ὑπὸ μητέρα δύσκεν, ι θ
Ὃς πᾶσιν θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει. ο μ

Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο, ο ξ
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθε παρθένος ἁγνή, ο ε
φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ μώνυχες ἵπποι ι κ
ἕστασαν, ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες. ι κ
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, κρατερόφρονα γείνατο παῖδα. ο τ
Ἐξάγαγεν τε φόωσδε, καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγάς. ι ω
Τῷ δ' οὔπω τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνήρ. ι β
Καλὸν δ' οὕτως ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν, ι γ
Οὐδ' οὕτω γεραρόν. βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε ι ϛ
Γανάπαλῳ, οἷοί τε ἀναλκίτων παῖδες ἔασι. ο υ
Τὼς ἔην μαλακός, λαμπρὸς δ' ἦν, ἠέλιος ὥς. ο τ

Περὶ τοῦ ἀστέρος.

Ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων, ο ρ
Κάλλει παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ ὑπερίων. ι τ
Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν ι τ
Εὖτ' ἀστὴρ ὑπερέχει φαάντατος, ὅς τε μάλιστα ο ν
Λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος ὠκεανοῖο, ι υ
Δείκνυσί τε σῆμα βροτοῖσιν. ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί. ι β
Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅσπερ ἔφηνε ι β
Παῖδ' ἐόν. ἡ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ ι ζ
Μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα, ι ψ
Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, καὶ λούσασα. ο ε
Ἣ καὶ ἐθηήσατο φυήν, καὶ εἶδος ἀγητόν. ι χ
Τὸν δ' ὀμβρίων ἐφύλαξε, καὶ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλε. ι π

Περὶ τῶν προσενεχθέντων δώ-
ρων παρὰ τῶν μάγων.

Δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονες ἀγνοτόκοιο ο θ
Δῶρα, τά οἱ φέρον ἀστέρα δερκόμενοι ἀντολίηθεν, ο θ
Μητρὶ παρ' αἰδοίῃ θέσαν περικαλλέα δῶρα. ο θ
Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχουσα περ ἀγλαὰ δῶρα ι γ
Μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα, ι ψ
Χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα. φύλαξε δὲ ταῦτ' ἐνὶ οἴκῳ ο δ
Δεξαμένη, καὶ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ. ο ο

Περὶ τῆς τοῦ Ἡρώδου βρεφοκτονίας.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι, ο η
Ὅσσα δ' ἄρ' ἄγγελος κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντῃ, ο ω

Δὴ τότε τόνγε ἄνακτα χόλος λάβεν οἷον ἄκουσε. ι ζ
Καί ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσε ι ξ
Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα. ι β
Θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε. ι β
Πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων, ο σ
Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν. ι α
Νήπιος, ἤ τε πολέσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα ι ρ
Νηπιάχοις. ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσιν ἔθηκε ι π
Κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην. τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς ι κ
Ἄορι θεινομένων. ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα. ι κ
Τῷ κέν πως λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ. ι ω
Ἀρρητόν τε τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκεν. ι ρ
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξε ι ϖ
Σχέτλιος ὀβριμοεργὸς, ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων. ι ε
Ὅς ῥ' ἔθελε κτεῖναι καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ. ο π
Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν, θεὸν ἄμβροτον οὐδένυ πώ μιν ι χ
Ἔγνω, ὡς θεός ἐστιν. ὁ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις, ι χ
Τὰ φρονέων ἀνὰ θυμὸν, ἅ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον ι β
Αὖτις, ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ. ι π
Ἀργαλέος γάρ ἐστι θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι. ο δ
Ὅς θνητός τ' εἴη, καὶ ἔδοι δημήτερος ἀκτήν. ι ν
Τὸν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ ι ι
Νυκτὶ κατακρύψασα, θοῶς ἐξῆγε πόληος, ο ψ
Ὁρμαίνουσ' εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων. ο δ
Δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ ι σ
Δεινὸς ἀνήρ. τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόῳτο. ι δ
Τῷ, οὔτ' ἄρ φρένες ἦσαν ἐναίσιμοι, οὔτε νόημα ι ω
Γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὣς ἄγρια οἶδε. ι ω
Νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν, ι ε
Ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιτο. ι ε
Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσι. ι ε
Τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν, ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί. ι λ
Οὐδὲ γάρ οὐδέ ἑ φημὶ πόδεσσί τε οἷσι κιόντα, ι ρ
Νοστήσειν τ' οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, ι ε
Εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπια τέκνα, ι ε
Ἀλλ' αἰεί τε θεοῦ κρείσσων νόος ἠέπερ ἀνδρός. ι π

Ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην. ι ρ

Περὶ τῆς εἰς αἴγυπτον φυγῆς.

Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, ι β
Αἴγυπτον δ' ἰέναι δολιχὴν ὁδὸν, ἀργαλέην τε. ο δ
Πεμπταῖοι δ' αἴγυπτον ἐϋρρείτην ἀφίκοντο ο ξ
Δειδιότες, κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῇ. ο π

Περὶ τῆς ἐξ αἰγύπτου ἐπανόδου.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖνος ἔβη δόμον ἄϊδος εἴσω, ο δ
Ὅς ῥ' ἔθελε κτεῖναι καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ, ο δ
Αὖ δ' ἄρ' ἀπ' αἰγύπτοιο διϊπετέος ποταμοῖο, ο δ
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν ο δ
Ἔπλεον, ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον. ο γ
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν ὡς τὸ πάρος περ ι ε
Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης, ι χ
Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ, ι χ
Ἔσθων καὶ πίνων οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσι, ο ε
Κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων. θηεῖτο δὲ κούρη, ο ζ
Μήτηρ ἥ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα. ι ψ
Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐπέτυκτο πελώριον, οὐ γὰρ ἐῴκει ο ι
Ἀνδρός γε θνητοῦ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο. ο ω
Οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδε βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν, ο ζ
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα. σέβας δ' ἔχεν εἰσορόωσαν. ο ζ

Περὶ τοῦ προδρόμου.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, ι λ
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη, ο τ
Ἶξεν γ' ἐς πεδίον πυρηφόρον. ἔνθα δ' ἔπειτα ο γ
Κῆρυξ Πεισήνωρ πεπνυμένα μήδεα εἰδὼς, ο β
Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων, ι χ
Ἀμφοτέρων, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐην καὶ ὄνειαρ. ο ο
Τῇ ῥα παραδραμέτην φεύγων, ὃ δ' ὄπισθε διώκων, ι χ
Ὁπλότερος γενεῇ, ἀλλὰ πρότερος καὶ ἀρείων. ο τ
Καὶ μὴν οἱ κήρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ, ο τ
Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων. ι υ
Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης, μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή. ι α
Ὅς τις ἐπίστατο ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν ἄρτια βάζειν. ι ξ
Κηρύσσων γήρασκε λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής. ι ρ

Βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, ἅμα δ' ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος. ο θ
Πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω. ι β
Καρπαλίμως δ' ἔμπλητο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἕδραι. ο θ
Τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα. ι β
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο, ι α
Στῆ δ' ἄρα μέσῃ ἀγορῇ, σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρί. ο β
Στὰς δ' ἐν μέσσοισιν, μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ. ι η
Ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν ι τ
Ὑββάλλειν. χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἐόντα. ι τ
Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι, ι τ
Ἢ εἴποι. βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής. ι τ
Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον. ι α
Κέκλυτέ μευ πάντες, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος. ι τ
Αἰδοῖος, νεμεσητὸς, ὅ με προέηκε πυθέσθαι. ι τ
Καί μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω. ο ι
Πάντων δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω. ο α
Ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην ο ι
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν, ο γ
Ὅς μευ φέρτερός ἐστι νοῆσαί τε κρῖναί τε. ο ε
Πρεσβύτερος δ' ἐγώ εἰμι, βίῃ δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων. ι α
Κρείσσων γὰρ ἐμέθεν, καὶ φέρτερος, οὐκ ὀλίγον περ. ι τ
Καρτεῖ τε σθένεΐ τε διακριδὸν ἐστὶν ἄριστος. ι ξ
Σκηπτοῦχός τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοί. ι ζ
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει, μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί. ο γ
Κλῦτέ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι ὡς ἐνὶ θυμῷ ο ο
Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω. ο ο
Καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα. ο υ
Εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευσεν, ι ω
Ἢ οἳ μάντιές εἰσι θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες, ι ω
Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον. ι β
Νῦν δ' αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον ἄντην, ι ω
Καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν. ἔικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ. ι ψ
Τούνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα. ι ω
Τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα, καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι. ι ω
Λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἐστ' ἀνθρώπων. ι φ
Οὐ γάρ πω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι. ο δ

Ὅσσος ἔην, οἷός τε· θεῷ γὰρ ἄντα ἐῴκει. ι ω
Τῷ μή τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη, ο σ
Γηθόμενος τεράεσσι θεῶν, καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ, ι δ
Μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ. ο π
Μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσεται ἐλθών. ο τ
Νημερτὼς γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω. ο ρ
Αἶψά κε σὺν ᾧ πατρὶ βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν, ι υ
Ἀθάνατοι. οἱ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάρος περ ο δ
Χρυσῷ τ' ἠλέκτρῳ τε πεπυκασμένοι, ἠδ' ἐλέφαντι. ο ρ
Αἶψά κε σὺν ᾧ πατρὶ βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν, ι π
Οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας, ι π
Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεοῦ ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες. ι π
Ὅς σφέας τίσεται ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους ο ν
Ἀνθρώπους ἐφορᾷ, καὶ τίννυται ὅς τις ἁμάρτῃ. ο ν
Τῆς δ' ἀπάτης κοτέων, τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα. ι δ
Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον. ι α
Ἦ γὰρ ὀΐομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων ι α
Ἀνθρώπων κρατέει, καί οἱ πείθονται ἅπαντες. ι α
Ἦ μέν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω. ο ξ
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθεν αὐτὸς, ο κ
Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει, ι μ
Ἀνέρι εἰδόμενος κούρῳ αἰσυμνητῆρι. ι π
Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ. ι ω
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς ι μ
Ἐγγὺς ἀνήρ. οὐ δηθὰ ματεύσομεν, αἴκ' ἐθέλητε ι ξ
Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν, καὶ κῆρα μέλαιναν. ι φ
Ἀλλὰ γὰρ οὔτις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν. ι ζ
Αὐτὸς δ' αἴ κε θέλῃσιν ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος. ι ι
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. ι ε
Κύσσε δέ μιν περιφὺς ἐπαλμένος, ἠδὲ προσηύδα, ο ω
Ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν, ο ω
Πολλὰ μάλ' εὐχομένοισι καὶ ἐλπομένοισιν ἰδέσθαι, ο ω
Οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε. θεὸς δέ τοι ὄλβια δοίη. ο ω

Περὶ τοῦ θείου βαπτίσματος.

Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχεν, ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς. ι τ
Ἐς ποταμὸν δ' ἐλθόντε βαθύρροον, ἀργυροδίνην. ι φ

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷκον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο, ι ξ
Ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι, ο λ
Καί μιν ἀποπροφορέων λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσι, ι π
Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσιν, ι φ
Αὐτὸς δ' ἀργύρεον φᾶρος μέγα ἕννυτο, θεῖον, ο ε
Λεπτὸν, καὶ χάριεν. περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ. ο ε
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, ι ω

Περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος καθό-
δου ἐν εἴδει περιστερᾶς.

Ἦμος δ' ἄρ' ὅγ' ἐλούσατο ἐν ποταμῷ βαθυδίνῃ, ο ζ
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαθ' ἅ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής, ο ξ
Εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα, ι ϯ
Ὕψι δ' ὑπαὶ νεφέων ἴδε τρήρωνα πέλειαν, ι ϯ
Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν, ι ϯ
Ἄψοῤῥον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα, ι φ

Περὶ τῆς κλήσεως τῶν
ἀποστόλων.

Καὶ τότε δὴ κρίνεν γ' ἑτάρους δυοκαίδεκ' ἀρίστους, ι ι
Εἰναλίους, οἷσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλε, ο ε
Ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα. ι σ
Τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ, τιμή τε, βίη τε. ι ι
Οἳ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι ι μ
Τῶν ἄλλων μετὰ αὐτόν. ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων. ι μ
Οἱ δ' ἔλαχον, τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι. ο ι
Οἱ δή μιν περὶ κῆρι θεὸν ὣς τιμήσαντο. ο ε
Οὔτοι γὰρ κλυτοί γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ο ρ
Αἰδόμενοι ὅτε κέν τις ὑπερβείῃ καὶ ἁμάρτῃ. ι ι
Τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν, καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο. ι ι
Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλὴν, ι ι

Περὶ τῆς διδαχῆς τοῦ χριστοῦ.

Κέκλυτέ μευ μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης, ο ρ
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. ι μ
Οὐ γὰρ ἀπείρητος μυθήσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδὼς ι β
Τέκμωρ. οὐ γ' ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν, ι α
Οὐδ' ἀτελεύτητον ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω. ι α
Οὔτε τι μάντις ἐὼν, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς. ο α

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐγὼ μεγάλου θεοῦ εὔχομαι ἔμμεναι υἱός. ι φ
Πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαθοῖο. θεὸς δέ μ' ἐγείνατο πατὴρ, ι φ
Ἤπιος. ὅς δ' ἤχι τρέχει βρωσίν τε, πόσιν τε. ο ο
Ξείνιος. ὅς τε μάλιστα νεμεσᾶται κακὰ ἔργα. ο ξ
Τοῦ περ ἐγὼ παῖς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι. ο ι
Τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα ο ι
Σήματ', ἃ δὴ καὶ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων. ο †
Ἴδμεν δ' ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, ο μ
Μοίρην τ', ἀμμορίην τε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων. ο υ

Περὶ τῆς ἁγίας τριάδος.

Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον ι α
Ἡμῖν, οὕνεκα περ μὲν ποὶ ἀπὴ μονὸς εἰμὲν ἀπάντων ο ν
Τρεῖς, ἀμφιστεφέες, εἶδος αὐχένος ἐκπεφυῶτες. ι υ
Ἥλικες. ἰσοφόροι. τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν. ο σ
Ὧν περ καὶ μείζων ἀρετὴ, τιμή τε, βίη τε. ι μ

Περὶ τῆς ἀναστάσεως.

Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω πειθώμεθα πάντες. ο ι
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται. ι α
Οἳ δ' οἵ κεν τεθνᾶσι, καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισιν, ο ο
Αὖθις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος, ι φ
Πάντες ὁμηγερέες, ἢ μὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες. ι β
Ἔσσεται ἢ ἠὼς, ἠδὲ δείλη, ἢ μέσον ἦμαρ. ι φ
Οὔτι ἀπόβλητον γ' ἔπος ἔσσεται ὅ, ττι κεν εἴπω, ι β
Ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν. ὅτε κέν τε θάνωσιν, ο λ
Αὖ ἀναστήσονται, τότε δὲ γνώσονται ἕκαστος, ι †
Ὥς κακοεργής, εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων. ο χ
Ἔνθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεφαάνθη. ο υ
Κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχος ἄλλων, ο ζ
Ὅς τίς κεν τλαίη, οἱ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο. ι κ
Ὃς μὲν ἀμύμονα αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ, ο σ
Τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι ο τ
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους. πολλοί τέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον. ο τ
Ὃς δὲ ἀπηνὴς κἀυτὸς ἔῃ, καὶ ἀπηνέα εἰδῇ, ο τ
Τῷ ἄτην ἄμ' ἕπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς, ἀποτίσῃ. ι ι
Τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω ο τ
Ζωῷ, ἀτὰρ τεθνειῶτι ἐφεψιόωνται ἅπαντες. ο τ

Εἰ δ' ἂν ἐμοί τις ἐπέεσσι πιθοίατο ὡς ἀγορεύω, ο ε
Οὔτέ τι πημανθῆναι ἔπι δέος, οὔτ' ἀπολέσθαι. ο θ
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι. ὧδε γὰρ ἔσται. ι σ
Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅπαντες ἕπεσθαι. ο κ
Ταῦτα δ' ἐγὼ αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω. ι ψ

Περὶ τοῦ ἀκολουθοῦντος ὄχλου.

Ὣς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο. τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο ι μ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ. ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν ι ν
Χάρματι γηθόσυνοι, τό σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ. ι ν
Τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν ὁππότ' ἀείδει. ο ρ
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὣς εἰσορόωντο ι ν
Πάντες θ' οἳ κατὰ ἄστυ, καὶ οἳ περιναιετάεσκον. ο
Λαοὶ θ' ἕπονθ' ὡσεί τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα, ο
Παῖδες, πρωθῆβαι, πολιοκρόταφοί τε γέροντες. ι θ
Ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ἦρος, ο σ
Χωλοί τε, ῥυσοί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ. ι ι
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων. ι β
Πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω. ι λ
Ἀλλήλους τ' εἴροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι. ο ρ
Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον, οὐδὲ ἐῴκει ο ι
Ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο. ι ω
Τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δ' ἐστοναχίζετο γαῖα. ι β

Περὶ τοῦ ἐν κανᾷ γάμου.

Βῆ δ' ἴμεναι πρότερος, ἑτέρηφι δὲ λάζετο πέζον, ο ζ
Ὅς οἱ κύδιστος ἑταίρων ἦν, κεδνότατός τε. ο κ
Σεῦατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς. ι ζ
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο, ο ρ
Οὕνεκ' ἄριστος ἔην. πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. ι β
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο, ο η
Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω, ο η
Τὸν δ' εὗρον δαινῦντα γάμοις πολλοῖσιν ἔτῃσιν, ο λ
Υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ. ο δ
Ἦ γάρ οἱ ζωή ἦν ἄσπετος. οὔ τινι τόσση. ο ξ
Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὕπο λαμπομενάων, ι σ
Ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ. πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει, ι σ

Ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν. ο ϯ
Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστοναχίζετο ποσσί. ο ϯ
Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν, ι σ
Αὐλοὶ, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον. αἱ δὲ γυναῖκες ι σ
Μολπῆς ἐξάρχουσαι, ἐδίνευον κατὰ μέσσας, ο γ
Ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν, ἠδὲ θύγατρες. ο λ
Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω. ι β
Ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη. ι σ
Ταῖσιν δ' ἐν μέσσῃσι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ ι σ
Ἱμερόεν κιθάριζε, λῖνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν. ι σ
Ἄστυ δ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταπίνεον ὕλην. ο κ
Ἐκ πεδίων δ' ἄξαντο βόας καὶ ἴφια μῆλα ι σ
Καρπαλίμως. οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο. ι θ
Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων. ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο, ι θ
Δαιτρεύειν, μή τίς οἱ ἀτιμβόμενος κίοι ἴσης, ι λ
Ἄρτῳ τε, κρέασίν τε, ἠδὲ πλείοις δεπάεσσι. ι θ
Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρύχθοντ' ἀμφὶ σιδήρῳ ι ϯ
Σφαζόμενοι. πολλαὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες. ι ϯ
Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες θαλέθοντες ἀλοιφῇ, ι ϯ
Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο. ι ϯ
Οἱ δ' ἤδη μοίρας ἔνεμον, κερόωντό τε οἶνον ο θ
Στήσαντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο. ι θ
Ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα ι δ
Οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλησιν. ι δ
Κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες ο α
Δεξάμενοι κατέθηκαν πόσιν καὶ βρῶσιν ἅπασαν. ο α
Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι, καὶ ὕδωρ. ο α
Οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας ο α
Νίζον, καὶ προτίθεντο, ἠδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο. ο α
Οἱ δ' ἤτοι μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον. ο δ
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. ο α
Οἱ δ' ἕως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν, ο μ
Δαίνυντ'. οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης. ι α
Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζοντο ἀοιδῶν, ο ι
Πίνοντες, καὶ ἔδοντες, ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον, ο η
Δαίνυνθ' ἑζόμενοι. ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο ο γ

Οἶνον οἰνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν. ο γ
Ὣς οἳ μὲν δαίνυντο καθ᾽ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα. ο δ
Πολλὸς δ᾽ ἱμερόεντα χορὸν περιΐσταθ᾽ ὅμιλος ι σ
Τερπόμενοι. μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς ο δ
Φορμίζων. δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ᾽ αὐτοὺς ο δ
Μολπῆς ἐξάρχοντες, ἐδίνευον κατὰ μέσσους. ο δ
Ἔνθα μὲν ἠΐθεοι, καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι ι σ
Ὠρχεῦντ᾽, ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες. ι σ
Τῶν δ᾽ αἳ μὲν, λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἳ δὲ, χιτῶνας ι σ
Εἵατ᾽ ἐϋννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ. ι σ
Ἦμος δ᾽ ἐκ κεράμων μέθυ πῖνον τοῖο ἄνακτος, ι ι
Οἶνον δὲ φθινύθεσκον ὑπέρβιον ἐξαφύοντες, ο ξ
Ἔνθα δ᾽ οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίον ἤλυθε μήτηρ. ο ξ
Ἔν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε, ι ξ
Τέκνον, ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε, ι η
Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας, ο ι
Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν, ἔοικέ τοι, οὔτοι ἀεικές, ι ι
Ὥς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄροιο. ι π
Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ᾽ ἀνθρώποισι πέληται, ι γ
Πᾶσά τοι ἔσθ᾽ ὑποδεξίη. πολέεσσι δ᾽ ἀνάσσεις. ι ι
Ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασιν, ο ν
Ἐν δ᾽ ὕδατ᾽ ἐνναίοντα. δύω δέ γε θύραι ἔασιν. ο ν
Ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι. ι ω
Ὣς φάτο. τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέειπεν ἔπεσσι, ι ρ
Τέτλαθι μῆτερ ἐμὴ, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ. ι α
Αἰνῶς γάρ μ᾽ αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἱκάνει. ι ω
Τοιγὰρ ἐγώ τοι μῆτερ ἀληθείην καταλέξω, ο ρ
Ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ἔργων. ο λ
Αὐτὰρ ὃ, κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε, ι ψ
Καρπαλίμως μοι φίλα τέκνα κρηήνατ᾽ ἐέλδωρ, ο γ
Ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θᾶσσον ἰόντες ο υ
Ὕδωρ ἐκ πηγῶν, ὅθεν ὑδρεύονται πολῖται. ο η
Ὣς ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ᾽ ἐπίθοντο. ο ο
Δώδεκα δ᾽ ἔμπλησεν, καὶ πώμασιν ἦρσεν ἅπαντας. ο β
Αὐτὰρ ὃ, θυμὸν ἔχων τὼς καρτερὸν ὥς τὸ πάρος περ, ι π
Εὔχετο χεῖρ᾽ ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα. ο ο

Αὐτίκ' ἔπειτα δ' οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν. ο β
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐνένηκε, κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι, ο δ
Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο. ι α
Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσι, ι γ
Κίρνων, νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν. ο μ
Νώμησάν τ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν. ι α
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα ο ι
Ἥατο δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ. ο κ
Οἳ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν ο α
Τρεψάμενοι, τέρποντο. μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν. ο α
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν. ο α
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, ο α
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο, ο ψ
Φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορος ἐστὶ θαλείῃ, ο θ
Δύετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί, ο β
Κοίτου τε μνήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο. ο π

Περὶ τοῦ παραλύτου.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς, ο β
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην. ο α
Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ ο σ
Κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανε ο ε
Τρηχοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ, ο ϛ
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων, ο ο
Τειρόμενος γυίοις. χαλεπὸς δέ ἑ δεσμὸς ἐδάμνα. ι θ
Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος, οὐδέ τι κῖκυς, ο λ
Οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν. ο φ
Οὐδ' ὀρθοῖς δύνατο στῆναι ποσὶν, οὐδὲ νέεσθαι ο σ
Οἴκαδ', ὅπῃ οἱ νόστος, ἐπεὶ φίλα γοῦνα λέλυνται. ο σ
Κεῖτο δ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος. ο δ
Οὔπω μιν φασὶν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὔτως, ο π
Οὐδ' ἰθὺ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε ο π
Κεῖτο ὀδυρόμενος. φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστεόφιν χρώς. ο π
Ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκε θεοῦ γόνον αἰὲν ἐόντα ι ρ
Ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα, ι γ
Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι, ι θ
Αὐτοῦ κὰν προπάροιθε ποδῶν βάλον ἐν κονίῃσι. ι υ

Δάκρυά τ' ἔκβαλε θερμά, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε ι τ
Νειόθεν ἐκ κραδίης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀνασάς. ι τ
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, ο σ
Αὔδα ὅ, τι φρονέεις, τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν. ο σ
Ἐξαῦτις δ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπε, ο ρ
Κλῦθί μευ ὃς χθιζὸς θεὸς ἤλυθες. οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς ο β
Ἔσθ' οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν. ι α
Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν. ο λ
Καὶ μένος οὐ τόσον ἐστὶν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν. ι τ
Ἔτλην δ' οἷ' οὔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος. ι ω
Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα διαμπερὲς ἤματα πάντα ι π
Εὔχομαι ὥς τε θεῷ, καί σευ φίλα γούναθ' ἱκάνω ι π
Πολλὰ παθών. νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε. ι φ
Αὐτὸς δ' αἴκ' ἐθέλῃς ἰήσεαι, οὐδέ τις ἄλλος. ο ι
Γῆρας ἀποξύσας, θήσεις νέον ἡβώοντα. ι ι
Ὦ ἄνα, εἴθ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν, ι δ
Ὣς νῦν ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη. ο ξ
Γουνοῦμαί σε ἄναξ, σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον. ι φ
Ἀντί τοι εἰμ' ἱκέταο διοτρεφὲς αἰδοίοιο. ι φ
Σοὶ πάρα γὰρ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτήν. ι φ
Ὣς φάτο. τοῦ δ' ἔκλυε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο. ι ρ
Δεξιτερῆς δ' ἕλε χειρὸς, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε. ι ξ
Ἆ δείλ', ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος. ι λ
Ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε ι ω
Καὶ σθένει, οὔ σ' ἔτι φημὶ μεθησέμεν, οὐδ' ἠβαιόν. ι υ
Οὕτω δὴ οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν ι β
Αἶψ' ἀπονοστήσεις, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας. ο ν
Ὄρσεο κυλλοπόδιον ἐμὸν τέκος. ἄντα σέθεν γάρ ι φ
Οὔ τις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω. ο λ
Ἀλλ' ἄγε δή σε καὶ τὸν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω, ο α
Ὄφρ' ἐὺ γνῶς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ, ι σ
Ὡς κακοεργίης, εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων. ο χ
Ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο. σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω. ι σ
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω. δύναμαι γάρ. ο δ
Αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισιν ἔειπεν, ο β
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ ο γ

Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπήνῃ. ο σ
Μήτέ τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε, μήτέ τιν' ἄλλον. ο σ
Ὣς εἰπὼν, ἔπνευσε μένος μέγα. τὸν δ' ὀρόθυνεν. ι ρ
Ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνασσιν ἔθηκεν ι ρ
Ἣ οἱ πρὶν πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι, ο λ
Μηροῖς τε, κνήμαις τε, καὶ ἄμφω χερσὶν ὕπερθεν. ο θ
Αὐτὸς δ' ὥσθ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι. ι ν
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλύμενος θεοειδής, ο ο
Ὦ φίλε ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, μή τοι ἄλλο ο β
Ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω, ἔργον τε, ἔπος τε. ο β
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδῦντα ι α
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος. ι α

Περὶ τοῦ ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος
ἑτέρου παραλύτου.

Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας. ο τ
Αὐτὰρ ὁ, τῶν ἄλλων ἀπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν. ι τ
Πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας. αὐτίκα δ' ἔγνω ο ρ
Γήραϊ τειρόμενον, μέγα δ' ἐν φρεσὶ πένθος ἔχοντα. ο φ
Οὐ γάρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθῆναι, ι ν
Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι. ο θ
Ἔγνω δ' αὐτίκα κεῖνον ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι. ο λ
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα ο χ
Δάκρυ' ἀναπρήσας, οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα, ο β
Εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖό τ' ἔκλυες αὐδῆς, ι δ
Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον. ι χ
Οὐ γάρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα φίλος, πόδες, οὐδέ τι χεῖρες ι ψ
Ὤμων ἀμφοτέρων γε ἐπαΐσσονται ἐλαφραί. ι ψ
Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω πήματα πάσχων. ο ρ
Αὐτὸς δ' αἴκ' ἐθέλῃσ' ἰήσεαι, οὐδέ τις ἄλλος. ο ο
Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη. ι η
Ὣς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὸς πάντα τελεύτα. ο γ
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλύμενος θεοειδής, ο ο
Ταῦτά τοι ὦ δύστηνε τελευτήσω τε καὶ ἔρξω. ο λ
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον. ι τ
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν. ι ν
Ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνασσιν ἔθηκε. ι ρ

Βῆ δ' ἴμεν ὥστε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθώς, ι ρ
Καγχαλόων. ταχέες δὲ πόδες φέρον. αἶψα δ' ἔπειτα ι ζ
Ὑψόσ' ἀνέσχεθε λεῦσσε. εὐχόμενος δ' ἔπος ηὔδα. ο τ
Θάμβησεν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δ' ἴδοντο. ι ω
Καί ῥ' ἦλθον προτὶ ἄστυ ἀέλποντες σόον εἶναι. ι η
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον, ο φ
Ὦ φίλοι, οὐ μέν πω πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη, ο σ
Ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἐγὼ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν. ο β
Ἤδη μὲν πολέων ἐσθλὴν βουλήν τε, νόον τε. ο κ
Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο ο π
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὅ οὔποτε ἔλπετο θυμῷ. ο γ

Περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ
ἑκατοντάρχου.

Αὐτὰρ ἐπεί κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος ἠώς, ι ο
Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκε, ι υ
Τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς ο μ
Σπερχομένη. τοῖον γὰρ ἐπείγετο χεὶρ ἐρετάων. ο ν
Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον. ἀμφὶ δὲ κῦμα ι α
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης. ι α
Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον. ι α
Ἡ δέ, μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον. οὐδέ κεν ἴρηξ ο ν
Κίρκος ὁμαρτήσειεν ἐλαφρότατος πετεηνῶν. ο ν
Ὡς ἡ ῥίμφα θέουσα, θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν, ο ν
Ἄνδρα φέρουσα θεοῖς ἐναλίγκια μήδε' ἔχοντα. ο ν
Ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἤπειρόνδε, ο ε
Βῆ ῥ' ἂν ὁδὸν μεμαώς. τὸν δὲ φάλαγγες προσιόντα ι ω
Πληθὺς, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ, ι ε
Χωλοί τε, ῥυσσοί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶν. ι ι
Νύμφαι τ', ἠΐθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες. ο λ
Πολλοὶ δὲ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο. ο τ
Ἔνθ' ἅμα οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν. ι θ
Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐών, ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν. ι δ
Ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονεῖτο εἰλύῃσι πλατίδεσσι, ι γ
Τόφρα δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι. ι ρ
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν ο δ
Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν. ι σ

Καί μιν φωνήσασ', ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, ι α
Πλύνεσθαι ἀγγελίησ'. ἢ μὴ ὤφελλε γενέσθαι ι σ
Παρθένος αἰδοίη, χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσα, ο ε
Ἣν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. ι ν
Λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδεν. ι ν
Ἤ μ' ἐφίλει τ', ἐκόμει τε. τί τοι τόδε μυθολογεύω; ο μ
Νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίνεται οἷσ ἐν μεγάροισι ι ν
Λευγαλέῳ θανάτῳ. ὡσ μὴ θάνοι ὅς τις ἐμοί γε ο ο
Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη, καὶ φίλα ἔρδοι. ο ο
Ταῦτά τοι ἀχνύμενός περ, ἀληθείην κατέλεξα. ο η
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς. ο λ
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλύμενος θεοειδής, ο ο
Ὡσ οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος ὡς ἀγορεύεις, ο ψ
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο. ο β
Οὔτοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος. ο β
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων. ο π
Αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην ι σ
Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸσ ἱκάνει. ι σ
Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἠδὲ ἴδωμαι. ο ζ
Ὡσ εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἐπεσκίδνα ἀλλυδὶς ἄλλῃ. ι τ
Βῆ δ' ἴμεναι προτέρω. ἑτέρηφι δὲ λάζετο πέζον, ι ε
Ὅσ οἱ κήδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός τε. ο μ
Ἄλλους θ', οἵ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν. ο λ
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας, ι ρ
Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω. ο η
Ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα. ο η
Ἑζέσθην γὰρ ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε. ο ο
Αἶψα δ' ἄρ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον. ο ο
Κὰδ δ' ἄρα θέτην οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα. ο ο
Ὤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος. ἀμφὶ δὲ λαοὶ ι χ
Κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ. ι χ
Θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματα ἠδὲ νυοὶ ὀδύροντο. ι χ
Μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα ο θ
Θυγατέρ' ἰφθίμην, τὴν, ὁπλοτάτην τέκε παίδων. ο ο
Ἡ δὲ, μέγα ἰάχουσα, ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων ο α
Οἴκτρ' ὀλοφυρομένη. περὶ δὲ δμωαὶ μινύριζον ο δ

Γρᾶαι, ὅσσαι κατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί. ο μ
Τὴν γὰρ ἐνὶ μεγάρῳ δμῳαὶ καὶ πότνια μήτηρ ο ο
Χερσίν τ' ἀμφαφόωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο ο ο
Ἀχνύμεναι. μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων. ι ν
Τὸν δ' ἄχεος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον. οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη. ο δ
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδὴς, ο ο
Ἆ δειλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν. ι ω
Μηκέτι τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι θυμῷ ι ω
Τάρβει. θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων ο η
Ἔργοισιν τελέθει, εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι. ο λ
Εὗδε τ' ἀνακλιθεῖσα, λῦθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα ο δ
Ἡδὺ μάλα κνώσσουσ' ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσιν. ο δ
Οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν. ι β
Αὐτὰρ ὁ, τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλὺν ὅμιλον, ο ρ
Ἀλλὰ τοκῆε δύω προτέρω ἄγε. ἐγγύθι δὲ στὰς, ο ρ
Χεῖρ' ἕλε δεξιτερὴν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν, ι γ
Ὄρσεο, μηδ' ἔτι κεῖσο. σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω. ι σ
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος. ο χ
Ἕζετο δ' ὀρθωθεῖσ', ὃδ' ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας, ο ψ
Παύεσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος. ο λ
Καί τε δότ' ἀμφιπόλοισι κουρῇ βρῶσίν τε πόσιν τε. ο ζ
Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος, καὶ πότνια μήτηρ. ι ϛ
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ. βῆ δὲ μετ' ἄλλους. ι δ
Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω. ι ϛ
Κλαῖον δὲ λιγέως θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες, ο κ
Λισσόμενοι. χρειὼ γὰρ ἱκάνετον. αὐτὰρ ὁ, πάντων ι κ
Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε. τεθαρσήκασι δὲ λαοί. ι ο
Ἄνδρες δ' αἶψ' ἐγένοντο νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν, ο κ
Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι. ο κ
Τόφρα δ' οἱ κομιδή γε θεῷ ὡς ἔμπεδον ἦεν. ο θ

Περὶ τοῦ χωλοῦ τοῦ καὶ ξηρὰν
ἔχοντος χεῖρα.

Ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι, ι ρ
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί. ι σ
Κλαῖε δέ κεν λιγέως θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων. ο λ
Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς, ι σ

κεῖτο. φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ᾔσχυνε δαΐζων. ι σ
Πολλὰς δ' ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας. ι κ
Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσιν. ι υ
Αὐτὰρ ὅ, τῆς ἐπόρη μιν ἑλών, ἐλλίσσετο γούνων. ο κ
Καί μιν λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, ο χ
Κλῦθι ἄναξ ὅς τις ἐσσί, πολύλλιστον δέ σ' ἱκάνω. ο ε
Οὔτε γὰρ ἐσσ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων, ι ω
Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεαι ἀνδρός, ι ω
Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ'. ὀλοφύρομαι. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον ι ψ
Ἤπιον ὧδ' ἄνακτα κιχήσομαι ὁππόσ' ἐπέλθω. ο ξ
Οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητρὸς αὖτις ἵκωμαι ο ξ
Οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην, καί μ' ἔτρεφον αὐτοί. ο ξ
Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα. ο δ
Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω ο ο
Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης. τῶ οὔτινα οἶδα ο η
Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν. ο η
Ἧμαι δ' ἐν μεγάροισιν, ὀϊζυραὶ δέ μοι αἰεὶ ο η
Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχέοντα. ο λ
Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι, καὶ ἄλγεσι. πολλὰ γὰρ ἔτλην. ο θ
Βουλοίμ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι, ο μ
Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι δύῃ ἀρημένος αἰνῇ. ο μ
Ἀλλ' ἐλέαιρε ἄναξ, ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι. ο ε
Κλῦθι ἄναξ, ἀγαθός μοι ἐπίρροθος ἐλθὲ ποδοῖιν. ι ψ
Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνδρὸς ὄφρα κεν ᾖσιν, ο θ
Ἢ ὅ, τι ποσσίν τε ῥέξει, καὶ χερσὶν ἑῇσιν. ο θ
Ὣς φάτο, τοῦ δ' ἔκλυε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο. ι ε
Ἄλγετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι. ι ε
Γούνατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο. ο ψ
Ὣς δ' ἄρ' ὅ κεν λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα, ι ο
Ὡς ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ, ι ο
Ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι. ι φ

Περὶ τοῦ τυφλοῦ.

Ἄλλος δ' αὖ τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν ι φ
Ἑστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων. ι ρ
Κὰδ δέ οἱ ὀφθαλμοῖιν κέχυτ' ἀχλύς. οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη. ι υ
Ὃσ τόσον αὐδήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα ι κ

Νειόθεν ἐκ κραδίης. τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός. ι κ
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπειγόμενος λάβε γούνων, ο ε
Λισσόμενος. χρειὼ γὰρ ἱκάνετο οὐκέτ' ἀνεκτός. ι η
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, ο γ
Εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς, ο δ
Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμοῖο, μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει. ι γ
Ὦ ἄνα, οὐ γὰρ ἴσημι ὅπῃ ζόφος, οὐδ' ὅπῃ ἠώς, ο κ
Οὐδ' ὅπῃ ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν, ο κ
Οὔθ' ὁπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα, ο λ
Οὔθ' ὅταν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται. ο λ
Ποίησον δ' αἴθρην. δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι ι ρ
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθουσαν. ι σ
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀϊζύν. ο τ
Οὔτε μοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε. ι ψ
Αὐτὸς δ' αἴκ' ἐθέλῃσ' ἰήσεαι, οὐδέ τις ἄλλος. ο ι
Εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι ο δ
Πατρίδ' ἐμὴν, ἄλοχόν τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα. ι ε
Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων ο ι
Γίνεται, εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον ο ι
Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίῃ, ἀπάνευθε τοκήων. ο ι
Ἀλλ' ὦ ἄναξ, ἐλέαιρε. σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας, ο ε
Ἐς πρώτην ἱκόμην. τῶν δ' ἄλλων οὔτινα οἶδα ο η
Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι. ο η
Σούς τε πόδας, σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας ο η
Ὥς κέ με τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσεο πάτρης, ο η
Καί περ πολλὰ παθόντα. ἰδόντα με καὶ λίποι αἰών. ο η
Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα ο δ
Αὐτόν με ζώειν, καὶ ὁρᾷν φάος ἠελίοιο. ι ω
Ὣς φάτο. τοῦ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε. ι υ
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεοκλύμενος θεοειδὴς, ο ο
Ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ, ο ζ
Οὕνεκ' ἐπητής τ' ἐσσὶ, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων, ο ν
Οὐδέ τι πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες, ο ξ
Γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς ὅτι πινυτὰς φρένας ἥκεις, ο υ
Θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίαν. ο ζ
Θάρσει, ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσω. ι α

Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ὄφρ᾽ ἐπαμύνω. ι ζ
Γνοίης χ᾽ οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται. ο η
Ἀλλ᾽ εἰ δή ῥ᾽ ἐθέλησθα καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις, ο η
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ᾽ ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι ο ξ
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν. ο δ
Τῷ, σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα, ο ν
Οὕνεκ᾽ ἐπητής τ᾽ ἐσσὶ, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων. ο ν
Ἔλπεο δή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι ι ω
Ἐξ ἐμέθεν, ὥς αὖτις σε συναντόμενος μακαρίζοι. ο ο
Ὄψεαι ἢν ἐθέλησθα καὶ αἴκεν τοι τὰ μεμήλῃ ο δ
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τά τ᾽ ἔλδεαι ἤματα πάντα. ο τ
Ἄνσχεο, μηδ᾽ ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν. ι ω
Ἦ μάν σ᾽ ἐνδυκέως ἀποπέμπομαι, ὄφρ᾽ ἂν ἵκηαι ο μ
Χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσὶ, ο η
Πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ που τοι φίλον εἴη. ο κ
Μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος, καὶ ἀχεύων. ι ι
Αὐτίκ᾽ ἔπειθ᾽ ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον. ι ι
Αὐτίκα δ᾽ ἠέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπώσαθ᾽ ὀμίχλην. ι ρ
Ἀχλὺν δ᾽ αὖ τοι ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν, ι ε
Θεσπεσίην. ὃ δ᾽ ἔπειτα μέγ᾽ ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσι ι υ
Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ᾽ αἰπεινὰ κάρηνα ι υ
Πάντοσε παπταίνων, ὥστ᾽ αἰετός. ὅν ῥά τε φασὶν ι ρ
Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν. ι ρ
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδὴς, ο ο
Νῦν δ᾽ ἔρχευ πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο, μηδ᾽ ὀνομήνῃς, ο λ
Μηδέ τῳ ἐκφάσθαι, μήτ᾽ ἀνδρῶν, μήτε γυναικῶν. ο ν
Ἤτοι ὁ μὲν, χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης. ο δ
Καὶ κύνει ἁπτόμενος ἣν πατρίδα. πολλὰ δ᾽ ἀπ᾽ αὐτοῦ ο δ
Δάκρυα θερμὰ χέοντ᾽, ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν. ο δ
Θάμβησεν δ᾽ ἄρα πάντες ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰδόντες. ι γ
Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο ι α
Ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ, ἀκέοντό τε, κύδαινόν τε. ο ε

Περὶ τοῦ δαιμονῶντος.

Ἀλλ᾽ ἄλλος τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν, ο φ
Δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο κρατέρ᾽ ἄλγεα πάσχων. ο ο
Φοίτα δὲ μακρὰ βιβὰς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ᾽ ἵκανε. ι ο

Στᾶσ' ὁτὲ μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν, τείχεος ἐκτὸς, ι υ
Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀΰτει. ι υ
Ἤτοι ὁ καππεδίον τὸ ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο ι ξ
Ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων, ι ζ
Δηρὸν τηκόμενος. στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων. ο ε
Ἀφοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνετο. τὼ δέ οἱ ὄσσε, ι ο
Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡσεὶ σέλας ἐξεφάανθεν. ι ν
Χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο. ι ψ
Αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι. κὰδ δέ οἱ ἱδρὼς ι π
Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν. οὐδέ πῃ εἶχεν ι π
Ἀμπνεῦσαι. πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο. ι σ
Τὸν δ' ἄτη φρένας εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα. ι τ
Ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε. ι χ
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι καμὼν, σὺν δ' ἄλλασ' ὀδόντας ο σ
Λακτίζων ποσὶ γαῖαν. ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ ο σ
Χεῖρας ἀνασχόμενοι, μεγάλ' εὔχετο ὧν ἕκαστος. ο σ
Ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί. ο ξ
Κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομενάων. ο ζ
Ἀλλὰ καὶ ὣς, δρηστῆρες ἄγον σώζοντες ἀνάγκῃ ο σ
Δειδιότα. σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσι. ο σ
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε θεὸς, καί μιν προσέειπε, ο σ
Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὅ μευ ἔτλης ἀντίον ἐλθεῖν. ι φ
Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι. ι ζ
Δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ. τί ἢ δειδίσσεαι οὕτω; ι ν
Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις ι ζ
Ἄνδρα γέροντα δύῃ ἀρημένον, ἤ μιν ἱκάνει, ο σ
Καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα; ο η
Ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ αὖτα ι ρ
Στήῃς, ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω ι ρ
Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο. ι ρ
Πέμπω δ' ὅππῃ σε κραδίη, θυμός τε κελεύει. ο ζ
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν. τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες, ο κ
Ἡ μὲν ὡς ἐκέλευσας ἀνὰ πληθὺν κε συῶν γε. ο κ
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον. ι τ
Ῥηϊδίως. πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ, ι ι
Ἔσθοντες βάλανον μενοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ ο ν

Γίνονται, τά θ᾽ ὕεσσι ζέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν, ο ν
Κύμασιν ἐμφορέοντο. θεὸς δ᾽ ἀπαμύνυτο νόσον. ο μ
Ἐν δ᾽ ἔπεσον μεγάλῳ παταγῷ, βράχε δ᾽ αἰπὰ ῥέεθρα. ι φ
Ὄχθαι δ᾽ ἀμφὶ περὶ μεγάλ᾽ ἴαχον. οἱ δ᾽ ἀγεληδὸν ι φ
Ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλισσόμενοι κατὰ δίνας. ι φ
Καί ῥ᾽ ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι ο κ
Βάλλον. ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος συβότῃσιν ὀρώρει, ο η
Χοίρων τ᾽ ὀλλυμένων, ἀγελῶν τε σκιδνομενάων. ο η
Τρέσσαν δ᾽ ἄλλυδις ἄλλη ἐπ᾽ ἠϊόνας προυχούσας. ο ζ
Ὡς οἳ τὰς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος εἴσω. ο κ
Ἀσπάσιον δ᾽ ἄρα τόν γε θεὸς κακότητος ἔλυσεν. ο ε
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ ῥ᾽ ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, ο ρ
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, ο ο
Χαῖρέ μοι ὅττι μ᾽ ἔπαυσας ἄλης καὶ ὀϊζύος αἰνῆς. ο ο
Πλαγκτοσύνης δ᾽ οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν. ο ο
Ἀλλ᾽ ἕνεκ᾽ οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε᾽ ἔχουσιν ο ο
Ἀνέρες, ὅσ᾽ ἵκηται ἄλη, καὶ πῆμα, καὶ ἄλγος. ο ο
Καί ῥ᾽ ἦλθον προτὶ ἄστυ ἀέλποντες σόον εἶναι. ι ρ
Θάμβησαν δ᾽ ἄρα πάντες, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο. ι ω
Οἱ δ᾽ ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες. ο η
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον, ο φ
Ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν, ο φ
Ὃς τοῦτον τὸν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσεν. ο κ
Ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ᾽ ἀγοράων ο σ
Τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν ἄλλο πρὸς ἄλλο. ι β
Καί τε χαλιφρονέοντα, σαοφροσύνης ἐπέβησεν. ι ε
Ὢ πόποι, ὡς τόνδ᾽ ἄνδρα θεὸς κακότητος ἔλυσεν. ο †
Οὕτως ἀπάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν ο π
Ἀνδράσιν, οὔτε φυήν, οὔτ᾽ ἂρ φρένας, οὔτ᾽ ἀγορητύν. ι θ
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. ι ε

Περὶ τῆς αἱμορροούσης.

Ἔσκε δὲ παιδὸς ἑοῖο γυνὴ φοίνισσ᾽ ἐνὶ οἴκῳ, ο ο
Καλή τε, μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ᾽ εἰδυῖα. ο ο
Κέρδεα θ᾽ οἷ᾽ οὔπω τιν᾽ ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν. ο β
Λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδεν. ο β
Ἥ τις νύκτας τε καὶ ἤματα συνεχὲς αἰεὶ ο λ

Θυμὸν ἀποπνείουσ᾽, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ ι ν
Κεῖτο ταθείς. ἐκ δ᾽ αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν. ι φ
Ἠρώτα δ᾽ ἤπειτα τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι. ο η
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ γίνωσκε θεοῦ γόνον ἠῢν ἐόντα, ι ζ
Καρπαλίμως δ᾽ ἤπειτα μετ᾽ ἴχνια βαῖνε θεοῖο. ο β
Δάκρυα δ᾽ ἔκβαλε θερμὰ, ἔπος δ᾽ ὀλοφυδνὸν ἔειπε, ο ς
Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμοῖο, μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει. ι ς
Οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν, ι ω
Ἀλλ᾽ αἰεὶ στενάχω, καὶ κήδεα μυρία πέσσω. ι ω
Κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος ὅ, ττι κεν εἴπω. ο υ
Ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν. οὐδέ μοι αἷμα ι π
Τέρσεται, ἀλλὰ μάλ᾽ ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει. ι φ
Πολλοῖσιν δ᾽ ἄρ᾽ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ᾽ ἱκάνω ο τ
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἀνὰ χθόνα βωτιάνειραν. ο τ
Ὥς μ᾽ ὄφελ᾽ ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ, ι ξ
Εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης ι ζ
Οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα. ι ζ
Ἔνθα με κῦμ᾽ ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι. ι ζ
Ἕλκος δ᾽ ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἠδὲ τίθησι ι δ
Φάρμαχ᾽ ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων. ι δ
Πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν, ι δ
Ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε ο δ
Παύομαι. αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο. ο δ
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἄναξ τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι. ι π
Ἕρξον ὅπως ἐθέλεις, ἱκέτης δέ σοι εὔχομαι εἶναι. ο ο
Ὥς σε ἄναξ ἄγαμαί τε, τέθηπά τε, δείδιά τ᾽ αἰνῶς ο ζ
Γούνων ἅψασθαι. χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει. ο ζ
Αὐτῷ δ᾽ οὔπω φαίνετ᾽ ἐναντίη. αἴδετο γάρ ῥα. ο ξ
Χερσὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα. ι γ
Αὐτίκα παῦσ᾽ ὀδύνας, ἀπὸ δ᾽ ἕλκεος ἀργαλέοιο ι π
Αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ. ι π
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε, ι α
Ἦ ῥ᾽ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει γύναι, ἀλλὰ μάλ᾽ αἰνῶς ι ζ
Θάρσει μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω. ι κ
Οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω γύναι ὡς σὺ ἐΐσκεις. ο δ
Ἐν θυμῷ γρηῦ χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μηδ᾽ ὀλόλυζε. ο κ

Ἀλλ᾽ εἰσ

Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε, ο ο
Ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε ι ζ
Ὥς τὸ πάρος, πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω. ο ω
Ἢ δ' ἄρα ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε, ι π
Ὅττι οἱ ὣς ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένῃ κεν. ι π
Ἢ δ' ὅτε δὴ καὶ παιδὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκανε, ο ζ
Κέκλετό γ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα. ι χ
Ἢ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν. ι γ
Καὶ δὴ γ' ἱστὸν ὕφαινε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο, ι η
Δίπλακα πορφυρέην. ἐν δὲ, θρόα ποικίλ' ἔπασσεν. ι χ
Ἢ δ' αὖτις δμωῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα, ι χ
Δεῦτε δύω μοι ἕπεσθον, ἴδωμ' ἅτιν' ἔργα τέτυκται. ι χ

Περὶ τῆς Σαμαρίτιδος.

Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει, ι θ
Καὶ τό τε δὴ στείχοντες ὁδὸν κατὰ παιπαλόεσσαν, ο ϛ
Ἄστεος ἐγγὺς ἦσαν, ὅθι κρήνην τ' ἀφίκοντο, ο ϛ
Τυκτὴν, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται. ο ϛ
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος ο δ
Πάντοσε κυκλοτερὲς, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ. ο ρ
Κούρη δὲ ξύμβλητο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ. ο η
Ἣ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον ο η
Ἀρτακίην. ἔνθεν γὰρ ὕδωρ ποτὶ ἄστυ φορέεσκεν. ο κ
Ἔνθα καθέζετ' ἰὼν, τῇ δ' ἐξερέεινεν ἕκαστα. ο ϛ
Μειλιχίοις δ' ἐπέεσσι καθαπτόμενος προσέειπε, ο ω
Τίφθ' οὕτως ἀνδρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν ο ϯ
Ἑζομένη μύθοισιν ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς; ο ϯ
Καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι. ο ζ
Ἥ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων, ο ξ
Ἀνδράσι μίσγηται, πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν. ο ξ
Οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ ο ϯ
Ἀνδρὸς ἀποσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλ' ἐμόγησε. ο ϯ
Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρα ἐστὶ λίθοιο. ο ϯ
Ἣ δ' οὔτ' ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτᾷ. ο ω
Ὣς ἔφατ'. αἰδεῖτο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι ο ξ
Ἀνδρὶ φίλῳ. ὁ δὲ, πάντα νόει, καὶ ἀμείβετο μύθῳ, ο ζ
Ἄστυ τέ μοι δεῖξον, δός μοι θ' ὕδωρ κορέσασθαι. ο ζ

Ἡ δ' ἄνεω δὴν ἧστο· τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν. .ο ψ
Ὄψει δ' ἄλλοτε μέν μιν ἐνωπιδίως ἐσίδεσκε. ο ψ
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνὴ, καὶ ἀμείψατο μύθῳ ο ο
Οὐδ' ἐνὶ σκήψασθαι καρήατι, αἴδετο γάρ μιν, ο ρ
Ξεῖνε, ἐπεὶ θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν, ο ψ
Οὔτέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, οὐδ' ἐρέεσθαι, ο ψ
Οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον, αἰδέομαι γάρ. ο ψ
Ῥεῖ' ἔγνως, ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πὲρ ἐσσ' ἀνοήμων. ο ρ
Ταῦτα δ' ἅ μ' εἰρωτᾷς, καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε ο ρ
Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παραβλήδην, οὐδ' ἀπατήσω. ο ρ
Τῶν οὐδέν τι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω. ο ρ
Πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις. ο λ
Ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν. ο ζ
Εἶμ' ἵνα θαρσύνω ἑτάρους, εἴπω τε ἕκαστα. ο γ
Ἔρχεο, ἴσον γάρ σε θεῷ τίσουσιν ἅπαντες ι ο
Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις, ο β
Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἥ τοι ὀπηδεῖ. ο θ
Ξεῖν', ἐπεὶ ἡμετέραν τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις, ο ξ
Οὔτ' οὖν βρώσιος δευήσεαι, οὔτε ποτῆτος. ο ξ
Ἔνθ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυβοῦται, ι ι
Οἵ γέ σε δωτίνῃσι θεὸν ὣς τιμήσουσι. ι ι
Κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων, ο κ
Ὅς καί σε ἔδνοισι βρίσας οἶκόνδ' ἀγάγηται. ο ζ
Ξεῖν', ἤτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησα, ο η
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον ι α
Ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας. ο ζ
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ ο α
Τίς, πόθεν εἶς ἀνδρῶν, πόθι τοι πτόλις, ἠδὲ τοκῆες. ο α
Τρισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. ο α
Εἴπ' ὄνομ', ὅ, ττί σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε, ο θ
Ἄλλοι θ' οἳ κατὰ ἄστυ, καὶ οἳ περιναιετάουσιν. ο θ
Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσὶ παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης. ο τ
Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων, ο θ
Οὐ κακὸς, οὐδέ μὲν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται, ο θ
Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται ἐπεί κε τέκωσι τοκῆες. ο θ
Εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν, δῆμόν τε, πόλιν τε. ο θ

Εἰπὲ δέ μοι αἴ κέν ποθι γνώω τοιοῦτον ἐόντα. ο ξ
Οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν, ο ξ
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα. σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα. ο θ
Χαῖρε ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ, ο θ
Μνήσῃ ἐμεῖ', ὅτι μοι πρώτῃ ζωάγρι' ὀφέλλεις. ο θ
Τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὡς εὐχετοῴμην ο ο
Αἰεὶ ἤματα πάντα. σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο κούρη. ο ο
Ὦ ξεῖν', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων. ο θ
Αἰδῶ καὶ φιλότητα ἑὴν μετόπισθεν φυλάσσω. ι ω
Ὦ ξεῖν', ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι. ι ω
Εἶμ' ἵνα θαρσύνω ἑτάρους, εἴπω τε ἕκαστα. ο γ
Ὣς ἄρα φωνήσασ', ἀπεβήσετο. τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ. ι α
Ἡ δ' ἔβα οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον, αἶψα δ' ἤλθεν. ο μ
Αὐτὰρ ἐπὴν πόλεως ἐπιβήομεν, ἣν πέρι πύργος ο ζ
Ὑψηλὸς, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος, ο ζ
Θάμβησεν κατὰ θυμὸν, ὀΐσατο γὰρ θεὸν εἶναι. ο α
Αὐτίκα καὶ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισι, ο θ
Δεῦτ' ἄγε σκήπτρων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες ο θ
Εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε, ο θ
Ὅς πέρ μοι βίον εἶπε, καὶ ἔργματα, καὶ νόον αὐτόν. ο θ
Ὥς τέ που ἢ αὐτὸς παρεὼν, ἢ ἄλλου ἀκούσας, ο θ
Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω. ο ι
Ἰητρὸς δὲ ἑκάστῳ ἐπιστάμενος περὶ πάντων ο δ
Ἀνθρώπων. ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης. ο δ
Ὁ ξεῖνος μάλα τ' ἔμοιγε δοκεῖ πεπνυμένος εἶναι. ο θ
Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ, πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα ο μ
Ὅσ' ἔρξαντ', ἔπαθόν τε, καὶ ὅσ' ἐμόγησα βίῳ κεν. ο θ
Ὅ, ττί μοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται. ο δ
Αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα πόθεν γένος εὔχεται εἶναι. ο ρ
Νῦν δέ γε κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι ο γ
Ὁππόθεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὔχεται εἶναι ο β
Γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα. ο β
Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς, οὐδὲ γένηται. ο ξ
Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο ο π
Ὧι αὐτοῦ γε νόῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν, ο π
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη νέον, ἠδὲ γέροντα. ο π

Ὥς τέ μοι ἀθάνατός γ᾽ ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι. ο γ
Ἄλλον δ᾽ αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἤϊσκεν. ο δ
Ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὔμμες ἀναστάδον. οὐ γὰρ ἔγωγε ι ψ
Εὖ διαγινώσκω, δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνήρ. ι ψ
Ὣς εἰποῦσ᾽, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. ο θ
Καρπαλίμως δ᾽ ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἕδραι ο θ
Ἀγρομένων. πολλοὶ δ᾽ ἄρα θηήσαντο ἰδόντες. ο θ
Χρυσείν τ᾽ ἠπάζοντο, καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγον ο γ
Βηλῷ ἔπι λιθέῳ. τοὶ δ᾽ ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι, ι ψ
Πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος ι ψ
Ἀμφαγαπαζόμενοι ὡσεὶ θεοῦ υἱὸν ἐόντα. ι π
Πλῆντο δ᾽ ἄρ᾽ αἴθουσαί τε, καὶ ἕρκεα, καὶ δόμοι ἀνδρῶν. ι θ

Περὶ τῶν ἐπιτάρπων.

Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐκίχανε πολὺν καθ᾽ ὅμιλον ὀπάζων, ι ε
Βῆ ῥ᾽ ἀν᾽ ὁδὸν μεμαώς. τὸν δ᾽ ἐφράσατο προσιόντα ι κ
Πληθύς, ὡς ὁπότε ζέφυρος νέφεα στυφελίξῃ, ι λ
Ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν, ἠδὲ θύγατρες, ο λ
Νύμφαι τ᾽, ἠΐθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες, ο λ
Χωλοί τε, ῥυσοί τε, παραβλῶπές τ᾽ ὀφθαλμῶν. ο λ
Ἀλλ᾽ οὔπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα. ι β
Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν, ι β
Ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο ι β
Ἠχῇ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης ι β
Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. ι β
Οὔτ᾽ ἄρ᾽ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ᾽ ἴα γῆρυς, ι δ
Ἀλλὰ γλῶσσ᾽ ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ᾽ ἔσαν ἄνδρες. ι δ
Τῶν δ᾽ ἄλλων, τίς κεν ᾗσι φρεσὶν οὐνόματ᾽ εἴπῃ. ι ρ
Ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα ι β
Ἐρχομένων. μάλα δ᾽ ὦκα διέπρησσον πεδίοιο, ι β
Ἠΰτ᾽ ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων ι β
Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, ι β
Βοτρυδὸν τε πέτονται ἐπ᾽ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν, ι β
Αἱ μέν τ᾽ ἔνθα ἅλις πεποτήαται, αἱ δέ τε ἔνθα, ι β
Ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ι β
Ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο. ι β
Δὴ τότ᾽ ἔπειθ᾽ ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν ο λ

Ὑμῖν ἀνδρὶ ἑκάστῳ, ἐφιέμενος τάδε εἴρω, ο υ
Ὥσ δ᾽ ἂν καὶ τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρηαι. ι ω
Τιμὴν, ἥ τ᾽ ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν. ι ι
Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ᾽ ἵκοντο, ο τ
Καὶ μάλα τειρόμενοί περ. ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει. ι ζ
Τοὺς νῦν χρὴ κομέειν, πρὸς γὰρ θεοῦ εἰσιν ἅπαντες, ο ζ
Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε. δόσις δ᾽ ὀλίγη τε, φίλη τε, ο ξ
Οὐ μὲν γάρ τι πού ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς ι ρ
Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει. ο σ
Οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω, ο σ
Ὄφρ᾽ ἀρετὴν παρέχησι θεὸς, καὶ γούνατ᾽ ὀρώρῃ. ο σ
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεὸς μάκαρ ἐκτελέησι, ο σ
Καὶ τὰ, φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ. ο σ
Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων ο σ
Οἷον ἐπ᾽ ἦμαρ ἄγῃσι θεὸς πάντεσσιν ἀνάσσων. ο σ
Πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι, ο μ.
Λιμῷ δ᾽ οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν. ο μ
Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο. ο μ
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν. ο π
Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν. ι ξ
Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν. ο ο
Τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα ο ο
Ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς τίς κεν φιλότητα παράσχῃ. ο ο
Ἶσόν τοι κακόν ἐστιν ὅς οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι ο ο
Ξεῖνον ἐποτρύνει, καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκει. ο ο
Ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽ ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες, ι β
Μοίρας δασσάμενοι, δαίνυσθ᾽ ἐρικυδέα δαῖτα. ο γ
Δήμῳ καί κε τότ᾽ αὐτῇ ἐφίατο δεῦρο μολόντες. ο θ
Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω. ο θ
Ὣς ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ ἄρα τοῦ μὲν κλύον, ἠδ᾽ ἐπίθοντο. ι ψ
Καρπαλίμως δ᾽ ἔπληντο βροτῶν ἀγοραί τε καὶ ἕδραι. ι θ
Κινήθη δ᾽ ἀγορὴ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης. ι β
Σπουδῇ δ᾽ ἕζετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθ᾽ ἕδρας. ι β
Ἐννέα δ᾽ ἕδραι ἦσαν, πεντηκόσιοι δ᾽ ἐν ἑκάστῃ. ο γ
Δὴ τότ᾽ ἔπειθ᾽ ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν. ο κ
Ἄρξον τ᾽ οὐλὸν ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο, ο ϛ

Εὔχετο. τοὶ δ' ἅμα πάντες ὑπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ. ι τ
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν. ο γ
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεῷ, ἰδὲ χεῖρας ἀνέσχον. ι η
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσι, ι κ
Χεῖρας νιψάμενοι, τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα. ο κ
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. ο ν
Ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσαντες ἕκαστοι, ι ψ
Δαίνυντ'. οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης. ι λ
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος ι λ
Ἁρπαλέως, δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦσαν ἄπαστοι, ο ζ
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος, ι ψ
Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον. ι λ
Οἱ δὲ, πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο. ι α
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, ι α
Δὴ τότε κοιμήσαντο τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ ι ι
Σίτου καὶ οἴνοιο. τὸ, γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή. ι τ

Περὶ τοῦ λάζαρου.

Ὣς ὁ μὲν, ἔνθα κατέσχετ' ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο, ο γ
Εὖτε δ' ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης. ι λ
Οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνήρ. ο δ
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα περ, εἰς ἀΐδαό τε ἰόντα, ι χ
Εἰς ἀΐδαο περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο, ο φ
Αὖθις ἀνεστήσαντο ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος. ο φ
Δὴ τότε γάρ πως εἶπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη, ο β
Οἴκτ' ὀλοφυρομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα, ο κ
Πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι. ι σ
Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι σοι φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος. ι ρ
Λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ ο α
Τείρει, ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον. ο α
Καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς οὔτι κάκιστος. ο δ
Τέξασθαι ἡμετέρην. καὶ τῷ, τετέλεστο ἅπαντα, ο ε
Τύμβος τε, στήλη τε, τὸ, γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων ι π
Ἀλλ' ἤτοι φίλος ἐστὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ, ι π
Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτὸς ι ρ
Ζωὸς ἐών. νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει. ι δ
Νῦν ἐλέαιρε ἄναξ' ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι. ο ε

Ὣς εἰποῦσ' ὀλόλυξε, θεὸς δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς. ο δ
Ὣς φάτο. τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν. ι τ
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, ι β
Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπας. ι ψ
Ὦ γύναι, οὐ μέν τοι τάδ' ἐφιεμένῃ ἀπειθήσω. ι ω
Ἐσθλὸν χεῖρε θεῷ πὲρ ἀνασχέμεν αἴκ' ἐλεήσῃ. ι ω
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων. ο ω
Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω ι λ
Ῥηϊδίως. τοῖός τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα. ι ε
Δαιμονίη μοι, μή τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ. ι ζ
Θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω. ι κ
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται. ι β
Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαο ι χ
Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου. ι χ
Ἂψ ἐθέλω θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι. ι σ
Καὶ δέ με θυμὸς ἄνωγεν ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλός. ι ζ
Μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυθι. οἶδα καὶ αὐτὸς, ι κ
Ἀλλ' ἴσχου κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος ο ω
Ἦ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσαι ο δ
Ὣς φάτο. τῆς δὲ ἐνῶρσε γόον. χύθε δ' ὄσσε γόοιο. ο ι
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο. τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο ι μ
Μυρίοι, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. ι ε
Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἱκέσθην, ο β
Ἷξόν γ' ἐς σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ. ο ε
Ἱστάμενοι δ' εἴροντο περὶ σπέος ὅ, ττι κεν ἔρδοι. ο ε
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον. ι ψ
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν, ο ψ
Ὄρνυθι, μὴ δ' ἔτι κεῖσο. σέβας δ' ἔχεν εἰσορόωντας. ι τ
Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω. ο τ
Ὣς φάθ'. ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν. ι κ
Ὣς μὲν ἔπειτ' ἀνένηκε, καὶ ἤγαγεν ἐξ Ἀΐδαο ο λ
Φθεγξάμενος. τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή. ι κ
Ἂψ δὲ μελαγχροιὴς γένετο. γναθμοὶ δ' ἐτάνυσθεν. ο π
Κυάνεαι δὲ ἐγένοντο ἐθειράδες ἀμφὶ γένειον. ο π
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, ο ε
Ἕζετ' ἀναθορέων, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν. ο ε

Ἔστη δ' ἐν μέσσοισι, τάφος δ' ἕλεν αὖ ἕκαστον. ο θ
Καρπαλίμως δ' ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο. ο η
Πάντας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἑκάστου ι η
Ὡς εἶδον ζώοντα καὶ ἀρτεμέα προσιόντα. ι ε
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον, ι φ
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι. ι υ
Οὐ γάρ πω ἴδομεν, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος, ι κ
Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν αὐτήν. ι ω
Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν ὀϊόμενον θανέεσθαι. ι δ
Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο, ι δ
Οἷον δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη πότμον ἀλύξας, ι θ
Ταρβήσας ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὄπα φωνήσαντος. ι υ
Ὦ φίλοι, ἠμὲν πω τὸ πάρος πρότερον ἐτύχθη, ο θ
Οἵην τὴν πολλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα. ο σ
Καὶ τότε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα ι α
Πάντες ὁμηγερέες γ' ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες ι β
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος. ο σ

Περὶ τῆς τῶν μύρων ἀλειψάσης τὸν κύριον.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας, ο ι
Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω. ο η
Ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν ο θ
Οἵ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἑταίρων. ι ι
Καὶ γυνὴ ἀντίον ἦλθε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο, ο ξ
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα. ο α
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων ι α
Πρόχνυ καθεζομένη. δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι. ι ι
Καί οἱ γούνατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χερσὶ ποδοῖιν. ι θ
Λίσσετ' ὀδυρομένη, καί οἱ κατέλεξεν ἅπαντα. ι ι
Χεῦε δὲ χρυσείου ἐκ ληκύθου ὑγρὸν ἔλαιον ο ζ
Αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσί. ο θ
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο. ο σ
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσί, φώνησέν τε, ι α
Τῆς δ' ἂν οὐ φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο. ο ο
Ὦ γύναι, οὐκ ἄν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ο ο
Νεικέοι, ἦ γάρ σε κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει. ο τ

Ὥς τέ τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεουδὴς ο τ
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων, ο τ
Εὐδικίας ἀνέχῃσι, φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα. ο τ
Τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ ι ψ
Ὥς μευ ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος. οὐδέ σε λήθω. ι ψ
Θάρσει μοι, ἐπεὶ οὔ τι ἄνευ θεοῦ ἥδε γε βουλή. ο β
Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν. ι ψ
Καί μιν ἔτισ' ὡς οὔ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη. ο η
Ῥηΐδιον δὲ θεοῖς, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, ο π
Ἠμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἠδὲ κακῶσαι. ο ϖ

Περὶ τῆς προδοσίας.

Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια εἰδὼς, ο υ
Αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν. ο ν
Ὃς μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀτασθαλίῃσι κακῇσι. ο ω
Σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τράπεζαν, ο α
Τὴν καὶ ἑοῖ παρέθηκεν. ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν. ο ρ
Ἀλλά τε μερμήριζε μένων ὅ, τι κύντατον ἔρξει. ι κ
Καὶ δ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων. ο β
Σχέτλιος, ὀμβριμοεργὸς, ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων. ι ε
Ὃς χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντος. ο τ
Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμὸν, ι ρ
Ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν ο κ
Ἀνθρώποις, ὅτεών κε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται, ο κ
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων. ο τ
Ἦ μιν ἀποκτείνω αἴ κε κρείσσων γε γίνωμαι. ο χ
Ἀλλ' ὅ γὰρ οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο, ἵετο δ' αἰεὶ ι ε
Πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν. ο χ
Τῷ, καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον. ο χ
Νήπιος, οὐδέ οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον. ι β

Περὶ τοῦ μυστηρίου.

Αὐτὰρ ὅ γ' ἐκκρίνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους ο ι
Ὄφρ' οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα, ι σ
Στῆσεν ἐϋκρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε ι π
Σημαίνων. αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασσεν. ι π
Οἱ δ' ἔλαχον, τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι. ο ι
Οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι. ι μ

Οὗτοι γοῦν κλεινοί γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ο β
Τῶν ἄλλων, μετά γ' αὐτόν. ὃ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων. ο ω
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο, ο σ
Ἔνθα δ' οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη, ο ϛ
Ὥρμαινε φρεσὶν ᾗσιν ἅ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο. ο ξ
Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἧστο. μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν. ι γ
Καί τε ἔπος προέηκεν ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον, ο ξ
Κέκλυτε νῦν κεν ἐμεῖο, μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει ι γ
Θυμὸν ἐμόν. φονέων δὲ διακριθήμεναι ἤδη. ι γ
Βουλὴν δ' ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν. ι ι
Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι οὐδὲ δύ' οἴους. ο μ
Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἱκέσθαι ο θ
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι μετείην. ο γ
Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε ι ι
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν. ο ς
Καὶ μάλα πειρόμενοί περ. ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει. ι ζ
Ἐχθρὸς κέν μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν ι ι
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ. ι ι
Ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐ πιστὸς πέλει ἀνήρ. ο θ
Ὑμῶν δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω, ο ν
Μηνιθμὸν μὲν ἀπορρῖψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι. ι π
Ὥς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρησθε. ι π
Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται. ι γ
Τοῦτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι, ο θ
Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω. ι ο
Ἐσθλὸν καὶ τό, τέτυκται ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ. ι ο
Εἰ δ' αὔτως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο, ι δ
Μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων ι η
Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένοι ἤματα πάντα ι η
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν. δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα. ο ϙ
Ἦμαρ. ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται. ο ϙ
Ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ' ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα. ο ϙ
Ὣς εἰπών, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας. ο ϙ
Αὐτίκα δ' εἷσεν ἴσαν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι κάθιζεν. ο ρ

Περὶ τῆς κλάσεως τοῦ ἄρτου.

Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνητὸς ἔην, καὶ ἐπήλυθεν ὥρα, ο ϙ

Εὔχετο. τοὶ δ' ἅμα πάντες ὑπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ. ι λ
Ἄρτον τ' οὖλον ἑλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο, ο ρ
Χερσὶ διακλάσσας, μεγάλ' εὔχετο χεῖρας ὀρεγνύς. ο ρ
Δῶκε δ' ἑταίροις, καὶ σφέας πρὸς μῦθον ἔειπεν, ο ρ
Σίτου ἅπτεσθον, καὶ χαίρετον. αὐτὰρ ἔπειτα, ο δ
Μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα. ο υ
Καλὸν δὲ δέπας περικαλλὲς ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει, ο ε
Ἀμβροσίης πλήσας κέρασεν κὲν νέκταρ ἐρυθρόν. ο ε
Εὔχετο δ' ἀνστὰς μέσῳ ἕρκεϊ. λεῖβε δὲ οἶνον ι ω
Οὐρανὸν εἰσανιδών. καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα, ο η
Οὐκ ἐμὸν αἷμα πίοντες ἀλύσσονται περὶ θυμῷ ο η
Ἀθάνατοι δ' εἶεν καὶ ἀγήραοι ἤματα πάντα. ι θ
Αἰεὶ δὴ μέλλοιτε ἀγήραοί τ' ἀθανατοί τε ι μ
Ζώειν, οὐδ' ἀνδρέσσι μετέμμεναι, ἀλλ' ἀθανάτοις. ι μ
Ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω, ο ν
Ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον ο ν
Αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν ἀκουάζεσθε ἀοιδῆς. ο ν
Ὅς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐστι προΐκτης. ο ρ
Ἀλλ' ἄγε τ' ἐσθίετε βρῶμα, καὶ πίνετε οἶνον ο κ
Ἀθάνατον, ἐμέθεν μεμνημένοι ἤματα πάντα, ο μ
Τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες. ι λ
Ἐξαῦτις δ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν ο φ
Ὦ φίλοι, οὕτως ἐστὶν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν ο β
Δαίνυσθαί τ' ἀέκοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἕκηλον. ο β
Ἐξ ὑμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι. ἔστι γὰρ ἔνδον ο α
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ. ο ι
Μισθῷ ἔπι ῥητῷ. τὸ δὲ ῥίγιον αἴκεν ἀλφῇ. ι φ
Ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνήρ ο θ
Μόρσιμον ἐστὶ θεῷ τε καὶ ἀνδρί ἶφι δαμῆναι, ι τ
Ἀλλὰ τὸ δ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει. ο σ
Ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι, ι π
Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος. ι ο
Αἴθ' ὄφελες ἄγονός τ' ἔμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι. ι γ
Ἤ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων. ι γ
Οὐ γὰρ ἐγώ τί φημι χερειότερον βροτὸν ἄλλον. ι α
Κεῖνος δ' αὖτ' ἀΐδηλος ἀνὴρ ὃν ὀΐομαι αὐτός. ο χ

Ἦτοι γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ, ο ο
Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι. ο μ
Σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔθελεν ὦρσε κακὴν ὁδὸν δεύτερον αὖτις ο γ
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔποτε ἔλπετο θυμῷ. ο γ
Τοὺς δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής, ο ρ
Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθε ἐπέεσσι. ι ψ
Καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτε, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι. ι ψ
Ἀλλά μοι ἐσθιέμεναι καὶ πινέμεν ὡς τὸ πάρος περ. ο β
Καὶ μύθοις τέρπεσθε, ἐοικότα γὰρ καταλέξω. ο δ
Ὣς ἔφαθ. οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν. ο ρ
Καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γίνετ' ἀμφοτέροισιν. ι ψ

Περὶ τοῦ νιπτῆρος.

Ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο. ο σ
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ δὲ ἔργα, ο ι
Τοὺς ὅτε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν, ι κ
Οἳ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἁπάντων. ι ι
Οἱ μὲν, τάρβησάν τε, καὶ αἰδόμενοι βασιλῆα ι α
Ἔσταν. οὐδέ τι μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο. ι α
Αὐτὰρ ὃ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε, ι α
Κλῦτε φίλοι, μή τι θυμῷ ἀγάσσεσθε ἕκαστος. ι ξ
Ἤδη γάρ μου θυμὸς ἐπέσσυται ὥς τε νέεσθαι. ι ι
Νῦν δὲ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, οὐδέ τ' ἄνευθεν, ι χ
Οὐδ' ἀλέη. ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν ι λ
Πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί. νῦν δὲ χρὴ πεπλάμεν ἔμπης. ο γ
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ ι ε
Μῦθον ἀγασσάμενοι. μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν. ο ι
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, ο μ
Τῶν, πόδας ἐξαπένιζε. ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πολλόν. ο τ
Καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο νιζομένοισι. ι ι
Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα οἶνον, ι π
Ἡδὺν, ἀκήρασιον, θεῖον ποτόν. οὐδέ τις αὐτὸν ο ι
Ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν, καλιζώνων τε γυναικῶν. ι ι
Τοῦ χρόνου καὶ γῆρας οἷον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι. ο δ
Τὸν δ' ὅ κε πίνοι μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν, ο ι
Οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος, οὔτ' ἀπολέσθαι, ο θ
Ὅς κε πίοι καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων. ο λ

Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε, καὶ ἔκπιον, αὐτίκ᾽ ἔπειτα ι κ
Μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλοις ἐνέποντες. ι λ
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής, ο ϱ
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεσθε. ι ϱ
Ἀλλήλους τ᾽ αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. ι ε
Οἷοί τε πάρος ἦτε μετ᾽ ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους ι π
Σχέσθε φίλοι, καί μ᾽ οἶον ἐάσατε κηδόμενοί περ. ι χ
Οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα. ι η
Ἧρ᾽ ὅγ᾽ ὁ λυσσώδης φλογὶ εἴκελος ἡγεμονεύει, ι ν
Ὅς κ᾽ ἐμὸν αἷμα πιών περ, ἀλύσσεται περὶ θυμῷ. ι χ
Ὠμηστὴς, καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, οὐκ ἐλεήμων. ι ω
Ἀλλὰ κακοὶ φονέων, τεκμαίρεται ἀμφοτέροισι ι η
Θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω. ι η

Περὶ τοῦ προδότου Ἰούδα.

Ἦ τοι ὅγ᾽ ὡς εἰπὼν, κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο. τοῖσι δ᾽ ἀνέστη ι α
Ὅς ῥ᾽ ἔπεα φρεσὶν ᾗσιν ἄκοσμά τε, πολλά τε ᾔδει. ι β
Κλίμακα δ᾽ ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο, ι β
Χωόμενος. μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαιναι ι α
Πίμπλαντ᾽. ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην. ι α
Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. ι α
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδει, ὅπερ πείσεσθαι ἔμελλε. ι υ
Νηλής, οὐδὲ μεταστρέπεται φιλότητος ἑταίρων, ι ι
Ἀλλ᾽ αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων ἦν μνηστήρων. ο ρ
Ὃς δή τοι ἦτορ μὲν ἔην κακὸς, ἀλλὰ ποδώκης, ι κ
Εἰδὼς παντοίους τε δόλους, καὶ μήδεα πυκνά. ι ι
Ἔσθων καὶ πίνων. ἔτι καὶ πρόκειτο τράπεζα. ι ω
Αὐτὰρ ὃ μερμήριξε μένων ὅ, τι κύντατον ἔρδει ι κ
Χωόμενος φρεσὶν ᾗσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον. ι τ
Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων. ι β
Αὐτὸς δ᾽ ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδεϊ γαίων. ι θ
Τοὺς μάλα νεικείεσκε χόλῳ τοῖσιν ἐπέεσσιν. ι δ
Ὤτρυνεν δ᾽ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσι, ι ϱ
Τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε. μίμνετε δ᾽ ἄλλους. ι δ
Πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν; ι β
Ψευσάμενοι μαχόμεσθα. τῷ, οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν ι η
Ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι ἵνα μὴ ῥέξωμεν ὧδε. ι η

Ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν. ι β
Αὔτως γάρ ῥ' ἐπέεσσιν ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος ι β
Εὑρέμεναι δυνάμεθα πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες. ι β
Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε ι η
Ἥμενοι αὖθι ἕκαστοι, ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὔτως. ο ο
Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι. ι β
Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον. ι δ
Ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστι. ο κ
Τοὔνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσει, ο ω
Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει. ι β
Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε. ο π
Ἀλλ' ἄγε δή μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον, ο μ
Εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἴσω, ι ζ
Ἤ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται, ο δ
Φαίην κεν φρέν' ἀτέρπου ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι. ι ζ
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρ' αὐτίκ' ἐπώμνυον ὡς ἐκέλευσεν. ο μ
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον, ο μ
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν. ι β
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον. τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα. ι β
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν, λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους, ι δ
Κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκων ἄνδρα ἕκαστον, ι ι
Μὴ δὲ βοᾶν. αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο. ι ι
Ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὦρσεν νέεσθαι, ο ρ
Μὴ λάθοι αὖθις ἰὼν κατὰ νύκτα μέλαιναν ι κ
Τηλόθεν ἐν πεδίῳ. παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν, ι ψ
Ἔνθεν ἐξούροι. μάλα γὰρ δριμὺς θυμὸς ἤρει. ι σ
Αὐτὰρ ὁ, βῆ. μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἄνακτος. ο ρ
Βῆ δ' ἴμεν ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευὴς ι μ
Δηρὸν ἔῃ κρειῶν, κέλεται δέ ἑ θυμὸς ἀγήνωρ ι μ
Μήλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν. ι μ
Αὐτίκα δ' εἴσω ἴεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι κάθιζε ο ρ
Νευστάζων κεφαλῇ. δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῷ. ο σ
Μαίνετο δ' ἐκ πάγλως πίσυνος βίῃ. οὐδέ τι τίει ι ι
Ἀνέρας, οὐδὲ θεόν. κρατερὴ δέ ἑ λύσσα δέδυκε. ι ι
Τῷ, καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπε. ι χ
Τόσσος ἔην. πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς. ι ι

Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ. ο ξ
Δειπνήσας, ὡς λίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. ο τ
Μισθῷ ἔπι ῥητῷ. ὁ δὲ, σημαίνων ἐπέτελλεν. ο φ
Ἐνδυκέως. τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἥνδανε βουλή. ο ζ
Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ᾽ ἐπ᾽ ἀέθλῳ. ο λ
Τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ᾽ αὐτοῦ γαῖα κατέσχεν. ο λ
Ἀλλ᾽ ὁ μὲν, ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ᾽ αὐτός. ο η

Περὶ τῆς νυκτὸς ἐν ᾗ παρε
δρεύει ὁ κίνδυνος.

Ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ᾽ ἄστρα βεβήκει, ο μ
Ἐξαῦτις γ᾽ ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν ο φ
Ὅς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει, ι μ
Κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι ο μ
Ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ. ὁ δὲ, μαίνεται οὐκέτ᾽ ἀνεκτῶς. ι θ
Ἐγγὺς ὅδε κλονέει. νῦν οἴω λοίγι᾽ ἔσεσθαι. ι φ
Σχέτλιος, αἰεὶ ἀλιτρὸς, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς. ι θ
Ἄγριος, οὔτε δίκας εὖ εἰδὼς, οὔτε θέμιστας. ο ο
Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής. ο ο
Καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ᾽ ὀλέσειε. ι θ
Δυσμενέες τ᾽ ἄνδρες σχεδὸν εἵαται. οὐδέ τι ἴδμεν ι κ
Μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμᾶς ἐξελάσωσι. ο π
Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπίζομοι ἤματα πάντα. ι τ
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεσθ᾽ ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, ο ψ
Οἱ ὁρόω δρηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας. ο ψ
Οὗτοι δ᾽ ἐν θύρῃσι καθήμενοι, ἑψιάασθων. ο ρ
Ἀλλ᾽ εἴ μοι τι πίθεσθε, τό, κεν πολὺ κέρδιον εἴη. ι κ
Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος ι η
Νύκτα δι᾽ ἀμβροσίην, καὶ ἀΰπνους ὔμμε ἴδεσθε, ο ο
Καὶ μάλα τειρόμενοί περ. ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει. ι ξ
Οὕτω νῦν φίλα τέκνα φυλάσσετε. μὴ δέ τιν᾽ ὕπνος ι κ
Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικὼς, ο ι
Αἱρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν. ι κ
Ἀλλ᾽ ἤτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς. ι θ
Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο. ι δ
Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε φίλοι, κέλομαι γὰρ ἔγωγε ι σ
Εὔχεσθαι. πάντες δὲ θεῶν χατέουσ᾽ ἄνθρωποι. ο γ

Ἐσθλὸν θείῳ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ. ι ω
Ὄρνυσθ' ἑξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι. ο φ
Μηδέ τις ἀρνείσθω. καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδόν. ο θ
Ἀλλ' ἄγε μίμνετε νῦν γε ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι. ο ο
Αὐτὰρ ἐγώ. κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη. ο μ
Ἐν δέ τε μοι κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει. ο ν
Ὑμεῖς δὲ μνηστῆρες ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς, ο υ
Καὶ χειρῶν, ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται. ο υ
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι δὴ κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες, ο υ
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ. ι τ
Ὦ φίλοι, ἤδη μέν κεν ἐγὼ εἴποιμι καὶ ἄμμι, ο υ
Ὅς τίς κεν τλαίη, ὅ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο. ι κ
Δακρύσας δ' ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθείς. ι α
Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμός. ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἤδη ο ω
Δριμὺ μένος προὔτυψε φίλον πατέρ' εἰσορόωντι. ο α
Στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι. πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρώς. ι ψ
Πολλὰ δὲ πατρὶ φίλῳ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς. ι μ

Περὶ τῆς τοῦ κυρίου προσευχῆς.

Ὦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα; ι ε
Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῇσιν, ι ν
Οἵ τέ μ' ἀτιμάζουσι, καὶ οἳ νηλητεῖς εἰσιν. ο τ
Οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῇσι. ο ω
Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν, ο δ
Οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν. ι ω
Οἵ τ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δὲ ὄπισθε φρονοῦσιν. ο σ
Ἀλλὰ σὺ εἰ δύνασαί γε περίσχεο παιδὸς ἑοῖο, ι α
Εἰ ἐτεόν γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι. ο ο
Εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστὶν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι, ι α
Δύσομαι εἰς ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω. ο μ
Αὐτὰρ ἐγὼ χρύσοισι φάος πάντεσσι παρέξω. ο σ
Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν χροῒς εὖ ἐπαμύνω, ι μ
Εἰ σύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλεις. κέλομαι γὰρ ἔγωγε. ι ψ
Κείσομ' ἐπεί κε θάνω. νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην. ι σ
Νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι. ι χ
Ἀλλὰ πάτερ ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν. ο γ
Καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελος ἦλθεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος, ι σ

Ἀλκῆς

Ἀλκῆς καὶ σθένεος πλήθουσα φρένας ἀμφὶ μελαίνας. ι ρ
Αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπῴχετο ἰσόθεος φώς. ο α
Οἱ δ' εὕδειν ὄρνυντο κατὰ δόμον, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ο β
Εἵατ', ἐπεὶ σφίσιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν. ο β
Ἐξαῦτις δ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπε, ο κ
Μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον. ο κ
Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα. ι β
Ἀλλ' ἴομεν. μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς. ι κ
Ἴομεν. ἀλλ' ἔτ' ὄπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται, ο ψ
Πολλὸς, καὶ χαλεπὸς, τὸν, ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι. ο ψ
Ὣς φάτο. τοῖς δ' ἄσπαστον ἐείσατο κοιμηθῆναι. ο ε
Καὶ τότε κεν βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος. ο μ

Περὶ τῆς προδοσίας.

Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί. ι τ
Ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον. ο ς
Αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει, ι λ
Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι. ι ι
Ὣς δ' εἶδ', ὥς μιν ἔδυ χόλος. ἐν δέ οἱ ὄσσε ι σ
Αἱματόεντε πέλεν, δεινὸς δ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι. ο χ
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖε δ' ἑταίρους. ι λ
Ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ, ο ι
Οἳ πάλ' ἐν χερσὶν ἔχοντες χάλκεα, πείρατα τέχνης, ο γ
Νήπιοι, ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες. ο φ
Ψεῦσταί τ', ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι. ι ω
Σχέτλιοι, οὔτε δίκας εὖ εἰδότες, οὔτε θέμιστας. ο ι
Οὔτε θεὸν δείσαντες, ὃς οὐρανὸν εὐρὺν ἔχῃσιν. ο χ
Οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἐθέντες. ο χ
Τῶν, ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει ο ο
Ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη ι ν
Ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάχοιτο. ι ν
Οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν. ο δ
Ἀμφὶ δέ μιν δρηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο. ο ρ
Οἳ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ, ο ξ
Λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι, ι μ
Νύκτα δι' ὀρφναίην ὅτε θ' εὕδουσιν βροτοὶ ἄλλοι, ι κ
Ἔσταθεν αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες. ο η

δδ

Στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντ' ἀολλέες ἄλλοθεν ἄλλος, ι π
Ἔρδειν ἔργα βίαια κακορραφίῃσι νόοιο. ο β
Ἡδὺ γελώοντες, καὶ δειμανόωντ' ἐπέεσσι ο β
Δεινὸν δερκόμενοι. θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας. ι γ
Ἱέμενοι κτεῖναι. δὴ γάρ κε χολώσατο λίην. ο ξ
Τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει. ο ξ
Τούτου γὰρ κἀκεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο. ο κ
Ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος. ο ρ
Οὐ γάρ πως ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος, ι κ
Ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἤματι μητίσασθαι. ι κ
Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσι, ι λ
Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνός, ι χ
Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἑλισσόμενος περὶ χειῇ, ι χ
Ὣς ἄρ' ὅγ' ἄσβεστόν περ ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει. ι χ
Ἀλλ' ὁ μὲν, ὡς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σφαλώσειε. ι ξ
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεοκλύμενος θεοειδής, ο υ
Πῆ μέματον, τί σφῶιν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ; ι θ
Εἴπαθ' ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει. ο φ
Εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ, ο υ
Καί κε τὸ, βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη ο υ
Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι. ο υ
Καὶ τότ' ἄρ' ἄψορρον προσέφη δολίοις ἐπέεσσιν, ο ι
Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι, ι ι
Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι. τό, οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται. ι α
Κὰδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον. θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας. ι δ
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συῒ εἴκελος ἀλκὴν ι ρ
Καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς ι ρ
Ῥηϊδίως ἐκέδασσεν ἀλυξάμενος διὰ βήσσας. ι ρ
Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν, ι ρ
Ἥτε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο ι ρ
Ἰσχανάᾳ δακέειν, λαρὸν τέ οἱ αἷμ' ἀνθρώπου. ι ρ
Ὄφρα τέ μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσι, ι ρ
Κῦσε δέ μιν περιφὺς ἐπαλμένος, ἠδὲ προσηύδα ο ω
Μειλιχίοις ἐπέεσσι, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα, ο σ
Ὦ φίλ', ἐπεί σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ, ο σ
Χαῖρέ τε, καὶ μή μοι τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις. ο ν

Καὶ δέ σοι αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω. ι τ
Οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων. ι υ
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε, ι α
Ὤ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε κερδαλεόφρον, ι α
Φθέγγεο, μὴ δ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο. τίπτε δέ σε χρεώ. ι κ
Ἤ τινά που δόλον ἄλλον ὀΐεαι. οὐδέ τί σε χρή. ο κ
Σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήδεαι ἔργον; ο λ
Ἕρξον ὅπως ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ. ο ν
Δαιμόνι', οὔτέ τι σε ῥέζω κακὸν, οὐδ' ἀγορεύω. ο σ
Αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μυθεύεσθαι. ι α
Ἐσθλὸν δ' οὔτέ τί πω εἶπας ἔπος, οὐδ' ἐτέλεσσας. ι α
Νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες μενεαίνων. ι φ
Αὐτὰ μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δὲ αὔτα ο μ
Ῥέξον ὅ, τι φρονέεις, τελέσαι δέ σε θυμὸς ἀνώγει. ο ε
Πάντα με θαρσαλέως κύον ἀδεὲς οὔτι με λήθεις ο τ
Ἔρδων κεν μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις. ο τ
Μήτέ τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτέ τι θέλγε. ο ξ
Οὐ γὰρ τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδέσσομαι, οὐδὲ φιλήσω. ο ξ
Αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής. ι γ
Ὥς τοι ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστίν. ι γ
Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι. οὐ γὰρ ἔμελλον ι κ
Πείσειν. ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός. ι χ
Εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς ὅ, μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι. ι τ
Ὥς γοῦν θέσφατόν ἐστι. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω ι θ
Μαινομένου, οὐδ' εἴκε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι. ι θ
Τῷ, οὔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἴκ' ἐθέλοιμι. ο φ
Πάντα περ οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι. ι θ
Ὥς γὰρ πάντων τόσσον ὅσον κατὰ σώματ' ἔασι ο φ
Δρηστήρων, χείρεσσι, βίηφί τε φέρτερος εἴην. ο φ
Οἶσθα μὲν οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐδ' ἐπιεικτόν. ο λ
Ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος. ο ε
Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἆτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες ι α
Δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο. ι α
Καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφον, ο γ
Οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὐδὲ νόημα. ι ζ
Δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ. ι ζ

Μήνια γὰρ τοῦ οὐχ ὅς τε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις. ι π
Σοὶ γὰρ ῥ' οὔτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω ι ξ
Ἔσσονται. τῷ, κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀΐω. ι ζ
Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος ι ι
Ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὑρεῖν. ὣς ἀπόλοιο. ι ρ
Ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείειρος φόνος ἔσται. ο χ
Τῷ, οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγησθα ο τ
Ἀψάμενος βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψορόφοιο μελάθρου. ο χ
Οὐδέ σε φεύξεσθαι ὀΐομαι αἰπὺν ὄλεθρον. ο σ
Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί. ι φ
Σοὶ κ' αἶσχος, λώβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο. ι φ
Τῷ, σ' αὖ νῦν ὀΐω ἀποτισέμεν ὅσσα μ' ἔοργας. ι φ
Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον. ι α
Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε. ι φ
Νηπύτι', οὐδέ νύ πω περ ἐπεφράσω ὅσσον ἀρείων ι φ
Εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις; ι φ
Τῷ, οὔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται αἴκ' ἐθέλοιμι. ι ι
Αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένε, οὐδ' ἂν ἔμοι γε ι ι
Τετλαίης κυνέος περ ἐὼν εἰς ὦπα ἰδέσθαι. ι ι
Ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος. ι λ
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φῦντες. ο α
Αὐτὰρ ὁ παρ λαμπτῆρσι φαεινῶν αἰθομένοισιν ο σ
Ἑστήκει ἐς πάντας ὁρώμενος. ἄλλα δέ οἱ κῆρ ο σ
Ὥρμαινε φρεσὶν ᾗσιν, ἅ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο. ο σ

Περὶ τῆς κρατήσεως, καὶ τοῦ
ἐμπαιγμοῦ.

Τοὶ δ' ἄρ' ἐπαΐξαντες ἕλον, δῆσάν τέ μιν εἴσω. ο χ
Ἕλκον δ' ἐν μέσσοισι μετὰ σφίσι σήματα θέντες. ι σ
Πλείοσί τ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλον δὲ πιέζευν, ο μ
Ἀλλήλοισι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην τιθέντες. ο υ
Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ᾗσι προθυμίῃσι πεποιθὼς ι β
Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ. φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο, ι ω
Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὡσεὶ θάνατόν δε κιόντα. ο ο
Οἱ δ' ἐπελώβευον, καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσι, ο β
Τίς, πόθεν εἶς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες. ι ω
Τίς δὲ σὺ ἐσσὶ φέριστε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων. ι ξ

Ὣς ἄρα τίς εἴπεσκεν, ὁ δ᾽ οὐκ ἐμπάζετο μύθων ο ρ
Βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ. ο ω
Ἐκ δ᾽ ἔλκεν εἵματα ἕσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι. ο ο
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων, ο β
Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερὲς ὅς κε λάχησι· ι η
Παῖδες ὑπέρθυμοι. καὶ δὴ κλήρους ἐβάλοντο. ι κ
Ἄλλος μὲν χλαῖναν ἐρίων, ἄλλος δὲ χιτῶνα. ι υ
Ἀμφὶ δ᾽ ἄρα χλαῖναν περόνησεν φοινικόεσσαν. ο ω
Ἔστη δ᾽ ἐν μέσσοισι. τάφος δ᾽ ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον. ο ω
Ὣς ὁ μὲν ἑστήκει, τοὶ δ᾽ ἄκριτα πόλλ᾽ ἀγόρευον. ο θ
Φύζαν δ᾽ οἷς ἑτάροισι κακὴν βάλον, οὐδέ τις ἔτλη ο ξ
Στῆναι ἐναντίβιον, περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη, ο ξ
Σχέτλια ἔργ᾽ ὁρόωσιν, ἀμηχανίῃ δ᾽ ἔχε θυμόν. ο γ
Πένθεϊ δ᾽ ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι. ι ι
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον. ο χ
Οἱ δ᾽ ἅμ᾽ ἀϊστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν ο κ
Ἐξεφάνη. δηρὸν δὲ καθήμενοι, ἐσκοπίαζον ι κ
Πολλὸν ἀφεσταότες. ὁ δ᾽ ἐν μέσῳ ἄλγε᾽ ἔπασχε. ι ρ

Περὶ τῆς ἀρνήσεως τοῦ Πέτρου.

Αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἐν προδόμοισι καθῆστο γέρων Ἀλιθέρσης, ο κ
Ὅς οἱ κύδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός τε, ο κ
Ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊὴν, ἀδινὰ στοναχίζων. ο ψ
Ὤμωξεν δ᾽ ὁ γέρων, κεφαλὴν δ᾽ ὅ γε κόψατο χερσὶν, ι χ
Ὑψόσ᾽ ἀνασχόμενος, μέγ᾽ ἀνοιμώξας ἐγεγώνει. ι χ
Οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ ι κ
Ἐν πάντεσσι πόνοισι. φιλεῖ δέ ἑ ἔξοχα πάντων. ι κ
Ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, καὶ οὐ δύνατο προσαμῦναι. ι π
Στῆ δ᾽ ἐκτὸς κλισίης. τάχα δ᾽ εἴσιδεν ἔργον ἀεικές. ι ξ
Ἆσσον δ᾽ οὐκ ἔτ᾽ ἔπειτα δυνήσατο διὸ ἄνακτος ο ρ
Ἐλθέμεν. αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ. ο ρ
Ἦν δ᾽ ἐγρηγορόων. ταὶ δ᾽ ἐκ μεγάροιο γυναῖκες ο υ
Ἤϊσαν, αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ. ο υ
Τοῦ δ᾽ ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν. ο υ
Ἂψ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ οὐδὸν ἰὼν, κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο. τοὶ δ᾽ ἴσαν εἴσω ο σ
Ἡδὺ γελώωντες, καὶ δεικανόωντ᾽ ἐπέεσσι. ο σ
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη ο β

Ἔρδειν ἔργα βίαια κακορραφίῃσι νόοιο. ο β
Οὐλομένη. ᾗ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλε. ι ξ
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο. ι ζ
Θάρσος ἄητον ἔχουσα. μέγας δέ ἑ θυμὸς ἀνῆκε. ι φ
Μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω ο β
Ἐγγὺς ἀνὴρ, ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεβάσσατο θυμόν. ι υ
Ὅς μοι ἑταῖρον ἔκοψε τετιμένον οὔατ' ἀπούρας. ι υ
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, ι υ
Ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς οὗτος ἀνήρ, μάλα δ' εἴσεαι αὐτὸν, ο β
Ἥ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊος ἦσθα ἑταῖρος. ο β
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ τοῦ δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ. ο δ
Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν. ο γ
Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος ἱέμενός περ, ο κ
Κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβλημένος. ἐν δέ οἱ ὄσσε ο κ
Δακρυόφιν πίμπλαντο. γόον δ' ὠΐετο θυμός. ο κ
Πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν ο υ
Ὕστατα, καὶ πύματα. κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει. ο υ
Αὐτὰρ ὅ γ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν. ι ψ
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε δόλον κεχολωμένη ἥρῳ, ο θ
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον ὅθι οἱ φίλα δέμνια κεῖτο. ο ο
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτὸς θυράων ἦν ἠδὲ καὶ αὐλῆς, ο φ
Δή ῥα τότ' ᾤμωξέν τε καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ ι μ
Χερσὶ καταπρηνέσσι. δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμά, ι [illegible]
Ῥᾶον ὅτι παμπρῶτα θεόν γ' ἠρνήσατο πάντων. ο α
Κλαῖεν δ' ἐν κονίῃσι καθήμενος. οὐδέ νύ οἱ κῆρ ο δ
Ἤθελ' ἔτι ζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο. ο δ
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν, ο ω
Χεύατο κακκεφαλῆς. χαρίεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον. ι σ
Δὴ τότε μιν προσέειπε γερόντων ἅλιος νημερτής, ο δ
Ὣς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς, ο λ
Ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ χερσὶν ἔργα βάληται. ο λ
Ἦ ῥ' ὁ γέρων. πολιὰς δὲ ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶν ι χ
Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών. οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον ο δ
Νωλεμέως. ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα. ο υ
Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο ο υ
Ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵματος ἔνθα καὶ ἔνθα ο υ

Αἰόλλει, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι, ο υ
Ὣς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο μερμηρίζων. ο υ
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. χώσατο δ' αἰνῶς. ι σ
Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος, ο δ
Ἀρχοὶ μνηστήρων. ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι. ο φ

Περὶ τῆς πρὸ τοῦ σταυροῦ μαστιγώσεως.

Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν ι θ
Οἴκτρ' ὀλοφυρομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα. ο χ
Ἠέριοι δ' ἄρα τόν γε κακὴν ἔριδα προφέροντο. ι γ
Ἐν πεδίῳ δ' ἵσταντο διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες. ι β
Χερσὶ δ' ἔχον ῥόπαλα παγχάλκεα, αἰὲν ἀαγῆ. ο λ
Αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο ι π
Εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες, ι π
Αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντες. ι π
Νηπίαχοι. ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν. ι π
Ὣ ζαχρηὴς δ' ὀρυγμαδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισι. ι ρ
Πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν. ι ψ
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο, ι β
Εἰ ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων. ο σ
Ὃς ἤδη τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικές. ο γ
Κτεῖναι μέν ῥ' ἀλέεινε. σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ. ι ζ
Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν ι ι
Πρῶτον, ἔπειτα δ' ἐνίψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι. ι π
Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, ι β
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνειν ἐθέλοιμι. ο π
Ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι, ο δ
Ὅσ περ θνητὸς ἔῃ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν. ι σ
Ἀλλὰ τί ἢ νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει ι υ
Μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων. κεχαρισμένα δ' αἰεὶ ι υ
Δῶρα θεοῖς γε δίδωσιν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι. ι υ
Μὴ ἀγαθῷ περ ἐόντι νεμεσσηθῶμεν οἱ ἡμεῖς, ι ω
Ἀλλ' ἀναχασσώμεσθα. θεοῦ δ' ἀλεώμεθα μῆνιν. ι ε
Οὐ γάρ πως πάντεσσι θεὸς φαίνοιτο ἐναργής. ο π
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπεβήσατο. τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ, ι β
Δῆμον ὑποδδείσας. δὴ γὰρ κεχολώατο λίην. ο π

Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι. ι φ
Πεπλήγει δ' ἀγορῆθεν ἀεικέεσι πληγῆσι. ι β
Σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη. ι β
Ἐς δ' ἦλθον δρηστῆρες ἀγήνορες. οἱ μὲν, ἔπειτα ο υ
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν ι λ
Κάρτεΐ τε, σθένεΐ τε πεποιθότες, ἠνορέῃ τε, ι ρ
Πλήθεΐ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερβιᾶ δῆμον ἔχοντες. ι ρ
Οὐδ' ὄπιδα τρομέουσι θεῶν, μεμάασι γὰρ ἤδη. ο υ
Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο ο ω
Τείχεος ἔκτοθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον. ι μ

Περὶ τῆς σταυρώσεως.

Ἕστηκε ξύλον αὖον ὅσον τ' ὄργυι' ὑπὲρ αἴης, ι ψ
Ἢ δρυὸς, ἢ πεύκης. τὸ, μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ. ι ψ
Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος. ι η
Τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι. ο φ
Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες, ο χ
Εἴρυσαν ἠνορέῃ πίσυνοι, καὶ κάρτεϊ χειρῶν ι λ
Δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἐϋ πρήσσεσκον ἕκαστα. ο θ
Νήπιοι. οἳ δ' ἄρα δὴ τάδε μήδεα μηχανόωντο. ι θ
Δρηστῆρες δ' ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν. ο χ
Ἴθυσαν δὲ λύκοισιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν. ι ρ
Ἀρνειῷ μιν ἐγὼ ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ. ι γ
Ὅς τ' οἰῶν μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων. ι γ
Ἀρνειὸς γὰρ ἔην μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων. ο ο
Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ᾗσι προθυμίῃσι πεποιθώς. ι β
Δεσμῷ δ' ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων. ο ο
Σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον κεκοτηότι θυμῷ. ο χ
Ἐς μέσσον δ' ἀνάγον. τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον ο σ
Καρπαλίμως. ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν. ο ξ
Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει, ι θ
Δεξάμενοι σῖτ' ἄρα τοί γε, διαστάντες τανύουσι ι ρ
Σταυροῖσιν πυκινοῖσι διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα ο ν
Γυμνὸν ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται. ι χ
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ. ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆπται ο ψ
Ὕψι μάλα μεγάλως. ὦθι δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν. ι ρ
Ὣς ὁ μὲν, αὖθι λέλειπτο ταθεὶς ὀλοῷ ὑπὸ δεσμῷ ο χ

Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος, ι ε
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται. ο σ
Ὥς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν, χαλέπ' ἄλγεα πάσχῃ. ο χ
Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι, ο θ
Οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιβῆναι. ο μ
Ἰδνώθη δ' ὀπίσω, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθείς. ο θ
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον ὅτ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλοντο. ο θ
Οἱ δ' ἐπελώβευον, καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν. ο β
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν ὡς τὸ πάρος περ, ι ε
Τεῖος δ' ἔπειτ' ἤϋσσεν ὅθεν κεφαλὴ χάδε φωτός. ι ε
Στεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ' οὐκ ἤθελ' ἑλέσθαι. ο λ
Χείλεα μέν τ' ἐδίηνεν, ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνεν. ο χ
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων, ο β
Νήπιος εἰς ὦ ξεῖνε λίην τόσον, ἠὲ χαλίφρων, ο δ
Ἦε ἑκὼν μεθιεῖς, καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων; ο δ
Εἰ μὲν δὴ θεός ἐστι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς, ο δ
Καί που τίς δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταιός, ο σ
Οὕνεκα παρ' παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς, ο σ
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπὲ, θεὸς δὲ τὰ πάντα ἴσασιν. ο δ
Ἔρξον ὅπερ δή τοι νόος ὀτρύνει καὶ ἀνώγει. ι ο
Καὶ σὺ φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε, μέγαν τε, ο γ
Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ. ο γ
Εἰξόν γ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει. ο ο
Αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάω, καὶ φράζεο θυμῷ, ο ρ
Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης. ι ν
Ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἄψ ἔρχευ μέγαρόνδε. ο ψ
Οἱ δέ τοι ἐκτελέσουσιν ὑπόσχεσιν ἥν περ ὑπέσταν. ι β
Καί κε τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν. ι ν
Ἤτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὅρκους. ι υ
Ξεῖν', οὕτω γάρ κέν τοι ἐϋκλείη τ', ἀρετή τε ο ξ
Εἴη ἐπ' ἀνθρώποις ἅμ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα. ο ξ
Ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες. ι ο

Περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου.

Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν, ι η
Κείνου μέν τοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμος ὡς ἀγορεύει. ο δ
Τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζει. ο δ

Ἀλλὰ σαόφρων ἐστί, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ. ο δ
Τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα. ο υ
Αἶψα δ' ἑὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα, ο χ
Ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι. ο τ
Ἴσχεο, μὴ δὲ προμαθενόων δηλήσεο τούσδε, ο χ
Τάων, οἳ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν. ο χ
Οἵ τέ μ' ἀτιμάζουσι, καὶ οἳ νηλιτεῖς εἰσιν. ο χ
Οἵ τ' ἐμὲ ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωνται. ο ρ
Νῦν τέ μ' ἀτιμάζουσι, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα. ο ξ
Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν. ο δ
Ἀλλὰ πάτερ, τόδε περ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ, ι θ
Αὐτοὺς δή περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι. ι θ
Ἴσχεο, μηδὲ βίην τίσαιο ὑπερηνορεόντων ο ψ
Ἀνδρῶν δρηστήρων κεχολωμένος, οἵ μ' ἐτίμησαν. ο χ
Ἄλγησις μὲν λώβησίς τε καὶ αἶσχος οὐκ ἐπιδευεῖς. ι η
Ἤδη γὰρ τετέλεστο ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμός. ο ν
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα, τέλος θανάτοιο κάλυψε. ι π
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, ἄϊδόσδε βεβήκει, ι χ
Τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον ἀπὸ χθονός ἐστι βάραθρον, ι θ
Τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνειώτων. ο λ
Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδός, ο θ
Καρτερός. ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα. ι ν
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὡς ὅτε μυῖαι ι ψ
Σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας ι π
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε γλάγος ἄγγεα δεύει. ι π
Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων, ο φ
Ὤ μοι ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα ο ο
Ἔπλετο. ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι ο ο
Εἰπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἤ σέ γε λαοὶ ο γ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον ἐπισπόμενοι μενέϊ σφῷ. ο γ
Τίς δ' οἶδ' εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεαι ἐλθών. ο γ
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μηδ' ἐπικεύσῃς, ο φ
Εἰ μὲν δὴ θεός ἐστι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς, ι δ
Εἰ δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠΰ. ο υ
Οἷος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε. ο β
Ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἆψ ἔρχευ μέγαρόνδε. ο ψ

Σώζοντι νῶν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἵδε, ο σ
Εἴ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς. ι λ
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο ι φ
Γεύσεο, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ δαείω, ι φ
Ἤ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλύσεται, ἤ σε κ' ἐρύξει ι φ
Γῆ φυσίζοος, ἥτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει. ι φ
Ὣς ἄρα τίς εἴπεσκε, καὶ οὔτησασκε παραστάς. ο δ
Πάντα δ' ἄρ' ἀπὸ πλευρᾶς χρόα ἔργαθεν, οὐδέ τ' ἔασε. ι λ
Τῇ ῥά μιν οὖτα τυχὼν, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν. ι ε
Εἶθαρ δ' ἄμβροτον αἷμα κατέρρεεν ἐξ ὠτειλῆς, ι ε
Νηπενθές τ', ἄχολόν τε, κακῶν τ' ἐπίληθον ἁπάντων. ο δ
Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἷον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν. ο δ
Οὔποτέ τοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ, ο ξ
Ὅς τὸ, καταβρόξειεν ἐπὴν κρητῆρι μιγείη. ο δ
Οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν, ο δ
Οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε, ο δ
Ἢ κασίγνητος ὁμογάστριος, ἢ καὶ υἱός. ι ω
Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεὸς τέρατα προὔφαινε ο μ
Σμερδαλέα κτυπέων. χρὼς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει. ι η
Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος. ο ν
Βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν. ι θ
Ἄστραψας δὲ μάλα, μεγάλ' ἔκτυπε. τὴν δ' ἐτίναξε ι ρ
Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα. ι ο
Ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξεν μέγας οὐρανὸς, ἄϊε δὲ χθών. ι φ
Σὺν δ' εὖρος, νότος τ' ἔπεσον, ζέφυρός τε δυσαής, ο ε
Καὶ βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων ο ε
Λαίλαπι θεσπεσίῃ. σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε ο μ
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον. ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ ο ε
Θεσπεσίη. ὦδι δ' αὖ δεινὸς ζόμος ἔλλαβε πάντας. ο ω
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεῷ, ἰδὲ χεῖρας ἀνέσχον. ι η
Πάντες δ' ἐσείοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης, ι υ
Οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα, ι μ
Καὶ ποταμοὶ, καὶ γαῖα. καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντες, ι γ
Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησαν ἄνακτα ι υ
Βαλλόμενον καὶ ἐλαυνόμενον τετληότι θυμῷ. ο α
Ἔδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς. ι υ

Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἆλτο, καὶ ἴαχε μακρὰ λιγέως ι η
Ὤ μοι. ἄφαρ δ' ὤϊξε θύρας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆα. ι ω
Ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ ο ι
Ψυχαὶ ὑπὲξ ἐρέβους νεκύων κατατεθνηώτων ο μ
Ἀχνύμεναι· περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσαι ἄρισται. ο λ
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον νεκύεσσι γεγωνώς, ι θ
Καρπαλίμως ἔρχεσθε, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω ο ζ
Ἔνθά κε πατρὸς ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἀλωή. ο σ
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο. τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο. ο ν
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον, ο ο
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη. ο δ
Ἦ μεγάλ' ἐβρόντησεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος ο δ
Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει, ι μ
Ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίας ὑπερηνορεόντων, ο ψ
Λώβην τινύμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα. ο ψ
Εἵνεκα δὴ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται. ο θ
Ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο ι θ
Ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν, ι θ
Ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷ, καὶ πάντ' ἐπακούει. ι γ
Οὔ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι, ι ξ
Οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς. ο υ
Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο. ι θ

Περὶ τοῦ πνιγμοῦ τοῦ Ἰούδα.

Ἀλλ' ἤτοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν, ο γ
Ὃς μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀτασθαλίῃσιν ἑῇσιν, ο λ
Ἁψάμενος βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου. ο λ
Νήπιος. οὐδ' ἔτι οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον. ο ψ
Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι. ο α
Τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτοῦ γαῖα κατέσχε. ο λ
Πάντας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἑκάστου. ι υ
Νεκρὸν δὲ προλιπόντες, ἐπέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος. ι ο
Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαιόμενοι βιότοιο. ι ω
Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐς δ' ἔσσυτο λαός, ι β
Πεζοί θ', ἱππῆές τε, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. ι β
Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρα, ὡς βόες ἀγελαῖαι. ο χ
Τόφρ' ἄλλοι πάντες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ ι φ

Ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ, πόλις δ᾽ ἔμπλητο ἀλιτρῶν. ι φ
Καὶ τότε δή ῥ᾽ ἔχοντο βίηφι, λῦσαί τ᾽ ἐκέλευον, ο δ
Νήπιοι, ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες. ο φ
Οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀϊδρείῃσι νόοιο. ο λ
Καὶ γὰρ δὴ νῶϊ φῶτα κατέκτανον, ὃς μέγ᾽ ἄριστος. ο χ
Ὣς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ᾽ ἐφῆπτο. ο χ
Οἱ μὲν, ἄρ᾽ ἐσκίδναντο ἑὰ πρὸς δώμαθ᾽ ἕκαστος. ο β
Οἱ δὲ, μάλ᾽ ἑζόμενοι, καὶ ἐδείδισαν. οὐδέ τις ἔτλη. ι η
Δρηστῆρες δ᾽ ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε. ο χ

Περὶ τοῦ ἐπιταφίου θρήνου.

Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἐπεὶ θ᾽ ὕδατι λοῦσάν τε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι, ι θ
Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι. φίλοι δ᾽ ἀμφέσταν ἑταῖροι ι σ
Μυρόμενοι. θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν. ι μ
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα. ι ω
Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν ι σ
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς. καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ. ι σ
Ἐν δ᾽ ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο. ι σ
Ἀλλὰ γὰρ οὐδέ τι οἱ χρὼς σήπετο, οὐδέ μιν εὐλαὶ ι ω
Ἔσθουσ᾽, αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν. ι ω
Αἰεὶ τῷ δ᾽ ἔσται χρὼς ἔμπεδον, ἢ καὶ ἀρείων. ι τ
Μήτηρ δ᾽ ἥ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα, ι ψ
Ἀμφ᾽ αὐτῷ χυμένη ἀνεκώκυε. χερσὶ δ᾽ ἄμυσσε ι ψ
Στήθεά τ᾽, ἠδ᾽ ἁπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. ι ψ
Ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρετο οἰχομένοιο. ο ο
Ὀξὺ δὲ κωκύσασα, κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο. ι σ
Ἀμβρόσιαι δ᾽ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος. ι α
Τὴν δὲ κατ᾽ ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν. ι ψ
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, ο ε
Καί ῥ᾽ ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, ι σ
Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα ο λ
Ζωὸς ἐών. χαλεπὸν δὲ τόδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι. ο λ
Ὤ μοι τέκνον ἐμὸν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν, ο λ
Πῶς δὴ ἔπειτ᾽ ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος αὖθι λιποίμην. ι ι
Πῇ γὰρ ἐγὼ φίλε τέκνον ἴω. τεῦ δώμαθ᾽ ἵκωμαι. ο ο
Πῶς ἔτλης ἀϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθά τε νεκροί. ο λ
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρυχέουσα. ο π

Κῦσε δέ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλὰ, ο π
χεῖράς τ' ἀμφοτέρας. θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ. ο ρ
τέκνον, ἐμοί γε μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά. ο θ
οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας. ι ω
οὐδέ τι μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὗ τέ κεν αἰεὶ ι ω
μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσα. ι ω
ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα φαίδιμ' ἑλὲ, ο λ
σή τ' ἀγανοφροσύνη, μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα. ο λ
τῷ, σ' ἄμοτον κλαίω τεθνειότα μείλιχον αἰεί. ι τ
νῦν δὲ σὺ μὲν ῥ' ἀΐδαο δόμοις ὑπὸ κεύθεσι γαίης ι χ
ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις. ι χ
ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων. ι ω
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τι αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ, ι ω
οὐδὲ γυνὴ, πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος. ι λ
ἀλλὰ τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο. ι ψ
καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο. ο π
ἣ δ' ἐπεὶ οὖν τάρπη πολυδακρύτοιο γόοιο, ο φ
βῆ ῥ' ἴμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς. ο φ

Περὶ τῆς ταφῆς.

Τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμείλιά τε προβάλοντο. ι ψ
ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν. ι ψ
οἱ δ' ὥς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες, ι ρ
ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν ι ρ
ἢ δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον, ἐν δέ τε θυμὸς ι ρ
τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ σπευδόντεσσιν, ι ρ
ὥς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε, νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὕπερθεν, ι ρ
χερσὶ μέγαν λίθον ἀείραντές τε προσέθηκαν, ι ω
ὄμβριμον. οὐκ ἂν τόνδε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι ο ι
ἐσθλαὶ, τετράκυκλοι, ἀπ' οὔδεος ὀχλίσειαν. ο ι
ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο, ι ι
μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων. ι θ
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων, ο β
μὴ δή τι κλέψαι μὲν ἐᾶσθε, οὐδέ ποι ἐξεῖ ι ω
συλᾶν, μήπως τι κακὸν μετόπισθε γένοιτο. ι ω
ἑπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ ι ι
κοῦροι ἅμ' ἔστιχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες. ι ι

Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ. ι υ
Δυσμενέες τ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται ἐν φυλάκεσσιν. ι κ
Οἱ δέ, τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο. ο ξ
Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἑδριόωντο. ο π
Ὣς οἱ μὲν ῥ' ἑκάτερθε καθείατο μητιόωντες. ι υ
Οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν οὐδὲ μάλ' ἡβῶν ι ω
Ἐς στρατόν. οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆας ι ω
Ῥεῖα μετοχλίσειε θυράων ἡμετεράων. ι ω
Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος, ο δ
Ἀρχοὶ μνηστήρων. ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι. ο φ
Ἑζόμενοι δὲ κατ' αὖθι, γοῶν, τίλλοντό τε χαίτας ο κ
Οὐδέ τ' ἐνισκήψαντες κάρηατα. δάκρυα δέ σφιν ι ρ
Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν. ι ρ
Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς. ι υ
Ἂψ δ' ἀνεχώρησεν, ὦχρός τέ μιν εἷλε παρειάς. ι γ
Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε. τὼ δέ οἱ ὄσσε ι ρ
Δακρυόφιν πλῆσθεν. θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή. ι ρ
Ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη. ο π
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, ο ξ
Καὶ τότε δή μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε, ο λ
Γουνοῦμαί σε ἄνασσα, θεὸς δέ κεν ἢ βροτός ἐσσί; ο ζ
Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο, καὶ κατάνευσον, ι α
Ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὔ τι ἔπι δέος. ὄφρ' εὖ εἰδῶ ι α
Εἰ μέν τοι θεός ἐσσι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι, ο ζ
Τρισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. ο ζ
Εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν, ο ξ
Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, σῶν τε τοκήων, ι χ
Μή μ' ἀπογυμνώσῃς μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμαι. ι ζ
Κρείσσων εἷς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ. ι τ
Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας ι χ
Ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὔ τι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω, ι λ
Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη. ι χ
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχαται, οὐδ' ἔτι καλῶς ο β
Οἶκος ἐμὸς διόλωλε. νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί, ο β
Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους. ο β
Ὣς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ ο ω

Γαίτας ἐπ' ἀνθρώπους μάλα δὴ κλέος ἐστὶν ἐσθλόν. ο ω
Ζώγρει, ἐγὼ δέ κέ τοι ἱλέω χαίρειν ἤματα πάντα. ι ξ
Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ, ο λ
Ὅς κε θνητὸς ἔῃ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν, ι σ
Ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν. ο λ
Βουλοίμην, ἢ σοὶ διοτρεφὲς ἤματα πάντα, ι τ
Οὗ περ καὶ μείζων ἀρετὴ, τιμή τε, βίη τε, ι ι
Ἐκ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός. ι ψ
Ὣς ἄρα μιν προσέειπεν ἄναξ ἐνέρων ἀϊδωνεύς ο χ
Λισσόμενος ἐπέεσσιν. ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσε. ι φ
Χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν. ι ι
Ἧπερ δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται, ι ι
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ, ι π
Ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, καὶ νήπια τέκνα ι ψ
Ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσαλγέος ἐξαναλῦσαι. ι ψ
Βάλλεαι. ἀλλά σ' ἔγωγε ἀναχωρήσαντα κελεύω ι υ
Ἐς πληθὺν ἰέναι, μὴ δ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο. ι υ
Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ ι α
Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι. τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται. ι α
Ὣς εἰπὼν, λίπεν αὐτὸν ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα, ο ζ
Δειδίτα. κρατερὸς γὰρ ἔχει νόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῇ. ο ο

Περὶ τῆς ἀναστάσεως.

Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς, ι η
Ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω ἠὼς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ, ι η
Ἄψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη. ι β
Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή, ι β
Ῥεῖα λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας, δμωάς τε ἅπαντας. ι κ
Οὐδὲ γὰρ εὕδοντες φυλάκων ἡγήτορες ἔσαν, ι κ
Ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες. ι κ
Ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ ι κ
Θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην ι κ
Ἔρχηται δι' ὄρεσφι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ ι κ
Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπό τέσφιν ὕπνος ὄλωλεν, ι κ
Ὣς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιιν ὀλώλει. ι κ
Τόφρα δὲ αἱ γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι. ο χ
Αἱ ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι. ο χ

Ἔνθα

Ἔνθα δύω νύκτας, δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ ο ε
Κάππεσεν. ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής. ο ε
Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἤτ' οἰωνοὶ ο π
Φῆναι, ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα ο π
Ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι. ο π
Ὣς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον. ο π
Μήτηρ θ' ἥ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα ι †
Κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλεν ι ω
Αὖθις ἀναστήσεσθαι ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος. ι φ
Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο. ο ω
Κεῖτο δ' ἄναυδος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος, ο δ
Ὁρμαίνουσ' εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων. ο δ
Τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθεσκον παρειαί. ο θ
Καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειάς, φώνησέν τε, ο σ
Ὤ μοι τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα. ι α
Ὤ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷα ἄριστον. ι ω
Ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν, ι τ
Ἥν τ' εὖρος κατέτηξεν ἐπὴν ζέφυρος καταχεύῃ, ι τ
Τηκομένης δ' ἄρα τῆς, ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες, ι τ
Ὣς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης. ι τ
Σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωξεν, περὶ δ' ἴαχε πέτρη. ο γ
Ὁρμήσας δ' ἄρα οἱ παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκύς, ο π
Χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων. ο ι
Τόν ῥα πολυστρέπταο, ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός. ο θ
Αὖτις ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής. ο λ
Βόμβησεν δὲ λίθος, κατὰ δ' ἔπτηξεν ποτὶ γαίῃ. ο θ
Αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας, ο ι
Καλλεῖ καὶ χάρισι στίλβων. θηήσατο δὲ κούρη. ο ζ
Ὥς τε γὰρ ἠελίου πέλεν αἴγλη ἠδὲ σελήνης, ο η
Ἢ πυρὸς αἰθομένοιο καὶ ἠελίου ἀνιόντος. ι χ
Φωνῇ τε βροτέῃ κατερήτυε, φώνησέν τε, ο θ
Εἰπὲ δ' ὅτι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ ο θ
Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν. οἶδα καὶ αὐτὸς ο κ
Ὅ, τι μάλιστα θέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ. ο σ
Παύεο δὴ κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος, ο δ
Ὥς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃ. ο β

Τερπόμενοι φιλότητι, παρ' ἀλλήλοισι κάθευδον. ο ε
Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα. ο ν
Κληΐσσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων. ο τ
Κληῗσαι δ' ἐπέσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι. ο β
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς, ο ε
Αὐτίκα δὴ μνηστῆρας ἐπῴχετο ἰσόθεος φώς. ο α
Τοὺς δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής, ο ο
Ἔνθεν μὲν δὴ ὁ δ' αὐτὸς ἐγὼ καὶ πολλὰ μογήσας, ο ρ
Γινώσκω δ' ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκάνω. ο φ
Καὶ τότε δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι. ι ρ
Μερμήριζε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν ο δ
Εἰσορόων ὄπα μὲν ἀγαθήν, καὶ μῦθον ἀκούων, ι ω
Εἰ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε μυθήσαιτο. ο δ
Στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰών, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν, ο δ
Ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες, ο γ
Πείθεις δή μευ θυμὸν ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα. ο ψ
Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο, καὶ κατέλεξας. ι τ
Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι. ο γ
Ὦ φίλε, εἰ καί μοι νεμεσήσεαι ὅ,ττι κεν εἴπω, ο ω
Σῆμά τί μοι νῦν δεῖξον ἀριφραδές, ὄφρα πεποίθω. ο υ
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής, ο ξ
Ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος. ι ι
Ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσί, μηδέ σε δαίμων ι ι
Ἐνταῦθα ζέψε φίλος. κάλλιον δέ κεν εἴη. ο γ
Τοιγὰρ ἐγώ τοι τέκνον ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω. ο γ
Ἤτοι μὲν τόδε καὐτὸς ὀΐεαι ὥς κεν ἐτύχθη. ο χ
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον, ο χ
Ὄφρ' εὖ εἰδῇς οἷος ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι. ο φ
Σφῶϊν δ' ὡς ἔσεται περ ἀληθείην καταλέξω. ο φ
Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλό τι δείξω, ο φ
Ὄφρα μ' ἐΰ γνῶτον πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ. ο φ
Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει. ο λ
Ὣς εἰπών, ῥάκεα μεγάλης ἀπὸ ἔργαθεν οὐλῆς. ι φ
Δεξιτερῆς δ' ἕλε χειρὸς, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν, ι η
Οὐλὴν μὲν πρῶτόν τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσιν, ο ω
Ὄφρα γνῷς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ, ο σ

Ὣς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα, ι ι
Ὄφρα μ' εὔγνωστον πιστωθῆτον τ' ἐνὶ θυμῷ. ι δ
Ὣς φάτο. τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν. ο τ
Οὐλὴν δ' αὖ φράσσαντο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοντο. ο τ
Χειρῶν δ' ἅψασθαι. ὁ δὲ, δακρύσας, ἔπος ηὔδα, ι ψ
Νῦν γ' ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέα μοι ἔδειξας, ι ψ
Πείθεις δή μευ θυμὸν ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα, ι ψ
Τοῖος ἐὼν τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν, ο ω
Οὐδὲ λίην ἄγαμαι, μάλα δ' εὖ οἶδ' οἷος ἔησθα. ο ψ
Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσα, ο ψ
Οὕνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον ἰδὼν ἐγὼ ὧδ' ἐπίθησα. ο ψ
Πρὶν δ' ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι. ο τ
Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν ι ψ
Ἐρρίγει, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν. ι ψ
Ὣς ἄρα φωνήσαντες, ἀπέστασαν ἀλλήλοιιν. ι γ

Περὶ τῆς ἀναλήψεως.

Δὴ τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα ι α
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστοι. ι θ
Ἦμος δ' ἑωσφόρος εἶσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν, ι ψ
Ὅντε μετὰ κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται ἠώς, ι ψ
Ἔστη τε σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν, ο κ
Ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα. ο κ
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν ἅπαντες, ι ε
Μήτηρ θ' ἥ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα. ι ψ
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο, ο ω
Τοῖς δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής, ο ο
Κλῦτε φίλοι, καὶ μή τι θυμῷ ἀγάσησθε ἕκαστος, ι ξ
Ὄφρα ἔπος εἴποιμι, τό, μοι καταθύμιόν ἐστιν. ο χ
Ἤδη νῦν μου θυμὸς ἐπέσσυται ὥς τε νέεσθαι ι ι
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι μετείω. ο γ
Μνηστῆρες δ' ἀκάχηντο, κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ. ο π
Ὣς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ' ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. ι υ
Αὐτὸς δὲ πρὸς παῖδος ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ ι τ
Φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέλησιν ἰὼν ἐς οὐρανὸν εὐρὺν, ι ε
Ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν. ι σ
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ὧραι. ι ρ

Τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς ἀστερόεις τε, ι ε
Ἠ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι. ι ε
Βῆ ῥα θέων. μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν. ο χ
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη. ο φ

ΤΕΛΟΣ.

Petrus Candidus monachus Aldo Manucio bene facere.

Quæ dicuntur homerocentra magno studio a te expostulata & exscripsimus, & correximus nos, tanta quidem diligentia, quantam & nostra amicitia, quæ maximaq; & insuperanda. & tua erga studia promptitudo, qua non queat quisq̃ maiorem afferre, petere uidebatur. habebatur. n. in honore non paruo, neq; ut contigit, apud priores Romanos Proba illa, uerum in hac rhapsodia admodum uere, memoriæ demonstrationes sic magnæ, & claræ, ut ego græcos in omnibus excelluisse semper multo interuallo nostros affirmem. hoc autem poema maxime elaboratum utpote ab Homero profectum concinnum, & elegans. hoc igitur ipse ut alia omnia apud utranq; linguam, elegantiora inuenta ne differas imprimere, & præcipue ut Petrus delphinus solitudinis & ordinis camaldunensis magnus Abbas hoc saltem munere ipsius uiri sanctitati maxime conuenienti a me donetur. Vale.

Scipionis Carteromachi.

Quãuis ut uidetur fabulis tradidit se ipsum Homerus,
Attamen sacris omnino uoluit hæc conuenire.
Mirum. n. si aliter dicta, longe ab ipsis
Diuinis operibus accommodauit melius.
Verum homericis ualde dignus hic laudibus,
Qui in hæc ipsum diuina traduxit.

HOMEROCENTRA QVAE ET CENTRONES.

V dite infinitæ gentes circum habitantium hominum
a Quicũq; nunc mortales sunt in terra frumentum edentes.
A tq; quot habitant ad auroramq; solemq;
A tq; quot retro ad tenebram aerosam.
V t dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
V t bene cognoscatis atq; deum, atq; etiam uirum.
Qui omnibus mortalibus atq; imortalibus imperans.
S imul quidem terram struxit, simul cœlum, simul uero mare
S olemq; indefessum, lunamque plenam
S imul autem astra omnia quib⁹ cœlum coronatum est,
V ergilias, Hyadasq;, & robur Orionis
V rsamq; quam & currum cognomento uocant.
Quæq; ibi uertitur, atq; Orionem spectat,
P isces, auesq; caros quæq; manus ierunt
M arinorum, quibusq; marina opera curæ fuere.
D elphinosq;, canesq;, & sicubi maius inest
C ete, quæ infinita pascit gemebunda amphitrite.
E quosq;, mulosq;, boumq; fortia capita.
V rsosq;, agrestioresq; sues, gratosq; oculis leones,
O mnia quæcũq; quæ terram depascuntur ac serpunt,
H is autem sub terra diua fert nouigenam herbam.
C eltimq; rorulentum, & crocum. atq; hyacinthum,
C ircum autem prata molia uiolæ atq; apii
T riticaq;, zeasque atque latigenum ordeum candidum.
F actum est autem liquida aqua, & arbores celsicomæ
P yrastra, & punicæ, & mali splendidi fructus,
F icusq; dulces, & oleæ germinantes
C letraq; populusq;, & bene olens cupressus,
E t fons fluuiorum, & ualles herbosæ.

De iis qui in paradiso sunt quatuor fluuiis.

F ontes autem deinceps quatuor fluebant aqua candida

Propinquæ inter se uersæ, alio alia.
Harum autem sane omnes quidem fluuii pleni sunt fluentes.

De Adam, & Eua, & de
deceptione serpentis.

Postremus uir definitus est, assimilabatur autem diuine ipsi,
Vbi apparuit magnum ostentum. Draco in dorsis cruentus,
Grauisque, difficilisque, & ferus, neque pugnabilis,
Qui mala multa faciebat, quot non uniuersi alii,
Deceptioneque substulit mētem callida prudēter sapientium.
Tantus erat, multos autem rogo induxit molesto.
Puellæ autem congressus est ante urbem aquanti,
Statim blandum & lucrosum fatus est uerbum.
Voceque mortali continuerit, dixitque
Num sane mihi, quid parueris, quod longe utilius fuerit.
Vel renueris irata id animo?
Facile quoddam uerbum dicam, & in mentibus ponam,
Tibi uero ego nō fallax propositū ero neque præter opinionē,
Verum enim tibi dicam neque celabo
Vbi facilimus uictus existit hominibus,
Non nix, neque uero hiems multus, neque unq̄ imber
Sed semper zephyri stridulum spirantes flatus,
Omnimodum accursu facilem uaporem emittunt
Neque plantant manibus plantam, neque arant.
Sed inseminatim & inarata omnia nascuntur.
Fames autem nunq̄ populum iuit, neque alius aliquis
Morbus odiosus inest miseris mortalibus.
Hic arbores pulchræ coalescunt germinantes,
Ficusq; dulces & oleæ pullulantes
Aliaq; multa ad hæc, tu uero propitium impone animum,
Horum nunq̄ fructus deperit, neque deficit.
Quem si quo pacto tu possis insidiata quidem capere
Primum deinde aūt & ipsa iuuabere si ederis.
Ponetq; immortalem & insenescentem dies omnes
Virumque & domum, & concordiam præbuerit
Bonam, non quidem enim hoc melius & præstantius
Quam cum concordem sententiis domum duo habuerint,

V ir atq; uxor, multi dolores inimicis
G audia autem beniuolis, maxime autem audierunt ipsum
S ic fatus, persuasit, postq̃ eloquutus est omnia.

De obauditione.

N osti enim qualis animus in pectoribus mulieris,
N oxam autem non prius suo imposuit animo,
S tatim uero hæc uerbis maritum requisiuit omnia
R ogans coenare, ille uero negabat gemens,
S ed adhuc meminerat mandatorum quæ mandabat
Qui omnis mortalibus & immortalibus imperat.
I lla uero semper mollibus & blandis sermonibus
M ultisq; nocumentis, mentem seduxit uiri
M eminisse potionis & cibi quam celerrime
I uuenculum interimens maritum, odiosus uero cantus
E rit ad homines, molestam autem famam tribuit.
F œminis mulieribus. & quæ bene operatrix fuerit.
E arum, quæ nunc genitæ sunt, & quæ postea erunt,
Quando non grauius & molestius aliud muliere.
Quæ sane talia in mentibus opera iecerit,
Quale sane & illa commenta est opus indecens,
Quæ magnum opus effecit ignorantiis mentis,
P ernitiosa, quæ multa mala hominibus posuit,
M ultas autem fortes animas inferno misit.
O mnibus autem posuit laborem, multis autẽ dolores ĩmisit.

De dispensatione Hominum salutis.

V erum quidẽ nullus eoꝝ q tunc erant amouit malã pnitiẽ.
I psorum enim suis stultitiis perierunt,
S ed ipse quidẽ seruauit, & animaduertit magnũ auxilium,
Qui omnibus mortalibus & ĩmortalibus imperat,
F ilium suscitans amantem hominum populi curatorem,
Qui norat entiaq;, futuraq;, preq; existentia,
Patris sui cari mentibusq; & specie similis,
Qui ei ꝓpe sedere faciebat, maxime autẽ ipsum diligebat
V alde amans, tanq̃ suum existentem,

Et ipsum affatus, uerba alata loquutus est,
P rofecto equidem mihi optemperaueris care fili quod dixero.
N on enim quisquã mentẽ aliam meliorem cogitabit,
Qualem ego intelligo, & olim, atque etiam nunc.
N oui enim quod tibi animus in pectoribus caris
M itia consilia nouit, hæc enim sentis quæ ego quoque.
N on uides quod rursus mortales in infinitam terram
N os contumelia afficientes, pernitiosa machinantur,
B oues sacrificantes, & oues, & pingues capras.
N on ulterius deinde uolunt decentia facere.
N on enim sane dulcis animi uir erat, neque mitis,
N on amplius quisq̃ est promptus mansuetus & mitis est
S ceptrifer rex, neque mentibus legitima sciens,
S ed semper molestusque fuerit, & impia fecerit,
P opuli autem non amplius omnino in nobis grata ferunt
M entiuntur, neque uolunt uera loqui,
N ullum enim honorabant terrestrium hominum.
N on malum, neque uero etiam bonum, q̃squis eos adierit.
N on enim externos hi nimium homines sustinent.
E x his enim sane. fama homines adit
B ona. gaudent autem pater & ueneranda mater.
N eque amantes diligunt, qui aliunde uenerit.
Semper his epulumq; amicum, citharaque chorique,
V estimentaque alternata, balneaque calida, & lecti,
O mnesque supplicabant nigro nebulo saturnio,
Subtartareisque, qui T itanes uocantur,
Miseri, neque iustitias recte scientes, neque iura.
Viros quidem interimunt, urbem autem ignis destruit.
F ilios autem alii agunt, incinctasque mulieres,
A gnorum, atque edorum populares raptores.
H is autem neque fora consultifera, neque iura.
N eque qcq̃ norunt mortem & fatum nigrum,
A er & nebula contecti, nunq̃ ipsos.
S inebat stare. molestus autem quis agitauit dæmon.
D æmonas præcari, promittere autem hecatombas

Quippe igitur pnitiosa opera hæc erunt, neq; ulterius tolerāda,
Sed & sic, uolo & desydero dies omnes
Omnium hominum liberare generationeq; prolemque,
Vt non sine semine generatio & exparens pereat.
Sed abi nunc ad populum achiuorum, neque quiescas
Cœlitus descendens ex æthere infinito,
Tuis autem mitibus uerbis irrita uirum quemque.
At uero tibiipsi animus in mentibus propitius sit,
Vt honorem mihi magnum & gloriam attollas,
Quæque & futuris in hominibus sit.
Tibi uero ipsi curæ sit, & meorum curam geras uerborum.
Si autem tibi statim eunti mala cogitabunt retro
Cupientes occidere, & inclytam gloriam obscurare
Sed tu hos uerbis admonens prohibe,
Tuaque placiditate, & tuis placidis uerbis.
Loquere autem quatenus iueris, & expergisci iube
Omnes honorans, neque efferaris animo,
Ne omnes pereant lugente te.
Diu enim sic cognosces singulos temptans.
Noueris autem qui sunt iusti, quique iniusti,
Aut hospitales, & ipsis mens est deiformis.
Vel sane hi iniuriique, & feri, neque iusti.
Atque ubi quis nos colit, & ueretur animo.
Atque qui non curat, te autem spernit talem existentem.
In his autem tu postea loqueris qualia cogitas,
Atque ueneratione dignior & carior uiris fueris
Si mortuus fueris, & fatum expleueris uitæ.
Sic enim nostram quidem mentem perfici existimo.
Qui autem inculpabilis ipse sit, & inculpabilia nouerit.
Statim transmutauerit mentem ad tuum & meum cor,
Et ei omnia fiant quæcūque mentibus suis cogitat.
Qui autem renuerit, & duriter contradixerit
Nos utrosque longe similes inuicem,
Sciat hoc quod nobis immedicabilis ira erit.
Semper autem huic labor & dolores retro
Erunt, alii enim ei priuabunt arua.

D iem autem orbum apud citra ætatem filium ponit.
Virorum autem siquidem quis te ui & robore cedens,
N e qcq̃ honorat. tibi uero est & postea honor semper,
E t sero efficies, & cum magno ulciscere.
C ognoscet deinde quantum sum deus fortissimus omnium
C ontumeliam indignatus animum pstringentẽ, & mala opa.
D eceptione autẽ irascens, hæc quidem erunt non infecta.

De Filii
obtemperatione.

Huic autem respondens alloquutus est splendidus filius.
N on est neque decet tuum uerbum negare
T alis sum, qualis es, ea enim sentis, quæ ego quoq;,
N unc uero adhuc etiam magis intelligo mentibus honorare.
Quod autem pater suum filium amica sentiens amas,
C ognosco sentiens. quæ igitur intelligenti mãdas
P ater, tu quidem hæc amica senties dicis,
Quemadmodũ pater suo filio, & nunq̃ obliuiscar ipsorum.
V erum ego animo intelligo, & noui singula.
O pater, non enim qcq̃ magnificor, neq; contemno,
N eq; nimium admiror, ualde autem bene scio qualis sis,
S ed longe quietus hæc animaduertis quæ uolueris.
N on sane reiectum uerbum erit quod dixeris.
N obis autem nulla hac mens & consilium melius.
A tq; hoc uellem, atq; multo lucrosius fuerit
M ori, quam hæc semper indecentia opera uidere,
Si quidem mihi & fatum est mori, & mortem insequi.
O mnia ualde perficiam, & patiar ut tu iubes
I pse proprio animo. nouerint autem omnes populi,
Quod meus nunq̃ animus superbus & immitis.
Vellem autem ego quidem & dolores multos laborans,
O mniũ hominum liberare generationemq;, fœtumq;,
Etenim mihi mens est iusta, neq; mihi ipsi
A nimus in pectoribus ferreus, sed misericors.
Volo ego populum saluum esse, quam perire,
P atiq; dolores multos. uisq; recipientis uirorum
M aior gloria fuerit mea & pulchrior hoc pacto.

α Γγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ θεοτόκῳ τὸ χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα, χαῖρε, δι᾽ ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει, χαῖρε, δι᾽ ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει. χαῖρε τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις· χαῖρε ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς, χαῖρε βάθος δυσθεώρητον καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς· χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις βασιλέως καθέδρα, χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα· χαῖρε ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον, χαῖρε γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως· χαῖρε, δι᾽ ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις, χαῖρε, δι᾽ ἧς βρεφουργεῖται ὁ πλάστης· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ ἁγία ἑαυτὴν ἐν ἁγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως, τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται, ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις, κράζων, ἀλληλούϊα.

Γνῶσιν ἄγνωστον γνῶναι ἡ παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα, ἐκ λαγόνων ἁγνῶν, υἱὸν πῶς ἐστι τεχθῆναι δυνατὸν λέξον μοι· πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω, χαῖρε βουλῆς ἀπορρήτου μύστις, χαῖρε σιγῆς δεομένων πίστις· χαῖρε τῶν θαυμάτων χριστοῦ τὸ προοίμιον, χαῖρε τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον· χαῖρε κλίμαξ ἐπουράνιε, δι᾽ ἧς κατέβη ὁ θεὸς, χαῖρε γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν· χαῖρε τὸ τῶν ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα, χαῖρε τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρύλλητον τραῦμα· χαῖρε τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα, χαῖρε τὸ πῶς μηδένα διδάξασα· χαῖρε σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν, χαῖρε πιστῶν καταυγάζουσα φρένας. χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε πρὸς σύλληψιν τῇ ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν εὔκαρπον ταύτης νηδὺν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως, ἀλληλούϊα.

Ἔχουσα θεοδόχον ἡ παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθὺς ἐπιγνοῦν τὸν ταύτης ἀσπασμὸν, ἔχαιρε. καὶ ἅλμασιν ὡς ᾄσμασιν ἐβόα πρὸς τὴν θεοτόκον, χαῖρε βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα, χαῖρε καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα· χαῖρε γεωργὸν

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἑξῆς τετραδίου.

Ad annunciationem purissimæ dei genitricis.

a Ngelus præantistes e cælo missus est dicere dei genitrici, Aue, & cum incorporea uoce, corporeum factũ te aspiciẽs dñe, obstupuit, & stetit clamãs ad e am hæc, Aue, ꝑ quã lætitia effulget, Aue, per quã nocumentum deficiet. Aue Adam cadentis reuocatio, Aue lacrymaꝝ euæ r̃dẽptio, aue altitudo difficile accessibilis hũanis itellectib⁹, aue, pfũditas difficulꝛ ↄtẽplabilis & ãgeloꝝ oculis. A ue, quoniam es regis cathedra, Aue, quoniam portas portantem omnia, Aue stella manifestans solem, Aue uenter diuinæ incarnatiõis, Aue, ꝑ quã renouatꝛ creatio, Aue, ꝑ quam infans efficitur conditor. Aue sponsa innupta.

Aspiciens sancta seipsam in castimonia, inqt Gabriel audacter, admirabile uocis tuæ, difficile percepta meæ animæ uidetur, iseminatæ. n. cõceptiõis fœturã quo pacto dicis, clamãs alle luia.

Cognitionẽ icognitã cognoscerꝛ uirgo qrẽs clamauit admi nistrantẽ, ex lumbis castis, filiũ, quo pacto est nasci possibile dic mihi, Ad quam ille dixit in timore nisi clamans ita, Aue cõsilii arcani sacerdos, Aue silentii indigentium fides, Aue miraculorum Christi procemium. Aue dogmatum ipsius caput, Aue scala cælestis, per quam descendit Deus, Aue pons traducens terrestres ad cœlum, Aue angelorum diuulgatum miraculũ, Aue dæmonum diuulgatũ uulnus, Aue lumẽ ieffabiliter generãs. Aue quo pacto nullũ docens, Aue sapientum supgradiens cognitionẽ, Aue fideliũ illustrãs mẽtes. Aue sponsa innupta.

Potestas altissimi obũbrauit tunc ad conceptionẽ nuptiarũ experti. atque fructiferũ huius uentrẽ, ut agrũ ostendit suauẽ omnibus uolentibus metere salutẽ in psallendo sic, Alleluia.

Habens deiplenum uirgo uentrem, currit ad Helisabet, Infãs autem illius statim agnoscens huius salutationem gauisus ẽ, & saltib⁹ ut cãtib⁹ clamabat ad dei genitricẽ, Aue germis marcescibilis palmes. aue fruct⁹ icorrupti possessio, aue agri colam

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

De annuntiatione.

Et tunc utiq; angelum misit, qui nuntiaret mulieri
Consilium, quod tunc ipsis placebat consultantibus.
Verũ hic iuit, magnũ enim sane dei cõpellebat mandatum,
Coram domina loqui, & singula intelligere.
Confestim autem ruit in terram multorum altricem
Cælitus descendens per atherem infinitum,
Sponsæ pulchricomæ dicere uerum consilium.
Abiit autem uir in thalamum uariatum, in quo puella
Sedebat in solio, sub autem scabellum pedibus erat,
Fusos uoluens purpureos, mirabile uisu.
Indomita, quam nondum sub iugum duxit uir.
Hanc uero tunc in domibus pater & ueneranda mater
Viro amico dederunt, hic uero illam promptus suscepit,
Neq; lecti occasioni quærens neq; alterius cuiusq̃,
Sed manebat inhonoratus in tentoriis suis,
Non nuptiarum tantum indigens, neq; opus habens,
Sed alia sentiens quæ ei non infecta extiterunt.
Vel quid existimans quidem uel & deus ut iussit,
Nunq̃ lectum conscendere, atq; misceri,
Vt fas hominum existit uirorum, atq; mulierum.
Dominam quidem primum offendit in domibus.
Stetit autem ante ipsam, uerbumq; dixit, & appellauit
Præco persuasor hominum, prudentia consilia sciens.
Paruum loquutus, hanc autem tremor cœpit membra.
Confide o mulier gratiosa, neq; quicq̃ time.
Nunc me intellige cito, dei autem nuntius sum,
Qui me emisit tibi hæc loqui.
Aue mihi regina penitus, quousque uenerit
Viris atq; mulieribus in terram multorum altricem
Senium & mors, quæque in hominibus existunt.
Tua quippe gloria erit quantum dissipatur aurora
His, qui nunc geniti sunt, & qui postea erunt.
Aue mulier gratiosa, circũuertente autem anno,
Ostendes qui omnibus hominibus imperat
Virorum, qui tuæ ex sanguine sunt generationis.

Verum enim tibi fabor, neque abscondam,
Cuius sane nunc quidem maxima supercœlestis gloria est
Omnes in homines, & ei datio erit bona,
Sic fatus est. huius autem illic soluta sunt genua & carũ cor.
Hæc neq; respicere poterat contra, neque intelligere.
Atq; muta consederat inflectens carum cor.
Hanc uero simul gaudium & dolor cepit mentẽ, oculi autẽ ei
Lachrymis repleti sunt, uigens autem ei detenta est uox.
Recti autem capilli steterunt in flexis membris.
Sero autem iam ipsum uerbis respondens alloquuta est,
O amice, quandoquidem ipsi respondere fas est,
Quidnam me ille iussit magnus deus? uereor autem
Indomitam, quam nondum sub iugum duxit uir,
Sed quid nam faciam, deus omnia perficit,
Quæ utique uoluerit, is enim fortissimus omnium.
Hoc quidem sic igitur sit uerbum, ut dixisti.
Verum ne nunc mihi hoc irascare, neque succense.
Quoniam te non primum postq̃ uidi sic amaui,
Semper enim mihi animus in pectoribus caris
Riguerat, ne quis me mortalium deciperet uerbis
Profectus, multi enim malos dolores consultant.
Huic respondens alloquutus est præco persuasor homniũ.
Atq; tibi sic ipsi longe pulchrius o regina.
Solam ad hospitem fari uerbum, atque exaudire.
Confide mihi, quando minime sine deo hoc consilium.
Tace, & secundum tuam mentẽ contine, neque interroga,
Sed tene silentio uerbum, permitte autem deo.
Verum ego redeo, tu autem oblectere hoc in loco.
Abeo equidem, neq; inane uerbum erit, quod dixerit.
Difficile Regina continue loqui.
Verũ postq̃ omne mandatum renuntiauit
Aereum cœlum abiit per ætherem infinitum.

De Conceptione, & de
diuino partu.

Verum ille rursus profectus, filius ut matrem subiit,
Qui omnibus mortalibus, atque imortalibus imperat.

S ed cum iam mensesque & dies perficiebantur,
S tatim quidem in latam speluncam iuit uirgo sancta
P ræsepio in equino, ubi soli unguli equi
S teterant celeripedes, mellitum triticum edentes,
H æc pregnans, magnanimum genuit filium,
E duxitque in lucem, & solis uidit splendores.
H uic nondum quisquam similis terrestris extitit uir
P ulchrum autem adeo nondum uidi oculis,
N eque ita uenerandum, regi enim uiro assimilis est
M ollissimo, qualesque imperatorum filii sunt.
S ic erat mollis, splendidus autem erat, ut sol.

D e Stella.

V t stella autem effulgebat, iacebat autem postremus aliorum
P ulchritudine illucens, ut indefessus hyperion.
S plendor aũt cœlum uenit, risit autem omnis undique terra
C um sydus superstitit clarissimum, quod maxime
S plendens illucet lotus oceano.
O stenditque signum mortalibus, Clari autem ipsi fulgores.
H oc quidem manifestum effecit deus, qui ostendit
F ilium suum uero cum odoranti exceperit sinu
M ater, quæ ipsum peperit, & nutriit paruum existentem,
V estesque induit flagrantes, & abluit.
Quare & admirata est naturam & speciem mirandam,
H unc senex seruabat. & alebat. atque educabat

De allatis donis
a Magis.

A ccipientes uero pueri inculpabiles sanctiparæ
D ona· quæ ipsi tulere sydus aspicientes ab exortu,
M atrem apud uerendam posuere pulcherrima dona,
D electabatur autem in manibus habens splendida dona
M ater quæ ipsum peperit, & educauit paruum existentem,
A uri duo talenta, seruauit autem hæc in domo
A ccipiens, & omnia suo est admirata animo.

De Herodis Infanticidio.

Sed cum iam annus erat circumuerterunt autem tempora,
F ama uero nuntia per urbem iuit undique,

I am tunc regem ira cepit ut audiuit.
E t tunc grauissimam contentionem belli extendit
I nfantibus, quibus minime curæ sunt bellica opera.
P onere enim adhuc. erat futurus insup doloresq; luctusq;.
M ulta autem pernitiosa fecit uiolentiæ & potentiæ cedens,
O mnium quidẽ dominari uolens, omnibus aũt impare.
S tultus. quippe multis ob id animum auferebat
I nfantibus, cõmune autem malum multis effecit
I nterimens curiose, hoꝝ aũt luctus comprendebat̃ indecens
E nse intereptorum, rubebat autem sanguine terra
Quare quodãmõ populi quidem lugent per urbem
I nfandum autem parentibus luctum & ploratum effecit.
V bi quem primum, quem postremum mactauit
Miser · grauificus. qui non curabat impia agens
Qui quidem uolebat occidere & perdere carum cor
Ipse mortalis existens, deũ immortalem nec dum ipsum
C ognouit, quod deus est, hic uero ingens irascebatur,
H æc sentiens in animo, quæ utiq; non perficienda erant
Rursus, quoniam quidem adeo mala ira incidit animo.
D ifficilis enim est deus mortali uiro domitari.
Qui mortalis fuerit & edat cereris frugem.
H unc tunc in domibus pater & ueneranda mater
N octe occulens, celeriter eduxit ciuitate,
C ogitans si ei mortem fugiat filius inculpabilis.
T imebat enim ne guttur abscinderet ferro
G rauis uir, fortasse & insontem culparent.
Huic neq; utiq; mentes erant iustæ, neq; intellectus
F lexibilis in pectoribus, ueluti autem leo fera nouit.
S tultus, neq; hoc nouit in mente & in animo,
Quod non nimium diuturnus, q cũ imortali quidẽ pugnet.
N eq; uero ipsum pueri ingenibus patrem uocant.
H uius uxoris quidem, circum laceræ sunt genæ
N eq; enim neq; ipsum dico pedibus q; suis euntem,
R euertentem domum, caram in patriam terram,
O blectaturum uxoremq; caram, & infantes filios,
S ed semperq; dei melior mens quam uiri.

Qui & fortem uirum terret, & abstulit uictoriam.

De fuga in ægyptum.

Hoc autem ei intra animum optimum uisum est consilium,
In ægyptum autem proficisci longam uiam. difficilemq;.
Quinto autem die ægyptum bene confluum peruenere
Timentes. ualidus enim habebat timor uiri minis.

De Reuersione ex ægypto.

Sed cum iam & ille iuit domum inferni intus,
Qui uolebat interficere & perdere carum cor.
Retro uero ab ægyptia Ioue fluenti fluuio
Domum in excelsam & suam in patriam terram
Nauigabant, strauit autem deus magna cete habentem pontũ
Verum hic animum habens suum ualidum ut antea
Dormiebat in lectis, in ulnis nutricis.
Lecto in molli, epulis impletus cor
Edens & bibens qualia mortales homines edunt.
Pulchritudine & gratiis splendens, admirabatur autem puella,
Mater quæ ipsum pariebat & alebat paruum existentem
Etenim miraculum extiterat sũmum, non enim uidebatur
Viri quidem mortalis filius esse, sed dei,
Nondum enim talem uidit mortalem oculis,
Neq; uirum, neque mulierẽ, ueneratio aũt habebat inspicientẽ

De præcursore.

Verum postq̃ pubertatis gloriosæ uenit mensura,
Mensibus peuntibus, circum autem dies multi peracti,
Venit quidem in campum frugiferum, ibi uero postea
Præco persuasor hominum prudentia consili a sciens,
Prius quidẽ bonus fugiebat, sequebatur autẽ ipsũ lõge melior
Vtrunque, gloriamque & splendorem & utilitatem.
Hic igitur accurrebat ut fugiens, ille uero ut retro sequens,
Iunior genitura, sed prior & præstantior.
Atqui ei præco paulum antiquior ipso,
Quis aut pulcherrimus extitit mortalium hominum.
Huius & ab ore, melle dulcio fluebat uox,
Qui sciebat suis in mentibus integra loqui.
Præconium faciens clamabat sonorus existens concionator.

Venit autem ire in concionẽ, simul autẽ sequuta ẽ multa turba.
Omnes autem nequaq̃ ego dicam neq; nominabo.
Confestim autem plena facta sunt mortalibus foraq; & sedes.
Tumultuabat autem concio, subingemescebat autem terra
Hi autem ubi igitur conuenere, congregatiq; extitere,
Stetit utiq; media concione, sceptrum autem ei iniecit manui.
Stans autem in mediis loquebatur uocalis præco.
Stantem quidem pulchrum est audire, neq; decet
Interpellare, molestum enim est scientem licet existentem.
Virorum autem in multa turba quo modo quis audiat,
Aut dixerit, lædit autem canorus quãuis existens cõcionator
Sed parete & uos, quoniam parere melius.
Audite me omnes, uerbum autem bene cognoscite singuli
Venerandus, uerendus, qui me misit audire.
Et mihi dixit hæc omnia perfectum iri postea.
Omnium autem hominum uidit urbes & mentem nouit.
Sed semper aliquem hominem magnum & pulchrũ expectarã
Huc uenturum, magnum indutum robur,
Qui me præstantior est intelligereq; iudicareq;.
Senior autem ego sum, uita autem hic longe melior
Præstantior enim me, & melior, non parum tamen
Fortitudineq; & robore egregie est optimus.
Sceptriferq; fuerit, & ipsi paruerint populi.
Mendacium autem non dicit, ualde enim prudens est.
Audite me, uerum ego dicam ut in animo
Immortalis iecerit, & ut perfici existimo.
Etenim illi aio perfectum iri omnia.
Si enim quis me alius terrestrium iussisset.
Vel qui uates sunt aruspices, aut sacerdotes,
Mendacium diceremus, & priuaremur magis.
Nunc uero ipse enim audiui deum & inspexi ex aduerso,
Et mihi singula mandauit, similis autem diuine erat ipsi.
Quare me præmisit docere hæc omnia.
Hunc ego quidem timeo, & uereor in animum.
Nimium enim fortis supra omnes est homines.
Nondum enim quemq̃ aio similem huic uidisse.

Quantus erat, qualisq; . deo enim coram assimilabatur
Quare nequis unquam omnino uir impius sit,
C redens ostentis deorum, & Iouis auxilio,
N e quo pacto postea iratus egre ferat.
N e amara nimium & grauia uiolentias ulciscatur, ꝓfectus,
V ere enim loquar, neq; abscondam.
S tatim cum suo patre uiolentias ulciscetur profectus.
I mmortalis. hi autem rursus inanes, qui antea
A uroq; electroq; ornati atq; ebore.
S tatim cum suo patre uiolentias ulciscetur profectus,
Qui ui in foro obliqua iudicent iura.
I ustitiam aũt expellant, dei animaduersioné non curantes,
Qui ipsos ulciscetur supplicabilis, quiq; & alios
Homines inspicit, & ulciscitur qui peccauerit.
D eceptione autem iratus, hæc quidem erunt imperfecta.
S ed parere & uos, quoniam parere melius.
V el enim existimo uirũ iratum ire, qui magnopꝫ omnium
H ominum dominatur, & ei parent omnes.
Quippe hæc omnia perficiuntur ut dico.
N on dum omne dictum fuerat uerbum, cum uenit ipse,
Qui omnibus mortalibus & immortalibus imperat,
V iro assimilatur puero regi.
H unc ex propinquo uidens animaduertit præco.
C lamauit autem clarum danais exclamans
P rope est uir, non diu queremus, si uolueritis
A ufugere mortemq; malam, & factum nigrum.
V erum nemo ei potest robore æquari.
I pse uero si uoluerit medebitur, neq; quis alius.
S ic dicens, impulit robur & animum cuiusq;.
O sculatus est aũt ipsum cõplexus insiliens, atq; alloquebatur.
O amice, quoniam rediisti desiderantibus ualde nobis,
M ultum ualde rogantibus & sperantibus uidere.
V aleq;, & magnopere gaude, deus autem tibi felicia det.

De diuino Baptismate.

S ic fatus, hic qdẽ, duxerat, ille uero simul seqbaẽ par deo homo.
A d fluuium aũt uersi sunt profũdifluum, argenti uorticem,

Sed cum iam meatum uenere benefluentis fluuii,
Qui longe pulcherrimus fluuiorum in terram it,
Et ipsum ducens abluit fluuii fluentis,
Contegens, in uorticibus profundis magnis,
Ipse uero argenteum indumentum magnum iduebat diuinū,
Tenue, & gratiosum, circum autem cingulum iecit femori,
Statim deinde sub pedibus induit pulchra calciamenta.

De Spiritus sancti descensu
in specie columbæ.

Cum uero hic lauit in fluuio profundi uerticis,
Circum autem uestes idutus est, quas ei pbuit uirgo indomita,
Orauit manus porrigens in cœlum syderum,
Excelse autem sub nebulis, uidit timidam columbam.
Splendor autem cœlum puenit, risit aūt omnis circa terra,
Retro autem unda cōpulit pulchra fluenta.

De uocatione
apostolorum.

Et tunc quidem elegit socios duodecim optimos,
Maritimos, quibus marina opera curæ erant,
Vt ei spontanei diuinum subeant certamen.
Quorum & maior uirtus, honorq;, uisque.
Hi enim ei uisi sunt egregie esse optimi
Aliis post ipsum, hic uero enitebat & per omnes.
Hi uero sortem habuere, quos & uoluisset ipse eligere.
Qui quidē ipsum magnopere animo ut deum honorarunt.
Hi enim inclyti quidem mortalium in infinita terra
Precantes cum quis præuaricetur atque delinquat,
Hunc maxime iuuerunt, atque audierunt rogantem.
Hos ille conuocans. prudens aptabat consilium.

De documento Christi.

Audite me proci inclyti regni,
Vt dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
Non enim inexpertus loquar, sed bene sciens
Signum, non enim meum retrocedens, neq; deceptorium,
Neque imperfectibile, quod capite annuero,
Neq; uates existens, neq; augurioꝝ manifeste gnarus

Verum ego magni dei glorior esse filius,
Patris autem sum boni, deus autem me genuit pater,
Mitis, qui quidem præbet cibumq; potumq;,
Hospitalis, qui maxime indignatur mala opera.
Huius ego filius sum, pater autem meus gloriatur esse.
Quare me emisit docere hæc omnia
Signa, quæ quidem & abscons a scimus ab aliis.
Scimus autem quæcũq; genita sunt in terra multorum altrice,
Fatumq;, & in fatale de mortalibus hominibus.

De sancta Trinitate.

Sed parete & uos. quoniam parere melius
Nobis quoniam duces innoxii sumus omnium
Tres utrinq; coronati, uno collo enati.
Coetanei, æquiferi, quorum robur non inualidum,
Quorum & maior uirtus, honorq; & uis.

De Resurrectione.

Sed agere ut ego dixero pareamus omnes,
Sic enim edicam, hoc autem & perfectum erit.
Quiq; mortui sunt, & in inferni domibus,
Rursus resurgent sub tenebris aerosis,
Omnes collecti, & iuuenes & senes.
Erit uel aurora, atq; uesper, uel medius dies.
Non reiectabile quidem uerbum erit quod dixero,
Sed hoc est ius uirorum, cum mortui fuerint,
Retro resurgent, tunc autem cognoscent unusquisq;
Quod maleficio beneficium longe melius.
Vbi quiq; timidus uir, quiq; fortis apparuit.
Ille autem rursus sũmopere animo beatissimus egregius alioꝝ.
Quisquis sustinuerit, sibiq; ipsi gloriam tollat.
Qui quidem inculpabilis ipse sit, & inculpabilia nouerit,
Huius quidem gloria lata externi deferunt
Omnes ad homines, multiq; ipsum bonum dixerunt,
Qui autem imitisq; ipse fuerit, & immitia nouerit,
Huic damnum simul sequi, ut læsus, exoluat,
Hunc excreantur omnes mortales dolores retro
Viuũ, uerum mortuo illudunt omnes.

S i autem meis uerbis paruerint ut dico,
N eq; quicquam offendi adest timor, neq; perire.
S ed eamus ad urbem, parete mihi, sic enim erit.
I psi uero compellimini me omnes sequi,
H æc autem ego omnia struam, & cogitabo.

De Sequenti multitudine.

Sic igitur loquutus præcessit, hi uero simul sequebantur
V ocem diuinam, acclamauit autem populus retro
G audio exultabundi, quod ipsis deus iniecit animo.
H unc insatiabiliter cupierunt audire cum caneret,
E untem autem per urbem ut deum aspiciebant.
O mnes autem qui in urbe, & qui circum habitabant
P opuli sequebantur, utque post arietem sequutæ sunt oues,
P ueri primipuberes, caniq; tempora senes.
V enere deinde quot folia & flores gignuntur uere,
C laudique, rugosique, strabique oculorum,
A lia autem aliorum lingua multiiugum hominum.
O mnes autē nequaquam ego dicam, neq; nominauerim,
I nuicēq; se interrogabant, quis esset, & unde ueniret,
E tenim miraculum extiterat magnum, neq; uidebatur,
V iri quidem mortalis filius esse, sed dei,
C onfertum aūt fuerat forum, subingemebat autem terra.

De nuptiis in Cana.

Profectus ē aūt ire primus, ex alia autem parte cœpit Petrū,
Qui ei gloriosissimus sociorum erat honoratissimusque.
Motus est deinde ad urbem pedibus pernicibus confisus,
H unc uero utiq; omnes populi uenientem admirabantur,
Quoniam optimus erat, multo aūt plurimos ducebat populos,
Sed cum iam regis inclyta domicilia uenere,
C ontinuo super solum iuit, domum intro,
C um autem inuenit epulantem nuptias multis sociis,
F ilii atque filiæ integerrimæ sua in domo.
Quippe enim ei uictus erat immensus, nemini tantus.
S ponsas autem e cubiculis, faculis succensis
D ucebant per urbem, multus autem hymenæus agitabatur,

Viribus ludentibus, pulchreque cinctis mulieribus·
His autem magnum domicilium circũgemebat pedibus·
Pueri autem saltatores uolutabantur, in his autem
Tibiæ, lyræq; uocem habebant, mulieres autem
Cantum incipientes, uoluebantur per medias
Quæcunque optimatum uxores erant, atquæ filiæ.
Multitudinem autem nequaq̃ ego dicam, neq; nominauero,
Stantes admirabantur in uestibulis unaquæq;·
His autem in mediis puer lyra stridula
Optatum pulsabat, cantum autem pulchrum succinebat.
In urbem autem ab excelsis montibus deducebant materiem,
E campis autem duxere boues, & pingues oues
Confestim, uinum autem melitum uinabantur·
Cibumq; e domibus, ligna autem multa insuper legere,
Partiri, nequis ei priuatus ueniat æqua parte
Paneque. carnibusq;, atque plenis poculis.
Multi quidem boues segnes cedebantur circum ferro
Iugulati, multæ autem oues & balantes capræ.
Multi aũt candidis dentibus sues uirentes adipe,
Vsti extendebantur per ignem Vulcani.
Hi uero iam partes distribuebant, miscebantq; uinum
Statuentes crateras coronatos uino,
Vbi caras assatas, carnes edere, atque pocula
Vini bibere mellei, ut uellent.
Præcones autem ipsis & impigri serui
Excipientes deposuerunt potum & esum omnem·
Hi quidem uinum miscebant in crateribus & aquam,
Hi uero rursus spongiis foraminosis mensas
Tergebant, & apponebant, atq; carnes multas partiebantur.
Alii autẽ ducebant oues, ferebãt aũt magnanimũ uinũ.
Illi uero ad epulas paratas propositas manus mittebant.
Illi uero dum quidẽ cibum habuerunt, & uinum rubrum
Vescebantur, neq; quicq̃ animus indigebat cibo pari,
Conuiuæ autem per domos auscultantes cantores,
Bibentes & edentes, annuum enim habebant,
Vescebantur sedentes, uiri uero boni impellebantur

Vinum ministrantes in aureis poculis,
Sic hi quidem epulabantur in celsitecta magna domo,
Multus autem desyderabilem chorum circunstabat cœtus
O blectati, inter eos autem canebat diuinus cantor
Pulsans citharam, duo autem saltatores in ipsis
Cantum incipientes, uoluebantur per medios,
Vbi quidem iuuenes & uirgines alphesibœæ
Saltabant, mutuo in brachio manus habentes,
Harum autem, hæ quidē tenuia uela habebāt, hi aūt tunicas
Induti erant bene textas sensim splendentes oleo.
Cum autem e testis uinum bibebant regis,
Vinum perdiderunt supra uires despumantes
Vbi ei mitis donatrix contra uenit mater,
Atq; ei inhæsit manu, uerbumque fata est & nominauit,
Fili, quoniam tibi dedit deus magnitudinemq; uimque,
Vinum in amphoris duodecim totis spumans
Partire epulum senibus, decet te qppe, non sane indecens est.
Vt mihi honorem magnum & gloriam tollas,
Quæq; & futuris cum hominibus existat,
Omnis tibi est subiectio, multisq; imperas,
Hic cratheresq; & amphoræ sunt,
Hic & aquæ scaturientes, duæ autem portæ sunt.
Sed age mihi hoc dic, quid tibi mentibus uidetur esse.
Sic fatus est, hanc autem respondens alloquutus est uerbis.
Sustine mater mea, & feras quamuis dolens.
Grauiter enim me ipsum ira & indignatio apprehendit.
Quapropter ego tibi mater ueritatem enarrabo,
Hora quidem multorum uerborum, hora autem & rerum.
Verum ipse præconibus uocalibus mandauit,
Confestim mihi cari filii perficite desyderium,
Ite ad fontem, & ferte celeriter euntes
Aquam e fontibus, unde aquantur ciues.
Sic fatus est, hi uero hunc magnope audiuerūt, atq; paruerunt.
Duodecim aūt implerunt, & opculis accōmodarunt omnes.
Verum ille, animum habens sic ualidum, ut antea,
Orauit manus tendens in cœlum sydereum

Statim deinde ei uinum in amphoris hauriebat.
Verum postq̃ immisit, iussitque ministrare uinum,
Pueri quidem crateras coronarunt potus,
Vinum autem e cratere haurientes poculis,
Miscebant, contentiones multas iudicantibus æqualibus,
Mouerunt autem omnibus incipientes poculis.
Sic tum quidem totum diem ad solem occidentem
Sedebant uescentes carnes copiosas, & uinum iucundum,
Illi uero ad saltationem & desyderabilem cantum
Conuersi delectabantur, manserunt autem ad uesperum ire,
His autem oblectantibus niger uesper aduenit.
Verum postquã potionis & cibi desyderium exemerunt
Cantusq; dulcis, & indamnandæ saltationis,
Citharæq;, quæ epulis est coniuncta uigentibus,
Occiditq; sol, inumbrabanturq; omnes uiæ,
Cubilisque meminere, & somni donum cepere.

De paralytico.

Cum autem aerigena apparuit rosea aurora,
Venit quidem hic e cubiculo, deo similis exaduerso,
Accessit autem mendicus uulgaris, qui per urbem
Iacebat impotens· labor autem ipsum grauis tenebat
Foratis in lectis sub porticu strepenti,
Lachrymis & gemitibus & doloribus animum scindens
Vexatus membris, molestum autẽ ipsum uinculũ domitabat
Sed enim non ei ulterius erat uis firma, neque robur,
Qualis antea erat in curuis membris.
Neq; rectis poterat stare pedibus, neq; ambulare
Domum, ubi ei reditus, quoniam cara genua soluta sunt,
Iacebat autem incibatus, ieiunus edulii, atq; potionis.
Nondum ipsum aiunt edere & bibere sic,
Neque in opera aspicere, sed gemituque luctuque
Iacebat lugens, deperibat autem circa ossa corpus,
Sed cum iam cognoscebat dei filium semper existentem
Euntem ante cœtum longe gradientem,
Hunc quidem deinde subeuntes duo cõmodi socii
Illic ante pedes iecere in pulueribus.

Lachrymasq; effudit calidas, uerbumq; lamentabile dixit
Ex intimo corde, neq; in mediis exurgens.
Et ipsum allocutus uerba alata affatus est,
Dic quod sentis, perficere autem me animus iussit,
Rursus autem uerbis respondens allocutus est,
Audi me qui hesternus deus uenisti, non enim mea uis
Est qualis antea erat in curuis membris,
Non enim amplius carnes & ossa fibræ habent
Et robur non tantum uenit in pectoribus meis.
Tuli autẽ qualia non dum quisquam terrestris mortalis alius.
Te enim ego & postea penitus dies omnes
Rogo ut deum, & ad tua cara genua accedo
Multa passus, nunc autem me tuis in manibus posui.
Ipse autem si uolueris scies, neque quis alius,
Senium abradens facies iuuenem pubescentem.
O rex utinam ut animus in pectoribus caris
Sic nunc pubescerem, uis autem mihi firma esset,
Precor te rex, tu uero me reuereare, & mei miserere,
Pro supplice sum tibi diue uerendo.
Apud te enim primum gustaui cereris frugem.
Sic fatus est, hunc autem audiit magnus deus precantem.
Dextra autem accepit manu, uerbũq; fatus est & nominauit.
Ah miser, quippe ualde te offendit excelsum exitium.
Sed quantum quidem ego possum manibusq; pedibusq;
Et robore, non te ulterius aio dimissurum, neq; parum.
Sic igitur domum caram in patriam terram
Retro redibis, & si ualde multa passus es.
Moueare claudipes fili mi, contra te enim
Nullus uir antea beatissimus, neque uero postea.
Sed age uero malis exoluam atque seruabo,
Vt sancte in animo, uerum dicas & alii,
Quod maleficio beneficium longe præstantius,
Sed surge, nec ulterius iace, ueneratio aũt tuũ animũ subeat.
Igitur ego tibi hæc traducam, possum enim.
Statim autem præconibus stridiuocis dixit,
O amici, nequaquam ulterius quis ob dictum iustum

Contrariis uerbis perstringens indignetur,
Neque aliquo modo hospité oderitis, neq; quempiam alium.
Sic fatus, inspirauit robur magnum, hunc autem cõmouit.
In humeris autem uim & in genibus posuit
Qualis antea erat in flexis membris,
Fœmoribusq;, tibiisque, & ambabus manibus desuper.
Ipse autem ut accipiter pernix impulsus est uolare.
Hunc uero rursus a deo uocatus deiformis,
O amice celsi uoce, robore intolerande, nequid tibi aliud
In pectoribus malum curæ sit, opusque uerbumque.
Sic tunc quidem totum diem ad solem occidentem
Manus leuantes, ualde precabantur unusquisque.

De alio in porticu Solomonis
paralytico.

Sol quidem deinde nuper accedebat arua.
Verum hic aliorum uersabatur per ordines uirorum
Circumspexit autem deinde p ordines, statim autẽ cognouit
Senio domitum, magnum autem in mẽtibus luctum habentẽ.
Non enim amplius firma membra pedum erant incedere,
Neque aliquod mouere membrorum erat, neque attollere.
Cognouit autem statim illum postq̃ uidit oculis.
Atque ipsum supplicãs, uerba alata effatus est
Lachrymas accendens, miseratio aũt cepit populũ omnem,
Si quidem deus es, deique audiuisti uocem,
Insuper mei infelicis adhuc cogitant miserere.
Non enim ulterius firma membra amice, pedes, neque manus
Humeris utrisque quidem proruunt leues.
Vnde quidem nunc huc uenio calamitates patiens.
Tu autem si uolueris medeberis, neque quis alius.
Vtinam sic pubescerem, uis autem mihi firma esset.
Sic igitur deinde precatus est, & ipse omnia perficiebat
Hunc autem quidem alloquutus est a deo uocatus deiformis,
Hæc tibi o infelix perficiamque & faciam.
Statim deinde simul uerbum erat, pfectumque opus.
Membra autem posuit leuia pedes & manus desuper,
Vimque in humeris & in genibus posuit,

Impulsus ē aūt ire sicut leo ī montibus altus robori cōfisus
Gaudens. celeres autem pedes ferebant. statim autem deinde
I naltum extulit lectos, precans autem uerbum dixit.
O bstupuere autem & alii, inter se autem aspexerunt.
A tq; duxerunt ad urbem sperantes incolumem esse.
S ic autem quis inquit aspiciens in propinquum alium,
O amici, non equidem antea tale effectum est,
S ed non dum ego talem uidi oculis,
I am quidem urbium edoctus sum consiliumq;, mentemque.
N on enim aliquo pacto mortalis uir hæc machinetur.
P erficiens magnum opus, quod nunq̄ sperabat animo.

D e filia Centurionis.

V erum postq̄ apparuit pulchra roseis digitis aurora
S ummum in littore maris cani currebat,
T unc autem celeriter excessit nauis bene constructa
F estinans, talibus enim urgebatur manibus remigum,
A tq; uentus impleuit medium uelum, circum autē undam
C arina nigram ualde strepebat, naue eunte.
Hæc uero currebat per fluctum conficiens uiam.
E aq; longe secure currebat firme, neq; uero accipiter
C ircus secutus fuisset leuissimus uolucrum,
S ic illa celeriter currens, maris uias secabat,
V irum ferens deo similia consilia habentem
V nde e mari profectus uiolaceo in continentem,
V enit utiq; p uiam meditatus, hunc autem aīaduertit accedētē
M ultitudo, quotq; folia & flores fiunt uere
C laudique rugosique strabique oculis,
S ponsæq;, puerique, multaque tolerantes senes,
M ulti autem hospites misera experti huc uenere,
V bi simul luctusq; & precatio existebat uirorum,
V erum is pedestris existens, uersabatur p ordines uirorum.
D um hic hæc laborabat scientibus mentibus,
T unc sane ipsum socius uir uidit oculis.
V enit autem ire nuntians per domos pastori populorum
L achrymas calidas fundens, dixit autem nuntiationē molestā

bbbb v

γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον, χαῖρε φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα. χαῖρε ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν, χαῖρε τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἱλασμῶν. χαῖρε ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις, χαῖρε ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἑτοιμάζεις. χαῖρε δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα, χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα. χαῖρε θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία, χαῖρε θνητῶν πρὸς θεὸν παρρησία. χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων ὁ σώφρων Ἰωσήφ, ἐταράχθη πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν ἄμεμπτε. μαθὼν δὲ σοῦ τὴν σύλληψιν ἐκ πνεύματος ἁγίου, ἔφη, ἀλληλούϊα.

Ἤκουσαν οἱ ποιμένες τῶν ἀγγέλων ὑμνούντων τὴν ἔνσαρκον χριστοῦ παρουσίαν. καὶ δραμόντες, ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον ἐν τῇ γαστρὶ μαρίας βοσκηθέντα, ἣν ὑμνοῦντες, εἶπον, χαῖρε ἀμνοῦ καὶ ποιμένος μήτηρ, χαῖρε αὐλὴ λογικῶν προβάτων. χαῖρε ἀοράτων θηρῶν ἀμυντήριον, χαῖρε παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον. χαῖρε ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ, χαῖρε ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς. χαῖρε τῶν ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα, χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος. χαῖρε στερρὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα, χαῖρε λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα. χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ ᾅδης, χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν. χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλῃ. καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταιὸν ἄνακτα. καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρισαν αὐτῷ βοῶντες, ἀλληλούϊα.

Ἴδον παῖδες χαλδαίων ἐν χερσὶ τῆς παρθένου τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ εὐλογημένῃ, χαῖρε ἀστέρος ἀδύτου μῆτερ, χαῖρε αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας. χαῖρε τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα, χαῖρε τῆς τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα. χαῖρε τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς, χαῖρε κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα χριστόν. χαῖρε ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας, χαῖρε ἡ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων. χαῖρε πυρὸς προσκύνησιν παύσασα, χαῖρε φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα. χαῖρε πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης, χαῖρε πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη. χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

κήρυκες

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

colam agricolatā humanum, Aue plantatorem uitæ nřæ producēs, Aue atuū germinās fertilitatē misericordiaꝝ, Aue mēsa ferēs abūdātiā ꝓpitiationū, aue qm̄ pratū dliciaꝝ īuirescer facis Aue qm̄ portū animarum paras, Aue acceptum legationis incensum, Aue totius mundi propitiatio, Aue dei ad mortales bona uoluntas, aue mortalium ad deū fiducia, aue spōsa inupta.

Fluctuationē ītus habens rationū ambiguarū castus ioseph ꝑturbatus est ad īnuptam te aspiciens, & cælantē nuptias suspicās irreprehēsa· discens aūt tuā conceptionē ex spū sancto dixit alleluia.

Audierunt pastores angelos cantantes, corpoream christi præsentiam & currentes ut ad pastorem, aspiciunt hunc ut agnū immaculatū ī uētre Mariæ pastum, quā laudātes dixerūt, Aue agni & pastoris mater, Aue caula rationalium pecudum, Aue inuisibilium ferarum telum, Aue paradisi ianuarum apertorium. Aue quoniā cælestia congaudent terræ, Aue qm̄ terrestria coexultant cœlis, Aue apostolorum non silens os, Aue certantium inuicta fiducia, Aue firmum fidei firmamentū, Aue splendida gratiæ cognitio, Aue ꝑ quam spoliatus ē īfernus, Aue ꝑ quā īduti sumus gloriā, Aue spōsa īnupta.

Ad deū currentē stella uidentes magi, huius secuti sunt splendorem, & ut lucernam tenentes ipsam, uestigauerunt fortem regem & præuenientes lætati sunt clamantes alleluia.

Viderunt filii chaldæorū in manibus uirginis qui fecerat manu homines, & dominū cognoscentes ipsum, & si serui sumpsit formam, festinarunt donis uenerari, & clamare benedictæ. Aue astri inoccidui mater, Aue lux mysticæ diei, Aue deceptionis fornacē extinguens, Aue trinitatis sacerdotes illuminās, Aue tyrannū īhumanū expellēs ep̄ricipatu, Aue dominum humanum ostendens Christum, Aue a barbara redimens cultura, Aue a cœno liberans operum, Aue ignis adorationem quiescens, Aue a flamma affectuū absoluēs Aue fidelium dux castitas, Aue omnium generationū lætitia, Aue sposa innupta.

Nuntii

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

Atq; ipsum allocutus uerba alata loquebatur.
Audies nuntiationem, quæ non debuit fieri
Virgo ueneranda a gratiis pulchritudinem habens,
Quam supra modum animo amauit pater & uenerãda mater.
Nimium enim prudensque, & bene mentibus consilia nouit
Quæ me amabatque educabatq;, quid tibi hoc loquor,
Morbo ab difficili occidit suis in domibus
Perniciosa morte, ut non moriatur qsquis mihi quidem
Hic habitans amicus fuerit, & amica fecerit,
Hæc tibi quamuis dolens ueritatem enumeraui.
Sed age huc rex, ut uerbum & sermonem audias.
Hunc uero rursus allocutus est a deo auditus deiformis.
Quod non est hoc uerbum uerum ut dicis,
Sed eamus ne diutius moram trahamus uiæ.
Non quidem deinde inanis uia erit, neque imperfecta.
Confide, ne tibi hæc in mentibus tuis curæ sint.
Vtinam enim ipsam a morte obstrepenti sic possem
Seorsum abscondere, cum ipsam mors grauis aggreditur.
Sed age ego ipse experiar, atque uideam,
Sic fatus, alios quidem dissipabat alio alium
Impulsus est autem ire longius. a terra autem cepit petrum,
Qui ei gloriosissimus sociorum erat honoratissimusq;
Aliosq;, qui ei sapientissimi & amicissimi erant,
Verum postquam uenit domos bene habitatas,
Confestim super pauimentum uenit domum intra,
Ibi uero sedes circa parietem admoti erant hinc & inde.
Sederunt enim postea in toris sedibusque,
Statim autem ingrediebantur, & in sellis sedebant
Et obdormiuerunt non multum ad tempus, sed parum
Luxit autẽ miserabiliter pater carus, circũ autem populi
Gemituque tenebantur & luctu per urbem,
Filiæ autem in domo & generi ingemiscebant,
Mater uero rursus ex alia parte gemebat lachrymans
Filiam fortem, quam ualidissimam peperit filiorum,
Ea uero magnopere clamans subiit & cepit genua
Miserabiliter lamentata, circum autem seruæ eiulabant

O mnes, quæcũq; in domibus erant iuuenes, ac uetulæ,
Hanc enim in domo ancillæ & ueneranda mater
M anibusq; attrectabant, & oculis aspiciebant
D olentes, cum ipsis autem pater ibat lachrymas libans,
H uic ãt mœror circũfus⁹ ẽ animiuor⁹, neq; uero ãpli⁹ sustinuit.
Hunc uero rursus affatus est a deo auditus deiformis.
A h miser, quippe iam multa mala tulisti tuo in animo
N on ulterius tibi mors curæ sit mentibus, neq; qcq̃ animo
T ime, audens enim uir in omnibus melior
O peribus existit, si & aliunde alicunde ueniat.
D ormiebat recubãs, soluta autem sunt ei membra omnia
I ucunde nimium dormiens in somniariis portis.
H i uero quamuis dolentes ad id iucunde arriserunt.
V erum hic hoꝶ quidem postea uitauit multã turbam,
S ed parentes duos longius duxit, prope autem stans,
M anum cœpit dextram, & ad ipsam uerbum dixit,
E xcitare, neq; ulterius iace, cultus autem tuum animũ subeat.
S ic utiq; locutus est, huic autem inalatum extitit uerbum.
S edit autem erecta, hic autem iussit longe clamans,
D esinite a luctu, gemituque lachrymoso,
A tque date o serui puellæ cibumque potumque,
A rrisit autem paterque carus, & ueneranda mater.
S ic fatus eos quidem liquit ibi, iuit autem ad alios.
M ultitudinem autem nequaquã ego dicã, neq; nominauero.
L ugebant autem stridule uiridem lachrymam fundentes,
R ogantes, ad indigentiã enim aduenerãt, uerũ hic omnes
M anum suam supra tenebat, confisi fuere autem populi.
V iri autem confestim effecti sunt iuniores, q̃ antea erant,
E t longe pulchriores, & maiores aspectu,
A deo autem ei ualde uti deo firmum erat.

D e claudo qui & siccam habebat manum.

S ero autem ipsum socius uir uidit oculis
C laudicans, subter autem tibiæ fluebant raræ,
L ugebat autem sonore uiridem lachrymam libans.
I pse autem in pulueribus magnus magnopere extensus,

Iacebat, cara autem manu comam deturpabat concidens
Multos autem a capite radicitus traxit crines,
Ipsius autem ante pedes cecidit in pulueribus.
Verum hic altera ipsum capiens aduoluebatur genibus,
Atque ipsum precans, uerba alata alloquebatur,
Audi rex quisquis es desideratissimum autẽ te adeo,
Neque enim es insipiens, neqꝫ inconsultus, neqꝫ peccator,
Sed longe diligenter supplici parces uiro
Ac mihi da manum, lugeo, non enim ulterius alium
Mitem adeo regem offendam quo iuero,
Neque si patris aut matris rursus accedam
Domum, ubi primum genitus sum, & me aluerunt ipsi.
Qua propter nunc tua genua accedo si uolueris.
Et enim ego hospes miser huc uenio
Longe ex aliena terra, quare neminem noui
Hominum qui hanc urbem & terram habitant.
Sedeo autem in domibus, dolores autem me semper
Enecant noctesque & dies lachrymantem.
Nunc autem teneor detrimẽto & doloribus, multa enim tuli.
Volo semel ad undam hians animum deperdere,
Quam diutius deficere dolore sublatus graui,
Sed miserere rex, supplex autem tibi dico esse,
Audi rex, bonus mihi auxiliator ueni pedum.
Non enim maior gloria uiri fuerit,
Quam, quam pedibusque fecerit & manibus suis,
Sic fatus est, hunc autem audiuit magnus deus rogantem
Curata est manus, dolores autem mitigati sunt graues
Genua autem roborata sunt, pedes autem citi mouebantur
Sic autem ille celeres pedes & manus mouebat,
Vt cum quis stans equus recedens a præsepio,
Ruit per campum pedibus pernicibus uolare.

De Cæco.

Alius uero rursus inops uir excæcatus profectus
Stabat, magnum luctum in pectoribus augens,
Atqꝫ ex oculis ei fusa est nebula, neque rursus sustinuit
Qui tantum clamabat quantum alii quinquaginta

I ntrinsecus e corde, contremiscebant autem ei mentes intus,
A mbabus autem manibus eruens cepit genua,
P recatus, necessitas enim aduenerat nō amplius ferenda.
A tque lugens uerba alata allocutus est,
S i quidem deus es, deique audiuisti uocem,
A udi nunc & me, maxime enim dolor accedit,
O rex, non enim scio ubi tenebræ, neque ubi aurora,
N eque ubi sol illustrans homines it sub terram,
N eque cum uenit ad cœlum sydereum,
N eque quando retro ad terram a cœlo uertatur,
F acito autem serenitatem, da uero oculis aspicere
S olemque indefessum, lunamque plenam
T erram deueni, sed semper habens erro dolorem.
N eque mihi acutissime capitis uident oculi
I pse autem si uolueris medebere, nec quisq̄ alius.
S i autem redibo & aspiciam oculis
P atriam meam, uxoremque, & excelsam ualde domum,
Quando nil dulcius sua patria, atque parentibus
F it, si quidem quis longe pinguem domum
T erra in aliena habitet seorsum a parentibus.
S ed o rex miserere, te enim mala multa passus,
A d primum ueni, aliorum autem neminem noui
H ominum, qui hanc urbem & terram habent.
T uosq; pedes, tuaq; genua aduenio, multa laborans
V t & me miserum in meam imittas patriam,
Quamuis multa passum, uidentem me & linquat æuum.
Qua propter tua genua aduenio, si uolueris
I psum me uiuere, & uidere lucem solis.
S ic fatus est, huius autem animum in pectoribus cōmouit
H unc autem rursus allocutus est a deo auditus deiformis,
O amice, quoniam tot dixisti, quot prudens uir,
Quoniam facundus que es & solers, & prudens,
N eq; aliquod adhuc pter decorum uerbum illucrosum dixisti
C ognosco autem & ipse, quod prudens mentibus uenis,
C onfide, neq; nimis quid in mentibus time nimium,
C onfide. mihi autem hæc curæ erunt, ut perficiam.

I am enim mihi animus impellitur, ut adiuuem.
C ognoueris autem qualis mea uis, & manus sequebantur
S ed si iam uis, & uere prædicas,
S pes tibi deinceps amicosq; uidere, & accedere
D omum bene structam, & suam in patriam terram.
Quare te nec possum relinquere infelicem existentem,
Quoniam facundusq; es, & solers, & prudens.
S pera igitur postea malorum effugium futurum
E x me, ut aliquis te occurrens beet.
V idebis si uolueris & si tibi hæc curæ fuerint
O culis tuis quæque desyderas omnes dies.
T olera, neq; ineuitabile lugeas tuo in animo
Quippe te diligenter remittam, ut eas
G audens confestim, & si longe procul es
A patria tua, & domo, & sicubi tibi carum fuerit.
N e mihi confundas animum lugens, & mœstus.
S tatim postea simul uerbum fuit, perfectumq; opus.
S tatim uero aerem quidem dissipauit, & expulit nubem.
Nebulam autem ab oculis rursus tulit quæ prius inerat
D iuinam, hic uero postea magnopere inspexit oculis
T erram infinitam, montiumq; excelsa capita
V ndiq; respiciens, ut aquila, quam quidem aiunt
A cutissime aspicere cœlestium uolucrum.
Hunc uero rursus allocutus est a deo auditus deiformis.
Nunc autem abi ad domum, & contine, neq; nomines,
Neq; cuipiam edixeris, neque uirorum neque mulierum.
Quippe hic quidem gaudens accessit ad patriam terram,
E t osculabatur attingens suam patriam, multæ autem ab ipso
L achrymæ calidæ fundebantur, quoniam cupide uidit terram.
O bstupuerunt autem omnes inter se mutuo aspicientes,
A lii uero toto die cantu deum placabant
I n magno adyto, medebanturque, glorificabantque

De Dæmoniaco.

S ed alius quis mendicus uir errabundus profectus,
V inculo in difficili deuinctus erat acres dolores patiens.
V eniebat autem lõgum incedens, uox autẽ eius cœlo ibat

S tans autem interdum qdem apud foueã effossam murũ extra,
I nterdum uero in littoribus pstrepentibus longũ clamabat.
V el hic per campum carẽtem frugibus solus errabat
S uum animum deuorans, uiam hominum fugiens,
D iu colliquatus, odiosus autem ei irruerat dæmon.
S pumatio autem circa os fiebat, oculi autem ei
G raue sub superciliis uelut lumen apparuere.
I ubæ autem fluebant cum spiritu uenti,
Semper autem difficili tenebatur anhelitu, & ipsi sudor
V ndiq; e mẽbris multus fluebat, neq; ullo modo habebat
R espirare, ubiq; autem malum malo innixum erat.
H ũc calamitas mẽtes cæpit, soluta aũt sunt splendida mẽbra,
C ecidit autem retro, animum autem expirauit.
D ecidit autem in pulueribus fessus, cõ mutauit autẽ dentes
C alcitrãs pedibus terram, uerum proci uenerandi
M anus tollentes, magnopere precabantur singuli.
P rope autem suesque & uiri uenere subulci,
C langor autẽ ingens cõmotus est suum stabulantium,
S ed & sic, A ctores ducebant seruantes necessitate
Timentem, carnes autem circumtremebant membris.
H unc uidens miseratus est deus, atque ipsum est alloquutus,
Quis unde es uirorum? qui me ausus es coram uenire?
I nfelicium aut filii meo robori occurrunt,
O infelix prope accede, quid times adeo?
O infelix, occidet te tuus robur, neque misereris
V irum senem dolore excreatum, quæ ipsum accedit,
E t ualde uexatum, & in mentibus luctum habentem.
V t sane & tuum ego soluam robur, si & me contra
S teteris, sed te ego recedentem iubeo
I n multitudinem ire, neque e regione stes mei.
M itto autem ubi te cor, animusque iubet.
S ic utique fatus est, hi aũt loquebantur uocantes,
E amus ut iussisti per multitudinem suum
S tatim deinde simul uerbum erat, perfectumq; fuerat opus
F acile, multi autem sues uirentes adipe,
E dentes glandem ualentem, & nigram aquam

Bibentes, quæq; suibus nutriunt germinantē pinguedinem,
Vndis inserebantur, deus autem abstulit reditum.
Irruerūt autem magno strepitu, efferbuerūt autē celsa fluenta.
Ripæ autem circum magnum sonarunt, hi autem fremitu
Natabant, hinc & inde uoluti per uortigines.
Atque a saxis uiri pondere manum complentibus
Feriebant, statim autem malus strepitus subulcis cōmotus est,
Porcisque pereuntibus, gregibusque dissipatis.
Deterriti autem sunt alio alii ad littora eminentia.
Sic hi hos perdebant portum profundum intra.
Gratum autem hunc deus a calamitate soluit.
Sed cum iam respirauit & in mentem animus collectus est,
Et ipsum allocutus, uerba alata effatus est.
Salue mihi quod me sedasti ab errore & molestia graui.
Errore autem non est deterius aliud mortalibus,
Sed gratia pernitiosi uentris malos dolores habent
Viri quos uenerit error, & calamitas & dolor.
Atque duxerunt in urbem insperantes saluum esse,
Obstupuere autem omnes, inter se autem mutuo aspexere.
Hi uero muti effecti sunt in domo uirum uidentes
Sic aut quis dicebat respiciens in propinquum alium.
O quam hic omnibus amicus & honoratus est,
Qui hunc insalientem errare cessauit,
Qui offensorem uerba fundentem tenuit loquens.
Hunc insanum constructum malum aliud ad aliud
Atque ebrium, in modestiam induxit.
O quam hunc uirum deus a calamitate soluit.
Sic omnibus deus gratiosa dat
Viris neq; forma, neque mentibus, neque locutione,
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

De muliere sanguine fluente.

Erat autem patris sui mulier Phœnissa in domo
Pulchraque, magnaque, & splendida opera sciens,
Lucraq; qualia nondum aliqua audimus neq; ueterum,
Nimium enim prudensq;, & bene mentibus consilia nouit,
Quæ noctesque, & dies frequenter semper,

A nimum expirans, ueluti uermis in terra
I acebat extẽsa, sãguinẽ ãt nigrũ effluebat, madefaciebat ãt terrã,
I nterrogabat autem postea quis esset, & unde ueniret,
S ed cum iam cognoscebat dei filium prope existentem,
C onfestim uero postea post uestigia uenit dei.
L achrymas autem eiecit calidas, uerbũ aũt lugubre dixit,
A udi nunc & me, maxime enim dolor accedit,
N ondum enim occlusi sunt oculi in palpebris meis,
S ed semper lugeo, & dolores infinitos digero.
P erfice nunc & mihi miseræ uerbum quod dixero,
V lcus enim habeo hoc ualidum, neque mihi sanguis
S iccatur, sed longe celeriter distillans strepit.
M ultis autem ego irata hoc uenio
V iris atque mulieribus per terram uiros alentem,
V t me debuisset die illo cum me primum genuit mater
I n montem aut in fluctum multisonantis maris
A bire ferens mala uenti procella
V bi me unda suffocauit ante has res fieri.
V lcus autem medicus abstergit, atque ponit
M edicamenta, quæ cessent a nigris doloribus
S æpe in domibus sedens nostris.
I nterdum quidem luctu mentẽ delector, interdum uero rursus
D esino, cita autem satietas frigidi luctus.
S ed tu mihi Rex hoc ualidum ulcus medere
F ac quod uis, supplex autem tibi affirmo esse,
V t te Rex admirorque & obstupui, timeoq; grauiter
G enua attingere, difficilis autem me luctus accedit,
I psi autem nondum uidebatur aduersa, uerebatur enim.
M anu autem nectaream uestem quatiebat capiens,
S tatim sopiit dolores, ab ulcere autem molesto
S anguinem nigrum siccauit, robur autem ei iniecit animo.
V erum hic nouit suis in mentibus, loquutusque est.
P rofecto & mihi hæc oĩa curæ sunt mulier, sed ualde grauiter
C onfide, neq; tibi ullo pacto mors iucunda sit,
S ic nunc & ego intelligo mulier ut tu uideris.
I n animo uetula gaude, & contine te, neque plores

Sed in domum profecta, tui ipsius res fer,
Telamque columque, & ancillis manda,
Vt antea, diuitiæ autem & pax satis sint.
Illa uero nouit suis in mentibus, gauisaque est,
Quod eam cito audiuit magnus deus orantem.
Hæc cum iam patris inclyta domicilia aduenit,
Iussit ancillas bene comantes in domo,
Atque in excelsum cubiculum iuit diua mulierum.
Atque telam texebat in penetrali domus celsæ,
Tunicam purpuream. intus uero sedes uarias inspergebat,
Atque rursus ancillis bene comantibus inquit,
Agite duæ me sequimini, uideam quæ res factæ sunt.

De Samaritide.

Cum autem sol medium cœlum obierat,
Et tunc iam euntes uiam asperam,
Vrbem prope erant, ad fontemque profecti sunt,
Structum pulchrifluum, unde aquabantur ciues,
Circum autem populorum quiuæ aquis aluntur erat nemus
Vndique rotundum, frigida autem defluebat aqua.
Puellæ autem occurrit ante urbem aquanti,
Hæc quidem in fontem descenderat pulchrifluum.
Attacium, inde enim aqua ad urbem ferebat,
Vbi consedit profectus, hanc interrogauit omnia,
Blandis autem uerbis attingens alloquutus est,
Quidnam adeo uiro separaris? neque apud ipsum
Sedens uerbis interrogas atque exquiris?
Atque aliam odi, quæ quidem talia agat,
Quæque sine amicis patris & matris existentibus.
Viris imisceatur, priusquam apertas nuptias adeat
Non equidem alia hoc modo mulier toleranti animo
Viro recedat, qui mala multa laborauit,
Tibi autem semper cor solidius est lapide.
Hæc uero neque negabat odiosas nuptias, neq; pficit
Sic inquit uerebatur enim uirescentes nuptias edicere
Viro amico, ille uero omnia intelligebat, & respondit uerbo,
Vrbemq; mihi ostende, da mihiq; aquam saturari.

Hæc autem muta diu sedit, stupor autem ei cor inuasit
A spectu autem interdum quidem illum in faciem aspiciebat,
H unc uero rursus allocuta est mulier, & respondit uerbo
I n terra figens capite, reuerebatur enim illum,
H ospes, quoniam animus mihi in pectoribus obstupuit,
N eque aliquod loqui possum uerbum, neq; interrogare,
N eq; in faciem aspicere contra, pudore afficior enim.
F acile cognouisti, quoniam neq; cætera es ignarus,
H æc autem quæ me interrogas, & rogas nequaq̃ ego
A lia edicerem falso, neque decipiam.
H orum nullum ego cælabo uerbum, neq; occultabo,
O mnem ueritatem dicam, ut me iubes.
V rbem aũt tibi ostendã, dicam autem tibi nomen populo℞.
E o ut adhorter socios, dicamq; singula.
A bi, parem enim te deo honorabunt omnes
H ospes, quoniam non ingrata nobiscum hæc dicis,
S ed uis uirtutem tuam ostendere, quæ te sequitur.
H ospes, quoniam nostramq; urbem & terram aduenis,
N eque igitur cibo indigebis, neque potione,
V bi uiri habitant multa habentes pecora & multos boues,
Qui quidem te muneribus ut deum honorabunt.
I lle autem rursus supra animum aio beatissimus supra cæteros
Qui te donis onerans domum duxerit.
H ospes, quippe hoc quidem faustum non intellexi.
S ed age mihi hoc dic & uere enumera
H ospes, qm̃ neque malo, neq; insipienti uiro similis es,
E t mihi hoc edissere uerum, ut bene nouerim.
Quis? unde is uirorum, ubi tibi urbs, atq; parentes.?
T er beati quidem tibi pater & ueneranda mater.
D ic nomen, quod te illic uocabant materq; paterque,
A liique in urbe, & qui circum habitabant,
N on enim e quercu es antiqua, neque e saxo.
N ullus enim omnino sine nomine est hominum,
N on malus, neq; etiam bonus, postq̃ primũ genitus fuerit
S ed in omnibus ponunt postq̃ pepererit parentes.
D ic uero mihi terramq; tuam, populumq; urbemq;,

Dic uero mihi sicubi nouerit talem existentem,
Nondum enim talem uidi mortalem oculis,
Neq; uirum, neq; mulierem, reuerentia me habet inspicientē.
Salue hospes, ut & olim existens in patria terra
Memineris mei, quod mihi primæ uitæ præmia debes
Ob quæ tibi & illic ut Deo uota facerem
Semper dies omnes, tu enim me uiolasti puellam.
O hospes, egregie quippe te mortalium laudo omnium.
Pudorem & beneuolentiam tuam post seruo
O hospes, profecto bonum est, & iuxta dona dare
Abeo ut confirmem socios, dicamque singula,
Sic igitur locuta, abscessit, illum uero liquit ibi.
Hæc uero iuit non nimium in multum tēpus, statim enī uenit.
Verum postq̄ urbem iniit, circa quam turris
Excelsa, pulcher autem portus ex utraque parte urbis,
Obstupuit animo, existimauit enim deum esse,
Statim & omnibus dixit hominibus,
Huc age sicemorum ductores ac rectores
In contionem proficisci, ut hospitem audiatis,
Qui mihi uitam dixit & actiones, & mentem ipsam
Veluti certe aut ipse præsens, aut ab alio audiens.
Quid primum, quid postea, quid postremum enumerabo?
Medicus autem unicuique gnarus de omnibus
Hominibus, quippe enim pœonis est prolis.
Hospes longe mihi uidetur prudens esse.
Verum ego huic, omnia secundum decorum enumeraui,
Quæcūq; feciq; passaq; sum, & quot ego toleraui uita
Quod mihi in domibus malūque bonūque effectum est.
Ipsum autem non manifeste noui unde genus asserit esse.
Nunc uero equidem melius est inuestigare, & inrerrogare
Vnde hic uir, qua asserit esse
Ex terra, ubi autem ei generatio & patrium aruum,
Non est hic uir humidus mortalis, neque fuerit,
Non enim ullo modo mortalis uir hæc faceret
Sua ipsius mente, cum uero deus ipse accedens
Facile uolens poneret iuuenem atque senem

Quare mihi imortalis quidem uidetur aspici
A lium autem se ipsum homini occultans assimilabat
S ed uidete & uos assurrectim, non enim ego
B ene dignosco, uidetur autem mihi esse uir.
S ic locuta, compulit robur, & animum cuiusque.
C onfestim aût repleta sunt mortalibus foraq; & tribunalia
C ollectorum, multi autem admirati sunt uidentes,
M anibusque complectebantur, & sedere iubebant
P auimento in lapideo, hi autem ut uidere oculis,
O mnes ruerunt, uocabantque illum ad se singuli
C omplexi amore ueluti dei filium existentem.
C ompletæ autem sunt porticus, & septa & domus uiris.

De Septem panibus.

S ed cum iam illic multum per turbam sequens,
V enit p uiam promptus, hûc autẽ aĩaduertit accedentem
T urba, quemadmodum cum fauonius nubes agitarit
Quot optimatum uxores erant, atque filiæ,
Sponsæque, iuuenesque, multaque passi senes,
C laudique, rugosique, strabique oculis,
S ed nondum talem, tantumque populum uidi.
N imium enim foliis similes, aut arenis,
L itus ante profundum proficiscebantur
S trepitu, ut cum unda striduli maris
L itori magno fremit, resonat autem pontus.
N eq; uero omnium erat similis sonitus, neque una uox,
S ed lingua comixta erat, multi uero uocati erant uiri.
A liorum autem quis suis mentibus nomina dixerit?
S ic igitur horũ sub pedibus ualde ingemiscebat terra
I ncendentium. ualde autem celeriter pertransibant campum,
C eu gentes erunt apium densarum
S axo ex cauo semper recenter uenientium,
Racematimque uolant per flores uernos,
A liæ quidem hinc satis uolarunt, aliæ uero inde.
S ic horum gentes multæ a nauibus, & tentoriis
A nte litus profundum gradiebantur.
T unc iam deinde socios commouens iussit

Vestrum uiro singulo cupiens hæc dico,
Vt & honorem magnum, & gloriam tollatis.
Honorem, qui aliorum inflectit mentem bonorum.
Multi igitur hospites miseri huc uenerunt,
Et ualde uexati. necessitas enim urget,
Quos nunc oportet alere. a deo enim sunt omnes
Externiq; pauperesq;. datio enim parua, caraq;,
Non enim quicq̃ certe est miserius uiro
Omnium, quæcunq; super terram inspirant, & serpunt,
Non enim unq̃ ait malum passurum retro,
Dum uirtutem præbuerit deus, & genua agitentur.
Sed cum iam & perniciosa deus beatus peregerit,
Et hæc fert inuitus toleranti animo.
Talis enim mens est terrestrium hominum,
Qualem in diem duxerit deus omnibus imperans.
Omnes quidem odiosæ mortes miseris mortalibus,
Famæ autem miserrimum mori, & mortem insequi.
Nihil imbecillius terra nutrit homine.
Statim enim in malo mortales consenescunt.
Qualis foliorum generatio, talis & uirorum.
Oportet hospitem præsentem amare, uolentem aũt mittere,
Huius enim hospes meminit dies omnes.
Viri hospitis, qui beneuolentiam præbuerit
Par quippe malum est, qui non uolentem abire
Hospitem impellit, & qui festinantem cohibet.
Sed agite, ut ego dixero pareamus omnes
Partes diuidentes. uescimini glorioso epulo
Populo & tunc occurrerint huc profecti
Maior gloria fuerit mea, & pulchrior sic,
Sic fatus est. hi uero utiq; hunc audierunt, atq; paruerunt.
Confestim autem repletæ sunt mortalibus cõtiones, & sedes.
Mota autem est contio, ut undæ longæ maris,
Studio autem sedit populus, comprehenderintq; sedes.
Nouem autẽ sedes erant, quingenti uero in singula
Tunc iam deinde socios commouens iussit.
Panemq; salubrem accipiens pulchro ex canistro.

Orabat,hi uero simul omnes illic sedebant silentio,
Verum deinde aliis dabat gratam retributionem.
Populi autem orarunt deum,atq; manus substulerunt,
Verũ posteaq̃ oblectati sunt uidentes oculis,
manus abluentes struebant gloriosum epulum.
Hi uero in cibos paratos propositos manus immitebant.
Festinanter uero cœnam aptantes singuli
Epulabantur,neq; quicq̃ animus indigebat epulo pari,
Verum postq̃ delectati sunt cibo,& potu,
Raptim,diu enim cibi fuerant ieiuni
Hi quidem dormiturientes abiere in tentorium singuli
In mundo,ubi fluctus in littora inundabant.
Hi uero tota die cantu deum placabant,
Cum uero sol occidit,& tenebræ accesserunt,
Tunc iam cubarunt oblectati carum animum
Cibo,& uino·id enim uis est,& robur.

De Lazaro.

Sic hic quidem huc descendit festinans uia.
Cum autem sol splendens superstitit terræ.
Magnũ & hoc fecit,& ausus est fortis uir.
Virum mortalem existentem,in infernum q; profectum,
In infernum licet profectum bene clausum,fortem.
Rursus suscitauit ab obscuritate aerosa.
Iam tunc enim quædã dixit mulierum quæ aperte norat
Misere lamentans,mollem lachrymam effundens,
Audies nuntium,qui non debuit esse,
Molestum nuntium,q; tibi carus periit socius,
Molestum,qui mihi semper in pectoribus carum animum
Torquet,quoniam me maxime pstrinxit luctus ineuitabilis.
Etenim meus periit frater nequaq̃ pessimus,
Quartus dies erat,& huic perfecta erant omnia,
Tumulusq; columnaq;·i d.n·præmium est mortuorum
Sed si tibi amicus est,tuus aũt luget animus,
Sed tu quidem excita hunc,properet autem & ipse
Viuus esse,nunc rursursmors,& parca adit,
Nunc miserere rex,supplex autem tibi dico esse.

Sic fata ululauit deus autem eius audiuit preces
Sic fatus est. hunc aũt dolor acutus ĩ mente uerberauit ꝓfunda,
Et ipsam cum uocasset, uerba uolantia dicebat
O mulier certe ualde hoc uerbum molestum dixisti
O mulier non equidem hæc cupienti detrestabo.
Bonum manus deo extendere si misereatur
Confide, ne tibi hæc in mentibus tuis curæ sint.
Iam enim mihi animus cõmotus est, ut auxilier,
Facile talis tibi ego auxiliator fui.
Fortunata mihi, ne nimium mœren animo
Confide, nec tibi mors iucunda sit,
Sic enim edicam. hoc autem & perfectum erit.
Si aũt mortuorum obliuiscuntur in inferno,
Verum ego & illic cari reminiscar socii.
Retro uolo morte male strepenti soluere,
Et me uero animus iussit, quoniã didici esse bonus,
Ne, amplius nunc ingentem luctum moueas, noui & ipse,
Sed abstine a luctu, ploratuq; lachrymoso.
Certe.n. ipsam postea & a morte liberabo
Sic dixit. huius aũt excitauit luctũ abstinuit aũt oculos a luctu
Sic igitur locutus præcessit, hi autem simul sequebantur
Infiniti. quot folia, & flores fiunt uere,
Sed cum iam mediam contionẽ multiloquam uenerunt,
Iuerunt quidem in speluncam cauã deus, atq; uir.
Stantes autem interrogabant in spelunca quid ageret.
Plorauit que, deinde carum uero appellauit socium.
Stetit autem supra caput, & ipsum uerbo allocutus est.
Surge, nec amplius iace reuerentia aũt habuit aspiciẽtes
Tibi uero ipsi hoc ego mando, & iubeo.
Sic fatus est, ille autem e somno ualde celeriter prorupit
Sic quidem deinde retulit, & duxit ex inferno
Locutus, hunc autem ꝗ primũ ĩ mentibus accessit uox
Rursus autem pullatus effestus ẽ, maxillæq; distentæ sunt,
Nigræ autem euasere comæ circa mentum.
Verum postq̃ respirauit, & in mentem animus collectus est,
Erupit, ꝓsiliens, & sup gressus est lapideum pauimentum.

Stetit autem in mediis stupefactio autẽ accepit uirũ singulũ
S tatim autem hic postea inuestigia ibat dei,
O mnes uero tremor grauis subiit membra uniuscuiusq;,
Vt uiderunt uiuũq;,& integrum accedentem,
S ic autem qdã dixit,respiciens in propinquum alium
P apæ profecto magnum miraculum hoc oculis uideo
N on dum enim uidi,neq; audiui dicentem
I mmortalem deum sic mortales amare coram
E t nunc seruauit existimantem interiturum esse.
N on.n.ullo modo mortalis uir hæc moliretur.
Vt hic rursus denuo surrexit mortem aufugiens
T imens cum audiuit dei uocem loquentis
O amici non dũ quidẽ antea tale effectum est,
Qualem delectationem deus duxit in hoc domicilium
E t tunc igitur uniuersum diem ad solem occidentem
O mnes simul collecti,& iuuenes & senes
M anus tendentes magnopere orabant singuli.

De ea quæ unguento un/
xit dominum.

Verum postq̃ adiit domos bene habitatas
Confestim super limen iuit domum intra
P rofecti autem consedebant in politis lapidibus,
Qui ipsi gloriosissimi,& amicissimi erant sociorum.
E t mulier contra uenit apud stabulum domus
C ontra genas habens nitida reticula,
E t ante ipsum sedit,& cepit genua.
G enibus flexis sedens,madebant uero lachrymis sinus.
E t ei genua osculata est,& cepit manibus pedes,
R ogabat lugens,& ipsi dixit omnia,
F udit autem aureo ex gutto humidum oleum.
I psius supra caput,& abstersit manibus.
M inistri uero omnes superbe admirati sunt,
A t ipse cognouit suis in mentibus,dixitque
H uic non inuiderem pedes attingere meos.
O mulier nullus te mortalium in immensa terra
A ltercabit quippe.n.tua gloria cœlum latum adit.

κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν βαβυλῶνα, ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν ἡρώδην ὡς ληρώδην, μὴ εἰδότα ψάλλειν, ἀλληλούϊα.

λάμψασα ἐν τῇ αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος. τὰ γὰρ εἴδωλα ταύτης σωτὴρ, μὴ ἐνεγκόντα σου τὴν ἰσχὺν, πέπτωκεν. οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες, νῦν βοῶσι πρὸς τὴν θεοτόκον, χαῖρε ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων, χαῖρε κατάπτωσις τῶν δαιμόνων. χαῖρε ἡ τῆς πλάνης τὸ κράτος πατήσασα, χαῖρε τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα. χαῖρε θάλασσα ποντίσασα φαραὼ τὸν νοητὸν, χαῖρε πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωήν. χαῖρε πύρινε στύλε ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει, χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης. χαῖρε τροφὴ τοῦ μάννα διάδοχε, χαῖρε τρυφῆς ἁγίας διάκονε. χαῖρε ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, χαῖρε ἐξ ἧς ῥέει μέλι, καὶ γάλα. χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

μέλλοντος συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ θεὸς τέλειος. διόπερ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων, ἀλληλούϊα.

νέαν ἔδειξε κτίσιν ἐμφανίσας ὁ κτίστης ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις, ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρὸς, καὶ φυλάξας ταύτην ὥσπερ ἦν ἄφθορον, ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες, χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, χαῖρε τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας, χαῖρε ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα, χαῖρε τῶν ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα. χαῖρε δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοὶ, χαῖρε ξύλον εὐσκιόφυλλον ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί. χαῖρε κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις, χαῖρε ἀπογεννῶσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις. χαῖρε κριτοῦ δικαίου δυσώπησις, χαῖρε πολλῶν πταιόντων συγχώρησις. χαῖρε στολὴ τῶν γυμνῶν παρρησίας, χαῖρε στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα. χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες. διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς, ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἑλκύσαι πρὸς ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας, ἀλληλούϊα.

ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδ' ὅλως ἀπῆν, ὁ ἀπερίγραπτος λόγος. συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε. καὶ τόκος ἐκ παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα, χαῖρε θεοῦ ἀχωρήτου χώρα, χαῖρε σεπτοῦ μυστηρίου θύρα. χαῖρε τῶν ἀπί-

στων

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

Nuntii a deo ducti facti sunt magi, cõuersi sunt in Babylonẽ cum pfecissent tuum oraculum, & nuntiassent te christũ omnibus & dereliquissẽt herodem illusum nescientẽ cãtare alleluia.

Cũ illustrasses ĩ ægypto illũinationẽ ueritatis expulisti mẽdacii tenebras. Nam Idola huius saluator non ferentia tuam fortitudinẽ, ceciderũt. ex his aũt liberati nunc clamãt ad deiperã Aue correctio hominum, Aue depressio dæmonum, Aue deceptionis robur conculcans, Aue idolorum dolum arguens, Aue mare summergens Pharaonẽ stolidũ, Aue petra potũ præbens sitientibus uitam, Aue ignea colũna ducens eos qui in tenebris, Aue tegmen mundi latius nebula, Aue cibe mãnæ susceptiue, Aue deliciarũ sanctaꝝ ministra, Aue terra annuntiationis. Aue a qua fluit mel & lac, Aue sponsa innupta.

Migraturo. Simeone a præsenti seculo deceptore, traditus es quasi infans ei, sed cognitus fuisti ei deus perfectus, Ideo obstupuit tuã ineffabilẽ sapientiã clamans, Alleluia.

Nouã ostẽdit ædificationẽ demõstrãs cõditor nobis ab eo factis ex insemine germinans uentre, & seruans ipsam, ut erat, incorruptã, ut miraculũ uidentes, laudemus ipsam clamãtes, Aue flos incorruptionis, Aue corona continentiæ, Aue resurrectionis formam illustrans, Aue angeloꝝ uitam demonstrãs, Aue arbor splẽdidi fruct⁹ ex quo nutriũtᷣ fideles, aue lignũ bonæ ũbræ foliorũ, sub quo teguntᷣ multi, Aue q̃ pepisti ducẽ errantibus, Aue quæ genuisti redẽptorẽ captiuis, Aue iudicis iusti placatio, Aue multorum errantium uenia, Aue dilectio omne desyderium uincens, Aue sponsa innupta.

Admirabilẽ partũ intuiti pegre eamus a mũdo, mẽte ĩ cœlũ transposita. ꝑpterea igitur excelsus in terra apparuit humilis homo uolens trahere ad celsitudinem sibi clamantes alleluia.

Totus erat in ĩferioribus, & a supiorib⁹ nõ penitus aberat. ĩ cõscriptibile uerbũ. descensus. n. diuinus nõ trãsmutatio ãt localis facta est. & partus ex uirgine deicipia audiente hæc, Aue dei ĩcõphẽsibilis regio, Aue uenerãdi mysterii ianua, Aue ĩfidelium

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

Veluti cuiusdam aut regis inculpabilis, quiq; deiformis
Viros inter multos, & fortes regnans
Iura sustineat, ferat autem terra nigra,
Hoc autem ego promptus accipio, gaudet autem mihi animus
Vt mei semper meministi mitis, neq; te lateo.
Confide mihi, quoniam nequaq̃ sine deo hoc consilium.
Tibi uero deus pro hoc gratiam iucundam det,
Et ipsam honorauit ut nulla in terra honoratur alia.
Facile autem dei, qui cœlum latum habitat.
Et glorificare mortalem hominem, & lædere.

De proditione.

Erat autem quidam inter ministros uir infanda sciens
Semper in pectoribus mentem astutam uersans,
Qui magnum opus fecit malitiis prauis
Miser, neq; dei animaduersionem ueritus est, neq; mensam,
Quam & ipsi apposuit. Deinde interemit & ipsum
Sed cogitabat expectans quid audacissimum faciet,
Atq; mutus mouit caput mala uersans animo
Miser grauia operans, qui non curabat infanda faciens,
Qui aurum carum uiri accepit honorati.
Mouens autem caput suo dixit animo,
Pro deum, ut hic omnibus amicus & honorabilis est
Hominibus, quorum urbem, & terram adierit.
Viros iuter multos, & fortes imperans.
Quippe ipsum interimo si præstantior quidem euadam.
Sed hic.n.neq; deũ magnum uerebatur, ibat autem semper
Antiquissimum & optimum contemptui tradere,
Quare & pernicie indecentem mortem insecutus est
Infans, neq; sibi tunc repulit malum exitium.

De mysterio.

Verum hic diligens sociorum duodecim optimos
Vt ipsi uoluntarii diuinum subeant certamen,
Statuit secernens. robustum aũt uerbum imperauit
Significans. ipse autem uehementer dominans imperabat
Hi uero sortiebantur quo & uolebat ipse capere.
Hi enim ei uisi sunt egregie esse optimi

Hi enim inclyti quidem mortalium in infinitam terram
Aliorum post ipsum. hic uero nitebat & per omnes
Verum postq̄ congregati sunt, collectiq; effecti sunt
Hic ipsi domus erat, circū autem stabulū currebat undiq;
Agitabat mentibus suis, quę non imperfecta euaserunt
Neq; adhuc diu sedit. cogitauit autem contionari.
Et quoddam uerbum emisit, quod arcanum melius.
Audite nunc me. maxime enim dolor accedit
Animum meum, sentio autem decerni iam
Consilium autem in uobis dicam omnibus amicis
O amici, non enim oportet unum scire neq; duos solos
Iam enim mihi animus desiderat domum ire
Cœlum in ualde æneum, ut imortalibus intersim
Sed uos ite, & nuntium renuntiate
Viris atq; mulieribus in terram multorum altricem.
Et ualde cruciati licet. necessitas enim urget,
Inimicus mihi ille æque inferni portis
Qui aliud quidem tegit in mentibus, aliud autem dixerit
Stultus autem ille quidem & nihil existit uir
Vestrum autem uiro unicuiq; præcipiens hæc dico
Iracundiam quidem proiicere, beneuolentiam aūt capere.
Vt mihi honorem magnum, & gloriam tollatis,
Quæ & futuris in hominibus existat.
Hoc quidam mihi optimum in mentibus uidetur esse
Omnia ualde uere dicere ut mando,
Bonum & hoc est, cum nuntius decentia nouerit.
Vtinam autem sic hoc omnibus carum & iucundum fiat.
Testes erunt & spectatores compagum
Nostræ uirtutis memores dies omnes.
Sed age nunc eamus, iam enim perstitit maxime,
Dies uerum fortasse tibi olim uesper deterior erit.
Ite ad domicilia ut paremus epulum.
Sic fatus, ingressus est domos bene habitatas.
Statim autem intro profectus est, cum ministris aūt sedebat.

De fractione panis.

Sed cum iam cœnatio erat, & aduenit tempus,

Oabat. hi uero simul omnes ibidem sederunt silentio
Panemq; salubrem capiens pulchro ex canistro
Manibus confringens, ualde orabat manus tendens
Dedit autem sociis, & ipsos uerbo allocutus est
Cibum attingite, & letamini, uerum postea
Partes diuidentes, epulabantur gloriosum epulum
Atq; poculum pulchrum quod ipsi palmæ congruebat,
Ambrosia implens miscuit nectar rubrum
Orabat autem assurgens medio septo, libauit autem uinum
Cœlum aspiciens, & locutus uerbum dicebat,
In meũ sanguinem bibentes non hallucinátur in animo
Immortales autem fuerint & insenescentes dies omnes
Semper igitur debeatis insenescentesq; ĩmortalesq;
Viuere, neq; uiris inesse, sed immortalibus
Vestrum autem uiro unicuiq; mandans hæc dico
Quicũque in domibus pretiosum ardens uinum
Semper bibitis meis, audietis cantum
Qui audax & impudens est mendicator.
Sed agite edite edulium, & bibite uinum
Immortale, mei memores dies omnes
Hanc mentem & animum in pectoribus habentes.
Rursus autem uerbis respondens allocutus est
Papæ: sic est superbos inter uos
Epulari placidum & oblectari quietum
E uobis enim aiunt mala esse. est enim intus
Qui aliud quidem tegit in mentibus, aliud aũt dixerit
Mercedem ad dictam id autem peius si capiatur
Stultus igitur ille, & nihil existit uir
Fatale est deoque & uiro ualde domari
Sed hic grauis mœror cor & animum accedit
Cum iam similem uir uoluerit obscurare
Sine gente, sine iure sine penatibus est ille.
Vtinam debuisset sterilisque esse innuptusque perire
Quam sic damnum esse & despectum aliorum
Non enim ego hoc dico deteriorem mortalem alium.
Ille autem rursus obscurus uir quem existimo ipse

82

Sedebat enim inter ministros carum cruciatus animum
Qui mala multa faciebat, quot non uniuersi alii.
Miser, qui contentionem mouit malam secundo rursus
Efficiens magnum opus, quod nunq̄ sperabat animo.
Hos autem rursus affatus est a deo auditus deiformis,
Ne ulterius nunc molestis respondete uerbis,
Atq; alii indignamini, qui talia faciat.
Sed mihi edere & bibere ut antea,
Et uerbis oblectamini, decentia enim edisseram,
Sic fatus est, hi uero omnes superbe indignati sunt.
Et quippe quidem ulterius adhuc contentio fit utrisq;.

De Lotore.

Sic hi quidem circa cœnam in domibus laborabant
Verum postq̄ festinauit laborans hæc opera
Hos hic conuocans, prudens struxit consilium.
Qui ipsi honoratissimi & amicissimi erant sociorum
Hi quidem trepidarunt, & reuerentes regem
Stetere, neq; qdq̄ ipsum alloquebantur, neq; interogabant.
Verum hic nouit suis in mentibus, dixitque,
Audite amici, nec qcq̄ animo admiremini singuli.
Iam enim me animus ruit ut redeam
Nunc autem prope mihi mors mala, neq; seorsum
Neque fomentum. quippe enim iandiu hoc carum fuisset
Patriq; meo & mihi, nunc autem oportet ferre tamen.
Sic fatus est, hi uero omnes mute extiterunt silentio
Verbum admirati, ualde enim robuste contionatus est.
Cum autem sol occidit, & tenebræ accesserunt
Horum pedes abluebat, aquam autem infudit multam
Et ipsis mœror in animo fiebat lauantibus se
Lauit autem ipse manus, hausitq; ardens uinum
Iucundum, incorruptum, diuinum potum, neq; quis ipsum
Nouit ante ui orum pulchreq; cinctarum mulierum.
Hoc quippe & præmium ueluti miseris mortalibus
Eum qui biberet dulce uinum rubrum
Neq; quicq̄ lædi inest timor, neque perire,
Qui biberit, & primum transierit septū dentium

Verum postq̃ deditq; & ebiberunt, statim deinde
Sermonibus oblectabantur inter se loquentes.
His autem & interlocutus est a deo auditus deiformis,
O amici, uiri este, & fortem animum accipite
In uicem uereamini in forti pugna
Qualesq; antea eratis inter uiros, uel & meliores
Ferte amici, & me solum linquite dolentes licet.
Non dum aperte scimus quomodo erunt hæ res.
Quippe hic rabidus flammæ similis dux est
Qui meum sanguinem bibens quamuis, hallucinatur ĩ animo
Crudelis, & infidus uir hic, non misericors.
Sed mala sentiens, coniectatur utrisque
Animum a membris ingredi domum inferni intus.

De proditore Iuda.

Quippe hic sic fatus considebat his autem assurrexit
Qui uerba mentibus suis incomposita, multaque nouerat.
Scalam autem excelsam descendit domus.
Iratus. ira autem ualde mentes circum nigræ
Implebantur. oculi aũt ei igni splendenti assimilati erant,
Neque qcq̃ nouit intelligere simul ante, & retro.
Infans, neque hoc nouerat, quod passurus erat.
Immitis, neque curat amicitiam sociorum.
Sed semper grauis supra omnes erat ministros,
Qui quidem animo erat malus, sed celeripes
Sciens diuersos dolos, & consilia callida.
Edens & bibens, adhuc & adiacebat mensa.
Verum hic cogitabat manens, q̃ audacissimum faceret
Iratus suis mentibus, & iurauit ualidum iusiurandum.
Senatum autem primum magnanimorum locauit senum
Ipse autem in uerticibus sedit gloria exultans
Hos ualde conuitiabatur iracundis uerbis
Compellebat autem singulos obiens uerbis.
Quidnam trepidantes abstitistis? expectatis q; alios?
Quo igitur fœderaque & iuramenta cedent uobis?
Mentiti pugnamus, quare non perfecto lucrosius nobis
Spero perfectum iri, si non faciamus sic

In igne quippe consilia acta fuerint, cosultaque uirorum.
Rursus enim uerbis contendimus, neque aliquod remedium
Inuenire possumus multum tempus hic existentes,
Sed uos quidem omnes aqua & terra fiatis
Sedentes illic singuli exanimes, inglorii omnes.
Turpe quidem, diuque manere, inanemque reuerti.
Sed oportet & meum ponere laborem non imperfectum
Pro deum, ut hic omnibus carus & honoratus est,
Quare multisque & fortibus imperat
Qui me in infectas contentiones, & lites iniicit.
Ipse quidem enim sciens consilioque menteque.
Sed age iam mihi omnes iurate ualidum iuramentum,
Si illum quidem uideam deuenientem infernum intra
Vel ut neque nomen ipsius in hominibus relinquatur,
Dicerem mentem iniucundi mœroris oblitam esse.
Sic fatus est. hi uero statim iurarunt ut iussit.
Verum postquã iuraruntque perfecereque iuramentum,
Statim præconibus uocalibus mandarunt
Hi quidem excantabant. illi uero congregabantur ualde cito.
Sic fatus, hos quidem liquit illic, iuit autem ad alios,
Vocatim in contionem uocans uiros singulos
Neque clamans, ipse autem inter primos laborabat
Speculatores autem ad specula compulit ire,
Ne lateret rursus iens per noctem nigram
Procul in campo, iuxta autem speculatorem locauit
Si cunde inueniret, ualde enim acer animus ceperat,
Verum hic uenit, ualde autem cito domos accessit regis
Cõmotus est autem ire ut leo montibus nutritus, qui indigus
Diu fuerit carnibus, iubet autem ipsum animus fortis
Oues tentantem, & in densam domum ire
Statim autem intro iuit, cumque ministris sedebat
Annuens capite, iam enim malum inspiciebat animo
Furebat autem stupende fretus ui, neque qcquam uerebatur
Viros, neq; deum, ualida autem ipsum rabies ingressa erat
Quare & perniciebus indecentem mortem insectatus est,
Tantus erat, multos autem rogo induxit molesto,

V erum postq̃ cœnauit & aptauit animum cibo
C œnatus, ut leoq; interemit bouem in præsepso
M ercedem ad statutam, hic uero significans mandauit
D iligenter, his autem malum mentibus placebat consilium,
Vt iam non debuisset uincere tale ob præmium.
T ale enim caput causa ipsius terra continuit,
S ed hic quidē perdidit populum pniciosum, piitq; ipse,

De nocte, in qua tradi/
tus est dominus.

Cum autem trifariam nox fuerit, sydera autem accesserit
Rursus quidem uerbis respondens allocutus est,
Qui omnibus mortalibus, & immortalibus imperat,
A udite mea uerba mala licet patientes socii
Viri unius impulsu, hic autem furit non amplius tolerande
P rope hic uolutat. nunc existimo extrema futura
M iser, semper peccator, meorum animorum repressor
F erus, neq; iura bene sciens, neque leges diuinas
Qualis illius animus superbus & īmitis,
E t ualde hic quidem robur, animumque perdiderit
I nfectiq; uiri prope sedent, neque quicq̃ scimus
N equid malum faciant, & nos abigant.
Valde enim multi & tremebundi dies omnes.
N os autem consideremus quo pacto erunt hæ res.
Qualia uideo actores perniciosa machinantes
H i autem in foribus sedentes, fabulantur,
S ed si mihi quid pareatis, hoc multo lucrosius est,
E t custodiæ memineritis, & uigilate singuli
N octem per ambrosiam, & insomnes uos facite,
E t ualde uexati. necessitas enim urget
S ic nunc cari filii seruate, neq; aliquem somnus
I nexcitabilis, iucundissimus, morti proxime similis
C apiat, ne gaudium fiamus hostibus.
S ed quippe in nocte seruemus nos ipsos.
T alis omnibus animus in pectoribus fiat
C ircum ualde consyderate amici, iubeo enim ego
P recari, omnes autem dei indigent homines.

Bonum deo manus tendere, si misereatur
Moueamini deinceps dextere omnes socii.
Neq; aliis inficietur, uocate autem diuinum cantorem
Sed agite manete nunc quidem mihi placidi socii.
Verum ego, ualida autem mihi extitit necessitas.
Inq; mihi cor magnum pectoribus pulsat.
Vos autem ministri continete animum minis
Et manibus, ne aliqua contentio & seditio suscitetur.
Sed age ne amplius iam mala facite insensi
Animum in pectoribus carum domantes necessitate
O amici, iam quidem ego dixerim & uobis
Qui sustinuerit, sibique ipsi gloriam tulerit,
Lachrymans autem socios prope sedebat seorsum profectus.
Huius autem cõmouebatur animus, per nares aũt ipsi iam
Acris furor uerberabat carum patrem aspicienti
Stetit autem medio in certamine, multus aũt emanauit sudor.
Multum autem patrem carum supplicauit manus porrigens

De domini præcatione.

O pater, non indignaris uidens hæc potentia opera,
Quale quidem uiris gratificare contumeliosis
Quiq; me spernunt, & qui peccatores sunt
Qui magnum opus effecere perniciebus malis.
Nunc rursus filium dilectum occidere cupiere
Qui tibi hostes & insensi prope sunt
Qui bene q́dem locuntur, male autem retro sapiunt.
Sed tu si potes contine filium tuum
Si uere tuus sum, pater autem meus diceris esse,
Si autem sic hoc est, mihi debet carum esse,
Subibo ad infernum, & in mortuis apparebo
Verum ego his lucem omnibus præbebo
Statim autem ueniam rursus cum his' bene opem tulero,
Si tu tuo animo uis iubeo enim ego
Iacebo postq̃ mortuus fuero, nũc autẽ gloriã optimã ceperim
Nunc autem etiam magis cogito mentibus honorari.
Sed pater propitiare, da autem mihi gloriam bonam.
Et tunc utiq; nuntius uenit a cœlo sydereo

Vi & robore implens mentes circum nigras
S tatim, autem ministros adiit æquus deo uir.
H i uero dormitum iuere in domum, neq; ulterius dintius
S ederant, quoniam ipsis somnus in superciliis cadebat.
Rursus autem uerbis respondens dixit
N e amplius nunc dormientes decerpatis dulcem somnum,
N on oportet tota nocte dormire consultum uirum,
Sed eamus, ualde enim nox perficit prope autem aurora,
E amus, sed adhuc retro immodicus labor est
M ultus & difficilis, quem me oportet omnem perficere.
S ic fatus est, his autem gratum uisum est sopiri,
E t tunc genis prorupit iucundus somnus.

De proditione.

Nondum omne dictum erat uerbum, cum uenerunt ipsi
B ona dicentes, mala autem mentibus agitabant.
I pse autem inter primos ualde superbiens processerat,
Qui mala multa faciebat, quot non uniuersi alii,
V t autem uidit, sic ipsum subiit ira, ipsi autem oculi
C ruenti extitere, grauis autem in aspectu uideri.
V erum hic retro recedebat, clamauit autem socios
V enerunt deinde quot folia & flores fiunt uere,
A rma in manibus habentes ænea, conatus artis,
S tulti agrestes mortalia sapientes
M endacesq;, saltatoresq;, saltationibus optimi
M iseri, neq; iustitias bene scientes, neq; iura.
N eq; deum ueriti sunt, qui cœlum latum habeat
N eq; aliquem hominum indignationem retro posuerunt.
Quorum contumeliaq; uisq;, ferreum cœlum iuit
E untibus simul, ualde audax corde esset
Qui tunc lætaretur aspiciens laborem, neq; doleret.
N eq; si ipsi cor quidem ferreum intus esset.
C irca ipsum autem actores superbi congregabantur
H i autem contumeliæ cedentes, sequuti robur suum
P opulis desuper freti, atque uiolentiis,
N octem per obscuram, cum dormiunt mortales alii,
S teterunt ardentes faculas in manibus habentes.

S teterunt autem circum ipsum profecti collecti aliunde alius
F acere opera uiolenta malignitatibus mentis
I ucundum ridentes,& salutabant uerbis
G raue aspicientes,stupor autem habebat uidentes
C upientes occidere,iam enim irati erant nimium
Fraudator,qui quidem multa mala hominibus fecerat
H uius enim & illi maleficii perierunt
S ed nec sic aliquem debebat educere læsione.
N ōdum enim uidi,neq; audiui clamantem
V irum unum tot mala in die consultasse
V t autem draco in nido agrestis uirum expectat
D euoratis malis uenenis,subiitq; ipsum ira grauis
H orrendum autem aspexit conuolutus circa lustrum
S ic hic inextinctum habens animum,non recedebat.
S ed ille quidem,sic pereat deus autem ipsum soluat
H is aūt & interfatus est a deo auditus deiformis,
Quo animati estis,quid uobis in mentibus insanit animus.?
D icite quo pacto uos cor animusq; iubet
S i autem iam me ipsum occidere cupitis ferro
A tq; hoc uellem,atq; longe lucrosius esset
M ori,quam hæc semper indecentia gesta uidere
E t tunc iam retro affatus est dolosis uerbis
Qui mala multa faciebat quot non omnes alii
P rofectus cum pluribus,quod ei & grauius erit
P tosiluitq; in medium,stupor autem habuit uidentes
P errexit autem per propugnatores sui similis robore
A pro,qui in montibus canes uigentesq; iuuenes
F acile disiecit,fugiens per conuallem
F t ipsi muscæ fiduciam in pectoribus īmisit,
Quæ & prohibita ualde corpore uirili
C upit mordere,iucundusq; ei sanguis hominis
Quousq; ipsum alloquatur respondens uerbis
O sculatus autem est ipsum applicitus insiliens,atq; alloquebat
B landis uerbis,mens autem illi alia cogitabat
O amice,quoniam te primum offendo hoc in loco
S alueq;,& ne mihi aliquid mala mente occurreris

At uero tibi ipsi animus in mentibus placidus sit
Noui autem quod tu quidem bonus, ego uero te lõge deterior
Verum hic nouit suis mentibus, dixitq;
Hei mihi impudentiam indute, auare
L'oquere neq; mutus ad me ueni. quidnã autem tibi opus,
Vel aliquem forsan dolum alium existimas, neq; tibi opus est
Miser, quidnam adhuc maius in mentibus agitas opus?
Facito ut uis, & tibi carum extitit animo
Beate, neq; quicq̃ tibi faciam mali, neque dico.
Semper tibi mala sunt amica mentibus loqui
Bonum autem nec aliquod dum dixisti uerbum, neq; fecisti
Stulte, qui demens cor habebas furens
Ipsa quidẽ sic omnia finita sunt, tu autem statim
Facito quod sentis, perficere aũt tibi animus iubet
Omnia me audacter canis impudens nequaq̃ me lates
Faciens magnum opus, quod tuo capiti absterges.
Neq; aliquid mihi mendaciis gratificere, neq; aliqd mulce
Non enim ob id ego te uerebor, neque diligam.
Semper tibi cor ut securis est indomitum.
Sic tibi in pectoribus intrepida mens est
Quare te cognoscens aspiciam, non enim debebam
Persuadere, quippe enim tibi ferreus ĩ mẽtibus animus,
Bene quidem noui & ipse ꝙ mihi fatum hic perire
Sic enim oraculum est, tui autem ego curam non habeo
Insanientis, neque si postremos fines adeas.
Quare nemo me inuitum coget, si uelim.
Omnia quidem quale meum robur & manus intactiles
Sic enim omnibus tantum quantum per corpora sunt
Actorum manibus, uiq; præstantior sim,
Nosti quidem quale meum robur firmum, neq; cessibile.
Sed neque sic te speraui adiutumiri malitia.
Miser diuersi consulte dolis insaturate, non igitur eras
Multum adhuc uisumire splendidam lucem solis
Et tu malis dolis ornate, astute,
Non amplius tibi mentes sunt faustæ, neq; intellectus.
Fortunate, non quidem bene iram hanc imposuisti animo

Neminē igitur hæc quidem capiat ira, quam tu seruas
Tibi enim neq; utiq; mentes, firmæ neq; utiq; retro
Erunt. quare & ipsum perfruiturum existimo
Ipsi tibi postea dolor erit, neq; aliquod remedium
Facti mali est medicinam inuenire, ut pereas
Sed non amplius diutius infinitus labor erit.
Quare non mortem luctuosam fugeris
Suspendens laqueum altum ab excelsa domo
Neq; te fugiturum existimo excelsam mortem.
Tibi autem malus quidem animus, moriuntur autem populi.
Tibi opprobrium damnumq; inter homines fuerit
Quare te rursus nunc existimo soluere quæcūq; in me effecisti
Non enim ego te dico deteriorem mortalem alium.
Semper enim tibi contentio cara est bellaq; pugnæq;.
Stultule, neq; profecto adhuc aīaduertisti quāto præstantior
Dico ego esse quoniam mihi robore opponeris,
Quare, nullus me inuitum coget si uellem,
Semper impudentiam indute, neque mihi quidem
Sustineres caninus licet existens in aspectum uidere.
Quippe ualde iam te adit excelsum exitium
Sic fatus est, hi uero omnes mordicus in labris hæserunt
Verum hic apud candelabra apparens ardentia
Stabat in omnes uisus, alia autem ei animus
Agitabat mentibus suis, quæ non imperfecta euasere.

De Comprehensione &
illusione.

Hi igitur irruentes cepere, traxeruntque ipsum intro,
Egere autem in medios, in se calamitatem ponentes
Pluribusq; in uinculis ligabant, magis autem premebant
Inuicem risum & delectationem ponentes
Simul autem ipse ibat suis alacritatibus fretus
Confestim per urbem, amici autē simul omnes sequebantur
Multum lugentes tanq̄ ad mortem proficiscentem
Hi uero offendebant, & maledicebant uerbis.
Quis? unde uenis uirorum. ubi tibi? urbs, atq; parentes?
Quis autem tu es optime mortalium hominum?

Sic igitur quis dixit, hic autem non curauit sermones
P ercussus & obiurgatus toleranti animo,
A tq; uestes exuerunt amabiles, mirabile uisu.
S ic autem quis dixit iuuenum superbientium
S orte nunc somniamini penitus qui somniatur
F ilii magnanimi, & super sortes iecerunt
A lius quidem lænam lanarum, alius uero tunicam
C ircum autem lænam fibularunt puniceam
S tetit antem in mediis, stupor autem cepit uirũquenq;,
S ic hic quidem steterat, hi uero temeraria multa dicebant
F ugam autem suis sociis malã iniecerunt, neq; aliqs sustinuit
S tare contra, circum enim mala undiq; steterunt
M iseras res uident· inopia consilii autem habebat animum
L uctu autem in tolerando percussi omnes optimi sunt.
A nimaduertit autem quisq; quo fugeret malum exitium·
Hi uero simul expauere conferri, neque aliqnis ipsorum
A pparuit, diu autem sedentes spectabant
M ultum distantes, hic uero in medio dolores patiebatur.

De Negatione petri·

Verum hic in uestibulis sedebat senex excalefaciens
Qui ei gloriosissimus sociorum erat, prudentissimusq;
S erpens ad focum, crebra ingemiscens·
L uxit autem senex, caput autem hic percussit manibus,
A lte tendens, ualde ingemiscens loquebatur·
C uius magnopere quidem promptum cor & animus fortis
I n omnibus laboribus, diligebat autem ipsum supra omnes.
C õmotum est autem ei cor, & non poterat opitulari,
S tetit autem extra tentorium, q̃primũ aũt uidit opus indecẽs
P ropius autem non amplius deinde potuit sui regi
P roficisci, uerum ille seorsum uidens abstersit lachrymam
E rat autem uigilans, hos autem e domo mulieres
N oscebant, quæ actoribus miscebantur antea
H uius autem cõmotus est animus in pectoribus caris
P etro aũt ĩ pauimẽtũ, pfectus, utiq; cõsedebat, hi uero iuere itro
I ucundum ridentes & loquebantur uerbis
E t tunc iam quædam dixit mulierum quæ apte scieuerat

F acere res uiolentas malignitatibus mentis,
P ernitiosa, cui semper infausta opera curæ fuerunt,
Graue spirans ignis robur ardentis
A udaciã magnã habens, magnus aũt ipam animus cõmouit
N equis adhuc promptus placidus & mitis sit
P rope uir, qui meum quidem maxime ueneratus est animum.
Qui mihi socium percussit cruciatum autem auferens
G rauia autem minata, uerba alata dicebat,
O senex, non longe hic uir ualde autem nosces ipsum,
Quippe illi a principio paternus fuisti socius.
S ic fata est, uerum huius infractus est carus animus,
M irabatur autem senex ut uidit oculis.
N eq; aliquod effari poterat uerbum cupiens licet.
A nimum mœrore magno pcussus, in ipso autem oculi
L achrymis implebantur, luctum autem existimabat animus.
M ulta autem cogitabat & in mente & in animo
P ostrema & ultima. cor autem ipsi intus latrabat.
V erum hic negabat fortiter iusiurandum autem adiurauit.
V erum postq̃ iam struxit dolum irata heroi.
P errexit ire in cubiculum ubi ipsi cari lecti iacebant.
S ed cum iam extra fores erat atq; atrium,
I am tunc luxitq; & sua percussit fœmora
M anibus pronis, lachrymas autem eiecit calidas
F acilius quoniam primum deum quidem negauit omnium
F lebat autem in pulueribus sedens, neq; profecto ipsi animus
V olebat amplius uiuere, & uidere lucem solis.
A mbabus autem manibus capiens puluerem fuligineum
F udit per caput, gratam autem turpauit faciem.
I am tunc ipsum affatus est senex marinus uerus
Quod non grauius & peius aliud muliere
Quæ quidem talia in manibus opera iecerit
D ixit senex, canos autem crines trahebat manibus
A trium extra existens, hi uero intus consilium texebant
C ontinue, ast ipse uoluebatur hinc & inde,
S icut autem cum uentrem uir multo igne ardenti
P lenam nidoreq; & sanguine hinc & inde.

Mouet, ualde autem cito cupit assari.
Sic utiq; hic hinc & inde uolutabatur cogitans,
Retro autem sociorum in gentē cedebat, iratus ē aūt grauiter
Conuiuæ autem per domicilia iuere diuini regis
Duces ministrorum · uirtute autem erant ualde optimi.

De ante crucem
uerberatione.

Aurora quidem crocea dissipatur omnem in terram
Misere plorans, mollem lachrymam effundens
Matutini autem in hunc malam contentionem ꝑtulerunt
In campo autem stabant trucidare animati.
Manibus autem habebant claues æneas semper infractiles.
Statim autem fucis similes effundebantur
Viaticis, quos pueri irritant assueti
Semper obiurgantes, in uia domos habentes,
Infantiles. cōmune autem malum multis efficiunt.
Assiduus autem tumultus accessit euntibus
Percutiebantq; uerberibus minatiq; sunt uerbis.
Hi uero iuere, ueluti igne terra uniuersa pasceretur
Si haberent regem mortalium offensorem omnium.
Qui iam prius quidem renuebat opus indecens
Interficere quidem uitabat, reueritus est enim hoc uerbo
Statim, præconesq; aquam ad manus fuderunt
Primum, deinde lauit aquæ pulchris fluxibus
Et ipsos allocutus uerba alata dicebat.
O amici, nequaq̄ ego interimere uellem·
Difficilis enim est deus mortali uiro domitari
Qui mortalis sit, & non tot consilia nouit,
Sed quid iam hic insons dolores patitur
Temere causa aliorum mœroꝝ, grata autem semper
Dona deus dat, qui cœlum latum habeat,
Ne bono existenti indignemur ei nos,
Sed cedamus, dei autem euitemus iram.
Neq; enim adhuc omnibus deus appareat manifestus.
Sic utiq; locutus, discessit, hunc autem reliquit illic
Populum ueritus, quippe enim irati erant ualde.

L igauit autem retro manus bene cæsis locis
P ercussit autem e contione in decentibus plagis
V ibex autem cruentus e dorso surrexit,
I ngressi autem sunt actores superbi, hi quidem deinde
C lamantes per turbam, in ipsum omnes iuere
R oboreq; uiq; consisi, fortitudineq;
Multitudineq; sua, & per indignum populum habentes
N eq; animaduersionem timent dei, animati enim sunt iam
H i aūt postq̄ ex urbe descendere, cito aūt ī agrū uenerunt
Murum extra, magnum autem ipsis apparebat opus.

De Crucifixione.

Stetit lignum siccum quantum ulna supra terram
A ut quercus aut picea, quod quidem non putrescit umbra
V iri quidem hoc monumentum olim mortui
T antus erat proceritate, tantus crassitudine aspici
Cathenam autem textam ex ipso figentes,
T raxerunt fortitudine freti, & robore manuum
C arnifices, qui per certamina bene incendere omnia
S tulti·hi uero iam hæc consilia machinabantur
A ctores autem ex alia parte minabantur in domibus
P errexerunt autem lupis assimiles crudiuoris
A gno ipsum ego assimilo pulli uelleris
Qui ouium magnum gregem digreditur candentium
A gnus enim erat ouium longe optimus omnium
I nter autem ipse iuit suis alacritatibus fretus
V inculo autem difficili ligatus erat, fortes dolores patiens
S imul autem pedes manusq; ligabant irato animo
I n mediū aūt adduxere. hi aūt ambas manus substulere
C onfestim, lænam autem deposuit puniceam
C um autem sol medium cœlum ambiuerat
A ccipientes cibos igitur hi, diuisi extendunt
C rucibus densis undique hinc & inde
N udum, uerum ipsi uestimentum in domibus iacebant
R ectum in ligno, ex ipso autem extrema suspendere
A lte ualde magnopere, inclamat autem populus retro
S ic hic q̄dem ibi relictus fuerat tensus pnitioso sub uinculo.

στων ἀμφίβολον ἄκουσμα· χαῖρε τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον λάλημα. χαῖρε ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν χερουβὶμ, χαῖρε οἴκημα πανάριστον, τοῦ ἐπὶ τῶν σεραφὶμ. χαῖρε ἡ τἀναντία εἰς ταυτὸν ἀγαγοῦσα, χαῖρε ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνύουσα· χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις, χαῖρε, δι' ἧς ἠνοίχθη παράδεισος· χαῖρε ἡ κλεὶς τῆς χριστοῦ βασιλείας, χαῖρε ἐλπὶς ἀγαθῶν αἰωνίων, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς θεὸν ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον. ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων ἀλληλούϊα.

Ῥήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους ὁρῶμεν ἐπὶ σοὶ θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν, τὸ πῶς καὶ παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας. ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν, χαῖρε σοφίας θεοῦ δοχεῖον, χαῖρε προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον· χαῖρε φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα, χαῖρε τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα· χαῖρε ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταὶ, χαῖρε ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί· χαῖρε τῶν ἀθηναίων τὰς πλοκὰς διασπῶσα· χαῖρε τῶν ἁλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα· χαῖρε βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα, χαῖρε πολλοὺς ἐν γνώσει πλουτίζουσα. χαῖρε ὁλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι, χαῖρε λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὅλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε. καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς θεὸς, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ἀκούει ὡς θεὸς ἀλληλούϊα.

Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων θεοτόκε παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προσφευγόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατασκευαστής σε ποιητὴς ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας προσφωνεῖν διδάξας, χαῖρε ἡ στήλη τῆς παρθενίας, χαῖρε ἡ πύλη τῆς σωτηρίας· χαῖρε ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως, χαῖρε χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος· χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχρῶς, χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν· χαῖρε ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα, χαῖρε ἡ τὸν σπορέα τῆς ἁγνείας τεκοῦσα· χαῖρε παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε πιστοὺς κυρίῳ ἁρμόζουσα. χαῖρε καλὴ κουροτρόφε παρθένε, χαῖρε ψυχῶν νυμφοστόλε ἁγίων· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὕμνος ἅπας ἡττᾶται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαρίθμους ψαλμοὺς καὶ ᾠδὰς ἂν προσφέροντές σοι βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν ἔδωκας τοῖς σοὶ βοῶσιν ἀλληλούϊα.

ζήτει τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐφεξῆς τετραδίου.

lium ambigua auditio, Aue fidelium certa locutio, Aue currus sanctissimũ ei⁹ q supra cherubi, Aue habitatio optia ei⁹ q supra Seraphim, Aue quæ cõtraria in idem adduxisti, Aue uirginitaté,& phœturá iugás, Aue p quá soluta é transgressio Aue per quam apertus est paradisus, Aue clauis christi regni, Aue spes bonorum seculorum, Aue sponsa innupta.

Omnis natura angelorum obstupuit ob magnũ incarnationis op⁹, iaccessabilẽ.n.ut deũ speculabat̃ oĩb⁹ accessibilẽ hõiem nobiscũ quidẽ conuersantẽ audientẽ aũt ab omnibus alleluia.

Oratores sonoros ut pisces mutos uidemus in te deipera. dubitãt.n. dicere quo ná mõ & uirgo manes,& parere potuisti. nos ãt mysteriũ admirãtes fideliter clamam⁹, aue sapiẽtiæ dei receptaculum, Aue ꝓuidẽtiæ ipsius ærariũ, Aue sapiẽtes isipiẽtes ostẽdẽs, Aue arte loquẽtes idisertos redarguẽs, aue qm̃ i saniuerunt graues indagatores, Aue quoniá aruerunt fabulaꝶ poetæ, Aue atheniensium nodos abrumpens, Aue piscatorum sagenas implens. Aue ꝓfundi ignorantiam extrahẽs Aue multos in cognitione ditescens, Aue ratis uolentium saluari. Aue portus uitæ nautarum, Aue sponsa innupta.

Saluare uolens mũdum cunctoꝶ ornator in hunc ipse nuntius uenit. & pastor existens ut deus p nos apparuit secundum nos homo. Simili.n. simile cũ accersiuisset, audit ut de⁹ alleluia

Murus uirginum o deipera uirgo, & omnium in te confugentium. Nam cœli & terræ præparauit te o immaculata, cũ habitasset in mitra tua,& oẽs acclamare docuisset, Aue colũna uirginitatis, Aue Ianua salutis, Aue pṙiceps itelligibilis reformationis, Aue datrix diuinæ bonitatis, Aue, tu.n. regenuisti conceptos turpiter, Aue, tu .n. admonuisti captos mente. Aue corruptorem mentium arctans, Aue satorem puritatis enixa, Aue thalamus sponsalitii, Aue fideles dño aptans, Aue pulchra puellarum nutrix uirgo Aue animarum sponsa ornatrix sanctaꝶ, Aue sponsa innupta,

Laus omnis minuitur extendi festinans multitudine multaꝶ miserationũ tuaꝶ æque nũerabiles psalmos,& cãt⁹ afferẽtes tibi rex scẽ nihil pficim⁹ dignũ eoꝶ quæ dedisti ad te clamãtib⁹ alleluia.

Quære reliquum in medio sequentis quaternionis.

In medio terræq; & cœli sydereí
Tempore in uerno, cum dies longi existunt
Vt diu uiuens existens graues dolores patiatur
Neq; aliquid mouere membrorum erat, neq; leuare,
Neque remitti pedibus firme, neque conscendere,
Versus est aũt retro hic uero a terra in altum eleuatus,
Et tunciam cognoscebam cũ non amplius uitabilia extitere,
Hi uero offendebant, & conuitíabantur uerbis
Verum hic animum habens suum fortem ut antea,
Ter aũt deinde clamauit quantum caput cepit uiri,
Pollicitus autem erat sitiens, bibere autem nolebat capere,
Labra quidem humectauit, palatum aũt non madefecit,
Sic auté quis dixit, iuuenum superbientium
Stultus es o hospes nimium tantum, uel ebrius
Vel sponte negligis, & delectaris dolores patiens,
Si quidem tu deus es, deiq; audisti uocem
Et certe quidam uideris magnus esse atq; fortis,
Quoniam apud paucos & non bonos uersaris
Sed tu mihi dic deus autem omnia scit.
Fac quod tam tibi mens compellit & iubet,
Et tu amicus, ualde enim te uideo pulchrũq; magnumq;
Fortis es, ut aliquis te & posteroꝝ benedicat
Cede qnidem quo te cor animusq; iubet
Ipsum quidem te primum serua, & animaduerte animo,
Si uere iam omnia perficies quæcunq; promisisti,
Sed age nunc descende, & retro proficiscere domum
Hi uero tibi perficient promissionem quam polliciti sunt
Atq; tibi nos hæc quidem polliciti, perfecerimus.
Quippe quidem nos multa iurauimus iuramenta,
Hospes. sic enim tibi gloriaque uirtusque
Fuerit in homines simul statim & deinde.
Papæ, quippe bonus existens superbum dixisti.

De Centurione.

Sic autem quis dixit aspiciens in cœlum latum
Illius quidem hic filius uerus ut dicit.
Talis enim & patris, qui & prudentia loquitur,

Sed temperans est, indignatur autem in animo.
Huic autem ualde in psuasione cor manebat tolerans.
Statim autem suum patrem alloquebatur prope existentem,
O pater profecto magnum miraculum hoc oculis uideo,
Contine, neque inualescens offenderis hos,
Quorum iam meo capiti obprobria infuderunt
Hiq; me spernunt, & qui peccatores sunt
Quique me iniuriantes, pernitiosa machinantur,
Nuncque me spernunt, mala corpori uestimenta habentem.
Nunc rursus filium dilectum occidere animati sunt
Sed pater, hoc mihi perfice desiderium
Ipsos quippe dimitte subterfugere & euitare,
Contineare, neque uim ulciscere superbientium
Virorum factorum iratus, qui me uerberibus affecerunt
Alii quidem damni & uituperii non indigi
Iam enim perfecta erant quæ mihi carus uolebat animus
Sic igitur ipsum locutum finis mortis texit
Anima autem e membris uolans, ad inferos, pfecta est
Longe ualde, ubi profundissimum a terra est barathrum,
Aliorum animas uidere mortuorum.
Vbi ferreæque portæ, & æneum pauimentum,
Validum, fregit autem portas & longum uectem
Hi autem demoruto loquebantur, ut cum muscæ
Stabulo perstrepunt lactea apud mulctra
Tempore in uerno, cum lac uasa madefacit.
Alius autem rursus dicebat iuuenum superbientium.
Hei mihi hospes, quid tibi in mentibus hæc cogitatio
Extitit, uel tu quidem omnino cupis illic perire
Dic mihi si uolens domitus es, uel te quidem populi
Odere per populum insectantes robore suo?
Quis autem nouit si & olim ipsis uim exolues profectus
Dic mihi interroganti uera, neque occultaueris,
Siquidem igitur deus es, deique audisti uocem,
Si igitur tui patris instillatus est animus bonus,
Qualis ille fuit perfice opusque uerbumque.
Sed age nunc descende, & retro abi domum

Serua nunc, ut omnes cognoscant & hi,
Si meo a telo percussus animum perdideris
Sed age iam & teli cuspidem nostri
Gusta, ut uideam in mentibus, atq; docear,
Si utiq; simul & inde uenies, uel te prohibebit
Terra uitam produces quæ fortem licet continet
Si igitur quis dixit, & percussit astans,
Omne autem a latere corpus prohibuit neq; permisit,
Hac igitur pcussit nactus, corpus aũt pulchrũ lacerauit,
Confestim autem imortalis sanguis defluebat ex uulnere,
Illuctuosumq;, sine bile malorum obliuiosus omnium
Hic quippe & præmium quale miseris mortalibus
Nunq̃ quippe mortem aspexit animus fortis,
Qui etiam ederit postq̃ crateri imixtum fuerit,
Non temporarius quidẽ deiiceret lachrymas genarum
Neq; si ipsi mortui sint materq; paterq;
Vel frater eiusdem uteri, uel etiam filius
His autem statim deinde deus monstra ostendebat
Grauiter strepens, hos autem uiridis timor ceperat
Statim autem intonuit a cœlo sydereo
Tonans autem grauiter, emisit candens flumen
Fulgurans aũt ualde, multum strepuit, concussit autem
Terram infinitam, montiumq; excelsa capita
Circum aũt sonuit magnum cœlum, audiuit autem terra.
Simul aũt eurus, notusq; ceciderunt, fauoniusq; male spirans
Et boreas sereni gena magnam undam deuoluens
Procella ingenti simul autem nubibus texit
Terram simul & mare, ruerat autem e cœlo nox
Magna, rursus autem grauis tremor cepit omnes
Populi autem precati sunt deum, atque manus substulerunt
Omnes autem quatiebantur pedes aquosæ idæ,
Montesque umbrosi, mareque stridulum.
Et flumina, & terra, & infra mortui
Vndique in latebris, neque ignorarunt regem
Percussum & obiurgatum toleranti animo
Timuit autem inferius rex inferorum infernus.

V eritus autem e sede ꝓsiluit,& clamauit ualde stridule
H ei mihi,statim aũt apuit portas,& remouit uectem,
V enerunt deinde quot folia & flores fiunt uere
A nimæ supra erebum cadauerum mortuorum
D olentes,circa ipsum aũt congregatæ sunt quæcũqꝫ optimæ.
C lamauit autem exaudibile mortuis uociferans
C onfestim uenite,ego autem uiam præcedam
V bi patris mei lucus,germinansqꝫ plantarium,
S icutiqꝫ locutus præcessit,hi autem simul sequebantur
S ic autem quis dixit aspiciens in propinquum alium
O amici,profecto magnum opus superbe effectum est.
Quippe ualde intonuit a cœlo sydereo
Qui omnibus mortalibus & ĩmortalibus imperat
V t uirorum ulciscatur uim superbientium
N oxam ulciscens molestam,& mala opera,
C ausa igitur hospitis hæc uenerandi facta sunt
I ncidit autem oceano splendida lux solis
T rahens noctem nigram in altricem terram,
S olque qui omnia respicit,& omnia audit
C uius & acutissima existit lux aspici
C œlo deperiit,mala autem super incurrit nebula,
V bi & exitium erat & impossibilia opera facta fuere.

De Sttangulatione Iudæ.

Sed quippe ille quidem turpiter soluit
Qui magnum opus effecit stulticiis suis
S uspendens laqueum celsum ab excelsa domo
S tultus,neqꝫ aliquid ei tunc reppulit pniciosum exitium
S ic pereat & alius qui talia quidem egerit
T ale enim caput gratia ipsius terra continuit.
O mnes autem tremor grauis subiit membra singulorum,
Mortuum autem relinquentes,trepidarunt hinc inde,
I n terram autem uertebantur cupientes uictum
O mnes autem aperiebantur portæ,irrupit autem populus
P editesque equitesque,multus autem strepitus cõmotus erat
I lli uero fugiebant per domos,ut uaccæ gregariæ
T unc alii omnes timentes uenere turbæ.

L ibentes ad urbem urbs autem impleta fuerat errantium
E t tunc igitur, continuere uim, soluereq; iusserunt.
S tulti agrestes, temporaria sapientes
Qui magnum opus fecere imperitiis mentis
Etenim iam nunc hominē occiderunt, q ualde optimus.
S ic igitur ipsis & omnibus exitii fines appliciti fuerant.
Hi igitur dissipabantur sua ad domicilia singuli.
H i uero ualde tremebant & timuere, neq; aliquis sustinuit
F actores autem recesserunt e domo in latebras.

De Sepulchrali luctu.

Hunc igitur postea subeuntes duo coniuncti socii
D eposuere in lectis. amici autem circunstetere socii
L ugentes, mollis autem destillabat lachryma genis,
C irca ipsum autem uestem pulchram iecere, atque tunicam
I n lectis autem ponentes ueste tenui texerunt
A d pedes ad caput, desuper autem pallio candido
V ulnera autem implerunt unguento nouenni
V erum nequaq̄ ipsi corpus putrescebat, neque ipsum uermes
E dunt, qui qdem homines interfectos deuorant,
S emper huic erit corpus firmum, uel & melius
Mater autē quæ illū peperit, & nutriit paruum existentem
C irca ipsum fusa ululabat. manibus autem laniabat
P ectoraque, atque mollem collum, atque pulchras facies.
Mirifice enim ob filium plorabat amissum
A cute autem eiulans, caput cepit filii sui,
A mbrosiæ uero comæ concussæ sunt regis
H anc autem in oculis obscura nox contexit.
S ed cum iam respirarat, & in mentem animus collectus est
E t lugens uerba alata alloquebatur,
F ili mi quo pacto iuisti sub tenebras aerosas?
V iuus existens, difficile autem hoc uiuis uideri.
Hei mihi fili mi, supra omnes infelix homines
Quo pacto deinde ꝓcul a te care fili hic relinquar?
Quo enim ego care fili eam? cuius domos adeam?
Quo modo sustinuisti in infernū descendere, & ubi mortales?
C irca autem filium carum iecit cubitos lachrymans.

O sculata autem est ipsum, caputq; & ambos oculos pulchros
M anusq; ambas, calida autem ipsi decidit lachryma
F ili mihi quidem maxime relinquentur dolores molesti.
N eq; enim mihi moriens e lectis manus porrexisti
N eq; tu mihi dixisti prudens uerbum, cuius semper
M eminerim noctesq; & dies lachrymans
S ed me tuumq; desyderium, tuaq; consilia splendide fili,
T uaq; placiditas, iucundum animum priuabat
Quare te insatiabiliter fleo mortuum blandum semper.
N unc autem tu quidem inferni domos sub latebris terræ
V adis, uerum me odioso in luctu relinquis
S ic fata est flens, ingemuit autem populus infinitus
N eque enim neque illic in ciuitate relictus est uir,
N eque mulier. omnes enim intolerabilis adiit luctus.
S tatim autem his omnibus desiderium cõmouit luctus
E t quippe lugentibus occidisset lux solis
Hæc igitur postq̃ oblectata est lachrymoso luctu.
P errexit domum ad ministros illustres.

De sepultura.

Circumscripserunt aũt monumentum, fundamẽtaq; iecerũt
V lnas autem mutuo cepere manibus ualidis
H i autem ut muli ualidum robur circumiicientes
T rahunt e monte per asperum callem
A ut trabem, aut lignum magnũ nauale, animus autem
V exatur simul laboreque & sudore festinantibus
S ic hi prompti, cadauer ferebant, uerum desuper,
M anibus magnum lapidem tollentesque apposuerunt
V alidum, non hunc duo & uiginti currus
B oni, quatuor orbium, a pauimento turbarent,
C usto des autem cum armis ruebant
N e insidiæ ingrediantur ciuitatem, populis absentibus
S ic autem aliquis dixit iuuenum superbientium,
N equaq̃ igitur furari quidem sinetis, neque alicubi est
S poliare, ne aliquo pacto aliquod malum postea fiat
S eptem erant duces custodum, centum autem unicuique
P ueri simul profecti sunt longa tela manibus habentes.

His autem omnis repletus est campus, & splendebat ære
Hostesq; uiri prope sedere in custodibus
Hi autem trecentiq; & sexaginta extitere
Illic autem ante fores sedebant,
Sic hi quidem seorsum sedebant consultantes
Non enim ferret mortalis ire neq; ualde pubescens
In exercitum, neq; enim custodes lateret, neq; etiã uectes
Facile conturbaret forium nostrarum
Conuiuæ autem per domicilia iuere diuini regis
Principes ministrorum, uirtute autem erant egregie optimi,
Sedentes autem lugebant, uellebantque crines
Solo intrudentes capita, lachrymæ autẽ ipsis
Calidæ per genas humi fluebant morientibus
Timuit autem infra rex mortuorum infernus
Retroque remeauit, pallorque ipsius cepit genas
Diu autem ipsum obmutescentia uerborum cepit, ipsi aũt oculi
Lachrymis impleti sunt, uigens autem ei tenta est uox
Timens autẽ i aliam partem iecit oculos, ne deus esset.
Sed cum iam respirauit & in mentem animus collectus est
Et tunc iam uerbis respondens allocutus est
Precor te o rex, deus autem an mortalis es?
Verum quidem igitur mihi polliceare, & annue,
Vel renue, quoniam nullus inest timor, ut bene sciam
Si quidem deus es, qui cœlum latum habeat
Ter beati quidem tibi pater & honoranda mater,
Si autem aliquis es mortalium, qui arui fructum edunt
Rogo per animam & genua, tuosque parentes
Ne me mutilaueris robore, uiriumque obliuiscar
Præstantior es me & superior non parum.
Nunc autem mihi magnã gloriam abstulisti, hos autẽ seruasti
Facile quoniam minime ultionem qdẽ timuisti retro
Qua te ulciscerer, si mihi potestas adesset
Non enĩ amplius toleranda opera facta sunt nequaq̃ aũt bene
Domus mea disperiit, indignamini autem & ipsi
Aliosq ue uereamini uicinos homines
Sic tuneque mortuus nomen perdidisti, sed tibi semper

O mnes autem in homines ualde quidem gloria erit bona
C ape uinum, ego autem tibi habebo gratiam dies omnes
V ellem terrestris existens seruire alii
Qui mortalis esset, & non cor consilia nouit
Quam omnibus mortuis defunctis imperare
V ellem uel tibi diuine dies omnes
C uius & maior uirtus honorque uisque
E x animo cadere & deis esse peccator
S ic igitur ipsum affatus est rex inferorum infernus
R ogans uerbis immitem autem uocem audiuit
O portet quidem uerbum aspere denegare
V t certe sentioque & ut perfectum erit.
V irum mortalem existentem olim fatalem fato
A tque mulieres cinctutas, & infantes pueros
R etro uolo morte dolenti absoluere
I aceris, sed te ego recedentem iubeo
I n turbam ire, neque aduersus sta mihi
A gere tamen nihil poteris, sed ab animo
M agis mihi eris, hocautem tibi & grauius erit.
S ic fatus, reliquit ipsum postq̃ edixit omnia
T imentem ualidus enim habuit tremor uiri minis.

De Resurrectione.

S ed cum iam tertium diem comata perfecit aurora,
C um uero neque adhuc aurora, adhuc autem tenebrosa nox
R etro ei animus in pectoribus collectus est.
E xcitatus est aũt e somno diuinus aũt ei circũfusus est rumor
F acile latens custodesque uiros, seruosque omnes
N eque enim dormientes custodum doctores erant
S ed uigilantes cum armis sedebant omnes,
S icut autem canes circa oues seruant in stabulo
F eram audien tes animosam, quæ per siluam
E at per montem, multus autem tumultus in ipsa
V irorum & canum ipsisque somnus deperiit,
S ic horum iucundus somnus a palpebris perierat
D um autem mulieres collectæ iuere omnes,
Quæ plorantes calida lachrymam effundentes,

Vbi duas noctes duosq; dies frequenter semper
Decidit, circa autem ipsum mors fusa est animum cedens.
Lugebant autem stridule crebrius ueluti aues
Phenæ aut accipitres unguicurui, quibus filios
Agrestes abstulerunt prius q̃ uolatiles fierent
Sic igitur hi miseram sub supciliis lachrymam libabant
Mater autem quæ ipsum peperit & nutriit paruũ existentem
Lugebat mortem sui filii inculpabilis, qui ei debebat
Rursus resurgere a tenebris aerosis,
Filii enim inobliuiscibiles ĩ mentibus luctus iacebat
Iacebat autem muta indegustans cibum atq; potum
Agitans si ei mortem fugiat filius inculpabilis,
Huius autem miserrimo dolore consumebantur genæ.
Atq; detersit manibus genas, dixitque
Hei mihi fili mi, quid certe te nutrii grauiter patiens,
Hei mihi ego infelicissima, quoniam genui filium optimũ.
Sicut autem nix liquescit in summis montibus
Quam eurus liquefecit cum fauonius effuderit,
Liquescente igitur ea, fluuii implentur fluentes,
Sic huius liquescebant pulchra tempora lachrymantis
Horrendum autẽ magnopere ingemuit, circũsonuit aũt saxo,
Motus autem igitur ei a sociis nuntius celer,
Manibus attrectans lapidem quidem sustulit foribus
Quem quidem circũuoluens, misit a forti manu
Rursus deinde in campum uolutabatur lapis impudens.
Sonuit autem lapis decidit autem ad terram,
Ipse autem in foribus sedit manus aperiens,
Pulchritudine & gratiis splendens, mirata est aũt puella
Sicut enim solis erat fulgor atque lunæ,
Aut ignis ardentis & solis ascendentis
Voceque mortali continebat, dixitque.
Dic uero quid luges & ploras intra animum
Luctum inobliuiscibilem habens in mentibus, noui & ipse
Quod maxime uis, & tibi carum extitit animo,
Desine igitur luctu, gemituque lachrymoso,
Ne flens corpus pulchrum offendas.

Quare toleranti corde uerbis meis
N e amplius nunc corpus pulchrum occide, neq; animum
C onfide neq; ualde in mentibus time nimium
T alis enim tibi dux simul uenit quem & alii
V iri optarunt adstare. potest enim
T uis autem oculis. inspicies si uolueris
A liud autem tibi dicam, tu autem in mentibus coniice tuis,
Quod hic quidem ita est saluus, & ueniet iam
T uus filius, qualem sane quis desiderat esse filium
P rope ualde, neq; procul ab amicis & patria terra
Quippe quidem hæc omnia perficiuntur ut dico
V idebis, non enim te antea desinere existimo
L uctu odioso, planctuq; lachrymoso,
P rius quam ipsum inspexeris, uerum tibi sic mando.
Sed tu quidem proficiscere simul aurora apparente
D omum, & ministris superbis colloquere
N on quidem ille multum tempus seorsum fuerit
S ic fatus est, huius aũt sopiuit luctũ, tenuit aũt oculos luctus
E t tunc ipsum uerbis respondens allocuta est,
E rit ita amice, ipsius autem gratia huc uenio,
V t adhuc oculis uideam, & uerbum audiam,
S ed mihi sic per animum uidetur ut erit.
N ouit enim uestemq; tunicamq; indumentaq; aspiciens
H æc equidem admirata, rursus domum iuerat
M inistrorum in turbam, postq̃ animaduertit omnia,
C onuersa, mollem effundens lachrymam.
F ilii enim uerbum prudens imposuit animo,
A tq; unicuiq; uiro assistens dixit uerbum.
Quæcũq; autem angelus q̃primum p urbem iuit undiq;
H i uero, clamorem audientes, frequentabant aliũde alius,
H i quidem irati, hi uero rursus magnopere gloriantes
Hi uero utiq; admirati, statim iuere, inspexerunt autem
C onferti congregabantur ante urbem latam
D iu autem muti & sine uoce astabant inter se,
S ic autem quis dixit aspiciens in propinquum alium,
O amici, non dum quidem aliquid antea tale effectum est,

P apæ quippe magnum miraculum hoc oculis uideo·
G raue, quod nunq̃ ego perfici dicebam
H ic uero rursus surrexit fata effugiens,
I lle qꝫ sic dicebat, quæ sane nunc perficiuntur.
V erum hic animum habens suum ualidum ut antea
Qui omnibus mortalibus & ĩmortalibus imperat
I bat, excelsum autem ascendit montem uestitum silua
I n conspicuo, duos autem subiit uirgulta
I nter se nata. alterum quidem phyliæ alterum aũt oleæ
V bi conscendens ubiqꝫ quercus erat multifloræ silua
S tetit, multum autem ipsi cor cogitabat eunti
S ed & sic manebat, seruabat autem caros socios,
H i autem uoluti sunt & aduersi steterunt omnes
V erum postq̃ congregati sunt, collectiqꝫ effecti sunt,
L ætati sunt, & omnibus in mentibus animus delectatus est
V t uiderunt uiuumqꝫ & integrum accedentem
V erum postq̃ oblectati sunt in seipsos aspicientes,
L oquebantur uerbis r& in manibus hærebant,
E t osculabantur complectentes caputqꝫ & humeros
H is autem & interfatus est a deo auditus deiformis
O filii, quippe ego deus ĩmortalis ueni
T alis existens tibi hesternus in uestris domibus
E ro ut prius promisi & annui
N unc iam hoc longum desiderium peractum est
S ed hic ego talis passus mala, multaqꝫ tolerans
Redimens patrisqꝫ magnam gloriam & meam ipsius
V eni ut uideam mortuos & iucundum locum,
S ed uos ite & nuntium renuntiate
B landis uerbis astanter uiro unicuique
I nde autem ipse ego animaduertam opusqꝫ uerbumqꝫ
S tatim autem e monte descendit aspero
P ræcones autem canebant simul aurora apparente,
B oni, cicadis assimiles, quæ per siluam
A rbori insidentes, uocem lyricam emittunt.

De Thomæ attractione.

H i uero cum iam intra domum arant excelsam.

D electati amore apud sese inuicem sedebant,
D emulcentia autem tenebantur per domos umbrosas,
C lausere autem fores domorum bene habitatarum,
Clausiles autem ceciderunt ualuæ diligenter compactæ,
C um autem matutina apparuit rosea aurora
Quam primum iam ministros adiit æquideus uir
H os autem rursus allocutus est a deo auditus deiformis
I ntus quidem iam hic ipse ego mala multa passus,
C ognosco autem quod uobis desiderantibus uenio,
E t tunc iam ipsum, socius uir uidit oculis,
C ogitauit autem deinde & in mente & in animo
A spiciens aspectum bonum, & uerbum audiens,
S i primum interroget, singulaque loquatur
S tetit autē apud ipsum profectus, & ipsum uerbo allocutus est,
O amice, postq̃ hæc mihi memorasti & dixisti
P ersuades iam meo animo imiti quãuis ualde existenti
I n decoro enim omnia peregisti, & connumerasti,
N unc autem uolo uerbum aliud inqrere & interrogare,
O amice & mihi indignabere, quod dixero,
S ignum aliqđ mihi nunc ostende cognobile, ut credam.
Hunc autem allocutus est a deo auditus deiformis
Quippe ualde quidam tibi animus in pectoribus infidus
S ed tu ne mihi hæc cogites mentibus, neqꝫ te dæmon
Huc uertat amicus, deterius autem esset,
Quare ego tibi fili uera omnia dicam.
Quippe hoc & ipse existimas ut effectum est.
S ed age huc bone apud me sta & uide opus,
V t bene noscas qualis in uiris inimicis
V obis autem, ut erit, ueritatem edisseram,
S ed age iam & signum clarum aliud quoddam ostendam,
V t me bene notum firmetisqꝫ in animo.
S ignum autem tibi dicam ualde clarum, neqꝫ te latebit,
S icut fatus, pannos magna amouit a cicatrice,
D extera autē cepit manu, uerbumqꝫ dixit, nominauitqꝫ
C icatricem quidem primum hanc animaduerte oculis,
V t cognoscas in animo, sed dixeris & alii.

ἀλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὁρῶμεν τὴν ἁγίαν παρθένον. τὸ γὰρ ἄϋλον ἅπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα, χαῖρε ἀκτὶς νοητοῦ ἡλίου, χαῖρε λαμπτὴρ τοῦ ἀδύτου φέγγους. χαῖρε ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα, χαῖρε ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα. χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀνατέλλεις φωτισμόν, χαῖρε, ὅτι τὸν πολύδωρον ἀναβλύζεις ποταμόν. χαῖρε τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον, χαῖρε τῆς ἁμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ῥύπον. χαῖρε λουτὴρ ἐκπλύνων συνείδησιν, χαῖρε κρατὴρ κιρνῶν ἀγαλλίασιν. χαῖρε ὀσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας, χαῖρε ζωὴ, μυστικῆς εὐωχίας. χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὀφλημάτων ἀρχαίων ὁ πάντων χρεολύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος. καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων ἀλληλούϊα

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, εὐφημοῦμέν σε πάντες ὡς ἔμψυχον ναὸν θεοτόκε. ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκήσας γαστρὶ ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοι πάντας, χαῖρε σκηνὴ τοῦ θεοῦ καὶ λόγου, χαῖρε ἁγία ἁγίων μείζων. χαῖρε κιβωτὲ χρυσωθεῖσα τῷ πνεύματι, χαῖρε θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε. χαῖρε τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν, χαῖρε καύχημα σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν. χαῖρε τῆς ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος, χαῖρε τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος. χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια, χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι. χαῖρε χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία, χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία. χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ω πανύμνητε μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων ἁγίων ἁγιώ-
τατον λόγον, δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν,
ἀπὸ πάσης ῥῦσαι συμφορᾶς ἅπαν-
τας. καὶ τῆς μελλούσης λύ-
τρωσαι κολάσεως τοὺς ἐκ-
βοῶντας, ἀλλη-
λούϊα.

ΤΕΛΟΣ.

alleluia.

Lumis acceptricē lāpadē iis q̄ i tenebris apparētē uidm⁹ scām uirginē, nā imateriale accēdēs lumē ducit ad cognitionē dīnā oēs splendore mentē illuminās, clamore autē honorans hæc, Aue radie ītelligibilis solis, Aue facula inoccidui luminis, Aue fulgur animas illustrans, Aue ut tonitru inimicos perterrefaciens, Aue, qm̄ a te multiflua oritur illuminatio, Aue qm̄ multi muneris per te scaturit fluuius, Aue lauacri figurans formam, Aue peccati auferens sordem, Aue lauacrum abluens conscientiam, Aue poculū miscēs exultationē, Aue odor christi beneolētiæ, Aue uita figuratum conuiuium, Aue Sponsa innupta.

Gratiā præbere uolēs debitorū antiquoꝝ omniū debiti solutor hominum. uenit perse ipsum ad profugos suæ ipsius gratiæ & sciſſo chirographo audit ab omnibus alleluia.

Canentes tuū partū laudamus te omnes ut animatū templū deipera. In tuo.n. habitans uentre tenēs omnia manu dominus scificauit, glorificauit. edocuit clamaī tibi oēs, Aue tentoriū dei & uerbi, Aue sancta sanctis maior, Aue scrinium deauratum spiritu, Aue depositum uitæ inexpensum, Aue pretiosa corona regum piorum, Aue iactatio honoranda sacerdotum piorum, Aue ecclesiæ immota turris, Aue regni īfracta mœnia, Aue p quā excitāī trophæa, Aue p quā inimici decidunt, Aue corporis mei medicina, Aue animæ meæ salus, Aue sponsa innupta.

O perlaudanda mater, quæ pepisti sanctorum sanctiſſimū uerbū, accipiens nunc oblationē, ab omni libera calamitate omnes. & a futura redime animaduersione clamantes alleluia.

FINIS.

S ic causa tui ualde multa passus sum,& multa laboraui
V t me bene notum comprobetis in animo
S ic fatus est,horum autem animum in pectoribus cũmouit,
C icatricem aũt animaduerterũt,& manifesta opa effecta sunt
M anus aũt attigerunt,ille uero lachrymans uerbũ dicebat,
N unc quidem postq̃ iam signa manifesta ostendisti
P ersuades certe meo animo imiti licet ualde existenti,
T alis existens tibi hesternus in nostris domibus,
N eq; nimium miror,ualde autem bene noui qualis fuisti.
V erum ne nunc mihi hoc irascere,neq; indignare,
Quoniam te non primum uidens ego sic parui
Prius aũt noui,priusq̃ totũ regem meum attrectarem,
S emper enim mihi animus in pectoribus amicis
H orrebat,nequis me mortalium seduceret uerbis,
S ic utique locuti recesserunt a se inuicem.

De A ssumptione.

Tunc iam quidem uniuersum diem ad solem occidentem
M anus tendentem,ualde precabantur omnes.
C um autem lucifer uenit lucem nuntians in terram
Quem post crocea super mare dissipatur aurora
S tetit qdem speculam in asperam conscendens
V bi qdem neq; boum neq; uirorum apparebant opera.
H i uero conuersi sunt & aduersi stetere omnes.
M aterq; quæ ipsum pepit & educauit paruũ existentem.
V erum postq̃ collecti sunt,congregatiq; effecti sunt
H os rursus allocutus est a deo auditus deiformis,
A udite amici,& neque animo indignemini singuli.
V t uerbum dicam,quod secundum animum est
I am mihi meus animus cõmouet ut redeam
C œlum in æneum,ut ĩmortalibus intersim,
M inistri autem doluere.tristatique sunt in animo,
S ic fatus reliquit illic postque edixit omnia.
I pse autem ad patris potentis densam domum
V idebatur una cum nebulis profectus cœlum latum,
I mmortale,sidereum decorum immortalibus
Spõtaneæ autẽ portæ mugierunt cœli,quas tenebãt horæ.

Quibus mandatum est magnum cœlum sidereumque
E t reserare densam nubem, atque imponere,
I uit autem currens, ualde aũt celeriter carum patrẽ adiit,
P ost hæc autem rursus consedit in sede unde surrexit.

FINIS.

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE
FIRENZE